

Copyright © 1986 by Deveraux Inc.
Translation © 2000 by Jana Seichertová
Cover design © 2000 by Viera Fabianová
Slovak edition © 2000by Ikar

Táto kniha je historická fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti týkajúce sa vymyslených postáv sú výplodom autorkinej predstavivosti, alebo sú použité fiktívne. Každá podobnosť vymyslených udalostí, miest a postáv so skutočnými udalosťami, miestami alebo osobami, živými či mŕtvymi, je čisto náhodná.

Z anglického originálu THE TEMPTRESS (Pocket Books, a division of Šimon Schuster Inc., New York 1986) preložila Jana Seichertová.

Redigovala Tatiana Búbelová.

Obálku navrhla Viera Fabianová.

Technická redaktorka Renáta Hrabušická.

Vydalo vydavateľstvo Ikar, a. s., Bratislava v roku 2000 ako svoju 797. publikáciu.

Zalomenie do strán ITEM, spol. s.r.o., Bratislava.

Vytlačili tlačiarne BB, spol. s r. o.. Banská Bystrica.

ISBN80-7MH-H.U-4

PROLÓG

Vysoký, štíhly, tmavovlasý muž vyšiel z kancelárie Dela Mathisona a zatvoril za sebou dvere. Chvíľu stál na chodbe, zatínal zuby a rozmýšľal o tom, čo práve počul. Nakoniec opustil predsieň a vošiel do Mathisonovho luxusne zariadeného salóna.

V miestnosti stál akýsi chlap a opieral sa o rímsu prázdneho kozuba. Aj on bol vysoký, ale mal trochu zmäkčilo črty tváre a perfektný strih vlasov, ktorý mu dokonale sedel. „Ach," ozval sa svetlovlasý švihák. „Vy musíte byť ten chlapík, ktorého Del najal, aby ma odviezol k jeho dcére."

Tmavovlasý muž bez slova prikývol. Tváril sa trochu neisto a prezeral si všetky kúty, akoby mal strach, že sa tam niekto skrýva.

„Som Asher Prescott," predstavil sa ten svetlovlasý. „Povedal vám Del, akú úlohu hrám v tejto záležitosti?"

„Nie," odvetil tmavovlasý tichým hlasom.

Prescott vybral zo škatuľky na kozube cigaru a zapálil šiju. „Delová dcéra má sklon..." Zarazil sa, prezrel si tmavého muža od hlavy po päty a pokračoval: „Skrátka má talent na výrobu problémov. Za posledné roky jej Del vo všetkom ustupoval, a tak to s ňou išlo dolu kopcom. Asi ste počuli o reportérke Nole Dallasovej?" Zmlkol a dodal: „Možno ani nie."

Znovu si potiahol z cigary a čakal, no odpovede sa nedočkal. „Del je zo všetkého unavený a rozhodol sa, že dcéru privedie k rozumu. Chris je teraz na severe u akýchsi známych." Zatváril sa znechutene. „Úbohé dievča je presvedčené, že Hugh Lanier, ktorého rodinu išlo navštíviť, nahovára Indiánov, aby masakrovali misionárov. Je to smiešne obvinenie a Del má pravdu, že je načas, aby s tými hlúposťami prestala."

Prescott sa skúmavo zahľadel na počerného muža, ktorý stál pri okne a pozeral von. Del mu sľúbil, že tento človek ich prevedie časťou washingtonského územia. Vraj pozná cestu dažďovým lesom - miestom, ktoré sa všeobecne pokladá za nepreniknuteľné.

„Našou úlohou," pokračoval Prescott, „bude dostať Malhisonovu dcéru z domu Lanierovcov, a to aj násilím, ak bude treba, a priviesť ju späť k otcovi. Prevediete nás cez dažďový les, aby som mal čas porozprávať sa so slečnou Mathisonovou medzi štyrmi očami. Kým sa vrátíme, musíme byť zasnúbení."

Tmavý muž obrátil hlavu a pozrel na Prescottta. „Nepoužívam násilie voči ženám."

„Násilie?" zhíkol Prescott. „Je to dvadsaťosemročná stará dievka. Precestovala celý svet, popísala hŕbu smiešnych ľúbostných príbehov a nijaký muž ju nikdy nechcel."

„Okrem vás."

Prescott stisol cigaru medzi zubami. „Chcem toto všetko," priznal sa a pohľadom objal miestnosť. „Del Mathison je bohatý a mocný muž. Celý majetok nechá svojej bezpohlavnej dcére s konskou tvárou, ktorá verí, že môže zachrániť svet pred všetkým zlom. Chcem, aby bolo medzi nami od začiatku jasno. Pomôžete mi, alebo mi budete stáť v ceste?"

Tmavý muž chvíľu mlčal a nakoniec odvetil: „Ak vás bude chcieť, nech je vaša."

Prescott sa samolúbo usmial. „Och, určite ma bude chcieť. V jej veku môže byť rada, že o ňu nejaký muž vôbec prejaví záujem."

Christiana Montgomeryová-Mathisonová ponorila ruku do vody vo vani, aby skontrolovala teplotu, a potom sa začala vyzliekať. Po dni únavnej jazdy na koni a hodinách strávených nad pracovným stolom jej kúpeľ urobí dobre. Dokončila svoj príbeh a ráno sa chcela vydať na namáhavú cestu domov.

Až keď bola celkom nahá, uvedomila si, že nemá župan, a zamierila k veľkej šatníkovej skrini.

Otvorila dvojité dvere a od strachu sa jej rozbúchalo srdce, pretože v šatníku stál muž s otvorenými ústami a vyvaloval oči na Chrisino krásne štíhle telo. Počas rokov reportárskej práce si osvojila rýchle reflexy, prudko zabuchla dvere a otočila kľúčom v zámke. Muž začal ticho klopkat', zrejme z obavy, aby neprivolal ďalších ľudí. Chris vykročila k posteli, aby si vzala plachtu, do ktorej by sa zahalila, ale veci sa udiali tak rýchlo, že ani nemala čas zareagovať.

Ľavé krídlo dverí za jej chrbtom sa otvorilo a zo skrine vyšiel ďalší muž. Skôr než sa mohla nadýchnuť alebo mu pozrieť do tváre, zovrel ju v náručí a pritisol si jej tvár na hrud'. Jednou rukou ju držal za holé plecia a druhou okolo pásu.

„Kto ste? Čo chcete?“ spýtala sa vystrašene. Muž bol veľký a ona vedela, že nemá zmysel klásť odpor. „Ak vám ide o peniaze...“ začala, ale zovretie zosilnelo. Vetu nedokončila.

Ľavou rukou ju pohladkal po hebkých svetlých vlasoch, ktoré jej splývali po chrbte, a napriek strachu sa trochu uvoľnila. Podarilo sa jej obrátiť hlavu nabok, aby sa jej ľahšie dýchalo, no neznámy ju objímal tak pevne, že zvyškom tela vôbec nemohla pohnúť.

„Pusťte ma von,“ zasyčal mužský hlas zo skrine.

Muž, čo držal Chris, si ho nevšímal a ďalej ju hladkal po vlasoch, pričom pravú ruku pomaly spustil na zadok. Až dovtedy sa nik nedotkol jej nahého tela a dotyk mozolnatých rúk v nej vyvolal príjemné pocity.

Spamätala sa a vzoprela sa mu, pokúšajúc sa oslobodiť, no on ju pevne zvieral v náručí. Snažil sa, aby jej neublížil, ale vôbec sa netváril, že by ju mienil pustiť.

„Kto ste?“ zopakovala otázku. „Povedzte mi, čo chcete, a uvidíme, čo pre vás môžem urobiť. Nemám veľa peňazí, zato mám vzácny náramok. Ak ma pustíte, prinesiem vám ho.“ Znovu sa pokúsila pohnúť, ale zovretie nepovolilo.

So sklamaným vzdychom sa oprela o mužnú hrud'. „Ak ma chcete znásilniť, dám vám príučku, akú ste ešte nezažili! Vyškriabem vám oči a zoderiem z vás kožu!“ Pokúsila sa obrátiť hlavu, aby mu videla do tváre, ale muž jej to nedovolil. Nerobím chybu? spýtala sa v duchu a rozmyšľala, či svojimi slovami toho násilníka ešte väčšími nepovzbudzuje. Napriek odvážnemu vyhláseniu sa roztriasla a muž ju objal spôsobom, ktorý by za iných okolností pokladala za ochranný.

„Poslal nás váš otec,“ povedal ticho a Chris zacítila na líci jeho dych. Bol to veľmi hlboký, sýty hlas. „Sme dvaja a prišli sme, aby sme vás odviedli domov.“

„Áno, som pripravená vrátiť sa. Lenže najprv musím...“

„Pst,“ zašepkal a privinul si ju k sebe, akoby boli milenci a dôverne poznali svoje telá. „Musíte ísť domov, či chcete alebo nie,“ vyhlásil rozhodne. „Neskôr si to môžete vybaviť s otcom, no najprv vás k nemu odvedieme. Rozumiete?“

„Ale je tu príbeh, ktorý...“

„Chris.“ prerušil ju a tón, akým vyslovil jej meno ju prinútil zdvihnúť hlavu. Ani teraz jej však nedovolil pozrieť mu do tváre. „Musíte sa vrátiť k otcovi. Dovolím vám, aby ste sa obliekli, a potom pustím Prescottu zo skrine. Stretneme sa vonku pri koňoch. Zbal'te si len veci, čo budete potrebovať na cestu. Pôjdeme cez dažďový les a cesta potrvá niekoľko dní, tak si vezmite aj plášť do dažďa, ak ho máte.“

„Cez dažďový les! Tadiaľ predsa nikto neprejde!“

„My áno. Nelámte si pre to hlavu a pripravte sa na cestu.“

„Musím doručiť Johnovi Andersonovi svoj príbeh,“ vysvetlila mu Chris. Zdalo sa, že vôbec nemá naponáhlo, a zrazu ho rukami držala okolo pása. Neobjímala ho, no ani sa ho nepokúšala odstrčiť.

„Kto je John Anderson?“

„Môj priateľ, vydavateľ novín. Bol prvý, kto podozrieval Hugha, že predáva pušky Indiánom.“

Pohol hlavou, pričom si zaboril tvár do jej vlasov, a ona by bola ochotná odprisahať, že zacítila na hlave jeho pery. „Teraz musíme ísť. Neskôr sa o tom porozprávame. Aj tak už meškáme. Mali by ste sa obliecť, aby sme mohli vyraziť.“

Chris čakala, ale muž ju nepúšťal a ďalej ju nežne hladkal po pleciach. „Tak pustíte ma, či nie?“

„Nie je vám zima, však?“

„Vôbec nie. Trasiem sa iba preto, lebo ma chce uniesť ktosi, koho mohol, ale nemusel poslať môj otec. Ako ho však poznám, bol by toho schopný. Teraz tu stojím, ako ma pánboh stvoril, a dotýka sa ma muž, ktorého som nikdy predtým nevidela, nehovoriac o tom, že by mi ho predstavili. Pustíte ma konečne, aby som sa mohla obliecť?“

„Áno,“ odvetil hlbokým hlasom, no vôbec sa jej neponáhľal vyhovieť.

Chris vydala zvuk, ktorý vyjadroval hnev a súčasne námietku.

„Ak jej ublížite, Tynan, draho mi za to zaplatíte,“ ozval sa muž zo skrine, ktorý bol počas posledných minút prekvapivo mlčky.

Tynan ju ešte chvíľu objímal, potom ju s ťažkým srdcom pustil a zvrtol sa smerom k pracovnému stolu.

Chris schmatla roh postelnej plachty, ale nemusela to urobiť. Muž bol k nej obrátený chrbtom a hral sa s dajakými vecami na stole. Napriek tomu si omotala okolo tela plachtu, podišla k šatníku, otvorila ľavé krídlo dverí a vybrala čistý jazdecký kostým.

„Potrebujem si vziať zopár vecí z bielizníka,“ oznámila mužovmu chrbtu. Z toho, čo videla, mohla povedať, že je vysoký, ramenatý a má tmavé vlasy. Všetko - od čižiem po pušku a puzdro na revolver, čo mu viselo pri boku, až po hnedú koženú vestu a modrú košeľu - bolo na ňom nové. Odkedy ju pustil, nepreriekol ani slovo. Aj teraz iba odstúpil nabok, upierajúc pohľad na stenu, akoby tam videl čosi zaujímavé.

Chris vybrala zo zásuvky spodnú bielizeň a celý čas sa mu pokúšala nazrieť do tváre, ale zbytočne. Keď sa vrátila na druhý koniec izby, aby sa obliekla, muž znovu zaujal svoje miesto pri stole. Nahádzala na seba oblečenie a napochytro si utiahla šnúrky na korzete, až sa zauzlili a niekoľko minút ich musela rozmotávať.

„V poriadku,“ vyhlásila, keď skončila. Čakala, že sa obráti.

Tynan však namiesto toho zamieril k šatníku a odomkol ho. Zo skrine vyšiel vysoký svetlovlasý muž, ktorý bez slova pozrel na Chris.

„Pomôžte jej s balením. Stretneme sa vonku,“ povedal Tynan, a skôr než si Chris uvedomila, čo robí, vyliezol von oknom a nechal ju osamote s ďalším neznámym.

Trápne ticho, ktoré nasledovalo po jeho odchode, prerušil muž a s úsmevom vykročil k Chris. Bol veľmi príťažlivý a mal svetlomodré oči, ktoré prezrádzali, že sa rád smeje. Úsmev, ktorým obdaril Chris, by určite roztopil srdce každej ženy.

„Som Asher Prescott. Je mi ľúto, že som vás tak prekvapil,“ povedal a ukázal na skriňu, no vôbec sa netváril previnilo. Dokonca vyzeral, akoby ho incident potešil.

„Naozaj prichádzame od vášho otca a máme vás priviesť späť bez ohľadu na vaše námietky. Robí si o vás veľké starosti.“

Slabo sa naňho usmiala. „To je celý on. Pôjdem s vami, sama som to mala v pláne, no najprv si musím zbalit' nejaké veci," riekla a zamierila k stolu, kde ležali toaletné potreby. Všimla si, že medzi predmetmi, s ktorými sa Tynan pohrával, kým sa obliekala, je aj zrkadielko. Uvedomila si, že ju pozoroval pri obliekaní, a zmocnil sa jej hnev. Rýchlo sa však spamätala, s úsmevom vložila zrkadielko do tašky, ktorú vybrala zo skrine, a vzala zo stola papiere s príbehom o Hughovi Lanierovi.

Na okamih sa zamyslela, potom si sadla a napísala Hughovi krátky list. Vysvetlila mu dôvod svojej návštevy a zdôvodnila, prečo urobila to, čo urobila.

Chris nasledovala Ashera Prescottta k okraju lesa, kde na nich čakali dva kone.

„Slečna Mathisonová," začal Prescott, „neviete si predstaviť, ako ma teší, že vás..."

„Dvoriť jej môžete neskôr," prerušil ho známy hlas. Pozrela na muža v sedle, ktorý sa skrýval v tieni. „Musíme odtiaľto rýchlo zmiznúť, tak sa nezdržujeme."

Chris aj Asher ho bez slova poslúchli.

Celú noc a nasledujúci deň Chris a Asher napredovali tesne za sebou cez les, v ktorom rástli vysokánske stromy. Cestou míňali dedinky, kde žili Indiáni aj belosi, ale aj drevorubačské tábory a pily. Mierili na juhovýchod a usilovali sa, aby ich videlo čo najmenej ľudí. Niekedy kráčali po takých úzkych chodníčkoch, že museli zosadnúť zo sedla a viesť kone za uzdu. Tynan sa vždy držal vpredu, čítal stopy a šikovne sa vyhýbal najfrekventovanejším miestam. Iba raz si urobili prestávku. Keď Tynan ticho zapískal, Prescott zdvihnutím ruky naznačil Chris, aby zastala. Potom pokračoval k vodcovi, aby zistil, čo zamýšľa. Po chvíli sa vrátil a oznámil jej, že pred nimi sa utáborila skupina drevorubačov, a tak budú musieť počkať, kým sa nenajedia a neodídu.

Asher odviazal od sedla torbu s jedlom a podal Chris kus sušeného mäsa.

Chris sa oprela o kmeň stromu. Namáhavá cesta ju vyčerpala. „Myslím, že ten váš Tynan nie je celkom v poriadku," povedala Asherovi a prižmúrila oči. Najlepší spôsob, ako získať od niekoho informácie, je tváriť sa ľahostajne. „Určite má zjazvenú, alebo inak znetvorenú tvár, keď sa ju bojí ukázať."

„To nie je môj Tynan," vyhlásil Asher a zatváril sa urazene. „Ak niekomu patrí, tak vášmu otcovi. To on ho najal."

„Neviete, prečo ideme cez dažďový les?" spýtala sa Chris, skúšajúc novú taktiku. „Podľa mňa je to zbytočná obchádzka."

„To je pravda," súhlasil Asher a zamyslene pozrel na stromy pred nimi.

Už niekoľko rokov bola Chris reportérka, takže si privykla klásť otázky a mala nos na klamárov. Tento muž možno neklamal, no bezpochyby nehovoril celú pravdu.

Skôr než mu stihla položiť ďalšiu otázku, z lesa sa znova ozval hvizd. Prescott poslušne vstal zo zeme a začal baliť veci.

„Videl vôbec ktosi toho pána Tynana?" spýtala sa Chris, len čo vysadla na koňa.

Asher sa zatváril podozrievavo. „Prečo sa oňho tak zaujímate?"

Chris ho pozorovala, ako nasadá na koňa. Vyzeral, akoby bol zvyknutý skôr na pohodlný koč, ako na jazdecké sedlo. „Je to čisto profesionálny záujem. Neviete, prečo ho môj otec najal? Má vari zvláštne schopnosti, keď si trúfa previesť nás cez dažďový les?"

Asher pokrčil plecami. „Myslím, že tu už bol, ale je to čudák. Zdá sa, že nemá rád ľudí. Vždy spí pod holým nebom, nestojí o spoločnosť a nerád rozpráva. Ak sa ho spýtate na jeho minulosť, zaiste vám nič neprezradí. Nesmierne by ma zaujímalo, kde ho váš otec našiel."

„Ako poznám otca, určite by vás mrzelo, keby vám povedal o našom sprievodcovi celú pravdu," zašomrala si Chris popod nos. V duchu si sľúbila, že len čo sa vráti domov, rozpovie otcovi, čo si myslí o tom smiešnom únose.

Pri západe slnka sa znovu ozval hvizd. Asher jej opäť prikázal, aby počkala, zmizol medzi stromami a o niekoľko minút sa vrátil s dvoma novými koňmi.

„Navrhli ste mu, aby sme si trochu oddýchli?" spýtala sa Chris, keď presadala na druhého žrebca.

„Pravdaže, veď by už bolo načase," odvetil Asher. Vyzeral unavenejší ako Chris. Pomyslela si, že je asi väčšmi zvyknutá tráviť dlhé hodiny v sedle ako jej spoločník. „Ale musíme pokračovať. Ty sa chce dostať na koniec lesa, potom si urobíme prestávku. Sľúbil, že keď tam dorazíme, budeme môcť oddychovať celý deň."

„Ty," zahundrala si Chris popod nos, keď sa usadila v sedle. Niekoľko nasledujúcich hodín rozmyšľala o tajomnom mužovi, ktorý prišiel do jej izby, objímal ju, pozoroval pri obliekaní a vzápätí zmizol, aby ich previedol cez les, o ktorom Indiáni tvrdili, že v ňom straší. Prečo ho otec najal? A kto je Prescott? Nezdalo sa jej, že by často cestoval cez túto krajinu, no napriek tomu ho vybrali za člena záchranného tímu. Pre všetko na svete, čo má jej otec za lubom?!

Chris mala na podobné úvahy dosť času, pretože pokračovali v chôdzi celú noc. Hlavou jej jednostaj vírili zmätené otázky a iba vďaka nim nepodľahla totálnej únave. Už dva dni a dve noci nespali a ani si neoddýchli.

Keď sa začala klátiť v sedle a dvakrát takmer spadla, zazdalo sa jej, že medzi stromami zbadala svetlo. Zažmurkala, aby si vyčistila zrak, a vzápätí nadobudla istotu. Vedela, že je to oheň, ktorý založili pre nich. „Ty by nám inak nedovolil, aby sme sa k nemu priblížili," zašomrala si popod nos.

„Pán Prescott," zavolala, aby ho zobudila, pretože zaspal v sedle. „Pozrite sa dopredu!"

Z posledných síl popohnali kone a Chris si s radosťou pomyslela, že konečne budú môcť zastat' a vyspať sa. Ešte počas jazdy začala odopínať remene, ktorými mala k sedlu pripevnený spací vak.

Keď zastali, Chris hodila vak na zem, spadla naň a ihneď zaspala.

Spali dlho, až kým ju niečo nezobudilo. S námahou zdvihla ťažké viečka. Bola ešte tma, ale pomaly sa zadívala cez ten čierny závoj a zbadala obrysy muža v širokom klobúku, ako takmer nehučne odsedláva a napája kone.

Rozospato ho pozorovala, a keď sa pohol smerom k nej, ešte nebola celkom prebratá.

Kľakol si k nej a objal ju, akoby to bola tá najprirodzenejšia vec na svete. Ospalo sa naňho usmiala a pritísila sa mu na hrud'.

„Ležite na spacom vaku," upozornil ju hlasom, ktorý ju zasiahol ako blesk. „Prechladnete."

Mlčky prikývla. Muž pod ňou vystrel prikrývku a druhou ju zakryl. Zrazu cítila na čele jeho pery a s úsmevom zatvorila oči. Bol to takmer otcovský bozk na dobrú noc. „Dobrá noc, Ty," zašepkala a znovu zaspala.

Keď sa znovu zobudila, bol už jasný deň. Na okamih si pomyslela, že sa jej to iba sníva. Miesto, kde prenocovali, vyzeralo ako z rozprávky. Nad hlavami sa im týčili vysoké stromy, zakrývali slnko a všetko navôkol pokrýval mäkký, tmavozelený mach.

Kúsok od nej tuho spal pán Prescott. Chris sa zdalo, že je to jediný živý tvor na Zemi.

Pomaly vstala a povystierala sa. Zázračný les vyzeral načisto opustený a tichý. Pred ňou sa vinula kľukatá lesná cesta a takmer sa strácala v bujnej zeleni. Prišli sprava, takže teraz sa vybrala doľava.

Od tábora prešla iba niekoľko krokov, no keď zašla za zákrutu, zmocnila sa jej obava, že je celkom sama. Rovnako dobre mohla byť sto míľ vzdialená od ďalšej ľudskej bytosti. Kráčala ďalej a asi po sto metroch sa jej zazdalo, že počuje šum vody.

Netrvalo dlho a pod sebou zbadala potok s obrovskými balvanmi, pokrytými chumáčikmi čierneho machu. Zrazu si uvedomila, že sa už dva dni nekúpala. Túžobne si predstavila vaňu s teplou vodou, ktorú nechala ďaleko za sebou. Prečo tí dvaja nezostali v skrini a nepočkali, kým sa okúpe? Pravdaže, boli by tam zostali, keby neotvorila dvere šatníka. Stáli by vnútri a pozorovali ju, pomyslela si s úškrnom a rozbehla sa k vode.

Nebola schopná myslieť na nič iné, iba na osviežujúci kúpeľ. Zhodila zo seba šaty a vrhla sa do potoka. Ľadová voda jej na chvíľu vyrazila dych, ale Chris väčšmi záležalo na čistote ako na teplote. Obrátila sa chrbtom k balvanom, aby ju nevideli muži, keby sa náhodou vzdialili z tábora, a neodchádzala od brehu, aby v prípade potreby mohla vbehnúť medzi stromy.

Keď sa okúpala, trpkosť oľutovala svoje impulzívne rozhodnutie, pretože si so sebou nevzala uterák. Vtom sa ozval hvizd, a keď sa obzrela, po chodníku videla prichádzať Prescottta. Bleskovo vybehla z vody, schmatla šaty a rozbehla sa do lesa, kde vletela rovno do Tynanovho náručia.

Obaja zostali takí prekvapení, že sa chvíľu nezmohli na slovo. Hustý zelený porast stlmil všetky zvuky, takže dvaja ľudia sa mohli zraziť bez toho, aby sa predtým videli či počuli.

Tynan ju pevne držal oboma rukami. Potom jej prstami sklúzol po chrbte a odstúpil, aby sa pokochal pohľadom na nahé ženské telo.

„Slečna Mathisonová, vás by som spoznal kdekoľvek,“ vyhlásil s úsmevom.

Chris ho s rozhorčeným výkrikom odsotila a rozbehla sa k stromu, pri ktorom si skryla šaty.

Keď sa obliekala, počula za chrbtom jeho smiech. „Voda je dosť studená na kúpanie, slečna Mathisonová. Niežeby sa mi nepáčilo pozorovať vás, ale nabudúce sa ma radšej najprv spýtajte. Mrzelo by ma, keby ste prechladli.“

Chris v tej chvíli nezišla na um nijaká rozumná odpoveď. Celý predchádzajúci deň za jazdy snívala o tomto tajomnom mužovi a naozaj začala veriť, že má znetvorenú tvár a preto nechce, aby ho niekto videl. Avšak niekoľko sekúnd jej stačilo, aby zistila, že je to najkrajší muž, akého v živote stretla. Mal veľmi mužné, ušľachtilé črty tváre, dokonale formované pery, žiarivé modré oči, mocnú hranatú čeľusť a čierne vlasy. Krútili sa mu okolo goliera košeľe, ktorá sa farbou výborne hodila k jeho oči.

Keď sa obliekla, vyšla spoza stromu a zistila, že Tynan sedí na zemi chrbtom obrátený k nej.

Tak náhle zmenila názor na jeho zovňajšok, až si začala myslieť, že jeho bozk v predchádzajúci večer bol naozaj otcovský. Avšak tento muž jej ničím nepripomínal otca.

Zamierila k nemu, a keď sa neobrátil, postavila sa pred neho. Nezdvihol hlavu a ďalej si skrýval tvár pod širokou strechou klobúka. Chris si odvážne sadla oproti nemu.

Vytrvalo hľadel do zeme a riekol: „Chcem sa vám ospravedlniť, slečna Mathisonová. Nechtiac som vás uviedol do rozpakov. To je tým, že sme sa stretli za takých nezvyčajných okolností. Nechcem, aby ste si o mne vytvorili nesprávnu predstavu. Váš otec ma najal, aby som vás zachránil a priviedol domov. A to je všetko, čo mám v úmysle urobiť.“

Chris tam sedela, hľadela na mužov klobúk a premýšľala o čudnej situácii, v ktorej sa ocitla. Vďaka Tynanovi sa cítila ako blázon. Tri razy ju držal v náručí - nehovoriac o lom, že dva razy na sebe nemala šaty - a uniesol ju tvrdiac, že nezáleží na tom, čo chce, no napriek tomu mala pocit, že by ho mala utešiť. Dotkla sa Tynanovej ruky a vtom si všimla červenú odreninu na jeho zápästí, napoly zakrytú rukávom košele.

„Poranili ste sa," poznamenala znepokojene.

Muž vyskočil na rovné nohy, náhlivo zamieril k potoku a zavolať na Prescottta.

Chris zostala sedieť v machu a čudovala sa, prečo sa urazil.

„Tu je!" počula Tynanovo volanie a o chvíľu ho zbadala vracat' sa s druhým mužom, ktorého hnal pred sebou ako zatúlanú ovcu. Hoci Tynana dobre nepoznala, bola si istá, že v jeho hlase zachytila falošný tón. „Už ste sa spolu zoznámili, však, slečna Mathisonová? Toto je Asher Prescott. Je to priateľ vášho otca a všetci traja sa pomaly pustíme križom cez les. Ash, čo keby ste vzali slečnu Mathisonovú na ryby? Potrebujeme nejaké jedlo. A neskôr môžete spolu nazbierať drevo na oheň," riekol a jemne potisol Asha smerom k Chris.

Asher sa na mladú ženu usmial a načiahol ruku, aby jej pomohol vstať. „Pôjdeme na ryby, slečna Mathisonová? Počul som, že v týchto vodách žijú lososy."

Chris bola zmätená vývojom udalostí. Nechcela stráviť celý deň s Prescottom, no zdalo sa, že nemá na výber. O všetkom bolo zrejmé rozhodnuté. Vrhla vyčítavý pohľad na Tynana, ale muž sa obrátil, aby mu nevidela do tváre.

„Prečo nie? Chyťanie rýb je predsa úžasná zábava," odvetila s kyslým úsmevom a prijala Prescottovu ruku. Kým vstala, Tynan zmizol medzi stromami.

Chris a Asher sa vrátili do tábora, kde našli zásoby a dve mulice, ktoré Chris nikdy predtým nevidela. Prescott jej už podával udicu.

„Pôjdeme, slečna Mathisonová?"

Viedol ju tou istou cestou, po ktorej išla ráno, okolo skál a miesta, kde sa kúpala, ale príliš sa nevzdialili od tábora. „Myslím, že toto bude dobré miesto. Určite stojí za pokus."

„To bol váš nápad, alebo pána Tynana?"

Samol'úbo sa na ňu usmial. „Nemyslím, že by ste ho mali oslovať pán Tynan. Myslím, že má len to jedno meno. Ale už o ňom nehovorme. Počul som, že pracujete pre noviny. Je pravda, že ste tá neblaho preslávená Nola Dallasová?"

„Nola Dallasová je môj pseudonym," odvetila odmerane a šikovne hodila udicu do vody. Celý život prežila vo Washingtone a na ryby chodievala už ako dieťa.

Asher sa zatváril skl'účene. „Nechcel som vás uraziť, ale podľa vašich článkov som usudzoval, že ste oveľa staršia. Naozaj ste robili všetky veci, o ktorých ste písali?"

„Pravdaže."

„Tancovali ste v súbore? A vystupovali na javisku v ružovom trikote?"

Chris sa pri tej spomienke usmiala. „Áno, a počas druhého dejstva som sa nechala vyhodiť. Už nie som tanečnica."

„Čo tam po tancovaní! Dokázali ste oveľa zaujímavejšie veci."

Usmiala sa a cítila, že mäkne. „Povedzte, pán Prescott, prečo si vás môj otec vybral na túto záchrannú akciu? Čakala by som, že pošle muža, čo sa tu dokonale vyzná."

„To je Tynanova práca. Má sa starať o zvieratá, kŕmiť ich a dozerať na našu bezpečnosť."

„A čo máte robiť vy?" Ash sa na ňu hrejivo usmial. „Mojou jedinou úlohou je spríjemniť vám tento výlet."

„Chápem," odvetila Chris a znovu pozrela na vodu. Vôbec nič tam však nevidela. „Ako si zarábate na živobytie, pán Prescott?"

„Prosím vás, hovorte mi Ash. Nepoznali sme sa predsa v salóne..."

Chris sa pokúsila ovládnuť, ale pri spomienke na ich stretnutie v šatníku v Hughovom dome sa musela začervenať.

„Ešte pred rokom som mal južne odtiaľto vlastnú pílu, ale vypukol tam požiar a o všetko som prišiel.“

Vrhla naňho kradmý pohľad a všimla si, že tuho zatína zuby. Ešte sa nespamätal zo skutočnosti, že prišiel o výnosný podnik. „Ale napriek tomu ste sa nevzdali a začali ste znovu, však?“ spýtala sa súcitným hlasom.

„Všetok majetok som investoval do píly, a keď zhorela, nič mi nezostalo.“ Stíšil hlas. „Dokonca ani úver.“ Po chvíli sa obrátil k nej a skúpo sa usmial. „Napriek tomu dúfam, že čoskoro sa na mňa znovu usmeje šťastie. Pozrite sa! Myslím, že máte na udici rybu. Mám vám ju vytiahnuť?“

„To zvládnem,“ vyhlásila a začala navíjať silonové vlákno. Na háčiku bol naozaj losos a v priebehu ďalšej hodiny vytiahla na breh asi pol tucta veľkých rýb, zatiaľ čo Asherovi sa podarilo uloviť iba dve menšie.

Veľkodušne sa zasmial nad svojou porážkou a v dobrej nálade sa vrátili do tábora.

Privítal ich malý oheň, ktorý pre nich rozložil Tynan. Jeho však nikde nebolo vidieť.

„Chcela by som sa s vami o niečom porozprávať, pán... Ash,“ ozvala sa Chris, keď šikovne očistila ryby a rozrezala ich paličkou. „Potrebovala by som hovoriť s vami aj s pánom Tynanom, ale nikdy vás nezastihnem na jednom mieste. V dome Hugh Laniera som bola preto, aby som si overila tvrdenie, že pán Lanier je zapletený v nejakom zločine a...“

„V zločine?“ spýta sa Asher a chrbtom sa oprel o strom. „Zločin je prisilné slovo.“

„Ja si to nemyslím a pochybujem, že moji čitatelia by s vami súhlasili. Hugh Lanier chcel získať zem, na ktorej sa usadili ôsmi misionári. Keď mu ju odmietli predať, kúpil zbrane a najal bielych mužov, aby sa preobliekli za Indiánov a misionárov zmasakrovali. Ak to nie je zločin, tak potom neviem, čo to je.“ Od rozhorčenia postupne zdvíhala hlas ako vždy, keď si spomenula na dajakú spáchanú nespravodlivosť.

„Ale ak to je len klebeta...“

„Bola to klebeta. Našla som dôkaz, že to naozaj urobil. Navyše som získala doklad o predaji pušiek. Dokonca som ho počula rozprávať s jedným z tých falošných Indiánov a...“

„Vy ste ho počuli?“ spýtal sa Asher. „Chcete povedať, že ste tajne načúvali?“

„Pravdaže. Obliekla som si zelené šaty a skryla sa do kukurice. Musela som získať dôkaz pre šéfredaktora, ktorý ma sem poslal, a podľa mojich výpočtov sme vzdialení len niekoľko kilometrov od Johnovej kancelárie. Hneď zajtra ráno sa musíme vydať na cestu.“

Pozorovala Ashera, ako sa hrá s klobúkom vo svojom lone. „Chris, neverím, že váš otec by si želal, aby ste sa túlili po krajine a obviňovali ľudí z... z toho, z čoho obviňujete Laniera. Keď sa vrátíme do domu vášho otca, mohol by tú informáciu poslať vášmu šéfovi. Dovtedy však bude lepšie, ak zostanete v bezpečí.“

Chris naňho chvíľu bez slova hľadela. Vyrastala s mužom, ktorý sa mu podobal, a s niekoľkými ďalšími pracovala. Bol pevne presvedčený, že sa mylí, a nič, čo by povedala alebo urobila, nemohlo zmeniť jeho názor. „Myslím, že ryby sú hotové,“ riekla ticho a všimla si, že sa na ňu usmial tak, ako sa muži usmievajú na ženy, keď cítia, že nad nimi vyhrali. Opätovala jeho úsmev, ale jej pohľad zostal vážny.

Kým jedli, udržiavala s Asherom ľahkú konverzáciu, pričom sa ani raz nezmenila o svojom pláne odniesť príbeh Johnovi Andersonovi. No len čo dojedli, vstala.

„Myslím, že pôjdem pohľadať pána Tynana,“ prehodila ľahostajne a vykročila po cestičke k potoku.

„Na vašom mieste by som to nerobil, Chris," vystríhal ju Asher. „Keby chcel, dávno by sa k nám pridali. Určite nezmiera hladom, ak vás to trápi. Radšej si sadnite a robte mi spoločnosť."

Chris najväčšmi zo všetkého nenávidela, keď jej radili, čo má robiť. Práve to bol zdroj jej večných nezhôd a hádok s otcom. Namiesto toho, aby sa ju pokúsil pochopiť, vždy jej hovoril, čo je pre ňu najlepšie a čakal, že ho slepo poslúchne.

Sladko sa usmiala na Ashera. „Radšej pôjdem pohľadať nášho hostiteľa," odvetila a rýchlo vykročila, aby mu nedala príležitosť namietat. O niekoľko sekúnd začula, ako sa prediera lesom a hľadájú. Ďakujúc matke a predkom za to, že je malá, preskočila vyvalený peň a skryla sa v kroví. Tam počkala, kým neprešiel okolo. Keď ho už nepočula, prešla krátky úsek hustým porastom a sklamané zistila, že ďalej sa nedostane. Na zemi pred ňou ležali pováľané stromy a všetko pokrýval hustý mach. Vrátila sa po svojich stopách a zamierila k vode, kam odišiel Asher. Z malého kopca nad potokom videla, ako sa zamračene obzerá okolo seba. V duchu sa usmiala a pustila sa dolu svahom.

Prešla len niekoľko krokov, keď všetky zvuky stíchli. Dažd'ový les v nej zrazu vyvolal pocit samoty. Zo všetkých strán ju obklopovala zeleň so sivým, modrým až čiernym odtieňom a pôsobila neuveriteľne mäkkým dojmom. Chris pohľadkala spadnutý kmeň pokrytý machom, ktorý pripomínal zmenšeninu lesa, a usmiala sa nad jeho mäkkosťou.

Pred ňou boli roztrúsené zvláštne útvary, pozostávajúce z machu a spráchnivelých pňov. V nekonečnom tichu počula iba vlastné kroky.

Keď prešla zákrutu, prekvapene zhĺkla, pretože len niekoľko metrov od cesty zbadala Tynana, ako leží na zemi, tvrdo spi. Pri hlave mal batoh a pod sebou pokrčenú prikrývku. V spánku vyzeral ako dieťa. Chris znovu ohromila jeho živočíšna krása. Zatúžila si sadnúť a pozorovať ho. No len čo sa k nemu priblížila, pomrivil sa a otvoril oči.

„Chris," povedal s úsmevom a znovu privrel viečka, vzápätí sa spamätal, prudko sa posadil a klobúkom si čiastočne zakryl tvár. „Slečna Mathisonová, myslel som, že Prescottom chytáte ryby."

„Ved' som aj chytala, ale ulovila som ich toľko, že sám navrhol, aby sme sa vrátili do tábora. Potom sa mi podarilo ujsť a našla som vás. Dobré ste si oddýchlí? Tak dlho ste nespali a dohliadali na nás, že si zaslúžite trochu pokoja."

Tynan sa zatváril rozospato a pretrel si oči. Chris si zatiaľ stihla lepšie obzrieť jeho zápästia. Jedna jazva sa mu ťahala cez pravé líce a všimla si aj napoly zahojenú reznú ranu nad jeho okom.

„Prečo sa nevrátite do tábora a nepridáte sa k nám? Máme dosť rýb pre všetkých. Jedli ste vôbec niečo?"

„Áno, ďakujem, ale mali by ste odísť. Prescott si o vás určite robí starosti," Vstal. „Mimochodom, čaká ma práca. Musím preskúmať cestu pred nami. Som si istý, že odkedy som tu bol naposledy, popadalo na ňu veľa stromov."

„A kedy to bolo, pán Tynan?"

„Len Tynan, a určite nie pán," povedal, akoby tie slová opakoval už po stý raz.

Chris podišla tesne k nemu, no on sa k nej obrátil chrbtom, sňal si klobúk a rukami si prehrabol vlasy, ktoré sa zdali mokré. V duchu si položila otázku, či sa okúpal v potoku. Gombíky na rukávoch košele mal rozopnuté a Chris so záujmom pozrela na svalnaté predlaktia s vystupujúcimi žilami. Vyzeral, akoby dlhší čas hladoval.

„Nechcem vám robiť problémy, lebo viem, že iba poslúchate otcove príkazy, ale..." Zaváhala a potom pokračovala: „Tynan, myslím, že by ste sa mali najesť a trvám na tom, aby ste sa vrátili so mnou. Ak to neurobíte, prisahám, že vám túto cestu znepríjemním, ako len budem môcť."

Otvoril ústa, aby niečo povedal, no potom ich znova zavrel a ticho sa uškrnul. Chris cítila, ako sa jej podlomili kolená. Celá tvár sa mu rozžiarila a jej preletela hlavou myšlienka, že každú ženu by prinútil, aby urobila, o čo ju požiada.

„Také pozvanie sa jednoducho nedá odmietnuť. Prídem za vami."

„Nie, pôjdeme spolu. Prezradte mi, prečo ste tu boli už predtým? A kto postavil túto cestu?"

„Páčila sa vám rybačka s Ashom? Zdá sa, že je to očarujúci muž. Celou cestou sem mi bol užitočným pomocníkom a nezastavil sa pred nijakou prekážkou. Okrem toho sa veľmi dobre vyzná v koňoch a každému, koho sme stretli, sa páčil. Myslím, že ani vy nie ste výnimka."

„Nuž, máte pravdu," priznala neochotne. „Ako ste sa zoznámili s mojím otcom?"

„Ash ho pozná už roky. Prekvapuje ma, že ste sa s ním nikdy nestretli. Ashov otec postavil túto cestu a na východe zarobil veľa peňazí. Som presvedčený, že Ash bude rovnako úspešný."

Chris ohromene civela na Tynana. O čom to vlastne hovorí? On sa však na ňu iba usmial a tentoraz zauvažovala, či často používa tento úsmev, aby umlčal ženy, ktoré hovoria o nepríjemných veciach - alebo mu kladú otázky, na ktoré sa mu nechce odpovedať.

Opätovala jeho úsmev, ale keby ju poznal lepšie, vedel by, že záblesk v jej očiach prezrádza pevné odhodlanie. Ved' ona zistí, kto je Tynan, alebo ako sa vlastne volá!

„Musím s vami hovoriť," oznámila Chris, len čo si Tynan v tábore sadol a pustil sa do ryby, ktorú mu upiekla. Zopakovala mu, čo už povedala Asherovi, že Lanier je zodpovedný za vraždu misionárov, no Tynan ju neprerušil nič nekomentoval.

Keď skončila, oblizol si prsty a vyzval ju: „A teraz mi povedzte aj to, čo ste vynechali."

Chris na chvíľu vyrazil dych. „V poriadku," súhlasila nakoniec s úsmevom. „Pán Lanier sa ku mne správal ako pozorný hosťiteľ a jeho manželka je veľmi milá žena, takže ma trochu trápia výčitky svedomia, keď o ňom rozprávam také strašné veci. Pravdaže, všetko, čo som vám prezradila, je čistá pravda, no keď ten článok vyjde, život pána Laniera by sa mohol... ehm... zmeniť."

„Nehovoriac o tom, že ho to asi bude stáť krk," dodal Tynan a pozrel na ňu.

„Preto som mu nechala list, v ktorom som mu vysvetlila, čo chcem urobiť."

Tynan dlho mlčal a nakoniec riekol: „To znamená, že keď vyjdeme z tohto lesa, Lanierovi muži tam na nás budú čakať s puškami alebo delami, aby zabránili uverejneniu vášho článku."

Mdlo sa naňho usmiala. „Asi máte pravdu." Jej výraz sa náhle zmenil. „Lenže ja som to musela urobiť. Musela som pánu Lanierovi poskytnúť príležitosť, aby ušiel, rovnako ako musím dostať svoj príbeh do novín. Nechápete?"

Tynan vstal. „Chápem, že muž musí urobiť, čo mu káže povinnosť, ale vy, slečna Mathisonová, potrebujete pomoc, ktorú vám nemôžem poskytnúť. Vodcom tejto výpravy je Prescott. Ja som iba sprievodca. Poslúcham príkazy, to je všetko. Ďakujem vám za rybu, madam, ale teraz musím preskúmať cestu." Vážne na ňu pozrel a dodal: „Keby som bol na vašom mieste, nešiel by som tam sám." Zdvihol kus dreva a hodil ho za jej hlavu na miesto, ktoré vyzeralo ako pevná zem. Poleno preletelo cez popínavé rastliny a celú sekundu trvalo, kým počuli, ako dopadlo na zem. Viac nemusel povedať. Človeku stačilo zísť z cesty a ocitol sa v hlbokkej jame, šikovne zamaskovanej bujnou zeleňou.

Zvrtol sa a nechal Chris samu. Chvíľu tam stála a preklínala celé chlupaté plemeno. „Aj ženy musia vykonať, čo im káže povinnosť, pán Tynan," zavolala do prázdna a začala zbierať drevo na oheň. Chris zostala v tábore a rozprávala sa s Asherom, ktorý sa onedlho vrátil, no o Hughovi Lanierovi sa mu už nezmienila. Keď sa tajomný Tynan vrátil, pozrela naňho, ale on jej pohľad neopätoval. Tvrdohlavo sa obracala výlučne na Ashera a predstierala, že ju fascinuje každé jeho slovo. V skutočnosti však plánovala útek. Redakcia Johna Andersona sa nachádzala na okraji dažďového lesa, ani nie päť kilometrov od miesta, kde doň predchádzajúci večer vošli. Keby ukradla koňa a vrátila sa po tej istej ceste, do mesta by sa dostala ešte pred zotmením. A s trochou šťastia by sa jej podarilo vrátiť, než si obaja muži všimnú, že tam nie je.

Ticho vstala. „Asi pôjdem na prechádzku," oznámila Asherovi.

„Pôjdem s vami."

„Nie, ďakujem," odmietla ponuku s očarujúcim úsmevom. „Musím urobiť určité veci." Pozrela naňho široko otvorenými očami a dodala: „Čisto ženská záležitosť." Tajomstvá opačného pohlavia vždy zastavili mužov, ako bol Asher Prescott.

„Pravdaže," súhlasil zdvorilo.

Obrátila sa mu chrbtom, prešla okolo Tynana, a potom sa skrývala v kroví, kým obaja muži neopustili tábor. Nikto ešte neosedlal koňa tak rýchlo, ako sa to podarilo jej. Úbohé zviera prešľapovalo a stavalo sa na zadné. „No tak, buď dobrý chlapec," upokojovala nervózneho žrebca. „Poriadne sa prebehne."

„Smiem vedieť, kam idete, slečna Mathisonová?"

Chris sa prudko zvrtila k Tynanovi a vzdorovito vystrčila bradu. „Odnesiem svoj príbeh Johnovi Andersonovi, a ak mi v tom chcete zabrániť, musíte ma zviazať a strážiť vo dne v noci. Nebudete môcť ani oko zažmúriť a..."

„Rozumiem," prerušil ju a v očiach mu veselo zaiskrilo. „Ako ďaleko je to k tomu Andersonovi?"

Chris zadržala dych. „Ak pôjdem cvalom, vrátim sa pred západom slnka."

„A čo chcete urobiť s Lanierovými mužmi? Čo ak striehnu na kraji lesa?"

„Budem poháňať koňa, ako len budem môcť, a modliť sa, aby ma nezastrelili."

Chvíľu na ňu bez slova pozeral, potom vytiahol spoza opaska pištoľ. Presvedčil sa, že je nabitá, a riekol: „Možno vám predsa nejako pomôžem. Kadiaľ sa ide do toho mesta?"

Chris nasadla na koňa. „Leží juhovýchodne od okraja lesa. Johnova redakcia sa nachádza v tretej budove na pravej strane ulice."

Tynan si osedlal koňa. „Len čo tam ten článok prinesieme, Lanier vytiahne zbraň a vezme si ho. Máte ešte nejaký papier? Čo keby ste nechali na pošte na železničnej stanici - ak tam nejaká je - menší balíček, a potom sa zastavili u pani Andersonovej?"

„Vlastne... áno, to je celkom dobrý nápad," uznala a obdivne naňho pozrela. „Pán Anderson nie je ženatý, ale má sestru, ktorá sa vydala za miestneho doktora."

„Ešte lepšie," súhlasil Ty a nasadol na koňa. „Ste dobrá jazdkyňa?"

„Môžem ísť, kamkoľvek pôjdete vy," vyhlásila Chris namyslene, ale čoskoro začala pochybovať o svojich schopnostiach. Tynan nasadil také rýchle tempo, že ju vyľakal... rovnako ako jej koňa. Musela napnúť všetky svaly na rukách, aby zvieru zvládla, keď sa rútili lesom plným nástrah.

Na jeho konci Ty nespomalil a hnal sa ďalej ako divý. Chris čakala, že jej okolo hlavy začnú lietať guľky, ale všade vládlo ticho. Keď na nich nikto nevystrelil, Ty pritiahol koňovi uzdu a obrátil sa k nej. „Pôjdeme odzadu. Určite na nás čakajú v meste. Odprevadím vás na stanicu a chcem, aby ste tam zostali, kým ma neuvidíte. Odnesiem váš príbeh doktorovej žene a vášho koňa nechám za poštou. Keď ma uvidíte prechádzať okolo, bežte dozadu, sadnite na koňa a bežte, akoby vám horelo za päťami. Pôjdem tesne za vami. Myslíte, že to zvládnete?"

„Pravdaže," odvetila Chris a snažila sa udržať koňa pod kontrolou. „Ale čo ak vás chytia a vezmú vám môj článok..."

„O mňa sa nebojte, len urobte, o čo vás žiadam. Môj hnev je strašnejší ako Lanierove guľky."

„Rozkaz, pane," povedala so smiechom. Tynan na ňu žmurkol, obrátil koňa a pokračoval juhovýchodným smerom.

Onedlho zastali pred malým mestom s jedinou hlavnou ulicou. Tynan naň chvíľu zamyslene hľadel, no potom sa obrátil k Chris. „Myslím, že sú tu."

„Ako to môžete vedieť?"

„Veľa miestnych mužov nič nerobí, iba sa obzerajú okolo seba s rukami na zbraniach. Nieкого hľadajú. Dajte mi ten príbeh," požiadal ju, a keď si ho vopchal do košeľe, pozrel na ňu. „Ste pripravená? Viete, čo máte robiť?"

„Nie je to veľmi komplikované."

„Ale životne dôležité. Tak poďme na to!"

Viedol ju do mesta, pričom sa držal v tieni a v blízkosti budov. Zrazu prešiel okolo voz a Tynan prudko strhol Chris, ktorá išla na koni tesne vedľa neho, do svojho sedla. „Ešte je ti zle, drahá?" spýtal sa nahlas. „Pri prvom dieťati sa to ženám stáva."

Len čo koč zmizol, pustil ju a Chris musela obdivovať jeho chladnokrvnosť.

„Počkajte tu," prikázal jej, keď prišli k pošte. Pred budovou bola veľká nakladacia plošina a vzadu rampa s hákom, čo visel nad dverami. Chris si sadla na svojho koňa a čakala. Pri najmenšom zvuku sa nervózne strhávala. Keď Tynan odišiel, zrazu ju opustila odvaha.

„Tu je," počula Tynana hovoriť mužovi, s ktorým sa vracal k nej. „Už nevládze urobiť ani krok." Skôr ako mohla niečo povedať, Ty ju zdvihol zo sedla a postavil na zem. „Čaká prvé dieťa a nie je zvyknutá na nevoľnosť. Ak vám to nebude prekážať, nechám ju tu a skočím po doktora."

„Pravdaže, len chod'te! Sám mám doma osem detí, no v pôrodníctve sa nevyznám. Bude to musieť nejak vydržať."

Tynan objal Chris, akoby ju chcel chrániť. „Ak jej doktor pomôže, hneď pôjdem poňho."

„Isteže. Pod'te, mladá dáma, sadnite si sem." „Nemohla by si sadnúť k oknu, aby ma videla, keď sa vrátim? Určite sa bude cítiť lepšie." „Prečo nie," súhlasil muž.

Ty odprevadil Chris k stoličke pri okne, z ktorej mala výhľad na hlavnú ulicu. „Nezabudnite, že musíte vyzeráť chorá, a dajte mu niečo, aby to za vás poslal."

Chris prikývla a pozrela do Tynanových krušných modrých očí. Na okamih zaváhal, no potom ju pobožkal na čelo. „O minútu sa vrátim, drahá."

Keď odišiel, Chris sa pohodlne oprela a snažila sa nevyzerať veľmi netrpezlivo a nepozeral stále von oknom. Na druhej strane ulice stáli dvaja muži s puškami v rukách a pištoľami za opaskom. Tvárili sa, akoby boli pripravení každú chvíľu vystreliť. Chris si všimla, že sa jej trasie ruka, keď vybrala z vrečka zapečatený list adresovaný jej otcovi. Nemusela predstierať strach, pretože bola nadmieru vystrašená. Súčasne si uvedomovala, že sa nebojí len o seba, ale aj o Tynana. Nemal dôvod riskovať pre ňu život, no napriek tomu to urobil.

Minúty plynuli a Chris sa začínala vážne obávať. Čo ho tak zdržalo? Johnova sestra asi nebola doma. Možno...

Zrazu zmeravela, pretože z konca mesta, kam odišiel Tynan, sa ozvali výstrely. Vstala.

„Nemusíte sa znepokojsť," ozval sa poštový zamestnanec spoza prepážky. „V tomto meste stále niekto na niekoho strieľa. Len si sadnite a oddychujte."

Ale Chris nemohla oddychovať a vyklonila sa z okna, aby zistila, čo sa vonku robí.

Stačil jej jediný pohľad, aby pochopila, že sa neobávala zbytočne. Tynan cválal dolu ulicou, prenasledovali ho dvaja muži na koňoch a strieľali po ňom. So široko otvorenými očami pozorovala, ako sa približuje, a nakoniec sa obrátila k mužovi za prepážkou: „Smiem si požičať toto?" spýtala sa a bez otáľania vybrala zo skrine pri stene pušku."

Skôr ako muž pochopil, čo Chris robí, vyšla na verandu, klakla si na koleno, oprela sa oň ľavou rukou a pozorne zamierila. Prvého muža, ktorý prenasledoval Tynana, zasiahla do pleca a bez váhania namierila na druhého. Vtom Ty obrátil koňa a popohnal ho rovno k nej. Pred poštou bola rampa, po ktorej váľali sudy, a Ty vyšiel na ňu.

Chris vstala, a keď sa k nej Ty sklonil a vystrel ruku, chytila ju a vyskočila zaňho do sedla. Nespomalil a s dupotom prešiel cez halu pošty okolo zamestnancov, ktorí naňho pozerali s otvorenými ústami, a vyšiel na ulicu druhým východom.

Prenasledovateľom chvíľu trvalo, kým obišli budovu pošty, a Chris počula zaerzť koňa. Jeden z mužov nesprávne odhadol vzdialenosť a zletel z nakladacej plošiny medzi koľaje.

Chris pevne objala Tynana okolo pásu a celým telom sa k nemu pritísila. Rozpustené vlasy za ňou viali ako závoj. Naklonil sa dopredu a ona s ním. Znovu sa ozvali výstrely, ale cválali príliš rýchlo, aby boli na dostrel. A keďže muži strieľali z jazdy, nemohli poriadne zamieriť... Chris v to aspoň dúfala.

Keď dorazili na okraj dažďového lesa, Tynan nespomalil a ďalej pokračoval krkolomnou rýchlosťou. Asi po kilometri zrazu zastal, obrátil sa, chytil Chris a postavil ju na zem. Potom zosadol z koňa.

„Musíme zmiznúť," riekol. Jednou rukou chytil uzdu, druhou Chrisinu ruku a ukázal jej, aby zliezla po zväzku lián. Skĺzla po nich tak rýchlo, že polovicu cesty sa zviezla po zadku. Presvedčiť koňa bolo náročnejšie, ale po tichom dohovaraní sa to Tynanovi nakoniec podarilo. Len čo zviera poslúchlo, jeho pán stiahol dolu niekoľko lián, aby ich trojica prenasledovateľov nevidela, keď pôjde okolo.

Ty položil ruku koňovi na nozdry, aby ho prinútil byť ticho, a s Chris po boku cez liany pozoroval mužov. „Stratili sme ich," povedal jeden. „Áno, a okrem toho štyroch našich mužov. Lanierovi sa to nebude páčiť."

„Vypadnime odtiaľto! Toto miesto mi naháňa strach. Ak prišli až sem, živí sa odtiaľto nedostanú. V tomto lese žijú iba duchovia."

Prvý muž zavrčal: „Lanier ti platí za to, aby si strieľal na duchov. Vráťme sa na poštu. To dievča lani mohlo niečo nechať."

Chris sa prudko nadýchla a vydýchla si, a/, keď dupot konských kopýt zanikol v diaľke. Unavene sa oprela o násyp a pozrela na Tynana. „Ako sa o vás dozvedeli?"

„Videla nás odchádzať z Lanierovho domu a spoznala ma." „Kto?"

„Myslím, že to bola Lanierova slúžka. Povedala svojmu pánovi, že som vás uniesol, takže keď našiel váš list, začal hľadať aj mňa. Ale podarilo sa mi odovzdať článok doktorovej žene."

Chris sa uškrnula. Teraz, keď boli konečne v bezpečí, zmocňovala sa jej eufória. „Zaujímalo by ma, či tí chlapi na železničnej stanici už zatvorili ústa. Nemohla som uveriť vlastným oči, keď ste zamierili s koňom do haly."

Tynanovi sa rozžiarili oči. „Za to, že ste vyšli von a začali strieľať, by ste si zaslúžili na zadok. Mali ste zostať vnútri a odísť až vtedy, keď odlákam prenasledovateľov z mesta. Mimochodom, kde ste sa naučili tak dobre strieľať?"

„U môjho otca. Chudák výpravca! Chvíľu som taká chorá, že sotva vládzem sedieť, a vzápätí..."

„vyskočíte za mňa na koňa Chris, ste úžasná!" Zasmial sa, chytil ju za plecía a od radosti pobozkal na ústa.

Chris prekvapene zažmurkala a pozrela naňho široko otvorenými očami. Keď ju pobozkal, zaplavila ju vlna vzrušenia. „Och," zašepkala a pristúpila k nemu.

Pustil jej plecía, akoby ho pálili, a obrátil sa k nej chrbtom. „Musím vyvieť koňa z tejto priekopy a potom by sme sa mali vrátiť, aby nás Prescott nehl'adal," zašomral.

Chris sa cítila trochu stratená a rozmýšľala, kde urobila chybu. Pred chvíľou na ňu hľadel s obdivom a dokonca ju aj pobozkal. Nebol to vášnivý bozk, skôr priateľský, ako medzi dvoma ľuďmi, ktorí majú veľa spoločného. No len čo oňho prejavila záujem, odtiahol sa.

s Pozrela na svoje telo a rozmýšľala, či sa mu nevidí príťažlivá. Celý život jej lichotili, že je krásna, ale bola až priveľmi štíhla.

„Nevolala sa tá slúžka, čo vás spoznala u pána Laniera, Elsie?"

„Áno," zamrmľal popod nos, ešte vždy obrátený chrbtom k nej. „Choďte prvá a ja prídem za vami neskôr."

Chris si vzdychla a začala liezť na strmý svah, rozhrňajúc liany a papradie. Elsie bola rovnako vysoká ako ona, vážila však o pätnásť kíľ viac a proporcie mala rovnomerne rozložené nad a pod útlým pásom. Ak sa mu páči taký typ žien, nečudovala by sa, že sa od nej odtiahol.

Vzdychala celou cestou do tábora, kde si pozapínala gombíky, čo sa jej rozopli počas divokej jazdy lesom.

„Ste v poriadku?" privítal ju Asher. „Boli ste preč veľmi dlho."

„Mám sa dobre," odvetila a naliala si šálku kávy. „A vy?"

„Aj ja, a som rád, že ste si trochu oddýchli. Zajtra nás čaká ďalší ťažký deň."

„Áno," povedala a pozrela naňho ponad šálku. „Aj ja som rada, že som si oddýchla. Máme dačo na zahryznutie? Po dlhom popoludňajšom spánku som vždy hladná ako vlk."

Tynana uvidela až nasledujúce ráno. Dva razy sa mu pokúsila pozrieť do očí a usmiať sa naňho, no on sa jej pohľadu vyhýbal. Akoby chcel predstierať, že včera sa nič nestalo.

Čím väčšími ju však ignoroval, tým uprenejšie naňho hľadela. Popoludní sa znovu utáborili a Tynan sa postaral, aby Asher a Chris trávili čas vedno. Chris sedela a pozorovala Tynana, ako obriaďuje a napája kone. Keď prechádzal popri nej, všimla si, že trochu kríva. Žeby sa pri úteku zranil? Ten prekliaty klobúk mu siahla hlboko do tváre, takže nevidela jeho výraz, ale keď zdvihol ruku, aby vzal koňa za uzdu, od bolesti zmražil tvár. Asher sa zatváril mrzuto, no Chris nespúšťala oči z Tynana - a čím pozornejšie ho sledovala, tým si bola istejšia, že ho niečo bolí.

Nakoniec zívla a vyhlásila: „Som dosť unavená, takže ak vám to neprekáža, pôjdem si ľahnúť."

Tynan sa obrátil a pohľady sa im na okamih stretli. Rýchlo odvrátil tvár. „Nechod'te príďaleko," zašomral, keď prechádzal okolo nej, smerujúc do lesa.

„Nechcete sa ísť radšej so mnou prejsť, Chris?" spýtal sa Asher. „Rád by som sa dozvedel viac o vašej novinárskej práci."

„Naozaj som unavená. Možno inokedy," vyhovorila sa, vzala si spací vak, cestovnú tašku a pomaly nasledovala Tynana.

Len čo Asherovi zmizla z očí, otvorila tašku, vybrala z nej lekárničku a rozbehla sa po ceste s nádejou, že Tynana dobehne, skôr než sa jej stratí.

Zdalo sa jej, že prešla kusisko cesty, a po Tynanovi ani stopy. Už sa chcela vrátiť, keď začula zaerdžanie. Hoci vedela, že by to nemala robiť, zišla z cesty a zamierila na miesto, odkiaľ bol dobrý výhľad nadol.

Okolie jej nahaňalo strach, najmä keď si spomenula na strmé svahy a skryté jamy, ktoré jej ukázal Ty. A ktovie, čo číha pod vrstvami zelene?

Priblížila sa k obrovskému stromu, rozhrnula rastliny, ktoré z neho viseli, a pozrela dolu. Tynan, vyzlečený do pol pása, stál o niekoľko metrov nižšie na skalnatej čistinke a česal jedného z koní. Keď sa obrátil a zbadala jeho chrbát, ticho vykrikla. Mala pravdu, keď predpokladala, že každý pohyb mu spôsobuje bolesť. Aj z diaľky videla, že hlboké rany na jeho chrbte sú iba čiastočne zhojené. A niet pochyb, že ich spôsobil bič. Keď si ju deň predtým posadil do sedla a dovolil jej, aby sa mu pritísila k chrbtu, musel prežívať hotové múky.

Počkala, kým sa zase neobrátil tvárou k nej, a potom cúvla do lesa, akoby z neho práve vyšla. Úmyselne spôsobila hluk a zavolala jeho meno.

Keď sa vynorila a znovu naňho videla, už mal na sebe košeľu a obúval si čižmy.

„Tu som," zavolal na ňu.

„Ako sa tam dostanem?"

„Nijako. Vráťte sa do tábora!"

Usmiala sa naňho a skusmo vykročila, akoby sa chcela spustiť po strmom svahu.

„Nie!" skríkol Tynan, ale neskoro.

Chris chcela len predstierať, že pôjde tou cestou, ale pošmykla sa a po chrbte sa začala kĺzať dolu svahom.

Tynan sa rozbehol križom cez čistinku a priľahol ju vlastným telom, aby ju zastavil.

Chris ho inštinktívne objala okolo pása a pritísila sa k nemu. Keď zdvihol hlavu a pozrel na ňu, vnímala jeho telo na svojom celou svojou bytosťou. Chvíľu si myslela, že ju pobozká - a perami mu vyšla v ústrety.

Keď ich ústa delil iba centimeter, vyskočil a nechal ju ležať na strmom svahu. Na chvíľu sa od nej odvrátil a Chris vedela, že sa pokúša ovládnuť svoje city. Keď sa k nej znovu otočil, v očiach mal zvláštny lesk, no inak sa tváril pokojne. „Povedal som vám, aby ste sa vrátili do tábora. Myslel som, že ste unavená a chcete si ísť ľahnúť.“

„Klamala som," priznala sa s úsmevom.

„Často klamete, slečna Mathisonová?"

„O nič častejšie ako ostatní členovia tejto výpravy," odsekla a nevinne zažmurkala. „Povedali ste mi pravdu a ja robím to isté. Myslím, že to je čestné.“

Zatváril sa, akoby chcel voľačo dodať, no vzápätí si to rozmyslel a vrátil sa ku koňovi. „Kúsok odtiaľto je chodník. Môžete sa po ňom vrátiť na cestu. Tá vás privedie do tábora.“

Vstala, prihladila si sukňu a vzala lekárničku, ktorá sa zošmykla po svahu spolu s ňou. „Vlastne som vás hľadala, lebo som sa chcela pozrieť na váš chrbát.“

„Môj čo?!" zvolal a zvrtol sa k nej s nahnevaným výrazom na tvári. „Pozrite sa, slečna Mathisonová, neviem, o čo vám ide, ale čosi vám poviem." Približoval sa k nej, mieriac na ňu kefou, a Chris mimovoľne cúvla. „Možno si myslíte, že som ako ľudia z vašich príbehov, ale mýlite sa! Váš otec ma najal, aby som vás a Prescottta previedol cez les a priviedol domov. Neprosil som vás, aby ste ma všade prenasledovali, ani som nečakal, že sa na mňa budete lepiť, hoci som takmer nahý. Za iných okolností by som sa s vami rád pozabával, ale na tomto výlete mám poslanie, ktoré chcem splniť, tak ma prestaňte pokúšať. Ste satan v krásnom balení. Ihneď odíďte a nechajte ma na pokoji.“

Nechcem vás vidieť, kým vás zajtra ráno nezobudím -a možno požiadam niekoho iného, aby to urobil za mňa.“

Pevne zovrel pery, obrátil sa a zamieril späť ku koňovi.

„V poriadku," ozvala sa Chris. „Vrátim sa do tábora a poviem pánu Prescottovi, že máte chrbát plný hnisajúcich rán a že ste si poranili nohu. Bude len otázkou času, kedy prestanete byť naším vodcom a budete sa môcť vrátiť tam, odkiaľ ste prišli. Želám vám príjemný deň, pán Tynan," dodala a vykročila k chodníku, ktorý jej ukázal.

Neprešla ani tri kroky, keď sa za ňou ozvala tlmená nadávka a zvuk, ako keď kefa prudko dopadne na zem.

„Vyhrali ste," nahlas povedal Tynan a Chris sa obzrela. „Čo mám teda urobiť?"

„Vyzlečte si košeľu aj čižmy a ľahnite si na brucho sem na trávnu.“

„Asi by som mal byť rád, že nechcete niečo iné," zahundral nahnevane, ale poslušne ju.

Keď si Chris k nemu kľakla a pozrela mu na chrbát, zistila, že rany sú horšie, než vyzerali z diaľky. Väčšina sa pekne hojí, ale niektoré sa včera otvorili. Vedela si predstaviť, že musia čertovsky bolieť. Zhlboka sa nadýchla, otvorila lekárničku a vybrala hojivú masť.

„To by malo utíšiť bolesť," riekla ticho a začala ho natierať. Tynanov chrbát bol široký a dosť svalnatý, no pod pokožkou nemal ani gram tuku. Vyzeral, akoby veľmi ťažko pracoval a takmer nič nejedol.

Keď cítila, že sa pod jej prstami trochu uvoľnil, spýtala sa: „Ako dlho ste boli vo väzení?"

„Dva roky," odvetil rýchlo a vzápätí zhrozene zašepkal: „Dočerta!"

„Pán Tynan, som reportérka a usilujem sa rozvíjať svoje pozorovacie schopnosti. Okrem väznice nepoznám iné miesto, kde by ľudia tak tvrdo pracovali, hladovali a boli bití - aspoň nie v Amerike.“

„Ale keby tu také miesto bolo, rozbehli by ste sa tam, aby ste o ňom mohli napísať, však? A čo ja? Budem hrdinom vášho najnovšieho príbehu? Putovala som dažďovým lesom s väzňom na úteku. Niečo v tom zmysle?"

„Vy ste ušli?! A ja som si myslela, že vás dostal na slobodu môj otec.“

Keď neodpovedal, pochopila, že trafila klinec po hlavičke. „Pozrite, pán Tynan, dosť dobre poznám svojho otca. Keby chcel, aby ma niekto previedol cez nepreniknuteľný les, nič by ho neodradilo od jeho úmyslu. Jednoducho by zistil, ako by sa to dalo urobiť. Asi sa dozvedel, že ste už prešli týmto lesom, a vôbec mu neprekážalo, že vás čaká šibenica. Je dosť bohatý a mocný, aby prekonal každú prekážku, aj keby to bola slučka okolo krku odsúdenca.“

„Zveril by svoju dcéru do rúk vraha?“ spýtal sa Tynan a pozrel na ňu.

Na chvíľu sa zamyslela. „Nie, to by asi neurobil. Myslím, že moja matka a ja sme jediní ľudia, ktorých v živote naozaj ľúbil. Bála som sa, že po matkinej smrti sa už nespamätá, no zrejme pochopil, že má ešte mňa.“

„Napriek tomu tvrdíte, že vás zveril zločincovi, ktorý prakticky ušiel spod šibenice.“

Prestala mu natierať rany. „Pán Tynan, bezpochyby ste nevinný. Máte pravdu. Otec by ma nikdy nezveril zločincovi. A práve v tom je háčik. Buď ste nevinný, alebo ste urobili niečo, čo nemožno nazvať násilným činom. Napríklad porušili sľub.“ Usmiala sa a znova mu začala rozotierať masť a masírovať svaly.

„Ako ďaleko som od pravdy?“ spýtala sa. a keď neodpovedal, rozosmiala sa. „Pán Tynan, všetci sa dajako prezradíme, aj keď sa zo všetkých síl pokúšame zatajiť pravdu. Som presvedčená, že pán Prescott vôbec netuší, že vás bolí každý pohyb. Stačí, aby človek poriadne otvoril oči, a uvidí veci, o ktorých nemal ani potuchy.“

Dôkladne mu masírovala chrbát a namastenými rukami z času na čas zabľúdila aj na svalnaté ramená. Po čase sa celkom uvoľnil a začal rovnomerne dýchať, akoby zaspal. V Chris sa ozval materinský inštinkt. Najradšej by ho vzala k sebe domov, nakrmila ho a dohliadla, aby si oddýchol. Rozmýšľala, či sa s ním stretla aj otcova gazdiná, pani Sunberryová. Ak áno, naisto sa jej Tynan zapáčil.

S úsmevom mu zdvihla jednu ruku a začala ju masírovať, pričom dávala pozor na zjazvené a odreté zápästie.

„Tam nie som zranený,“ zašomral ospalo, ale nepokúsil sa pohnúť.

„Rozmýšľala som o pani Sunberryovej.“ „Černicový koláč,“ poznamenal Ty. „S citrónovou polevou.“

Chris sa zasmiala. „Takže ste sa s ňou stretli. Myslela som si, že sa jej budete páčiť.“ „Asi ako túlavý pes?“

„Možno ste tulák, ale určite nie pes. Ty, kde ste sa narodili?“

Pohol sa, akoby chcel vstať, no Chris ho pritisla k zemi.

„V poriadku, už žiadne otázky. Nechcem, aby ste sa znovu nahnevali. Načo si kaziť taký krásny deň?“ Rukou mu vošla do vlasov a začala mu masírovať kožu.

„Páči sa vám novinárčina?“ spýtal sa.

„Áno, ale v poslednom čase ma dosť unavuje. Mám dvadsaťosem rokov a začínala som v osemnástich. To je dlhý čas. Myslím, že chcem... Vlastne neviem, čo presne chcem, ale to, čo mám teraz, mi už nestačí.“

„Domov a deti?“

Zasmiala sa. „Rozprávali ste sa s mojím otcom. Nepovedal vám, ako ma preľstil a prinútil vrátiť sa do Washingtonu? Pracovala som v New Yorku a poslal mi telegram, že leží na smrteľnej posteli. Celú cestu som preplakala v hrozivom očakávaní, že zomrie, a keď som špinavá, unavená a vystrašená prišla domov, sedel na divokom mustangovi a výborne sa zabával.“

„Buďte rada, že máte otca.“

„Vy ho nemáte?“

„Nič o ňom neviem.“

„A matku?“

„Tá zomrela.“

„Ach,“ vzdychla si Chris. „Ako dlho ste sám?“

„Vždy som bol sám. Pozriete sa mi na nohu, aby som to mal za sebou? Musím skontrolovať cestu, či sa za posledné roky nezmenila.“

Chris ho neochotne pustila, aby si mohol sadnúť, a ich pohľady sa stretli. Chris bola rozhodnutá vydržať, ale Ty prudko odtrhol zrak od jej tváre.

„Vo väzení som sa cítil bezpečnejšie,“ zašomral. „Pozrite sa mi na nohu, to vás na chvíľu zamestná.“

Chris so vzdychom pozrela na jeho nohu a zhrozene zhíkla. Boli na nej krvavé pľuzgiere a niektoré z nich vyzerali, že už-už prasknú. „Nové čižmy obuté naboso,“ uhádla, keď vzala jednu nohu do ruky. „Obuli ste si ich a nosili bez toho, aby ste ich najprv rozchodili?“

„Musel som. Včera večer som si zničil tanečné topánky,“ odvetil slávnostne.

Zasmiala sa. „Obviažem vám to a požiadame pána Prescottta, či nemá náhradný pár ponožiek.“

„Nie!“ nahnevane zvolal Ty. „Nestojím o dobročinnosť.“ Chris naňho prekvapene pozrela. „Ako chcete,“ ustúpila po chvíli. „Tak teda nijaká dobročinnosť. Ale v prvom meste, kam prídeme, vám kúpime ponožky. Môj otec vám predsa zaplatil za to, že ma zachránite, alebo sa mýlim?“ „Áno,“ odvetil a pozoroval ju, ako mu obväzuje nohu. Prstami ho pohladkala po členkoch, ktoré mal odreté rovnako ako zápästia. „Reťaze?“ spýtala sa.

Zatváril sa, akoby nepočul. „Prečo ste vlastne išli za Lanierom?“

„Neviem. Nieкто to musel urobiť. John Anderson by ten príbeh už mal mať na stole. Keď sa ľudia dozvedia, že Indiáni zmasakrovali misionárov, znenávidia ich ešte väčšmi ako predtým. Tentoraz to však neurobili Indiáni, ale Hugh Lanier. Nebolo od neho pekné, že zvalil vinu na Indiánov.“

„Aj keby to znamenalo, že biely muž, človek, ktorého ste poznali, pravdepodobne príde o všetko?“

„Misionári prišli o všetko,“ riekla ticho.

„Nikdy som nestretol ženu, ktorá by vedela strieľať ako vy. Máte prax?“

„Čiastočne,“ odvetila vyhybavo.

„Myslel som, že ženy ako vy túžia po domove a chcú vychovávať deti.“

„Ženy ako ja? Čo tým chcete povedať? A okrem toho, ešte nikdy som sa nezaľúbila. Vy áno?“ Držala mu členok a mimovoľne zosilnila zovretie.

„Niekoľko ráz. Hej! Máte ostré nechty.“

„Prepáčte,“ ospravedlnila sa a zahanbene sklonila hlavu.

„Prekáža vám, že som bol zaľúbený?“

„Pravdaže nie,“ odvetila odmerane a povolila zovretie. „Iba rada kladiem otázky.“

„Slečna Mathisonová, verte mi, že nie som váš typ. Som obyčajný tulák, a ak sa mi nič nestane, poradím si. Mal by som sa poučiť od Elsie. Dostala ma do väzenia, pretože ma nemohla vystáť.“

Chris sa naňho smiala. „Asi ste jej nevenovali dosť pozornosti.“

Ty sa oprel o lakte a zahľadel sa na vtáka, ktorý mu poletoval nad hlavou. „Muž nemôže stráviť dva roky vo väzení a potom nevenovať žene, ako je Elsie, všetku pozornosť.“

Pevne mu utiahla obväz na nohe a poznamenala: „Ak sa vám páči taký typ žien, tak bezpochyby. Pochybujem, že ste už niekedy videli podobnú ženu bez korzetu.“

Tynan na ňu pozrel a v očiach mu tancovali veselé ohníčky. „Sú tučné, však?“

„Majú aspoň osemdesiat centimetrov v páse a bujné poprsie, no po dvadsiatke im ovisne a..." Chris sa zháčila, zarazená vlastnými slovami. „Obujte si čižmy," vyzvala ho odmerane. „Možno sa vám podarí presvedčiť nejakú bacuľku, aby vám o deň-dva vymenila obväz, keď sa vám tak páčia kypré telá. Ja sa vám určite vidím nemožné chudá."

Začala vstávať, a hoci ju Ty s úsmevom chytil za ruku, nepozrela naňho. Jednostaj ju iba provokoval!

Chytil ju za bradu. „Nemyslíte, že aj vám o dva roky ovisne koža? Ved' už máte svoj vek." V jeho hlase sa ozval smiech. „Pochybujete, že by sa mi mohli páčiť chudé malé dievčatá, čo ma vytrvalo prenasledujú a kladú nekonečné otázky?"

„Áno," zašepkala Chris a v tej chvíli sa naozaj cítila ako dievčatko. Ešte nikdy po ničom netúžila tak veľmi, ako po obdive tohto muža.

„Páčia sa mi malé štíhle svetlovlásky," priznal tichým hlasom.

Chris naňho pozrela očami plnými slz. Keď k nej sklonil hlavu, vedela, že ju chce pobožkať, preto zatvorila oči a dychtivo mu ponúkla pery.

„Dočerta, čo to robím?" spýtal sa nahnevane a tak prudko ju odsotil, že pristála na zadku niekoľko metrov od neho. „Ihneď odíďte! Počujete? Viac sa ku mne nepribližujte. Máte pravdu, že sa mi páči iný typ žien. A vonkoncom netúžim po staropanenských ošetrovatelkách, čo sa ustavične motajú okolo mňa. Vráťte sa do tábora a nechajte ma na pokoji!"

Chris, trochu vystrašená jeho výbuchom, vybehla na kopec a po chodníku sa vrátila tam, odkiaľ prišla.

Keď Chris celá zadýchaná a rozrušená dobehla do tábora, Asher pokojne sedel pri veselo praskajúcom ohni a pozrel na ňu s priateľským úsmevom. Začal jej rozprávať o lese, ale Chris ho sotva počúvala. Rozmýšľala, za čo asi Tynana poslali do väzenia.

„Chris! Počúvate ma?“ spýtal sa jej Asher.

„Pravdaže,“ zaklamala a pozrela naňho.

Keď sa neskôr zamotala do prikrývok, dlho ležala s otvorenými očami. Cez stromy takmer nevidela hviezdy, tak pozorovala lístie a čiernu oblohu. V noci sa les zrazu zmenil na strašidelné miesto.

Asi po hodine začula tichý zvuk, ktorý prichádzal z pravej strany. Vedela, že Tynan sa prišiel presvedčiť, či sú jeho spoločníci v poriadku. Nikdy nestretla muža, ktorý by bral svoje povinnosti tak vážne.

So široko otvorenými očami ho pozorovala, ako obchádza tábor a kontroluje, či je Asher prikrytý, či sú kone obriadené ako sa patrí, a či nevyhasol oheň. Keď prišiel k Chris a zistil, že je ešte hore, trochu sa zarazil.

„Mali by ste spať,“ vyčítal jej, stojac nad ňou. „Zajtra treba vstať veľmi zavčasu.“

„Ako vyzerá cesta pred nami?“

Asher sa pomrvil na svojom lôžku, takže Ty si radšej klakol k Chris a stíšil hlas. Trochu sa nadvihla a oprela o lakeť.

„Je v poriadku. Krížom cez ňu ležalo niekoľko konárov, ale väčšinu som odstránil.“

„Jedli ste niečo?“

Uškrnul sa a ona mala možnosť obdivovať jeho krásne biele zuby. „Bude z vás skvelá matka. Áno, jedol som. Teraz spite! Uvidíme sa ráno.“

Znovu si ľahla na tvrdé lôžko, no Tynan pri odchode zaváhal.

„Slečna Mathisonová, mrzí ma, čo sa stalo dnes popoludní. Nemal som sa prestať ovládať. Musíte však pochopiť, že by som bol rád, keby náš vzťah zostal čisto obchodný. Ako som už povedal, dlho som žil vo výlučne mužskej spoločnosti a niektoré veci dosť ťažko znášam.“

„Chcete povedať, že vám komplikujem život?“ zašepkala tónom, ktorý jasne prezrádzal, ako svoje slová myslí. V skutočnosti dúfala, že mu robí zo života peklo.

Preniesol váhu na päty a znovu sa na ňu uškrnul. „Nie je to nič, s čím by som si neporadil. Ale teraz buďte poslušné dievča a spite!“

„Nepobozkáte ma na dobrú noc?“ spýtala sa trochu nahnevaná, že sa jej posmieva.

„Ani nápad,“ odvetil zhrozene, no vzápätí sa usmial, aby zmiernil príkre odmietnutie. Keď odišiel, Chris sa prevrátila na brucho a konečne ju premohol spánok.

Prvé, čo ju ráno potešilo, bol pohľad na Tynana, skloneného nad ohňom. Mal vlhké vlasy a na panvici piekol čerstvú rybu.

„Boli ste na rybách?“ spýtala sa s úsmevom. Niečo nezrozumiteľne zašomral, vystrel sa a rýchlo zamieril ku koňom.

Tynan sa jej celé dopoludnie vyhýbal a všetci traja mlčky pokračovali v ceste.

Keď napoludnie zastali, aby sa najedli, Tynan prikázal Asherovi, aby išiel s Chris nazbierať drevo na oheň.

Asher chytil Chris za lakeť a takmer nasilu ju odtiahol k ceste, po ktorej prišli.

„Počul som, že aj váš otec je obchodník,“ zopakoval svoju poznámku, pretože Chris ho prvý raz nepočula.

„Áno,“ odvetila roztržito. „Vlastní konzerváreň, lode, dobytok a niekoľko píl. Obchoduje so všetkým, čo mu príde pod ruku.“

„Napriek tomu ste ušli do New Yorku, aby ste sa stali reportérkou. A teraz sa vraciate domov.“

„Ale nie dobrovoľne. Len čo sa vrátim do otcovho domu, začnem sa pripravovať na návrat do New Yorku.“

„Hm, chápem. Myslel som, že máte iné plány.“

„Naozaj?“ Obrátila sa k nemu so spýtavým pohľadom. „Môj otec vám niečo naznačil o mojich plánoch?“

„Zmienil sa len o tom, že sa chcete usadiť, že ste dosť mladá a vkladá do vás nádeje...“

„Dost' mladá na čo?“ prerušila ho.

„Nuž, zrejme aby ste si založili rodinu.“

Chris si zahryzla do spodnej pery a mala čo robiť, aby nevybuchla. Keď sa trochu upokojila, rozvážne odvetila: „Nemyslím, že som tak ďaleko, napriek môjmu pokročilému veku. Predpokladám, že ženy v mojich rokoch ešte môžu mať deti.“

„Nechcel som vás uraziť.“

Chris naňho vrhla kradmý pohľad a trochu sa zahanbila. Putovala lesom s príťažlivým mladým mužom, ktorý chcel byť zdvorilý, a pre akúsi vysnívanú lásku k mužovi, ktorého sotva pozná, sa k nemu takmer zachovala hrubo. Milo sa naňho usmiala. „Verím vám, pán Prescott. Ako ste sa vlastne zoznámili s mojím otcom?“

Asher jej úsmev opätoval. „On a môj otec boli priatelia. Často spolu obchodovali. Raz som vás stretol, keď ste boli ešte malé dievčatko. Boli ste s vašou matkou. Bola to najkrajšia žena, akú som kedy videl.“

„V tom s vami súhlasím.“

Začal zbierať drevo a ukladať ho Chris k nohám.

„Ale prečo otec poslal na túto záchrannú výpravu práve vás?“ Zohla sa po niekoľko konárov a položila ich na hromadu.

„Asi bral, čo sa mu ponúkalo. Nie je veľa mužov v mojom veku, ktorí nemajú čo robiť, a po rokoch, keď som bol sám sebe pánom, by sa mi sotva páčilo byť obyčajným zamestnancom.“

„Viem, ako sa cítite. Otec mi ustavične omieľal, čo mám robiť a ako. Dokonca za mnou posielal mužov, keď ho neposlúchnem.“

„Áno, ale vy ste...“ Asher si všimol, ako sa Chris zaiskrilo v očiach, a zarazil sa. „To bolo odo mňa hlúpe, však?“

Naklonila hlavu nabok. „Bojíte sa, že stratíte moje sympatie?“

Asher sa na ňu široko usmial. Naozaj vyzeral dobre. Nebol síce taký krásavec ako Tynan, ale zato bol príťažlivý. „Som v lese sám s krásnou ženou a vy sa ma pýtate, či by mi prekážalo, keby sa na mňa nahnevávala? Slečna Mathisonová, mám pocit, akoby sa mi splnil sen, a radšej by som zomrel, než by som ho zničil.“

Zasmiala sa nad jeho obratnou odpoveďou, na čo odtrhol zo zeme purpurový kvet a s miernou poklonou jej ho podal. Chris si zastrčila kvet za ucho a usmiala sa na svojho spoločníka.

„Myslím, že by sme sa mali vrátiť,“ poznamenala pomaly.

Zdvihol veľkú hrbu dreva a ponúkol sa: „Odnesiem aj vaše. Položte ho navrch.“ „Nie, odnesiem si ho sama.“

„Slečna Mathisonová, kým som tu, nijaká žena nebude nosiť drevo na oheň. A teraz urobte, o čo vás žiadam, a položte sem zvyšok!“

„Pripomínate mi otca,“ vzdychla si. „Veľmi pekne vám ďakujem. Vášho otca úprimne obdivujem a porovnanie s ním pokladám za veľkú poklonu. Budete mi však musieť ukazovať cestu, pretože cez tú kopu nič nevidím.“

So smiechom ho viedla späť do tábora. Tešilo ju, že sa mu jej otec páči a že sa naňho nestážuje ako väčšina ľudí. Asher nielenže nič nevidel, ale ani nepočul jej pokyny, preto ho nakoniec musela viesť za ruku.

Keď prišli do tábora, Tynan sa skláňal nad ohňom a piekol ryby obalené v múke. Chrisin smiech ho prinútil zdvihnúť hlavu, ale vzápätí ju znovu rýchlo sklonil.

Chris sa zrazu zmocnila vynikajúca nálada. Vyhrnula si sukňu a začala si pospevovať.

„Nechceli by ste si so mnou zatancovať, pán Prescott?“ spýtala sa a vystrela k nemu ruky. Kútikom oka pozrela na Tynana, ale ten vôbec nezdvihol hlavu.

Asher s radosťou chytil vystreté ruky a začal s Chris tancovať po malej čistinke. Ich tanec pripomínal napoly valčík a napoly polku. Chris sa nechala viesť, a hoci sa krútili tak rýchlo, že sa nohami takmer nedotýkala zeme, podarilo sa jej udržať tempo.

„Pozor!“ počula Tynanov výkrik tesne predtým, ako stratili rovnováhu a spadli do meter hlboké jamy porastenej papradím.

Ležali spolu na zemi, pričom Asher objímal Chris, akoby ju chcel chrániť, a jej sukne mal omotané okolo nôh. Tynan k nim pribehol a celý zadychčaný sa spýtal: „Ste v poriadku?“

„Nikdy v živote som sa necítil lepšie,“ odvetil Asher a pobožkal Chris na líce.

S úsmevom sa obrátila k Tynanovi, ktorý na ňu upieral zvláštny pohľad.

„Myslím, že by sme sa mohli najesť,“ vyhlásil Tynan a pohol sa späť k ohňu. „Pravdaže, ak slečna Mathisonová už dotancovala.“

„Na dnes stačilo,“ uznala Chris a nasledovala ho s hrdo vztýčenou hlavou.

Po tanci s Chris Ashera neopustila dobrá nálada a zo všetkých síl sa ju snažil zabávať, dokonca jej aj spieval. Pridala sa k nemu a dvojhlasné spustili ľudovú pieseň.

Tynan sedel vedľa nich so sklonenou hlavou, vyrezával paličku a nezúčastňoval sa na ich zábave, no ani sa netváril, že by chcel odísť. Keď si Chris pri speve pritlačila líce k Asherovej tvári, napadlo jej, že Tynan možno nevie spievať.

Až neskoro popoludní si uvedomili, že musia pokračovať v ceste. Chris sa prestala smiať a sama navrhla, aby si zbalili veci a vysadli na kone.

Tynan odhodil paličku, vložil si nôž do vrečka a pomaly zamieril ku koňom. Keď Chris zväzovala svoj spací vak, zastavil sa pri nej.

„To bolo pekné," riekol. „Naozaj sa mi to páčilo." „Kde ste vyrastali?" spýtala sa ho rýchlo. „Na mieste, kde ľudia nespievali," odvetil rovnako rýchlo. „Páči sa vám ten muž?"

„Pravdaže. Sám ste povedali, že je príťažlivý. Alebo ste na to už zabudli? Navyše ste ma požiadali, aby som vám dala pokoj, takže by vás to malo tešiť."

Hľadel na ňu ako žiadny muž predtým. Mala pocit, že ju prepaľuje pohľadom. „Teší ma pohľad na vás." Zrazu sa zvrhol a rozbehol sa preč, pričom takmer vrazil do Ashera.

„O čom ste sa rozprávali? Vyzeral poriadne nahnevaný."

Stalo sa niečo, o čom neviem?"

„Pán Prescott, ja vôbec netuším, o čom vy viete a o čom nie."

„Chris, musím vás vystríhať. Tynan nie je typ muža... ehm, chcem povedať, že dievča ako vy... Nepáči sa mi, že sa o vás tak veľmi zaujíma."

„Tynan sa o mňa zaujíma?"

„Váš otec mu povedal, že patríte k Montgomeryovcom. Vypytoval sa ma, čo to značí."

„A vy ste mu vedeli odpovedať?"

„Nie. Povedal som mu len toľko, že je to národ vašej matky. Ľudia ako on nemajú príbuzných, dokonca ani mená."

„Pán Prescott," povedala ľadovo, „budeme spolu lepšie vychádzať, ak si svoje názory na pána Tynana necháte pre seba. Nakoniec, oboch vás poznám rovnako dlho, takže nevidím dôvod, prečo by som vám malá veriť viac ako jemu." Potom vysadla na koňa a po celý zvyšok dňa na sebe cítila Asherov zamyslený pohľad. Nasledujúce dva dni sa im išlo veľmi ťažko. Muži museli trikrát odstraňovať z cesty menšie kmene a raz boli nútení previesť kone cez úzku lavičku. Inokedy im celé hodiny trvalo, kým prepíľili strom, čo im prekážalo v ceste. Večer sa zvalili na prikrývky a zaspali ako nemluvňatá - aspoň Chris sa nazdávala, že všetci spia, pretože Tynan si ustlal ďaleko od tábora.

Na druhý večer ju Asher znovu pobozkal. Cez deň išli chvíľu na koňoch vedľa seba a on sa jej so záujmom vypytoval na prácu v novinách. Ospravedlnil sa za poznámky o Tynanovi a tvrdil, že si iba robil starosti o jej bezpečnosť. V ten večer ju pozval na prechádzku, a keď sa vzdialili od tábora, obdivne sa vyjadril ojej kráse a spýtal sa, či ju smie pobozkať. Chris súhlasila.

V živote pobozkala veľmi málo mužov a presne nevedela, ako sa to robí. Asher ju objal, pritiahol si ju k sebe a pritisol si pery na jej ústa. Dotyk jeho pier bol teplý, suchý a upokojujúci, nie ako Tynanov rýchly a vášnivý bozk pred niekoľkými dňami. Chris pri ňom nezaliala horúčava, ani nezatúžila, aby pokračoval.

„Dočerta, čo to robíte, Prescott?" nahnevane zvolal Tynan a Asher ju vyľakane pustil. „Už som si myslel, že ste sa stratili, a vy sa tu cukrujete so slečnou Mathisonovou."

„Necukroval som sa. Spýtal som sa, či smiem..." Asher sa zarazil a na tvári sa mu objavil nahnevaný výraz. „Je to vari vaša vec?"

„Moja vec je vrátiť slečnu Mathisonovú jej otcovi."

„Neverím, že vás najali iba kvôli tomu," odsekol Asher.

„Vráťte sa do tábora," prikázal Tynan Chris. „Hneď!"

Ihneď ho poslúchla a nechala oboch mužov osamote. Neskôr sa Asher vrátil do tábora sám a usmial sa na Chris. „Zamestnanci niekedy zabudnú, kde je ich miesto, a treba im to pripomenúť," vyhlásil so sebaavedomým žmurknutím.

Tynan sa v ten deň už neobjavil a nasledujúce ráno zaťato mlčal, tvrdohlavo sa vyhýbajúc Chris.

Ona zatiaľ nevýslovné túžila dozvedieť sa, čo sa vlastne stalo. Aký bol skutočný dôvod ich putovania daždivým lesom, na ktorom jej otec tak veľmi trval? Nemohol vedieť, že Hugh Lanier ich bude prenasledovať. Prečo otec najal chlapa, ktorý nevie, ako sa zakladá oheň, aby pomáhal Tynanovi na takom nebezpečnom mieste? Prečo ju Tynan doslova vohnal Asherovi do náručia, a vzápätí sa správal ako žiarlivý milenec?

Deň po tom, ako Asher pobozkal Chris, im neskoro popoludní Ty dovolil, aby zastali. Keď Chris pomáhala Tynanovi vybaľovať veci, pokúsila sa o konverzáciu, no on odpovedal na jej otázky nezrozumiteľným šomraním.

„Čo sa vám stalo?" zasyčala ticho. „Od včerašieho večera sa so mnou nezhovárate. Hneváte sa na mňa kvôli Asherovi?"

„Čo robíte, je iba vaša vec," odsekol a odsedlal koňa. „Mňa najali ako vášho sprievodcu, nič viac."

„To vy ma ustavične nútite, aby som s ním bola sama! Slečna Mathisonová, choďte s Prescottom na drevo. Slečna Mathisonová, čo keby ste išli s Prescottom na ryby? Neprejde minúta, aby ste ma nevohnali do jeho náruče. Vari ste nechceli, aby som ho pobozkala?"

„Robte si, čo chcete. Prečo nejdete k ohňu a nesadnete si? Prečo ma zasa prenasledujete? Neviete nechať muža ani chvíľu na pokoji?"

Chris vhrkľala do očí slzy a zamierila k ohňu. Zavolať za ňou, ale nevšimla si ho.

Raz cítila, že Ty sa pokúša zachytiť jej pohľad, ale nepozrela naňho, a po chvíli počula, ako odchádza z tábora.

„Trochu sa poprechádzam, potom si niečo zapíšem do denníka," oznámila Asherovi a vybrala zo sedla zošit, pero a atrament. „Vrátim sa asi o hodinu." Po tých slovách zamierila po ceste opačným smerom, ako odišiel Tynan.

Chris kráčala dlhšie, než mala v úmysle. Tynanove ostré, jedovaté reči ju zranili a chcela v pokoji popremýšľať o tom, čo robí a čo by mala robiť v budúcnosti.

Bolo to zvláštne, ale priťahoval ju. Nikdy predtým zo seba kvôli žiadnemu chlapovi neurobila blázna!

Pomaly sa stmievalo a Chris zišla z cesty, rozhodnutá sadnúť si na spadnutý strom a venovať sa denníku. Keby v ňom podrobne opísala tento zvláštny výlet, možno by sa jej podarilo zistiť, čo sa za ním skrýva. Veľa toho popísala o mužovi, ktorý k nej bol milý na rozdiel od toho druhého, čo by bol najradšej, keby spadla do hlbokéj diery.

Sedela pod konármi stromu obťažkanými papradím a spočiatku vôbec necítila studené dažďové kvapky, čo začali padať. Chvíľu jej bolo teplo, no vzápätí sa spustil taký lejak, že zmokla do nitky.

S chvatom si pozbierala veci a pritom jej spadlo pero. Naklonila sa za kmeň a hmatkala v hustom trávnom poraste, náhle stratila pôdu pod nohami a začala sa šmýkať dolu prudkým svahom. Kmeň, na ktorom predtým sedela, sa skotúľal s ňou. V poslednej chvíli sa jej podarilo zachytiť koreňa stromu.

Visela tam, vystavená napospas ľadovým dažďovým kvapkám, a nevidela nič nad sebou ani pod sebou. V duchu sa modlila, aby jej niekto prišiel na pomoc. „Tynan," zašepkala, ale pre lejak nič nepočula.

„Tynan!" zavolala z plných pľúc.

Cítila, že sa jej klížu ruky. Snažila sa zachovať si chladnú hlavu a zistiť, kde je a ako sa odtiaľto dostane. Keby len dovidela na dno priepasti! Pokojne mohla visieť desať centimetrov nad zemou...

Zvíjala sa, chcela nazrieť dolu, no stúpajúca hmla jej zakrývala výhľad. Jedna ruka sa jej vyšmykla a trvalo niekoľko dlhých minút, kým znovu zovrela koreň oboma dlaňami. Rozhodla sa s nádejou, že sa jej podarí zachytiť nohou o skalu.

„Preklínam všetky ženy z rodu Montgomeryovcov za to, že sú také malé," nadávala, keď sa jej konečne podarilo dosiahnuť na výbežok.

Zrazu sa zarazila, pretože sa jej zdalo, že zhora počula akýsi zvuk.

„Tynan," skríkla zo všetkých síl. „Tynan! Tynan! Tynan!"

Skôr než doznel posledný výkrik, bol pri nej. Chrbtom sa oprel o stenu, nahmatl ju dlhými rukami a pritiahol k sebe.

Ovinula sa okolo neho ako liana, rukami ho objala okolo krku a nohami okolo pása.

Začal schádzať dolu, rozhrňajúc husté krovie, ktoré mu stálo v ceste. Chris sa ho držala ako kliešť a tvár si zaborila do jeho krku. Nepustila ho, ani keď sa ocitli na pevnej zemi.

„Tu sme," oznámil jej nakoniec a jemným násilím ju od seba odtrhol.

Keď ju postavil na zem, zistila, že má slabé nohy. Obaja boli samé blato.

„Sadnite si na chvíľu a oddýchnite si." Ukázal na miesto pod skalným previsom za ňou. Chris ho vďačne poslúchla, aby unikla nepríjemnému dažďu.

Keď ho videla, ako mu po tvári stekajú dažďové kvapky, pomyslela si, že ešte nikdy v živote po nikom tak šialene netúžila. Celkom prirodzene k nemu vystrela ruky.

Podišiel k nej a objal ju tak pevne, že nemohla dýchať.

„Vedel som, že bude pršať," riekol. „Keď ste odišli, práve som staval stany. Myslel som, že máte dosť rozumu, aby ste sa vrátili, len čo sa rozprší. Preboha, Chris, vy ma nakoniec privediete do hrobu! Je zázrak, že som vás našiel."

Chris bola šťastná, že je v bezpečí a že je s ním. Impulzívne ho pobožkala na krk. „Bola som presvedčená, že ma nájdete. Vedela som to od chvíle, keď mi zmizla zem pod nohami. Len tak som tam sedela a zrazu som cítila, že padám. Dokonca som si ani nebola istá, či prší."

Ty jej odtiahol ruky od svojho krku a utrápené na ňu pozrel. „Chris," riekol prosebným hlasom, „už ste videli plakať dospelého muža? Myslím naozaj plakať? Ako nešťastného dvojročného chlapca?"

„Nie, a ani nechcem." Znovu po ňom siahla. „Ty," zašepkala.

Chytil jej ruky a pevne ich zovrel pred sebou. „Tak s tým prestaňte," požiadal ju. „Dajte mi pokoj. Neprenasledujte ma, nedotýkajte sa ma, nehýčkajte ma, nenatierajte mi chrbát masťou a neplačte, keď sa na vás nahnevám. Jednoducho nič nerobte. Prosím vás o to."

Chris sa k nemu naklonila. „Neprekáža mi, že ste boli vo väzení. Môžete si myslieť, že som iná ako vy, ale nieje to pravda. Ty, myslím, že vás milujem..."

Dlaňou jej zakryl ústa. „Nehovorte tak! Už to nechcem počuť. Nezniesiem to! Poznáme sa iba zopár dní a zakrátko sa navždy rozídeme."

„Na počte dní mi nezáleží. Viete, koľko mužov ma požiadalo o ruku? Ponuky na sobáš mi chodia aj poštou. Raz som bola na večierku, a kým som dojedla, dostala som dva návrhy. Nikdy som však nebola v pokušení vydať sa, ani podľahnúť ich zvädzaniu. Ale vy, Tynan, ste muž, ktorého chcem."

Bolestne skrivil tvár a naklonil sa k nej, akoby ju chcel pobožkať. Vzápätí však vybehol spod skalného previsu rovno do dažďa.

„Nechápete, že nemôžem? Nemôžem vás milovať. A teraz vstaňte! Vrátime sa do tábora a viac sa ku mne nepriblížite.“ Schmatol ju za zápästie, vytiahol k sebe do dažďa a tlačil pred sebou k strmému zrúzu. Keď sa znovu ocitli na chodníku, pustil ju a celou cestou späť sa jej ani raz nedotkol.

Chris vedela, že časť vody na jeho tvári sú slzy, no až v tábore zistila, ako veľmi trpel. Stáli tam tri stany, pre každého jeden. Pod stromom, bokom od ostatných dvoch, zbadala prístrešok z nepremokavej plachty, a hneď uhádla, že patrí Tynanovi.

Ty zostal stáť s rukami založenými na prsiach, zatiaľ čo Chris zamierila k stanu, na ktorý bez slova ukázal.

Chris trvalo hodinu, kým sa prezliekla do suchých šiat, pretože po tvári jej stále tiekli slzy. Preplakala celú noc. Prvý muž, do ktorého sa zaľúbila, a musí sa to takto skončiť!

Keď prišlo ráno, tvár mala červenú a opuchnutú, nos o polovicu menší ako predtým a hlava jej išla prasknúť od bolesti. Tynan jej prišiel oznámiť, že zostanú v stanoch, kým neprestane pršať, ale nedokázala sa naňho pozrieť. Iba sklonila hlavu a prikývla.

Okolo poludnia bola od plaču a rozmýšľania úplne vyčerpaná, no aj pevne rozhodnutá. Pokojne si rozložila malý oheň a prihriala polievku, čo zostala z predchádzajúceho dňa.

Z hromady šiat v kúte si vybrala plášť do dažďa. V maličkom stane nebolo nič, iba spací vak a niekoľko kusov oblečenia.

Meravým krokom vyšla von. Lialo tam ako z krhly, a keď kvapky dopadali na horúci kotlík, so zasyčaním z neho stúpala para.

Tynanov prístrešok tvoril kus nepremokavej plachty, napnutej medzi dvoma kolmi. Boky a predok boli otvorené, a kým vietor nevoľnal dnu dážď, jeho obyvateľ zostával v suchu. Keď Chris vošla pod plachtu, Ty ležal vystretý na chrbte, hlavu mal položenú na sedle a v ruke držal knihu.

„Priniesla som vám trochu polievky,“ ozvala sa.

Sadol si, vystrel ruku a vzal jej hrniec, zatiaľ čo vybrala spod plášťa niekoľko keksov. „Smiem si sadnúť?“

„Nemyslím, že... áno, pravdaže,“ súhlasil nakoniec a pozorne sa jej prizrel. Musel by byť slepý, aby nevidel, že niekoľko hodín plakala.

„Celú noc som bola hore, rozmýšľala som o vašich slovách a dospela k určitým rozhodnutiam.“ Zhlboka sa nadýchla. Nemalo zmysel niečo predstierať. „Po prvé, chcem sa vám poďakovať za úprimnosť. Viem, že by ste to nepovedali každému.“

Sklonila hlavu a nevidela, ako od prekvapenia otvoril oči. „Myslím, že bude najlepšie, keď pôjdem rovno k veci, aby som to mala za sebou. Nevieť toho veľa o láske, nikdy predtým som ju neprecítila, aspoň nie lásku medzi mužom a ženou, no mám dosť rozumu, aby som ju spoznala. Nevieť ako a prečo, ale zaľúbila som sa do vás a chcem s vami stráviť zvyšok života. Už poznám vaše tajomstvo, a po dlhom uvažovaní - nechcem, aby ste si mysleli, že sa mi to hovorí ľahko - som usúdila, že na tom nezáleží. Ešte nikdy som sa nemilovala s mužom, takže nikdy nezistím, čo mi chýba, a pokiaľ ide o deti, v New Yorku mám známych, a ak vám to nebude prekážať, mohli by sme si adoptovať jednu alebo dve siroty.“

Chris sa zarazila a zdvihla hlavu, pretože Tynan zo seba vydal zvláštny zvuk. Chvíľu bola prekvapená, lebo vyzeral, akoby dostal záchvat. Žeby ho trápila epilepsia?

„Tynan,“ oslovila ho a pohla sa k nemu.

Rukami si zvieral brucho, kolená mal pritiahnuté k brade a zdalo sa, že sa nemôže nadýchnuť.

Chris sa už-úž chystala zavolať o pomoc, keď si uvedomila, že Tynan sa smeje.

Čupla si a hľadela naňho, kým nechytíl dych a nahlas nevybuchol od smiechu.

„Jednu alebo dve siroty!“ vyhrkol s námahou. „Neviem, čo mi chýba. Aj tak si vás vezmem.“ Jeho výbuch sa s každým slovom stupňoval a Chris cítila, ako v nej stúpa zlosť.

„Som veľmi rada, že som vás tak skvele pobavila, pán Tynan. Mohli by sme sa tváriť, akoby k tomuto rozhovoru nikdy nedošlo?“ Potom vyšla von a zamierila k svojmu stanu.

Ty ju chytil za sukňu. Ešte vždy sa smial a bol slabý od vyčerpania. „Nebláznite, Chris, ja som len...“ Zarazil sa a znovu vybuchol, keď si spomenul na to, čo mu pred chvíľou povedala. Chris sa v duchu čudovala, ako sa mohla zaľúbiť do takého hlupáka. V tej chvíli si želala, aby sa zem roztvorila a zhltila ho.

„Vráťte sa dnu, lebo zmoknete,“ zvolal, keď sa mu podarilo trochu upokojiť, no mykalo mu kútikmi úst a od smiechu mal zasľzené oči.

„Nie, ďakujem. Pustite mi sukňu, aby som sa mohla vrátiť do svojho stanu. Myslím, že si už nemáme čo povedať.“

Pomaly sa spamätal, pozbieral všetky sily, objal ju okolo pása a vtiahol pod plachtu. Mal pocit, akoby v rukách držal kamennú sochu.

„Chris,“ začal a znovu sa ticho rozosmial.

Pokúsila sa mu ujsť, ale posadil si ju na kolená a ruky jej pevne pritisol k bokom, aby sa nemohla brániť.

Trvalo mu celú minútu, kým sa znovu upokojil. „Chris,“ zopakoval, „na tento váš... ehm... návrh do smrti nezabudnem. Ešte nikdy mi neponúkli nič podobné, ani som nepočul o nikom, komu by sa to prihodilo. Je to od vás veľmi šľachetné.“

„Smiem už odísť?“ spýtala sa a chcela vstať.

„Až keď mi dovoľíte, aby som vám to vysvetlil. Keď som povedal, že vás nemôžem milovať, nemyslel som tým...“ Zmlkol, aby ovládol mykanie úst. Chris v jeho lone ešte väčšmi zmeravela. „Nemyslel som, že nie som schopný fyzickej lásky. Mám iné dôvody, prečo sa vás nemôžem dotknúť.“

„Nemala som pocit, že by vám v tom niečo bránilo,“ precedila pomedzi zuby.

„Niekedy si nemôžem pomôcť. Dotýkaním mám na mysli milovanie s vami. To by som nikdy nemohol.“

„Nepáčim sa vám, však? Keby som vyzerala ako slúžka pána Laniera, s veľkým poprsím a širokými bokmi, nemali by ste s tým nijaké problémy. Je to tak?“

„Dočerta! Nieje to nič fyzické! Je to...“

Nosom sa ho takmer dotýkala. „Myslela som, že ak žena súhlasí, muž je vždy pripravený milovať sa s ňou. Tvrdila to moja matka. Celú mladosť som odháňala mužov, a keď sa nakoniec jednému ponúknem, ten nemôže. Ak to nie je moja ani vaša chyba, tak potom čiže?“

Tynan ju pohladkal po pleciach. „Och, Chris, vy ma naozaj privediete do hrobu. Vo väzení som to mal oveľa ľahšie. Prečo ste si vybrali mňa, a nie Prescottta?“

Chris znovu začala vstávať, ale Tynan si ju stiahol späť na kolená. „Sľubujem, že vás už nebudem obťažovať,“ zašepkala.

Sklonil tvár k jej krku, až cítila jeho horúci dych. „Vždy ma budete obťažovať. Každé vaše nadýchnutie ma pripravuje o rozum. A neznesiem ani pohľad na vás, keď ste s Prescotttom. Chris, nikdy v živote som po nikom netúžil tak veľmi ako po vás. Snívam o vás od prvej noci, keď som vás držal v náručí. V posledných dňoch som sa div nezbláznil. Bez prestania na vás myslím. Nemôžem zostať v tábore, keď ste tu, pretože mám strach, že by som si vás mohol prehodiť cez sedlo a uniesť niekam ďaleko.“

„Tak prečo ste ma vysmiali, keď som sa vám ponúkla? Stále na mňa iba kričíte, aby som sa vám vyhýbala. Nerozumiem tomu! Nemôžete sa milovať, hoci nie ste impotentný?!"

„Keby ste neboli taká nevinná, spoznali by ste odpoveď, len čo som si vás posadil do lona." Začal jej hrýzt' ušný lalôčik a Chris cítila, že sa roztápa. „Keby som sa s vami miloval," zašepkal a sklúzol jej perami po krku, „ja..."

„Áno?" spýtala sa ticho a zaklonila hlavu, aby vychutnala jeho dotyk.

„Keby som sa s vami miloval, váš otec by ma poslal späť do väzenia."

„Och," zašomrala Chris, ktorá ho sotva počúvala. Zrazu si prudko sadla a pozrela naňho. „Čože by urobil?"

„Poslal by ma späť do väzenia. Chris, nechcel som vám to povedať, ale skutočnosť je taká, že ste pre mňa tabu."

Odvrátila sa od neho a trochu sa odtiahla. „Chcem počuť celú pravdu."

So vzdychom sa oprel dozadu a pozrel na ňu. „Odsúdili ma na doživotie, ale váš otec ma dostal von, aby som vás zachránil. Keď ste povedali, že je dosť bohatý a mocný, aby dostal všetko, čo chce, nemýlili ste sa. Dosiahol moje prepustenie, ale má moje doklady a stanovil si podmienky. Ak sa vás dotknem, vrátim sa za mreže."

„To sa ešte uvidí," bojovne vyhlásila Chris. „Otec mi celý život rozkazoval, ale málokedy som ho poslúchla. Vrátime sa a povieme mu, že nám to nemôže urobiť."

Ty jej zovrel ruky. „Chris, on má pravdu. Nechce, aby sa jeho jediná dcéra vydala za muža, ako som ja. Nevedel by som sa k vám primerane správať, žiť v takom veľkom dome, dokonca ani dlhší čas zotrvať na jednom mieste. Nebol by som vhodný manžel, a váš otec to vie. Nechce, aby som niečo vyviedol jeho dcére tesne pred svadbou, a obaja vieme, že nie som typ na ženu. Rozumiete?"

„Nie," riekla ticho a pozrela mu do očí. „Lúbim vás a..." „To nieje pravda. Práca reportérky vás v posledných rokoch tak zamestnávala, že ste si nevšímali mužov, a teraz sa bojíte, že ste pristará na vydaj. Tak ste sa zaľúbili do prvého, ktorého ste stretli."

„Ale prečo som sa nezaľúbila do pána Prescottta?" Zaklonil sa, žmurkol na ňu a uškrnul sa. „Lebo ja som krajší. Nemám konkurenciu."

„Asi máte pravdu," uznala, vychádzajúc von. „Myslím, že som urobila chybu."

Chytil ju za plece a vtiahol dnu. „Nehnevajte sa, Chris. Za iných okolností by som sa s vami rád vyspal, ale nechcem sa vrátiť do tej pekelnnej diery, ani sa k vám zachovať nečestne. Zaslúžite si spoľahlivého ženícha. Ja ním nie som. Dúfam, že mi rozumiete."

„Rozumiem vám lepšie, než si myslíte," vyhlásila chladno. „Nehnevajte sa za moju priamočiarosť, ani za to, že som vás prenasledovala, hoci ste mi dali jasne najavo, že si to neželáte. V budúcnosti sa polepším a nedám vám dôvod, aby ste sa báli návratu do väzenia. To ste chceli počuť? Smiem už odísť?"

„Vy sa na mňa naozaj hneváte. Nechcel som..."

„Hnevám sa iba na seba," prerušila ho. „A som hlboko pokorená. Ešte nikdy som sa neponúkla mužovi a ubezpečujem vás, že to už nikdy neurobím. Nespôsobím vám ďalšie problémy, pán Tynan. Rada by som sa však vrátila do stanu a pospala si, ak vám to neprekáža."

Zamračil sa. „Pravdaže. Chris, nesmierne si cením vašu ponuku. Keď ste si mysleli, že fyzicky nemôžem, ja som len..."

„To sa už nikdy nedozvieme, však?" poznamenala a odišla.

Kým prišli do malého mesta na okraji dažďového lesa, Chris vyplakala hádam všetky slzy, čo mala. Tynanovi sa vyhýbala, ako len mohla. Hoci sa ju niekoľko ráz pokúsil zastaviť a prihovoriť sa, nevšímala si ho.

Ani s Asherom netrávila veľa času. Robila svoju prácu v tábore a o iné sa nestarala.

Po dni plnom neúspešných pokusov o rozhovor sa Tynan začal častejšie vzdávať z tábora a nakoniec sa stal nenápadnou postavou ako na začiatku ich cesty.

„Dúfal som, že to bude zábavný výlet," sťažoval sa Asher a jeho hlas prezrádzal smútok aj rozpaky. Chris na to nezareagovala. Nechcela nič, iba dostať sa preč z miesta, kde zo seba urobila hlupaňa.

Bolo ešte ráno, keď vošli do mestečka na úpätí dažďového lesa. Bolo to rušné miesto. Hmýrilo sa obchodníkmi, nakladanými vozmi, hrdo si vykračujúcimi kovbojmi a niekoľkými ženami, čo postávali pred domami a vymieňali si klebety. Väčšina ľudí pri pohľade na cudzincov prekvapene zastala.

Aspoň Chris sa zdalo, že ich všetci pozorujú. Prvý raz po niekoľkých dňoch prejavila záujem o dianie okolo seba.

Keď si lepšie všimla ľudí, uvedomila si, že v skutočnosti vyvažujú oči na Tynana.

Išiel pred ňou vystretý, akoby zhltol pravítko. Pozeral rovno pred seba, no nikoho nevidel. Keď prechádzali okolo šerifovho úradu, z budovy vybehol nejaký muž a o niekoľko sekúnd ho nasledoval sám šerif.

„Nechcem mať nepríjemnosti," zavolať šerif prosebné na Tynana.

Tynan sa tváril, že muža nevidí, a pokojne si vykračoval ďalej.

Keď prechádzali okolo hostinca, vyšla z neho žena oblečená v krikľavých šatách. Pri pohľade na Tynana sa zarazila a rozbehla sa po špinavej ulici. Len čo sa priblížili k miestu nazývanému Ružový podväzok, dvojité dvere sa otvorili dokorán a vyšla z nich vysoká, staršia žena s červenými vlasmi. Ich odtieň sa Chris videl neprirodený.

„Tynan!" zavolala neznáma.

Ty zdvihnutím ruky zastavil svojich spoločníkov a zamieril k žene.

Chris zo všetkých síl naťahovala uši, aby počula, čo mu červenovláska hovorí.

„Nemal si sa vrátiť," vyčítala mu. „Budú z toho iba problémy."

Chris nepočula Tynanovu odpoveď. Keď chcel, vedel hovoriť tak ticho, že ho vôbec nebolo počuť.

Chvíľu počúval ženu, potom odviezol svojho koňa preč a zamával na Ashera a Chris, aby sa pohli za ním k hotelu.

„Dnes tam prenocujete a skoro ráno vyrazíme."

„A kde budete spať vy?" Boli to prvé slová, ktorými sa Chris za posledné dni obrátila priamo naňho.

Dlho na ňu bez slova hľadel a potom odvetil: „Mám tu priateľov. Chodíte dnu a požiadajte ich, aby vám pripravili kúpeľ," dodal, zvrtol sa a odišiel.

„Neviete, čo to malo znamenať?" spýtala sa Chris Ashera.

„Kúpeľ? Slečna Mathisonová, tak dávno som sa nekúpala, že už ani neviem, ako vyzerá vaňa. Ale pokiaľ ide o vás, pri pohľade na teplú vodu si na to určite spomeniete."

Chris si nevšímala jeho pokus o humor. „Na to som sa nepýtala. Mala som na mysli tú scénu na ulici," vysvetľovala a nasledovala Ashera do hotelu. „Prečo všetci vyvažovali oči na Tynana? A prečo ho tá žena vystríhala?"

„Nezaujíma ma nič okrem horúceho kúpeľa, teplého jedla a pohodlnej postele. Nestojím o tajomstvá, a pokiaľ môžem usúdiť, náš sprievodca je stelesnená záhada. Chris, zapísali by ste sa do návštevnéj knihy, aby nám dali izbu?"

V tej chvíli Chris nemohla nikomu prezradiť, prečo je v posledných dňoch taká skleslá. Jediné, na čo bola schopná myslieť, bol dobrý príbeh, ktorý mala na dosah ruky. Prečo všetci usadlíci na toho muža civeli s otvorenými ústami? Pravdaže, muselo to súvisieť s Tynanovým väzením, ale čo urobil, že v malom, ospalom mestečku vzbudil toľkú pozornosť?

„Slečna," ozval sa recepcný, „mohli by ste sa zapísať?"

„Áno," odvetila roztržito. Začala písať Christiana, ale náhle zmenila názor a namiesto toho napísala Nola Dallasová.

Znudený recepčný obrátil veľkú knihu k sebe a vyvalil oči. „Nola Dallasová? Tá, čo išla do Mexika?"

„Áno." Chris sa naňho čo najsladšie usmiala.

„A ja som si myslel, že Nola je mužské meno."

„Veľa ľudí je o tom presvedčených." Znovu ho obdarila úsmevom, ktorým sa jej kedysi podarilo presvedčiť dozorcú, aby jej otvoril dvere väzenskej cely.

Asher sa zatváril znepokojene. „Prišli sme si sem iba trochu oddýchnuť," povedal recepčnému. „Prosím, nepovedzte nikomu, že je tu."

„To by mi ani na um nezišlo," ubezpečil ho muž, s očami navrch hlavy. „Nepoviem to ani živej duši."

Zamračený Asher chytil Chris pod pazuchu a ťahal ju k schodisku. Skôr než zmizli na poschodí, obzrela sa na recepčného a naposledy sa naňho usmiala.

„To ste nemali robiť," vyčítal jej Asher pri dverách izby. „Váš otec sa bál, že Lanier bude robiť problémy. Pravdaže, zatiaľ ste o ňom nič nepublikovali, ale aj tak..."

Chris ho obdarila nevinným úsmevom. „Iba ma zaujímalo, či o mne počuli aj obyvatelia Ďalekého západu, to je všetko."

„Och, potom by malo byť všetko v poriadku. Ale teraz si oddýchnite, Chris. Pošlem niekoho, aby vám pripravil kúpeľ."

Keď Chris vošla do izby, vrhla pohľad do zrkadla. Pomyslela si, že väčšmi než kúpeľ potrebuje vodu z umývadla, mydlo a hrebeň.

„Ak prezradíš ľuďom, kto si," povedala nahlas zrkadlu, „a oni majú pocit, že ťa poznajú, budú ochotnejší povedať ti, čo sa chceš dozvedieť."

O hodinu bola okúpaná a dúfala, že recepčný mal dosť času, aby medzi obyvateľmi rozchýril, kto práve pricestoval do malého mestečka. Keď zišla do haly, ľudia sa zastavovali, obzerali si ju a nahlas si šepkali: „To je ona?"

S tajomným úsmevom vyšla na slnkom zaliatu ulicu. Spomenula si, že na hlavnej ulici videla obchod s dámskymi odevmi. Ak existovalo miesto, kde sa človek mohol dozvedieť najnovšie klebety, tak to bolo tam.

„Čo si želáte?" spýtala sa predavačka, ale kým Chris stihla odpovedať, otvorili sa dvere a do obchodu vošli tri ženy. Skôr ako sa zatvorili, vrazili dnu ďalšie dve a za nimi ešte štyri. Malá miestnosť bola zrazu plná ľudí a Chris zamierila do kúta obchodu, aby si vyskúšala klobúk, ktorý jej padol do oka.

„Neverili by ste, kto prišiel do mesta," povedala jedna žena nahlas, obracajúc sa na Chris. „Ani ja som nemohla uveriť, keď mi to Jimmy povedal, ale tvrdil, že v meste je Nola Dallasová."

„Veď viete, tá žena, ktorá sa dala zatvoriť do blázinca, aby mohla napísať, aké to tam je."

„V jednom článku napísala, že slušné ženy by sa v noci nemali samé prechádzať po ulici. Vraj to je nebezpečné."

„A v Mexiku ju takmer zabili za to, že kritizovala tamojšiu vládu," dodala tretia.

„Och, ako rada by som sa s ňou zoznámila," vzdychla si ďalšia.

Po jej slovách nasledovalo dlhé, trápne ticho a Chris vedela, že všetky čakajú na jej odpoveď. Akoby ich nebola počula, vyskúšala si nový klobúk, položila ho späť na policu a zamierila k dverám. S rukou na kľučke sa obrátila k ženám, ktoré na ňu bez rozpakov vyvalovali oči. „Ja som Nola Dallasová," priznala sa ticho.

V obchode zavládol zmätok, akoby svojím priznaním spustila lavínu. Ženy ju doslova dotiahli späť a zasypali množstvom otázok.

„Naozaj ste napísali ten seriál príbehov o rozvodoch?"

„A strávili ste tri dni vo väzení?"

„Nebáli ste sa, keď ste dosiahli zatknutie toho lobistu a všetkých tých politikov?"

Chris sa pokúšala odpovedať na všetky otázky odrazu. Celý čas čakala, že sa dozvie, po čo tam prišla.

„Nie je to síce naša vec, ale myslíme si, že by ste si mali lepšie vyberať ľudí, s ktorými cestujete," poznamenala jedna žena so zdvihnutým nosom.

V dave sa ozval šum. „Naozaj?" Chris predstierala prekvapenie. „Moji spoločníci sa mi zdajú celkom milí..."

„Ten druhý možno áno, ale Tynan..." Ženy si vymenili veľavravné pohľady a zmlkli.

Chris si so záujmom prezerala ruky. „Vlastne toho o ňom veľa neviem."

Ženy si začali skákať do reči a predháňali sa, ktorá jej prezradí viac. Bohužiaľ, ani ony ho veľmi dobre nepoznali. Tynana zatkli pre vraždu a ešte v ten istý deň sa usku-točnil súdny proces, v ktorom ho odsúdili na smrť obesením.

„Urobili to dosť narýchlo, nemyslíte?" spýtala sa Chris.

„Bol to jasný a uzavretý prípad. Všetci vedeli, že je vinný."

„Ale namiesto toho išiel do väzenia," namietla Chris.

Ženy si vymenili pohľady. „V noci sa niekoľko mužov rozhodlo, že nepočká, kým ho obesia. Niežeby som to schvaľovala, ale spôsob, akým ho zachránili... nuž..."

Chris trpezlivo čakala.

Jedna žena sa k nej naklonila a tajnostkársky jej zašepkala do ucha: „Tie... ehm..."

„Elien sa vám pokúša povedať, že miestne prostitútky sa spolčili, ozbrojili puškami a bránili pána Tynana až do príchodu okresného šerifa."

„Požiadali aj o nový proces a okresný šerif povedal, že neexistuje dôkaz, že naozaj vystrelil z pušky, ktorá toho muža zabila. V ten deň sa strieľalo z mnohých pušiek. Nakoniec mu trest smrti zmenili na doživotné väzenie."

Chris sa zhlboka nadýchla. „Kto je tá červenovlasá žena?"

Prítomné dámy zmeraveli a zatvárali sa cnostné. „Iba jedna z nich. Keď je Tynan v meste, vždy býva v jej nevestinci."

„Vie byť veľmi milý," ozvalo sa pekné mladé dievča zozadu.

Žena, zrejme jeho matka, sa zatvárala šokovane. Obrátila sa k Chris. „Niektoré tunajšie dievčatá nemajú rozum. Je to povalač a tulák, ktorý každej zamotá hlavu, a potom odíde. Dievčatá si môžu oči vyplakať. Takým mužom by ste sa mali vyhýbať, slečna Dallasová."

Chris zamierila k dverám. „Som vám veľmi vďačná za cenné informácie, ale ešte mám nejakú prácu." S úsmevom pozrela na ženy. „Oddávna ma zaujíma, ako to vyzerá v nevestinci. Rada by som o tom napísala svoj ďalší článok."

Ženy boli príliš ohromené, aby sa zmohli na slovo, ale Chris považovali za jednu z nich. Už roky čítajú jej články a majú pocit, že ju poznajú.

„Aj mňa by to zaujímalo," vzdychla si jedna a ostatné sa pustili do smiechu.

„Zaželajte mi veľa šťastia," zavolala Chris ponad plece, vyšla z obchodu a zamierila k podniku, ktorý patrila červenovláske. Za jej chrbtom sa ozýval obdivný šepot žien, ktoré sa nahlas čudovali jej odvahe.

Keď vošla do nevestinca, našla tam iba dvoch kovbojov. Sedeli za stolom nad kartami. Veľký barman v zástere zametal dlážku.

„Hľadáš niekoho. Vysokú ženu s červenými vlasmi," oznámila Chris prítomným. „Je tu?"

„Áno, ale iba pre mužov."

„Joe," ozval sa hlas od schodiska, a keď Chris zdvihla hlavu, zbadala červenovlásku. „Táto dáma je Nola Dallasová. Tá, ktorá sa obliekla ako zboristka, pamätáš sa?"

Barman a obaja kovboji sa Chris lepšie prizreli a výraz na ich tvári sa zmenil. „Pod’te hore,” pozvala ju žena a Chris vyšla na poschodie.

Prostitútka ju odvieďla do priestrannej miestnosti, ktorá by bola veľmi pekná, keby nebola tak kriľavo zariadená.

„Som Červená,” predstavila sa žena a ukázala rukou na pohovku. „Dáte si niečo tvrdsie? Čaj nemám.”

„Červená?” začudovala sa Chris.

„To vďaka vlasom. Už dávno som prestala ľuďom opakovať svoje meno, pretože aj tak ma všetci oslovovali iba Červená. Čo pre vás môžem urobiť?”

Chris vybrala z tašky zošit a pero a zatvárila sa profesionálne. „Myslím, že poznáte pána Tynana. Viete, kde sa teraz nachádza?”

Červená sa zasmiala. „Ako ho poznám, práve teraz sedí vo vani s troma z mojich najlepších dievčat.”

Chris bola taká šokovaná, že pustila zošit aj pero. Rýchlo sa po ne zohla a pokúsila sa zakryť rozpaky.

Červená si sadla na koniec pohovky. „Och, drahá! Koľko času ste s ním strávili?”

„Iba niekoľko dní,” odvetila Chris a prihladila si sukňu, pričom nezdvihla zrušenú tvár.

„A zaľúbili ste sa doňho, však?” spýtala sa Červená priamočiaro.

„Viac-menej áno,” zahundrala Chris a konečne zdvihla hlavu. Chcela niečo dodať, ale potom sa zarazila. „Ja sa z toho muža zbláznim!” zvolala s citom. „Myslela som si, že o ňom niečo viete. Veď sa s vami rozprával, akoby vás dobre poznal.”

„Myslím, že ho poznám rovnako ako ostatní. Pomohla som ho vychovať. Drahá, každý deň sa doňho dajaká zaľúbi. Je veľký fešák a má hlas, ktorým vás nahovorí na čokoľvek. Ale pokiaľ viem, nikdy mu ani nenapadlo začať si niečo so slušnou ženou, ako ste vy.”

„Presne to mi povedal. Och, slečna Červená,” riekla Chris žalostne a vrátila sa k pohovke. „Nikdy som nebola zaľúbená a ani neviem, či teraz som, ale na tom mužovi niečo je. Chcem sa o ňom dozvedieť všetko, čo budem môcť.”

Prostitútka na ňu chvíľu mlčky hľadela. „Zaslúži si lepší život, než na aký je zvyknutý. Je to dobrý chlapec, ale ešte nemal príležitosť dokázať to. Ak vám porozprávam o Tynanovi, prezradíte mi, ako sa dostal z väzenia?”

„Jeho prepustenie zariadil môj otec. Nikdy ste nepočuli o Delbertovi J. Mathisonovi?”

„Počúvam o ňom takmer každý deň. Dúfam, že Tynan sa nezaplietol s takým nebezpečným chlapom? Ten muž ho zaživa zožerie!”

„Je to môj otec,” priznala sa Chris a mávla rukou, keď sa Červená začala ospravedlňovať. „Poznám ho lepšie ako ktokoľvek iný. Nevedno z akého dôvodu dostal Tynana z väzenia, aby ma uniesol z domu, kde som bola na návšteve, a priviedol domov. Tynan tvrdil, že si ho vybral, lebo dobre pozná dažďový les, no podľa mňa je za tým viac. Môj otec musel mať aj iný dôvod, hoci netuším aký.”

Chris sklonila hlavu. „Nikdy som nestretla muža, ako je Tynan, a veľmi sa mi páči. Cítim, že sa v ňom skrýva viac, než sa na prvý pohľad zdá. Ja... vlastne som sa mu sama ponúkla. Povedal mi, že keby sa ma dotkol, otec by ho poslal späť za mreže. Nemusím vám hovoriť, že v posledných dňoch sa mu usilovne vyhýbam.”

„Povedala som vám predsa, že Ty sa ani nedotkne nevinného dievčaťa. Keď to urobil naposledy, zatvorili ho do cely, a keby sa do toho nezamiešali moje dievčatá, bol by už mŕtvy,” vyhlásila prostitútka.

Chris spýtavo hľadela na ženu a čakala, že bude pokračovať. Bola staršia, než si Chris pôvodne myslela, ale mala starostlivo ošetrovanú, jemnú pokožku.

Červená vstala, aby si znovu naliala riedenú whisky. „O tomto čase zvyčajne nepijem, ale Tyov návrat ma tak znepokojil, že sa mi chce opiť a zotrvať v takom stave celý deň! Mali ste pravdu, keď ste predpokladali, že ho dobre poznám. Som jednou zo štyroch žien, ktoré sú tomu chlapcovi blízke, ako môže byť iba matka.“

Sadla si oproti Chris. „Nepáčilo by sa mu, že vám to hovorím, ale vaše články ma potešili a chcem sa vám nejako odmeniť. Pred tridsiatimi rokmi, keď som začínala s týmto remeslom - hoci som bola takmer dieťa - jeden baník priniesol do nevestinca novorodenca a nechal nám ho, aby sme sa oňho starali. Ten starý muž bol stelesnené zlo a nikto ho nemohol vystáť. Podvádzal mrzákov, kde len mohol. Keď priniesol dieťa, bolo ešte celé zakrvavené od pôrodu a zoslabnuté od hladu. Rozprchli sme sa po meste a podarilo sa nám nájsť ženu, čo by ho nakŕmila. Pokým bol chlapec u nás, starali sme sa oňho, ako sme najlepšie vedeli.“

„A to bol Tynan? Ako sa ten baník k nemu dosial?“

„Nechcel nám to prezradiť, ale keď sme mu zadarmo naliali whisky, povedal, že v lese stretol tehotnú ženu. Vraj zastala pred ním - určite sa dobrovoľne neponúkol, že jej pomôže - a sama porodila dieťa. Zašepkala jediné slovo -Tynan, a potom zomrela. Čudujem sa, že ten baník neušiel a nenechal tam mŕtvu ženu aj s dieťaťom. Je však možné, že z toho chcel vyraziť, čo sa dalo, preto chlapca zabalil do prikrývky a priniesol k nám.“

Červená vstala a obrátila sa k Chris chrbtom. „Robili sme, čo sme mohli, ale nevestinec nie je vhodné miesto na výchovu dieťaťa. Všetky dievčatá ho zbožňovali a určite sme ho rozmaznávali, no mali sme problémy, s ktorými sme si nevedeli poradiť. Keď mal Ty asi dva roky, obliekli sme mu malý oblek a odviekli ho do nedeľnej školy. Prítomné dámy nás však vyhnali. Boli presvedčené, že Ty je nemanželské dieťa niekto z nás.“

Červená sa odmlčala. „Zostal so mnou až do šiestich rokov. Nikdy som nikoho neľúbila tak vrúcne ako toho chlapca. Bol pre mňa všetkým.“

„A čo sa stalo potom?“

Prostitútka si vzdychla a pozrela na Chris. „Baník, ktorý ho našiel, sa vrátil s právnikom. Vyhlásil, že podľa práva patrí chlapec jemu, a odviekl si ho. V neďalekom meste postavil Tya na stôl a vyhlásil, že ho predá tomu, kto zaň najviac ponúkne.“

Chris potrebovala nejaký čas, aby žienine slová strávil. Malého chlapca postavili na stôl a vydražili ako zviera! Otroctvo predsa už dávno zrušili!

„A kto ho... ehm... kúpil?“

„Nejaký farmár z východu. Dvanásť rokov som o Tyovi nič nepočula. Za ten čas vyrástol na veľkého, pekného mladého muža, akým je dnes, ale zmenil sa. Prinútila som ho, aby mi porozprával, čo sa stalo po jeho odchode s farmárom.“ Zmlkla a usmiala sa. „Nemyslím, že farmára Tyov odchod veľmi potešil. Ty mal na nohách niekoľko jaziev, a keď som sa ho spýtala, ako k nim prišiel, priznal sa, že ich utržil pri hádke s farmárom, ktorý ho nechcel pustiť. Ten chlap ho určite zbil ako koňa! Keď od neho ako dvanásťročný odišiel, postavil sa na vlastné nohy. Živil sa príležitostnými prácami a niekoľko ráz sa zaplietol s pochybnými živlami, od ktorých sa naučil používať zbraň a veľa iných vecí. Chvíľu sa zdalo, že to s ním zle skončí, ale čosi ho zmenilo. Nevie, čo to bolo, ani či sa mu neprihodilo niečo zvláštne. Jedného z jeho kumpánov obesili, a to naňho mohlo zapôsobiť. Nech to bolo čokoľvek, náhle sa zmenil k lepšiemu.“

Červená zatvorila oči. „Začal žiť usporiadaným životom, aby naň nakoniec takmer doplatil. Vykonával všetky práce, o ktoré ostatní nemali záujem alebo sa ich báli prijať. Dokonca navštívil niekoľko miest, kde vládli vyvrheli, a vyčistil ich od nich. Vždy však za ním zostali nejaké mŕtvolky, takže tí dobrí ľudkovia ho požiadali, aby odišiel.“ „Ale to nie je spravodlivé,“ namietla Chris. „Drahá, to ešte nie je všetko. Ako som povedala, Ty mal dosť rozumu, aby sa vyhýbal slušným dievčatám. To im však nebránilo behať za ním. Páčilo sa im, že si ich nevšíma. Jedno z nich, naozaj veľmi pekné, za ním toľko chodilo, až sa takmer zlomil. Jedného dňa za ním prišla s plačom do hostinca a on sa ju snažil utešiť. Nikdy nevedel odolať ženským slzám. Vzápätí osedlal koňa a vybral zo skrine pušku. To dievča mu totiž povedalo, že jej otca napadol bohatý miestny farmár a že potrebuje jeho pomoc.“

Červená si odpila z whisky. „Prosila som ho, aby nikam nechodil, že to nie je jeho vec, ale on nepočúval. Došlo k prestrelke, a keď sa zdvihol pušný prach, syn bohatého farmára bol mŕtvy a Tya zatvorili do väzenia.“ „A vtedy ste ho zachránili.“

„Vidím, že ste o tom počuli. Áno, zachránili sme ho. Farmárovho syna nezabil Ty, ale to dievča. On by sa však radšej dal obesiť, než by ju do toho zatiahol. Myslím, že si dohodla schôdzku s tým chlapcom a Tya iba využila, aby vzbudila jeho žiarlivosť. Ty napriek tomu odmietal svedčiť proti nej. Podozrievala som ho, že v skutočnosti chce zomrieť. Niekedy sa správal, akoby si myslel, že jeho život nemá nijakú cenu.“

„Povedal mi, že pre mňa nie je dosť dobrý,“ poznamenala Chris ticho. „Vraj si zaslúžim lepšieho, než je on.“

„Drahá, neverte tomu. Na svete niet muža, ktorý by sa mu vyrovnal.“

„Presne to si myslím aj ja,“ riekla Chris s úsmevom. „Myslíte, že by som ho mohla dajako presvedčiť, aby mi dal, čo chcem?“

„A vy chcete Tynana?“ „Áno, celým srdcom a dušou!“ Červená na Chris dlho mlčky hľadela. „Možno ste presne to, čo potrebuje.“ Zarazila sa a prižmúrila oči. „Vďaka vašim článkom mám pocit, že vás poznám, ale dajte si pozor! Ak Ty pre vás znamená iba epizódu a po nejakom čase sa ho pokúsíte zbaviť...“

Chris sa rozosmiala. „Nezdá sa vám, že došlo k výmene úloh? Nie je to obyčajne otec, kto vystríha svojho budúceho zaťa?“

Červená sa usmiala. „Nie som veľmi dobrá matka.“ „Podľa mňa ste odvedli naozaj úctyhodnú prácu. Aspoň mne sa páči, čo ste urobili. Môj problém tkvie v tom, že Ty ma neľúbi. Ako ho mám prinútiť, aby zabudol na hrozbu väzenia a zradu, ktorej sa voči nemu dopustilo to dievča? Navyše si myslím, že sa mu páči iný typ žien.“ Chris si sklamané premerala svoju štíhlu postavu.

Červená neodpovedala, pretože spoza dverí sa ozval hlas.

„Červená, si hore?“

Nebolo pochybností, komu ten hlas patrí.

„Počkaj chvíľu, Ty,“ zavolala žena. „Poďte so mnou,“ zašepkala Chris, chytila ju za ruku a otvorila dvere šatníka. „Sem skrývam mužov, ktorí sa na nič nezmôžu, ale radi sa pozerajú. Zostaňte tu a počúvajte. Zistím, či sa Tyovi páčite alebo nie. Súhlasíte?“

Chris jej chcela položiť niekoľko otázok o šatníku, ale radšej ich prehltla. „Áno,“ zašepkala, na čo ju Červená mierne sotila dnu a zatvorila dvere.

„Už idem, drahý,“ zavolala, prešla cez miestnosť a otvorila dvere.

Ty mal mokré vlasy a práve si zapínal košeľu.

„Ani sa neobliekaj," povedala Červená, keď mu otvorila dvere. „Chcem sa ti pozrieť na chrbát."

„Je v poriadku," vyhlásil Tynan, ale napriek tomu si poslušne vyzliekol košeľu.

Žena mu prstami prešla po koži a obrátila ho k svetlu -a ku skrini - aby lepšie videla. „Už je to lepšie, ale rany sa poriadne zahoja až o niekoľko týždňov. Mimochodom, si samá kosť a koža. Mal by si sa trochu vykrímiť."

Znovu si obliekol košeľu. „Akoby som počul Chris."

„To je tá malá svetlovláska, čo prišla s tebou? Tá, čo rozhlasuje, že je Nola Dallasová?"

Ty si nalial whisky a klesol na pohovku. „Bože, to je úľava. Vo väzení mi ani tak nechýbala sloboda, ako malé radosti, ktoré prináša život. Napríklad dobré jedlo a pitie, čistá posteľ...", uskrnul sa, „a ženy. Tej Lenore by si mala platiť viac. Čo jej dávaš, v žiadnom prípade nevyváži jej služby."

„Neodpovedal si na moju otázku. Tá malú svetlovláska je Nola Dallasová?"

„Áno," odvetil s pohľadom upretým do pohára. „Porozprávaj mi, čo sa tu stalo za posledné roky. Ako idú obchody? Zdá sa, že máš viac dievčat ako zvyčajne."

„Myslím, že niektoré, s ktorými si sa kúpал vo vani, neboli moje," vyhlásila Červená a vzdychla si. „Tynan, prestaň sa vykrúcať. Čo tu robíš? Vari ťa už pustili z väzenia?"

Usmial sa na ňu. „Až na niekoľko prekážok som voľný ako vták."

„Prekážok? O čom to hovoríš?"

„O tej peknej malej svetlovláske, ktorá sa ma chystá poslať späť."

„Naozaj? spýtala sa so zdvihnutým obočím.

„Netvár sa tak nevinne. Dievčatá vo vani sa chichotali, že je tu aj slávna Nola Dallasová. Naozaj je taká slávna? Viem, čo urobila, lebo jej otec mi dal prečítať niektoré z jej článkov. Netušil som však, že aj tu..."

„Drahý, každá žena túži byť ako ona. Je odvážna, rodená bojovníčka, a dokázala sa presadiť v mužskej profesii."

„Dokonca lepšie ako ja," zahundral Tynan.

„Bolo to vo väzení až také zlé?" spýtala sa Červená a posadila sa oproti nemu.

„Myslím, že starý Dickerson mal priateľov. Usúdil, že ak ma nezabil slučkou, reťazami a bičom sa mu to určite podarí."

Žena vystrela ruku a pohladkala ho po líci. Tynan jej pobožkal dlaň. „Ale teraz si tu," poznamenala.

„Áno, ak nepoložím ruky na peknú dcéru Dela Mathisona. Nuž, robil som aj jednoduchšie veci." „Páči sa ti, však?"

„Myslím, že áno. Každému mužovi by sa páčila žena, ktorá by sa mu tak odvážne postavila do cesty. Keď sme sa prvý raz stretli, nemala na sebe vôbec nič."

Červenovláska sa oprela o operadlo pohovky. „Naozaj? Neviem si predstaviť, že niekto ako Nola Dallasová by musel prenasledovať muža."

„Dočerta, pravdaže ma prenasledovala. Dokonca vyhlásila, že chce so mnou stráviť zvyšok života." „A to sa ti zdá strašné? Mat' domov a deti?" Tynan vstal a dolial si whisky. „Už zase začínaš? Aj keby som sa niekedy oženil, ju by som si nemohol vziať. Jej otec má moje prepúšťacie listiny. Odvediem ju k nemu, nechám ju tam a dosiahnem slobodu. Ak sa jej dotknem, pošle ma späť za mreže. A potom, sú tu tie peniaze." „Odmena za to, že ju privedieš?" Ty na ňu pozrel. „Všimla si si toho mestského panáka, čo išiel na koni za mnou? Je to synáček bohatých rodičov a Mathison chce, aby sa jeho dcéra zaňho vydala. Dostanem desaťtisíc dolárov, ak mu ju privediem späť zaľúbenú do pána Ashera Prescotta. Ona sa však napokon zaľúbi do mňa!"

„Och, musí to byť ozaj nepríjemné," poznamenala žena ironicky.

Tynan sa na ňu uškrnul. „Nebola to moja vina. Povedal som ti, že ma všade prenasledovala. Usiloval som sa jej vyhýbať, ale na každom kroku som ju stretával... a väčšinou nahú. Pochop, že aj ja som len človek!"

„Si ľudskejší ako my ostatní. Uvedomil si si niekedy, že sa jej zrejme páčiš?"

„Dievčaťu ako ona? Chce si iba vyhodit' z kopýtka, kým sa vráti k bohatému ockovi. Raz by som sa s ňou vyspal v sene a zvyšok života to ľutoval v base. Nie, ďakujem pekne. Daj mi niektorú z tvojich šikovných krásavíc. Radšej sa budem držať Lenory a jej podobných."

„Och, Ty," vzdychla si Červená, vstala a materinsky ho objala. „Čo chceš urobiť so svojím životom?"

„Určite ho nestrávim vo väzení. Asi vezmem tých desaťtisíc dolárov a kúpim si za ne kus zeme."

„Prijmeš odmenu za to, že si slečnu Mathisonovú spriahol s tým panákom? Bol by si to schopný urobiť?"

Ty podišiel k oknu a pozrel na ulicu. „Priznávam, že to nieje ľahké, pretože starý Mathison mi dal nekvalitný materiál... Ten fičúr nemá... paru, aby som použil tvoje slová. Nemá ani potuchy, ako by si ju získal."

„Na rozdiel od teba, však?"

Pozrel na ňu. „Ty sa na mňa hneváš? Tváriš sa dosť rozhorčene."

Žena si sadla. „Drahý, starnem a si pre mňa ako syn, ktorého nikdy nebudem mať. Bola by som šťastná, keby si sa oženil, usadil a splodil tucet detí. Rada by som verila, že v tvojom dome sa pre mňa nájde izba, ak sa raz rozhodnem odísť do dôchodku."

Ty ju objal a pobožkal na čelo. „Kdekoľvek budem, vždy tam bude miesto aj pre teba. Nevieš si však predstaviť, že by som mal manželku a deti."

Odtiahla sa od neho. „To preto, lebo si nikdy nebol zaľúbený."

„Ešte pred hodinou som bol taký zaľúbený do Lenory, že..."

„Mlč! Dobré vieš, čo tým myslím. Už si niekedy pozval dievča na tancovačku alebo na výlet?"

„To sa mi zdá nudné."

„Ver mi, že nie je," ubezpečila ho s prísnyim pohľadom.

Znovu pozrel von oknom. „Chris s Prescottom raz spievali a mne sa zdalo, že to je celkom dobrý spôsob, ako stráviť voľný čas."

„Máš nádherný hlas. Prečo si sa k nim nepridal?"

Pokrčil plecami. „Neviem. V spoločnosti takých ľudí sa cítim dosť nepríjemne. Hej, máte v kuchyni bravčové? Dnes večer by som si dal štyri alebo päť poriadnych rezňov."

„Máme bravčové. Ty, pokúsiš sa zbližiť Chris s tým mužom?"

Chvíľu mu trvalo, kým odpovedal. Nakoniec sa obrátil a pozrel na dno pohára. „Je to moja úloha."

„No nechce sa ti do toho, však?"

„Zaslúži si oveľa lepšieho partnera. Obdivujem jej odvahu. Páčil sa jej dažďový les a vôbec z neho nemala strach. Prechádzala sa po ňom, zatiaľ čo on sedel schúlený pri ohni. A nebála sa ani práce. On sa ku mne správal ako k sluhovi, ktorého najali, aby ho obskakoval, no Chris mi vždy pomohla vybaľiť veci." Usmial sa. „S výnimkou prvej noci."

Položil pohár s whisky. „Dočerta, nie je to dievča pre mňa."

Červená ho chytila za ruky. „Prečo nie? Nie je Mathisonovou jedinou dcérou? Keby bol presvedčený, že ťa chce, istotne by ťa neposlal späť do väzenia."

„Lenže ide o môj krk a nechcem riskovať. Mimochodom, Chris ma nechce. Jednoducho vo mne cítila vodcu a v lese má človek pocit, že na zemi nežijú iné bytosti. Bolo to tým miestom a skutočnosťou, že som nemal konkurenciu."

„Už nie ste v lese, takže sa o teba prestala zaujímať. To si tým chcel povedať?“

„Som o tom presvedčený.“

Žena na okamih odvrátila tvár. „Vieš čo? Ja tej mladej žene verím viac ako ty. Čítala som jej články a pochybujem, že je prelietavá. Ak ti povedala, že ťa ľúbi, bude to pravda.“

„Ale ako dlho?“ znechutene sa spýtal Ty. „Bože, ochráň ma pred vernou láskou dobrej ženy!“ „A čo keby si ju vyskúšal?“ „Ako?“

„Rory Sayers.“

Tynan chvíľu mlčal. „On je tu?“ „Býva v hoteli. Čo keby si mu predstavil svoju Chris?“ „Nie je moja.“

Žena sa naňho usmiala. „Vieš, v čom je háčik, Tynan? Nikdy si sa nemusel priveľmi namáhať, aby si získal nejaké dievča. Vedel si, že s nežným pohlavím sa dajú robiť aj iné veci, než si ho brať do postele? Pochybujem, že si sa niekedy rozprával so ženou, ktorá by nebola prostytutka, dlhšie ako päť minút. A stavím sa, že ani nevieš, čo by si si počal s dievčaťom mimo spálne.“

„Raz popoludní som sa s Chris rozprával v lese.“ Pozrel na ňu prižmúrenými očami. „Červená, o čo ti vlastne ide?“ „Chcem, aby si urobil niečo, čo ti nepadne ľahko. Myslím, že si do Chris trochu zaľubený. Prečo si s ňou niekoľko ráz nevyjdeš von, neporozprávaš sa s ňou a nezistíš, aká naozaj je? Zíde sa ti to, keď si raz. budeš hľadať manželku.“

„Ale čo ak bude trvať na tom, že ma miluje? Nechcem sa kvôli nej vrátiť do väzenia, ani prísť o sľúbených desaťtisíc!“

„Nemusíš s ňou ísť sám. Vezmi Chris a Prescottu na výlet a ukáž im okolie. Pomôž mu, aby jej dvoril. On sa bude učiť od teba a ty od neho.“

„A čo Sayers? Akú úlohu by v tom zohral on?“

„Nemyslíš, že Rory by sa k tvojej Chris výborne hodil? Je bohatý, má spoločenské postavenie, vlastní krásny les a určite nie je slaboch. Možno sa ti ju podarí presvedčiť, aby sa zaňho vydala. Mathison by s tým určite súhlasil a ty by si dostal svojich desaťtisíc.“

Ty na to nič nepovedal, no zdvihol prázdny pohár a znovu ho naplnil. „Neviem si predstaviť Chris so Sayersom.“

„Zato ja áno. Rory je silná osobnosť a ženy ho zbožňujú. Mohol by si vziať Chris, Roryho a toho krásavca, ktorého jej vybral Mathison, na popoludňajšiu prechádzku na koni, pohodlne sa usadiť v sedle a snívať o sľúbenej odmene. Budú to najľahšie zarobené peniaze na svete.“

„Chris sa Sayers nemusí páčiť. Má dobrý vkus. Je to skutočná dáma. Na spodnej bielizni má iniciály, nie veľké a krikľavé ako Susie, ale drobné biele písmenká na bielom podklade. A kladie veľa otázok. Nič pred ňou nezatajíš. Ak sa ju Sayers pokúsi oklamať, hneď to zistí.“

„Budeš predsa tam, aby si obrúsil hrany a pomohol Rorymu dosiahnuť cieľ. Alebo sa mýlim?“

„Chris sa nedá ľahko oklamať. Prišla aj na to, že mám bolesti. Dokonca uhádla, že otlaky na nohách mám z nových číziem. Všetko si pospájala a usúdila, že som bol vo väzení.“

„Nieje ako iné, čo si poznal, však?“ spýtala sa ho ticho.

Ty prudko postavil na stôl poloprázdny pohár. „Pozri, mám ešte prácu. Uvidíme sa pri večeri.“

„Ako chceš, drahý. Najedz sa v hoteli a navštív svojich priateľov. Pomôžem ti dostať sa k tým peniazom. Ukážem tvojej Chris, akého očarujúceho džentlmena jej vybrali. A mohli by sme pozvať aj Roryho. Na spoločenských podujatiach vždy ožije.“

„Nuž, ako myslíš. Hoci pochybujem, že Chris sa bude páčiť. Zvyčajne tára dve na tri.“ Položil ruku na kľučku. „A nie je to moja Chris.“

„Je, kým ju nepredáš niekomu inému.“ „Prečo mám zrazu pocit, akoby ma prevälcovali? Uvidíme sa večer.“

„O šiestej v hoteli,“ zavolala za ním.

Keď sa Chris obliekala na večeru, zrak jej padol na spodnú bielizeň s iniciálami a rozmýšľala, kde ju Ty mohol vidieť. Spoznal ju nahý, tak vari záleží na tom, že videl spodnú bielizeň? pýtala sa v duchu.

Keď si skúšala krásne modré zamatové šaty, ktoré jej požičala Červená, uvažovala o Tynanových slovách. Správal sa ako rozpoltená bytosť, čo sa zmieta medzi sebadôverou a neistotou, pomyslela si cestou z izby.

V hale pod schodmi ju čakal Asher a ďalší muž, ktorý podišiel k nej a predstavil sa ako Rory Sayers. Po prvom pohľade Chris nadobudla pocit, že ho pozná už dávno. Bol to človek, akých jej otec s potešením pozýval do ich domu, odkedy oslávila osemnásť narodeniny. Zdal sa jej príťažlivý, hoci mal ostrý nos, špicatú bradu a prenikavo modré oči. Sršalo z neho viac sebaistoty ako zo šiestich ďalších mužov, sebaistoty, ktorá podľa Chris pramenila zo skutočnosti, že nikdy v živote netrpel nedostatkom peňazí.

Keď mu podala ruku a dovolila, aby ju odviezol do jedálne, na perách mu zaihrál samolúby úsmev.

Večera bola hotová pohroma. Rory táral o všetkom, čo sa v meste stalo za posledné dva roky - v oase. keď Ty sedel vo väzení. A Tynan sa tváril ako namosúrený malý chlapec, ktorého potrestali tým, že musel sedieť pri jednom stole s dospelými.

Chris na chvíľu zatvorila oči a modlila sa, aby ju neopustili sily.

„Pravdaže, vy ste o tom nemohli vedieť,“ obrátil sa Rory k Tynanovi, ktorý si uprene hľadel do taniera a vidličkou pichal do bravčového rezňa. „V posledných rokoch ste boli príliš zaneprázdnený, aby ste čítali noviny, však?“

Skôr ako Tynan stihol odpovedať, Chris poznamenala: „Nesúhlasím s vami, pán Sayers. Pán Tynan čítal všetky moje články. Možno je iba priberčivý.“

„Len nie pán Tynan,“ namietol Rory s úsmevom. „Pochybujem, že má nejaké priezvisko.“

Chris to už dlhšie nevydržala. Nemohla vystáť toho slizkého chlapa, ani jeho úlisné poznámky. Vstala. „Budete ma musieť ospravedlniť, rozbolela ma hlava. Pán Tynan, mohli by ste ma odprevadiť na čerstvý vzduch? Prechádzka mi dozaista prospeje.“

Rory Sayers vstal a trúfalo ju chytil za ruku. „Ja vás odprevadím, slečna Mathisonová.“

Prudko vytrhla ruku z jeho zovretia. „Pane, len dnes večer sme sa zoznámili. Nemám vo zvyku zveriť sa do rúk hocikomu, koho nepoznám. Pán Tynan, boli by ste taký láskavý...?“

Rory sa zatváril zdesene. „Obávam sa,“ pokúšal sa zasiahnúť blahosklonným tónom, „že o tom mužovi nič neviete. Je to...“

Chris však precestovala celú Ameriku a naučila sa zaobchádzať s typmi, ako je Rory. „V poslednom čase som s týmto človekom strávila veľa času a viem o ňom všetko, čo potrebujem. Predovšetkým si uvedomujem, že je to skutočný džentlmen.“

Obrátila sa k Tynanovi, ktorý stál vedľa nej s úškrnom na tvári a vystretou rukou. „Dáma má dobrý vkus,“ povedal Rorymu. „Sadnite si a dojedzte večeru. Dobré sa o ňu postarám.“

Vzápätí odviezol Chris z hotela na ulicu zaliatu mesačným svetlom. Avšak len čo sa ocitli vonku, pustil jej ruku.

„Prečo ste to urobili?“

„Lebo nemôžem vystáť nadutcov, ako je Rory,“ odvetila dôrazne.

„Naozaj? A ja som si myslel, že taký typ sa páči každej žene. Aspoň všetkým, ktoré som dosiaľ stretol.“

„V tom prípade ste nikdy nestretli ženu, čo v osemnástich ušla z domu a stala sa reportérkou.“

„Nie,“ priznal s úsmevom. „Máte pravdu. Naozaj vás bolí hlava? Nechcete, aby som vás odviezol dnu?“

Zastala a pozrela mu do očí. „Ak vám sľúbim, že nebudem príliš priama, vezmete ma na prechádzku?“

„Priama?“

„Nebudem vás prenasledovať ani vám klásť zvedavé otázky.“

Prekvapene na ňu pozrel, chytil ju za ruku a odtiahol do opustenej uličky. Sotva sa spamätala, držal ju v náručí a pritískal si jej hlavu na hrud'. „Chris, vy to nechápete, však? Ďakujem vám za všetko, čo ste pre mňa dnes večer urobili. Keby za mnou prišli štyria muži a namierili na mňa pušky, vedel by som si s nimi poradiť, ale ukážte mi jedného rozmazaného bohatého fafrnka a som stratený. Vďaka vám sa cítim ako...“

„Vít'az?“ pomohla mu a pokúsila sa naňho pozrieť, no on jej to nedovolil. „Deja vu,“ zašepkala.

„Čože?“

„Mám pocit, že toto som už raz zažila. Pamätáte sa na naše prvé stretnutie?“

„Na také stretnutie sa nezabúda. Chris, musíte sa vrátiť dnu. Nemôžem sa s vami prechádzať v tme.“

Túžila navždy zostať pri ňom, a keby ju o to požiadal, vyskočila by na koňa a s potešením s ním ušla. hoci aj do dažďového lesa. Vedela však, že ho musí poslúchnuť. Nebol si istý, čo k nej cíti, a ona ho do ničoho nechcela nútiť.

„V poriadku,“ zašepkala so zle skrývaným sklamaním. „Poďme späť.“

Pomaly sa od nej odtrhol a bez toho, aby na ňu pozrel, ju nasledoval na osvetlenú ulicu. Chris obišla roh a zbadala Roryho s Asherom, ako sa približujú k nim. Tvárili sa ako členovia výboru na ochranu dobrých mravov. Rýchlo sa obrátila k Tynanovi. „Pobozkajte ma,“ požiadala ho pošepky.

Ty sa zatváril ohromene, no nestrácal čas a poslúchol ju. Pevne ju zovrel v náručí a do svojho bozku vložil vášeň, s akou sa Chris dosiaľ nestretla. Načisto zabudla na pravý dôvod svojej žiadosti, objala ho okolo krku a vdáčne opätovala jeho vášeň.

„Pusťte ju!“ skríkol Rory a pokúsil sa odtrhnúť Tynana od Chris.

Chris zostala taká ohromená, že neotvorila ani oči, nieta ústa, aby niečo povedala.

„Za túto opovážlivosť by som vás mal vyzvať na súboj,“ vyhlásil Rory.

Chris sa oprela o múr a mala pocit, že sa vznáša.

„Ak si to naozaj želáte, som vám k dispozícii,“ počula Tynanovu odpoveď a v jeho hlase zachytila výstražný tón.

Neochotne sa vrátila na zem, aby zabránila najhoršiemu, no len čo sa odlepila od steny, zhrozene vyvalila oči a zastala ako obarená. Celú zadnú časť šiat mala rozopnutú.

Stála tam ako sol'ný stĺp a bála sa pohnúť, aby z nej nespadli. Aj v tejto nepríjemnej situácii sa jej však podarilo zachovať chladnú hlavu a obrátila sa k Rorymu.

„Pán Sayers,“ povedala mu nahnevane, „nepoznám vás, a po dnešnom večere ma to ani trochu nemrzí. Nemáte právo miešať sa mi do života a bola by som vám vdáčná, keby ste ihneď odišli.“

„Chris, nemiešajte sa do toho. Vedel som, že sa to takto skončí.“

„Nemôžete ma z toho jednoducho vynechať," vyhlásila a svoje slová zdôraznila pohybom, pri ktorom sa jej šaty zošmykli z pliec. V poslednej chvíli ich zachytila a dúfala, že muži si nič nevšimli. Sľúbila si, že ak sa z tej nepríjemnej situácie niekedy dostane, rozhodne Tynanovi povie svoje. Zo všetkých trúfalých činov, ktorých sa voči nej muži dopustili, tento bol najhorší. Mala sto chutí dovoliť Sayersovi, aby sa s Tynanom poráтал.

„Slečna Mathisonová, nemôžem s vami súhlasiť. Niekoľko ráz som sa stretol s vašim otcom a neverím, že by si želal, aby jeho dcéru v tmavej uličke ohmatkával chlap pochybnej povesti."

Tynan urobil krok dopredu, ale Chris sa postavila medzi oboch sokov. „Môj otec tohto muža najal, aby ma chránil, a to práve robí. O vašu pomoc nestojím, pán Sayers. Pán Tynan ma pred chvíľou požiadal, aby som sa zaňho vydala, a ja som s radosťou súhlasila. Myslím, že muž má právo pobozkať svoju snúbenicu bez toho, aby ho obťažoval miestny bitkár."

Rory Sayers šokovane cúvol: „Bitkár? Prepáčte, slečna, ale myslel som si, že ste priveľká dáma na to, aby ste sa zahadzovali s týmto... kriminálnikom. Radšej pripíšem vinu skutočnosti, že o ňom nič neviete."

„Viem, že ho na dva roky posadili do väzenia, hoci proti nemu nemali nijaké dôkazy." Pridvihla si šaty a s chrptom obráteným k Tynanovi vykročila k Rorymu. „Viem, že nikdy nepoznal svojich rodičov a netopil sa v peniazoch ako vy. A hoci nemá vzdelanie, správa sa ako džentlmen, vo voľnom čase číta Voltaira a celý život sa usiluje pomáhať iným. Môžete o sebe povedať to isté, pán Sayers?"

Rory vystrel chrbát. „Nie ste dáma, za akú som vás pokladal," vyhlásil, naposledy pozrel na Tynana a s Asherom v päťách zamieril dolu ulicou.

„To si k vám nesmie dovoľovať," zavrčal Tynan a vykročil za nimi.

Chris sa mu rozhodne postavila do cesty. „Neopovážte sa!" precedila cez zuby. „Nech vám ani nenapadne ísť za ním." Začala ho tlačiť späť do tmavej uličky. „Najmä nie preto, aby ste ochránili moju česť. Čo vy viete o ženskej cti?"

„Chris, ja..."

„Pozrite sa na toto!" zasyčala, obrátila sa a ukázala mu svoje rozopnuté šaty. „Ako ste sa opovážili vyzliecť ma?!"

„Och," riekol s nevinným úsmevom. „Myslím, že som to urobil zo zvyku. Dokonca som o tom ani nerozmýšľal."

„Zo zvyku?!" Prudko sa nadýchla. „Keď bozkávate dievča, vždy mu rozopínate šaty?"

„Nuž," odvetil vyhýbavo, ešte vždy cúvajúc, „väčšina dievčat, ktoré bozkávam, si želá, aby som ich vyzliekol. Zdalo sa mi, že aj vám sa to páči."

„Mala som dovoliť pánu Sayersovi, aby vás zastrelil! Zaslúžite si to." Začala si zapínať šaty a trápila sa s drobnými gombíkmi.

„On nevie strieľať. Jediné, čo vie, je strúhať ceruzky. Dovoľte, aby som vám pomohol. Viem ich rovnako zručne zapnúť ako rozopnúť."

„Asi to často trénujete," poznamenala, keď ju otočil a začal jej zapínať šaty.

„Niekedy sa človek musí bleskovo obliecť. Ešte jeden, a sme hotoví! Zajtra ráno sa po vás zastavím."

„O tom môžete iba snívať! Pán Tynan, dnes ste zašli príďaleko. Nechcete sa vrátiť do väzenia a ja sa chcem vrátiť k otcovi. Myslím, že zajtra by sme sa mali vydať na cestu, aby som bola čo najskôr doma."

„Môžeme počkať ešte deň. Chris, nedovolím vám, aby ste zo mňa urobili blázna pred celým mestom - najmä nie pred Sayersom. Povedali ste mu, že sme sa zasnúbili, a potrebujem aspoň deň, aby som mohol predstierať, že je to pravda. Chcem ukázať všetkým tým ľuďom, že som schopný..."

„Získať slušné dievča?" spýtala sa ticho a položila mu ruku na hrud'. „Tynan, asi som sa vo vás mýlila. Možno to spôsobil dažďový les, pocit izolácie, keď človek stratí zmysel pre realitu, ale teraz sme sa vrátili do civilizácie a mali by sme sa jeden druhému vyhýbať. Sám ste povedali, že by ste sa museli vrátiť do väzenia, keby ste sa ma dotkli."

Chytil ju za ruku a sklonil k nej tvár. „Práve teraz Sayers oznamuje v hostinci polovici miestnych obyvateľov, že Nola Dallasová sa čoskoro vydá za vraha. Sama ste mu to nahovorili!"

Usmiala sa naňho tak, že cúvol. „Zajtra je nedeľa. Ráno by sme mohli ísť do kostola a neskôr pôjdeme na piknik, na ktorom sa stretne celé mesto. Čo keby sme sa tam predstavili ako snúbenci? Pravdaže, naše zasnúbenie potrvá iba deň. V pondelok môžeme pokračovať v ceste. Tým sa zasnúbenie zruší. Súhlasíte?"

„Do kostola?" spýtal sa a aj v tme videla, ako zbledol.

„Do kostola," zopakovala rozhodne a chytila ho pod pazuchu. „Radšej poďme odtiaľto preč, inak si zničím povest', zasnúbená alebo nie. Uvidíme sa zajtra ráno." Už boli takmer pri hoteli. „Odvalu, pán Tynan. Sľubujem, že sa vám zajtrajšok bude páčiť. Dobrú noc, drahý," povedala mu a usmiala sa na človeka, ktorý išiel okolo. „Siete ma pobožkať," zašepkala, „ale gombíky nechajte na pokoji."

Ty bol priveľmi ohromený, aby niečo povedal. Sklonil sa k nej a pobožkal ju na líce. Potom zdvihol hlavu a zbadal tri ženy, čo stáli v hotelovej hale a pohoršene naňho hľadeli. Impulzívne objal Chris okolo pásu a clo ďalšieho bozku vložil všetku vášeň, akej bol schopný.

Keď ju pustil, musela sa chytiť stoličky, aby nespadla.

„Dovidenia zajtra, drahá," žmurkol na ňu, na hlavu si nasadil klobúk a vyšiel z hotela.

Chris sa snažila ovládnuť. „Preboha, ten sa ale nechal uniesť," poznamenala a prihladila si šaty. „Dobrú noc," pozdravila ženy, ktoré na ňu zízali s otvorenými listami.

Kráčajúc hore schodmi si veselo pospevovala.

Asher Prescott čakal pred Chrisinou izbou so zamračenou tvárou. „Musím s vami hovoriť.“

„Som dosť unavená a...“ začala, no potom sa zarazila. Keď si chlap vezme do hlavy, že musí ženu poučiť, treba ho nechať, nech sa vyrozpráva. Hneď sa bude cítiť lepšie. V posledných rokoch zistila, že to funguje. „Áno? O čo ide?“ Zastala a trpezlivo čakala.

„Myslím, že sa nevhodne správate a strácate zmysel pre mieru. Viem, že rada pomáhate vyvrheľom, ale niektorí si nezaslúžia súcit. Chris, mali by ste vedieť niečo o človeku, ktorého sa tak zastávate. Keď mal šesťnásť, bol z neho už obávaný pištoľník. Pri jednej prestrelke zabil na ulici dvoch mužov. V dvadsiatich rokoch mal viac nepriateľov ako väčšina ľudí za celý život. Vedeli ste, že sa nejaký čas potuloval s Chanryho gangom?! Keď ho chytili a odsúdili na smrť obesením, členovia gangu mu pomohli ujsť z väzenia. Prijímal najnebezpečnejšie práce, aké si viete predstaviť, a pokojne prišiel do mesta, kde naňho čakalo dvadsať ozbrojených chlapov!“

Asher sa rozohnil. „A keby ste videli tie ženy, Chris! Stovky žien! Muž ako on nevidí v žene človeka hodného lásky, iba sa s ňou vyspí a vzápätí ju opustí. Tvrdíte, že toho chlapa ľúbite, pritom on vôbec netuší, čo to slovo značí. Je to obyčajný tulák a vždy ním zostane.“ Chris mlčala, iba tam stála a pozerala na Ashera. „Chcete sa zaňho vydať, ale pochybujem, že viete, čo vás čaká. Manželstvo znamená prežiť spolu celý život. Tynan vie byť očarujúci, keď chce, no dnes večer bol namrzený a nudný. Nevie rozprávať, ani sa správať v civilizovanej spoločnosti, a tá pobehlica, o ktorej sa povára, že je asi jeho matka... Chris, pochybujem, že by sa vám páčilo sedieť s ňou pri jednom stole. Ja napríklad...“

Zarazil sa a priateľsky sa na ňu usmial. „Viete, čo si myslím? Podľa mňa vás Tynan zaujal, lebo je tajomný. Rada odhaľujete tajomstvá, ale zistíte, že Tynan je iba ďalší odpadlík, lacný pištoľník. Chris, vy potrebujete muža z vašich kruhov,“ dodal ticho a podišiel k nej. „Starostlivého manžela a deti.“

Pozrela naňho široko otvorenými očami. „Niekoho, ako ste vy, pán Prescott?“

„Myslím, že ste veľmi príťažlivá žena, Chris.“ Naklonil sa dopredu s privretými očami, akoby ju chcel pobožkať. Chris otvorila dvere, vkĺzla dnu a prudko ich za sebou zabuchla. „Pobožkaj toto, ty najatý ženích!“

Ľahla si do postele a rozmýšľala o pikniku, na ktorý mali ísť nasledujúci deň.

Ráno ju Tynan čakal v hotelovej hale. Mal na sebe čistý oblek, opieral sa o okenný rám a čítal noviny. „Dobré ráno,“ pozdravila ho s úsmevom. Pozrel na ňu a tiež sa usmial, no akosi silene. Chris si natiahla rukavičky. „Môžeme ísť?“ Ty bez slova prikývol, ponúkol jej rameno a vedno vyšli z hotela.

Na ulici sa tmolilo niekoľko ďalších párov, ktoré tiež mierili do kostola. Pri pohľade na Tynana s Chris zastali s otvorenými ústami.

V kostole Chris odviedla Tynana do tretej lavice, hoci on by si najradšej sadol celkom dozadu. Počas celej bohoslužby mlčal a pozorne počúval farára. Keď spievali, pridával sa k ostatným a Chris sa mohla presvedčiť, že má naozaj krásny hlas. Červená mala pravdu.

Avšak len čo vyšli z kostola, očividne sa mu uľavilo. Farár, čo stál pri bráne, sa premohol a potriasol mu ruku so slovami, že kedykoľvek je vítaný.

Keď schádzali po schodoch, zbadali Červenú, ako na nich čaká v krásnom koči s veľkými kolesami a drží opraty štíhleho čierneho valacha.

„Priniesla som vám košíky s jedlom na piknik,“ zašvitorila. Nechcem, aby ste tam išli s prázdnyimi rukami. Ty, pomôž mi vystúpiť!“

„Vy nejдете s nami?“ začudovala sa Chris.

„Cirkevný piknik nie je pre ľudí, ako som ja. Ale vy choďte a dobre sa zabávajte. Tynan, netvár sa tak kyslo, lebo na teba vezmem varechu!“

Tynan sa rozosmial a pobožkal ju na líce. „Možno by ste mali ísť obe, aby ste ma ochránili.“

Chris ho chytila pod pazuchu. „Jedna si s tebou poradí. Budete nám chýbať, Červená, ale večer sa uvidíme. Modlite sa, aby nepršalo.“

„Drahá, modlím sa, odkedy ste prišli do mesta. A teraz už chod'ťte!“

Ty pomohol Chris nastúpiť do koča a za okamih sa už viezli po zaprášenej ceste spolu s ďalšími pármí. Chris sa posunula bližšie k nemu a chytila ho za ruku. „Kto sú Chanryovci?“

„Už zase ste snorili?“

„Pravdaže. Odpoviete mi?“

„Banda šestákových podvodníkov. Väčšina z nich je už po smrti alebo za mrežami.“

„Patrili ste k nim?“

„Veľmi si to želali. Dokonca to vyhlasovali.“

„Ale veď vám pomohli ujsť z väzenia...? Tynan, koľko ráz ste sedeli?“

„Dovedna?“ spýtal sa vážne. „Aj za opilstvo?“

„Nemusíte odpovedať, ak nechcete. Zaujímalo by ma však, ako ste sa zaplietli s takými zločincami?“

„Už som vám povedal. Chceli, aby som sa k nim pridal, u keď som odmietol, nahnevali sa. Z väzenia ma nedostali oni, ale okresný šerif.“

„Vysvetlite mi to, prosím,“ požiadala ho zvýšeným hlasom, aby prekričala hrkotanie koča.

„Chanryovcom sa nepáči, že sa nestanem členom ich gangu, hoci mi to sami ponúkli. Potrebovali šikovného pištoľníka, pretože prišli o najlepšieho chlapa. Z pomsty prepadli banku a ustavične opakovali moje meno. Miestny šerif prišiel rovno za mnou a zatkol ma. V tom čase som síce ležal v posteli so zlomenou nohou, no on to nepokladal za dôkaz nevinu. Žena, u ktorej som býval, sa však ihneď spojila s okresným šerifom. Ten prišiel celý prípad vyšetriť. Keď sa mu nepodarilo presvedčiť miestneho šerifa, aby ma neobesil, pomohol mi aspoň ujsť. Miestny šerif potom všetkým tvrdil, že ma oslobodili Chanryovci a ľutoval, že ma neobesil.“

„Tynan, prežili ste ukrutné veci!“

„Keď sa človek živí ako pištoľník, musí vedieť, že sa stretne so seberovnými. Tu sme! Čo keby ste vzali košíky a ja zatiaľ...“

„Nie, ten veľký si odnesiete sám, a okrem toho vás musím predstaviť ostatným.“

„Väčšinu z tých ľudí už predsa poznám! To sú tí, čo...“

„Sú to ľudia, ktorí o vás nič nevedia. Len pekne poďte so mnou!“

„Áno, madam,“ odvetil s úškrnom. „Vidím, že rada držíte mužov pod papučou.“

„Iba tých, ktorí to potrebujú. Mimochodom, papuče nie sú také nebezpečné ako pušky.“

„Pehe! Byť pod papučou je horšie ako pomalá smrť udusením.“

Nevšímal si jeho poznámku a odviedla ho k ostatným. Muži a ženy stáli v oddelených skupinkách. Ženy kládli jedlo na čisté vyžehlené obrusy, zatiaľ čo muži odišli k rieke.

Chris postavila košík s jedlom na zem. „Myslím, že už poznáte môjho snúbenca, pána Tynana,“ riekla. „Rada by som vás predstavila po mene, ale som v meste krátko a ešte som sa so všetkými nezoznámila.“

Väčšina žien sa zatvárala, akoby zbadala štrkáča. Vystrašene kývli hlavami Tynanovým smerom.

„Ty, drahý, položil by si ten druhý košík sem? Ďakujem, si veľmi milý.“ Očami mu nenápadne naznačila, aby išiel za mužmi.

Sňal si z hlavy klobúk. „Ctené dámy, som rád, že vás po rokoch znovu vidím." Vzal si zo stola trubičku, žmurkol na Chris a odišiel.

„Slečna Dallasová!" ozvali sa ženy, len čo si boli isté, že Tynan ich už nemôže počuť. „Neviete, čo robíte! Buď ste o ňom nič nepočuli, alebo nechcete počuť..."

„Mali by ste sa porozprávať s Betty Mitchellovou. Chuderka, tak veľmi jej ublížil... A s úbohým pánom Dickersonom."

„Mitchellovou?" spýtala sa Chris, vybaľujúc jedlo z košíka. „Máte na mysli to dievča, ktoré sa zaľúbilo do chlapca, ktorého zastrelili?"

„Presne tú," zdôraznila jedna žena. „Ešte šťastie, že keď ho zabili, už s ním nechodila."

„Ó, áno," súhlasila Chris. „V tom čase behala za Tynanom do hostinca a prenasledovala ho všade, kam sa pohol. Prečo sa vlastne rozišla s Dickersonovým synom?"

Ženy sa začali predbiehať vo vysvetľovaní.

„Betty Tynana neprenasledovala... Možno chodila do hostinca, ale len preto, že ju na to nahovoril."

„Billy sa začal stretávať s dievčaťom, ktoré sem prišlo na návštevu zo Seattlu, ale keby sa Tynan do toho nebol zamiešal, určite by sa vrátil k Betty."

„Všetci dobre vieme, že Tynan zabil Billyho," vyhlásila ďalšia.

Chris položila jablkový koláč na pôvodné miesto. „Billy Dickerson si našiel iné dievča. Betty začala prenasledovať Tynana, potom pán Dickerson navštívil Bettinho otca a..."

„Nie!" zvolala jedna zo žien, no vzápätí zmĺkla. Ďalšia sa naklonila dopredu. „Betty sa chcela vydávať, ale Billy si ju nechcel vziať."

„Ach," riekla Chris. „Takže Tynan prišiel práve včas, aby pomohol mladému dievčaťu získať muža, ktorý sa s ňou odmietal oženiť. A pritom toho mladíka zabil? Tynan musel Betty veľmi ľúbiť, keď pre ňu spáchal zločin..."

Žena začala zbierať jedlo zo stola.

„Betty Billyho milovala a po jeho smrti sa vrátila niekam na východ."

„A ja som si myslela, že sa s Tynanom tak veľmi ľúbili, že toho muža zabil kvôli nej," dodala Chris s nevinným výrazom na tvári.

Ženy chvíľu mlčali, neschopné slova.

„Myslím, že môj syn obťažuje vášho snúbenca," poznamenala jedna žena a pozrela k rieke.

Tam štyria chlapci obklúčili Tynana a dychtivo naňho hľadeli.

„Dúfam, že im neublíži?" spýtala sa ďalšia vyl'akane.

„Nie," rozhodne vyhlásila Chris. „Je to veľmi dobrý človek. Nepozveme pánov k stolu?"

Muži sa zdali tolerantnejší ako ženy a neprekázalo im, že Tynan bol vo väzení. Oveľa viac ich zaujímala kukurica a pečené kurčatá.

Rory Sayers sa zo všetkých síl snažil, aby sa Tynan cítil nepríjemne.

„Je to lepšie ako gebuziny, čo vám dávali vo väzení, však?" podpichol ho a posmešne naňho pozrel ponad stôl. „No za tie roky ste si na ne azda aj zvykli."

Rory sa natiahol za kurčaťom, ale žena, ktorej syn sa predtým rozprával s Tynanom, ho varechou prísne udrela po ruke. Všetci, ktorí to videli, prekvapene zdvihli hlavy a žena sa začervenala.

„Nemôžem učiť deti, aby nebrali jedlo do rúk, keď to robia aj dospelí," vysvetľovala utrápené a pozrela na Chris, ktorá sa na ňu žiarivo usmiala. Žena jej úsmev vďačne opätovovala. „Dáte si ešte fazuľu, pán Tynan?" spýtala sa sladko.

„Áno, ďakujem," odvetil Tynan a prekvapene na ňu pozrel.

„Porozprávajte nám, aké je zabiť človeka," požiadal ho Rory, zatiaľ čo žena nakladala Tynanovi na tanier fazuľu.

V tej chvíli iná žena Rorymu prevrátila na kolená šálku kávy. Rory vyskočil a niekoľko mužov sa rozosmialo.

„Chlapče, keď sa oženiš, zistíš, že ženy poznajú rôzne triky a prehráš vojnu ešte skôr, než sa začne."

Ďalší muž sa nahlas zarehotal a o chvíľu sa k nemu pridali ostatní. Tynan iba sedel a uškrňal sa.

„Sadni si, chlapče," zavolať ktosi na Roryho. „Veď vyschneš. Marta, daj Sayersovi kus zo svojho čerešňového koláča. Hneď na všetko zabudne, dokonca aj na pekné malé svetlovlásky."

Chris predstierala, že ju veľmi zaujíma džbán s mliekom, ale cítila, že jej horia uši.

O hodinu jedlo zmizlo a zatiaľ čo deti pospali v tieni pod stromom, dospelí sa rozdelili do skupiniek. Tí mladší sa rozhodli, že pôjdu na prechádzku.

„Pridáte sa, k nám?" spýtalo sa Chris pekné tmavooké dievča. „Prevezieme sa v kanoe po rieke. Užijeme si veľa zábavy."

„Ja by som išla," riekla Chris a chytila Tynana za ruku. „To sú predsa deti. Nechcem..." začal Tynan, no Chris naňho nepozrela.

„Chcú sa s nami rozprávať. Neuvedomujete si, že sme pre nich takmer slávnici? Vy, známy pištoľník, a ja..."

„Dáma, ktorá sa bezhlavo rúti do katastrofy." Keď ostatní začali nastupovať do troch plavidiel, stiahol ju späť tak prudko, až sa potkla a chrptom doľna vrazila.

„Chris," v jeho hlase zaznel znepokojený tón, „poranili ste si členok. Nie je vytknutý? Nestúpajte na nohu, ja vám pomôžem!"

Nedal jej príležitosť zareagovať, vzal ju do náručia a niesol k stromom.

„Bude v poriadku," zavolať cez plece na ostatných. „Postarám sa o ňu."

Chris za sebou začula chichot a vedela, že Tynanovi sa nikoho nepodarilo oklamať.

„Čo so mnou mienite robiť, keď ste ma už uniesli?" Usmial sa a Chris rýchlo namietla: „To v nijakom prípade nedovolím! Ak ma hneď nepostavíte na zem a ak mi rozopnete mi čo len jeden gombík, viac s vami neprehovorím."

„Nemusíme sa rozprávať."

„Tynan!" zhĺkla.

„Chris, už toho bolo dosť. Dospelí mi neprekážajú, ale tráviť popoludnie s pubertiakmi, ktorí na mňa vyvaľujú oči, akoby som ich mal každú chvíľu zabiť, to je jednoducho nad moje sily. Myslel som, že by sme mohli zájsť do lesa a..."

„A čo?" spýtala sa so zdvihnutým obočím.

„Neviem," odvetil úprimne. „Čo robia dvaja ľudia, keď sa ne..." Keď si všimol Chrisin pohľad, znovu zmĺkol.

„Rozprávajú sa a spoznávajú jeden druhého. A teraz ma postavte na zem!"

Tynan nedbal na jej žiadosť a pokračoval v chôdzi. „Kto sú Montgomeryovci? Váš otec ich spomenul."

„A čo vám povedal? Nebojte sa, znesiem pravdu."

Zastal pri spadnutom strome a pozrel jej do tváre. „Neviem, či som ho správne pochopil. Tvrdil, že sú to vaši príbuzní a najtvrdohlavejší, najdováženejší ľudia, akí sa kedy narodili. Je to pravda?"

„Absolútna. Sú to príbuzní mojej matky, veľmi starý rod, ktorý prišiel do Ameriky počas vlády Henricha VIII."

„V šestnástom storočí?"

„Áno," odvetila s úsmevom a vystrela k nemu ruku. Chytil ju a Chris sa začala prechádzať po úzkom kmeni. „Povedzte mi viac o stretnutí s mojím otcom. Čo vám ešte sľúbil? A čo povedali, keď vás pustili z väzenia?"

„Vlastne nič. Vo väzení veľmi nevysvetľujú, iba vás potiahnu za reťaz a vy idete."

„Keď sa vás spýtam, ako ste sa dostali do väzenia, vždy mi odpoviete, že vás falošne obvinili. Nikdy ste neurobili nič nezákonné?" Obrátila sa a vykročila opačným smerom.

„Prečo musíte poznať cudzie tajomstvá? V skutočnosti som sa dopustil rôznych zločinov, ale nikdy ma pri nich neprichytili. Preto ma jednoducho obviňujú, keď som nevinný. Asi si myslia, že ma môžu obesiť za ktorýkoľvek z mojich zločinov."

„Kedy ste s tým vlastne prestali a začali si zarábať na živobytie počestným spôsobom?"

Tynan odfrkol. „Myslím, že Červená mala zasa veľa reči. Od dvadsiatich dvoch rokov som čistý ako ľalia."

„Čiže sedem rokov," zrákala si rýchlo v duchu.

„Červená naozaj veľa rozpráva. Poďte dolu, lebo sa mi z vás krúti hlava. Aj ja mám o vás zopár informácií, Mary Christiana," poznamenal, keď jej pomáhal zísť na zem.

„Nieje toho toľko, koľko si myslíte," odsekla a v očiach jej veselo zaiskrilo. „Nie som Mary Christiana. Pri narodení mi dali meno Mary Elie po mojej starej mame, ale po šiestich rokoch ho zmenili."

„V poriadku, teraz je rad na vás. Rozpovedzte mi svoj životný príbeh. Sadnite si sem, ďalej odo mňa, a radšej sa ku mne nepribližujte!"

S úsmevom si sadla do trávy, oprela sa o kmeň a mala pocit, že je najžiaducejšia žena na svete. „Mám šiesty zmysel," vyhlásila stručne. „Mala som iba dve predtuchy, ale aj jediná stačila, aby mi zmenili meno. Myslím, že v rodine Montgomeryovcov je tradíciou dať všetkým ženám, obdareným šiestym zmyslom, meno Christiana."

„Čo sa vlastne stalo, keď ste mali šesť rokov?"

„Bola som s rodičmi v kostole a nepamätám sa, ako som sa predtým cítila, no zrazu som sa v uličke rozkričala na ľudí, aby išli von. Moja matka povedala, že všetci boli takí ohromení, že sa nemohli ani pohnúť, no poznala rodinné tradície a vedela, že z každej tretej generácie sa narodilo dievča s jasnovideckými schopnosťami. Preto zakričala jediné slovo, ktoré spôsobilo, že v kostole nezostala ani noha."

„Horí," povedal Tynan.

„Áno, ale keď ľudia vybehli z kostola a jeden človek dokonca stoličkou rozbil okno, aby sa dostal von, zistili, že vôbec nehorí. Nikdy nezabudnem, s akým nenávisným výrazom na tvári sa približovali ku mne a k mame. Myslela som, že nás zabijú, a skryla som sa za maminu sukňu."

Zhlboka sa nadýchla. „Už boli takmer pri nás, keď sa otvorila obloha a do kostola uderil blesk. Celá zadná časť budovy sa zrútila, a keď sa zdvihol prach, ľudia na nás hľadeli ako na čarodejnice. Akýsi muž sa spýtal: Ako to Mary Elie mohla vedieť? Mama pyšne zdvihla hlavu, chytila ma za ruku a opravila ho: Moja dcéra sa volá Christiana. Odvtedy mi inak ani nepovedali. Pravdaže, otcovi sa veľmi nepáčilo, že ma pomenovali po jeho matke, ale mama mu sľúbila, že ďalším deťom bude môcť vybrať mená on."

„Ďalšie deti však už nemali."

„Nie, iba mňa. Niektoré vetvy nášho rodu sú veľmi plodné, a niektoré takmer bezdetné. Akoby nepoznali žiadny kompromis."

Tynan si ľahol do trávy, nohami obrátený k Chris. „Zdá sa, že vaša matka bola skvelá žena. Veľmi vám chýba?"

Chris odvrátila pohľad. „Každý deň môjho života. Bola silná a nežná, citlivá a inteligentná, múdra a... Všetko, čo si človek môže želať."

„Podľa toho, čo som videl, by ste raz mohli byť ako ona.“

Chris sa naňho široko usmiala. „To by ste museli prísť sem a vopchať mi hlavu do lona.“

„Bude mi ct'ou,“ vyhlásil a urobil, čo mu povedala. „To je príjemné,“ pochvaľoval si, keď ho Chris pohladkala po vlasoch. „Nie ste ako iné ženy.“

„Fajn. Ty, čo budete robiť teraz, keď ste voľný?“

„Ešte nie som. Musím vás odviesť k otcovi.“

„Áno, ale čo viete okrem jazdy na koni a strieľania? Iba sa opiť a skončiť za mrežami?“

Usmial sa, no oči neotvoril. „To neznie veľmi pekne. Hm, čo by som tak mohol robiť... Behanie za ženami sa neráta, však?“

„Rozhodne nie.“

„Už viem,“ spomenul si a otvoril oči. „Mohol by som viesť štyri nevestince odrazu.“

Chris zhíkla. „Pochybujem, že to je dobrý...“

„Nie, to tiež súvisí so ženami. Zveril by som ich do rúk Červenej a zakročil, len keby si dievčatá vošli do vlasov. Spomínam si však, že jej účtovníka zabili v prestrelke - na ktorej som sa náhodou nezúčastnil - a požiadala ma, aby som sa pozrel do účtovných kníh, pretože banka chcela zatvoriť jeden z jej podnikov.“

„A zatvorila?“

„Dočerta, nie. Och, prepáčte. Ukázalo sa, že ten malý podvodník ju okrádal. Našiel som ich zakopané pod verandou jeho domu. Vtedy som sa musel naučiť viesť účtovníctvo a dať všetko do poriadku. Vždy keď navštívim Červenú, preštudujem si jej účtovné knihy.“

„Aká úžasná schopnosť! Môj otec tvrdí, že celé jeho kráľovstvo závisí od účtovníctva. Mohli by ste mu byť užitočný.“

„Váš otec by určite nezveril svoje účty pištoľníkov.“

„Zato svoju dcéru áno,“ pripomenula mu jemne.

„Máte pravdu,“ odvetil s úsmevom a pohladkal ju po ruke. „Chris, naozaj si myslíte, že to s tým dotýkaním myslel vážne? Vedel vôbec, čo odo mňa žiada?“ Rukou zastal na jej krku.

„Možno počul o vašich úspechoch u žien a chcel ochrániť česť svojej dcéry.“

„Ale ak mu nepoviem, čo sa stalo, nikdy sa to nedozvie.“ Chytil ju za hlavu a priťahoval si ju bližšie.

„Môj manžel sa to dozvie počas svadobnej noci.“

„Aký manžel?“ Pery mal tesne pri jej ústach.

„Muž, za ktorého sa vydám. Muž, s ktorým chcem stráviť všetky noci.“

Ešte väčšmi si ju pritiahol k sebe, ale Chris zaváhala. „Minule ste sa mi sama ponúkli.“

„Vtedy som si myslela, že sa nemôžete milovať a že som v bezpečí. Asi by som sa mala vrátiť k ostatným.“

„O chvíľu,“ naliehal a tlak jeho ruky zosilnel.

Chris otvorila pery, aby ju mohol pobožkať, a znovu ju prekvapilo, ako vášnivo zareagovala na jeho dotyky. Bol majstrom v ovládaní jej tela a o chvíľu ležala na zemi vedľa neho. Položil na ňu nohu a Chris sa prehla v páse, akoby mu chcela vyjsť v ústrety.

Neskôr rozmýšľala, čo by sa bolo stalo, keby nepočul hlasy a rýchlo sa od nej neodtrhol. Chris ležala na zemi so zatvorenými očami a bola príliš ohrozená na to, aby sa pohla.

„Vracajú sa,“ zašepkal Ty, prudko si sadol a v/a l ju do náručia. „Oblečte sa.“ Oprel šiju o plece ako handrovú bábiku a začal jej zapínať gombíky na šatách.

„Čo ak ich pozapínate nakrivo?"

„Nebojte sa, urobím to správne. Zachráňte mi život a sebe panenstvo a už ma viac nepokúšajte. Vzchopte sa a netvárite sa tak omámené. Už sú takmer pri nás."

„Áno, Tynan," poslúchla a dovolila mu, aby jej pomohol vstať.

Chris a Ty strhol dav vracajúcej sa mládeže. Všetci boli netrpezliví; chceli sa znovu najesť a hrať rozličné hry. Ženy stiahli Chris, aby sa jej povypytovali na príbehy, ktoré napísala, a Tynana nechali s mužmi a chlapcami, ktorí ho zasypali všetečnými otázkami o jeho pištoľníckej minulosti.

Chris si so ženami dobre rozumela. Tak slepo jej verili, že boli ochotné hľadiť na mužov jej očami. Jedna sa spýtala, ako to vyzeralo v blázinci, a Chris im podrobne opísala červené tapety, leštené mosadzné lampy a ženy, ktoré sa tvárili veľmi unudene. Všetky sa schuti smiali, keď zrazu zadunel výstrel.

Chris dúfala, že sa jej to len zdalo, ale nemohla sa zbaviť podozrenia, že v tom má prsty Tynan.

Zdvihla si sukne a rozbehla sa tým smerom s ostatnými ženami v päťach. Keď dobehla na miesto, Rory Sayers ležal na zemi s pištoľou v ruke a s krváčajúcim plecom. Tynan sa týčil nad ním a okolo sa tlačil hlúčik mužov. Chris neveriaco pozrela na Tynana.

„Je mi to ľúto, ale musím vás zatknúť,“ povedal mladý muž, o ktorom Chris vedela, že je zástupcom šerifa. „Šerif bude musieť prípad vyšetriť.“

Chris nespúšťala oči z Tynana a až po veľmi dlhom čase odvrátila pohľad. Na tvárach ostatných žien bolo zreteľne napísané, že niečo podobné čakali.

Chris si zdvihla sukne a zamierila späť k stolom.

„Chris,“ ticho za ňou zavolal Tynan, ale neobzrela sa.

Keď prišla k stolom, začala baliť jedlo a usilovala sa zachovať pokoj. Ostatní zatiaľ odniesli zraneného Roryho na voz a vydali sa na cestu do mesta. Rory kričal, že ho chcú zabiť, a zastrájal sa, že si to s Tynanom vybaví. Chris sa trochu ulľavilo, pretože pochopila, že zranený na tom nie je až tak zle a naisto nezomrie.

O niekoľko minút Tynan prešiel okolo nej a zastal dva metre od stola, no Chris sa neobrátila a ďalej ukladala jedlo do košíkov.

Ženy jej prišli pomôcť a mlčky pracovali, vrhajúc na ňu kradmé pohľady. Po pol hodine to už Chris nemohla vydržať. Položila jedlo a obrátila sa k ceste, rozhodnutá vrátiť sa pešo do mesta. Nevšímala si koč, ktorý im požičala Červená, ani ostatné veci.

Do mesta bolo niekoľko kilometrov, ale Chris tvrdohlavo kráčala ďalej a zanovito odmietala, keď sa pri nej pristavovali ľudia a ponúkali sa, že ju odvezú.

V hoteli na ňu hostia vrhali také pohľady, že radšej vybehla po schodoch rovno do svojej izby a zabuchla za sebou dvere. Od hanby by najradšej vliezla do postele, schovala si hlavu pod prikrývku a nikdy viac nevyšla von. V posledných dňoch si pyšne vykračovala mestom a posmievala sa ľuďom, že vôbec nepoznajú muža, ktorý s nimi prežil väčšinu života. Využila autoritu známej reportérky a tvrdila, že za niekoľko dní, čo s ním strávila, sa o ňom dozvedela viac ako oni.

Pomaly si vyzliekla šaty, ktoré jej požičala Červená.

Ako som mohla byť taká hlúpa a veriť, že ho poznám lepšie než oni? Vo svojej namyslenosti som bola presvedčená, že sa mi podarí zmeniť človeka, ktorý si vybral život plný násilia a zločinov! Otec mal pravdu, keď ma predstavoval mladíkom z našich spoločenských kruhov, mužom, ktorým rozumiem, a nie takým, čo na piknikoch strieľajú po tých, čo s nimi nesúhlasia.

Zbalila si malú tašku, obliekla jazdecký kostým a odniesla recepcnému na prízemie oboje požičané šaty. Na tvári mal iný výraz. Už na ňu nehládel so záujmom a nesnažil sa dozvedieť viac o mladej žene, ktorá pracovala pre veľké noviny. V jeho očiach sa stala iba jednou z mnohých s nešťastníč, čo sa zaľúbili do beznádejného darebáka.

Nevšímala si ľudí v hotelovej hale, ktorí na ňu vyvalovali oči a čakali, kedy sa vráti hore, aby mohli ostatným povedať, čo sa stalo na pikniku.

„Slečna," ozval sa mladík za ňou, „mám pre vás odkaz."

So sklopeným zrakom prijala podávaný lístok, pokrčila ho v dlani a vrátila sa na poschodie. V izbe si sadla na posteľ a chvíľu rozmýšľala. Mala pocit, že mu dlhuje poslednú návštevu. Musí sa s ním rozlúčiť a povedať mu, že sa vracia k otcovi a že sa postará, aby ho úplne omilostili.

Napísala Asherovi lístok, v ktorom mu oznámila, že zajtra ráno môžu pokračovať v ceste. So spustenými plecami sa vrátila na prízemie, nechala lístok na recepcii a vyšla z hotela. Len čo vykročila k väznici, cítila na chrbte zvedavé pohľady a počula tlmený chichot. Takmer ich počula, ako si šepkajú: Dievča z veľkomesta si zmyslelo, že sem príde a prednesie nám kázeň o niekom, koho až pridobre poznáme.

Jeden muž sa jej postavil do cesty, no keď ho prevrátila nenávisťným pohľadom, radšej cúvol a zmohol sa iba na to, že jej rovno k nohám vyplul veľký kus žuvacieho tabaku.

Tak to v živote chodí, pomyslela si trpkosť. Ľudí nič nenahnevá väčšmi, ako keď im vezmú vysnívaný idol.

„Smiem vidieť vášho väzňa?" spýtala sa zástupcu šerifa, ktorý sedel za stolom.

„Pravdaže, slečna Dallasová," odvetil a vzal kľúče, čo viseli na klinci. „Veľmi ma mrzí, čo sa stalo. Šerif zajtra príde a celú vec vyšetrí. Máte návštevu," oznámil Tynanovi, keď vpúšťal Chris do jeho cely.

Tynan sa rýchlo obrátil a skúmavo sa na ňu zahľadel. Asi sa mu nepáčilo, čo videl, pretože sa znovu odvrátil.

„Dostala som váš odkaz," ozvala sa a so záujmom si prezerala ruky.

„Už som zistil, čo som chcel, takže môžete zase odísť."

Chlad v jeho hlase ju prinútil zdvihnúť hlavu. Nahnevane sa ho spýtala: „Vari chcete tvrdiť, že ste zase nevinný? Ako v prípade Chanryho gangu? Chceli ste zachrániť deti pred Rorom? Čo vás tentoraz prinútilo, aby ste sa zaplietli do prestrelky?"

„Odídte, Chris," požiadal ju ticho. „Nechcem s vami bojovať."

„Lebo nemám zbraň? Ó áno, dobre poznám zákony Divokého západu. Nikdy by ste nevytiahli zbraň proti neozbrojenému mužovi - alebo žene. Ako ste mi to mohli urobiť? Tí ľudia mi dôverovali! Prezradili mi svoje tajomstvá a ja som ich požiadala, aby mi verili ešte viac. Poprosila som ich, aby vám dali ešte jednu príležitosť a umožnili začať odznova. A čo ste urobili vy? Ukázali pravú tvár, ktorú som vo svojej zaslepenosti nevidela!"

Stál tam otočený chrbtom k nej, rukami sa opieral o kamenný múr a pozeral von oknom.

„Pozrite sa na mňa, keď sa s vami rozprávam! Ak nemáte svedomie, aspoň predstierajte, že máte slušné spôsoby!"

Pomaly sa k nej obrátil a Chris mala pocit, akoby pred ňou stál celkom cudzí chlap.

Odmerane jej pripomenul: „Nikdy som vám o sebe neklamal. Vždy som tvrdil, že sa k vám nehodím, ale vy ste ma odmietali počúvať. Priveľmi ste chceli dokázať svetu, že môžete zmeniť zločinca, a nemali ste čas zamyslieť sa, kto vlastne som."

„Teraz to už viem." Zamierila k dverám. „Už vás nebudem obťažovať. Prišla som vám len oznámiť, že ja a asi aj pán Prescott zajtra ráno odchádzame. Postarám sa však, aby vám môj otec odpustil. Zástupca!" zavolala na muža, čo čakal vonku.

Tynan k nej rýchlo priskočil a zahatal jej cestu. „Bezo mňa neodídete! Sľúbil som vášmu otcovi, že vás privediem, a svoj sľub dodržím!"

„Pravdaže, muži zo Západu vždy plnia sľuby. Každý deň môžu zabiť človeka, väzenie je ich druhým domovom, ale vždy dodržia svoje slovo. Zástupca, mohli by ste mi otvoriť?"

Tynan zabuchol dvere a pritisol mládenca k múru. „Nesmiete zajtra odísť! Nemôžete cestovať touto krajinou s mužom, ktorý nevie, ako v nej možno prežiť.“

„Musím uznať, že nevie, ako sa strieľajú nevinní ľudia na cirkevných piknikoch.“

„On nevystrelil na Sayersa," upozornil ju zástupca. „Sayers naňho zaútočil odzadu.“

„Vedela som, že ste nevinný," poznamenala Chris. „Muž ako vy sa nedá prichytiť pri niečom nezákonnom. Zástupca, otvorte mi dvere, prosím!“

Ty ich však držal zatvorené. „Chris, nemôžete odísť, kým sa odtiaľto nedostanem. Potrebujete...”

„Pán Tynan, keby som nečinne čakala, kedy vás pustia z väzenia, nikdy by som sa nedostala domov. Asi by som sa mala vyjadriť jasnejšie. Zajtra ráno sa vraciam domov za otcom. Vy dostanete milosť a konečne sa ma zbavíte.“ Chytila dvere, trhla nimi a rýchlo vyšla von. „Ak sa vám podarí dostať cez washingtonské väznice až k môjmu otcovi, možno vám dokonca vyplátí aj tých desaťtisíc, ktoré ste si tak ťažko zaslúžili. Zbohom, pane. Dúfam, že sa už nikdy neuvidíme.“

Nasledujúce ráno sa vydali na cestu ešte pred úsvitom. Chris odpovedala na Asherove otázky iba šomraním a vyhlásila, že zásnuby s Tynanom boli iba divadlo, ktorým ho chcela zachrániť pred Roryho posmechom. Asher prijal jej vysvetlenie so samolúbym výrazom na tvári. Očividne bol spokojný, že Chris je zase krotká ako ovečka.

Keď prechádzali okolo väznice, Chris zbadala pri okne tmavý tieň a vedela, že Tynan ich pozoruje. Pyšne zdvihla hlavu a jeho pohľad neopätovala. Kým sa dostane z väzenia, bude už za horami za dolami.

Ona ani Asher si nemali cestou čo povedať. Neponáhľali sa, ale ani sa zbytočne nezastavovali, aby obdivovali krajinu. Napoludnie dopriali koňom krátke odpočinok a zjedli tvrdé sucháre, čo mali so sebou.

Vtom sa na úzkej ceste ozval dupot konských kopýt a Chris od strachu takmer prestalo biť srdce. Nebol to však Tynan, ani nik iný, kto by sa o nich zaujímal. Okolo ich táboriska sa prehnali traja robustní muži na vychudnutých koňoch. Mali sklonené hlavy a tváre zatienené klobúkmi so širokými strechami.

„Som rád, že nás nehládajú," poznamenal Asher, keď im zmizli z dohľadu.

S Chris sa rozprával iba zriedka a ona si uvedomila, že donedávna sa k nemu nesprávala veľmi milo. Keď jej pomáhal nasadnúť na koňa, využila každú príležitosť, aby sa naňho usmiala. Teraz, keď bol Tynan preč a neoslepoval ju svojím zjavom, hľadela na Ashera novými očami. Bol to muž, akého si jej otec želal za svojho zaťa. Určite by nevytiahol zbraň a nezabil človeka pre malú urážku.

Bol takmer súmrak, keď zbadali prevrátený voz. Vôbec by si ho nevšimli, keby Chris nezbadala hlboké ryhy, ktoré sa končili v hustom kroví vedľa cesty.

„Zastaňme na chvíľu," zavolala, zoskočila z koňa a vbehla do krovia. Prešla iba niekoľko metrov, keď zbadala veľký starý voz prevrátený nabok. Trčala z neho bezvládna ženská ruka.

Rozbehla sa späť a zakričala na Ashera, aby jej prišiel pomôcť. „Tam dolu," ukázala rukou. „Musíme ten koč postaviť a dostať ju von."

Asher na okamih zaváhal a potom náhlivo zamieril tým smerom.

Keď dorazili ku koču, videli iba časť ženskej ruky. Hlava a zvyšok tela uviazli pod vozom.

„Mohli by ste ho nadvihnúť?" spýtala sa Chris, ukazujúc na zlomenú časť voza. „Pokúsím sa vytiahnuť tú chuderu von."

Asher výpal všetky sily a zaprel sa do voza.

„Teraz!" zvolal a voz sa pohol.

Chris nestrácala čas a odtiahla ženu do bezpečia.

Pretože medzitým sa zotmelo, Asher si kľakol a posvietil si na ňu zápalkou. Tvár mala celú od krvi. „Má v sebe aspoň tri guľky," povedal pokojne.

„Ale ešte dýcha." Chris si položila ženinu zakrvavenú hlavu do lona. „Odvezieme vás k lekárovi," zašepkala neznámej, ktorá sa zúfalo začala obzerat' okolo seba.

„Môj manžel," zastenala. „Kde je môj manžel?"

Chris pozrela na Ashera, no ten sa už rozhliadal po okolí. Na jednom mieste sa zastavil, obrátil sa k nej a pokrútil hlavou.

„Váš manžel sa má dobre. Teraz spí."

„Mohli by ste nám povedať, kto vám to urobil?" spýtal sa Asher, keď sa vrátil späť.

Žene sa ťažko rozprávalo a z rán jej cícerkom tiekla krv. „Traja muži," zašepkala nakoniec. „Chceli nás zabiť, lebo sme vedeli, čo chcú urobiť Lionelovi. Ponáhľali sme sa mu na pomoc."

Zrazu pozrela na Chris očami červenými ako krv, ktorá jej unikala z tela. „Pomôžte mu! Pomôžte Lionelovi! Sľúbte mi to!"

„Pravdaže mu pomôžeme. Len čo sa budete cítiť lepšie, obe..." Chris zmlkla, pretože ženina hlava bezvládne klesla nabok. Neznáma naposledy vydýchla.

Asher si čupol vedľa Chris. „Musíme sem zavolať šerifa. Mŕtvolý zatiaľ necháme tu a ja ho privediem."

„Chris," povedal prísne, keď začala prezerat' batožinu, čo vypadla z voza. „Čo to robíte, preboha?"

„Hľadáme niečo, čo nám povie, kto je Lionel."

Chytil ju za plecía a obrátil k sebe. „Nemyslím, že by sme mali zisťovať, prečo tú ženu zabili. Vrátime sa domov a nikto a nič nám v tom nezabrání. Ten Lionel sa bude musieť o seba postarať sám. Ale teraz poďme do mesta."

„Nemôžeme ich tu takto nechať," namietla Chris.

Chcel niečo povedať, ale potom si to rozmyslel, vrátil sa k mužovmu telu a odniesol ho na okraj cesty.

Chris sa sklonila k žene, rukou jej pričesala vlasy a prekrížila ruky na prsiach. Aj v tme videla, že bola mladá a že zakrvavené vlasy mali farbu obilia. Zdala sa jej primladá na to, aby zomrela, a ešte k tomu násilnou smrťou.

Vstala a pozrela na tašky a niekoľko ženských šiat, čo sa povalovali po zemi. Medzi nimi našla aj kufřík so šitím a vak s pánskym oblečením. Vypadli z voza, keď sa zrútil dolu kopcom. Náhle si všimla akýsi ligotavý predmet, zdvihla ho zo zeme a zistila, že to je malý kožený zápisník s mosadznou sponou.

Rýchlo prezrela vak a našla v ňom škatuľku zápaliiek. Jednu zapálila a posvietila si ňou na stranu zápisníka. Presne ako dúfala, bol to denník, a kým sa k nej Asher vrátil, stihla vylúštiť niekoľko slov: Musíme mu pomôcť a Lionelov život je v nebezpečenstve. Je jedináčik a okrem nás nemá nikoho.

Keď za sebou počula Asheru, prudko zatvorila zápisník a vložila si ho do vrečka.

Voz a batožinu nechali tam, kde ich našli, aby ich šerif mohol preskúmať, nasadli na kone a vydali sa späť na juh. Keď prišli do hostinca, Chris jedným uchom počúvala Asherove sťažnosti na zlé jedlo a špinu, ale myšlienkami bola niekde úplne inde. Pri večeri, pozostávajúcej z varenej fazule, musela stále myslieť na zápisník.

Keď sa konečne ocitla vo svojej izbe, sadla si na posteľ a začítala sa doň. Začali ho písať pred troma rokmi, keď sa Diana Hamiltonová vydala za muža, ktorého považovala za najmúdrejšieho človeka na zemi, Whitmana Eskridgea. Trvalo jej iba niekoľko mesiacov, aby zistila, že sa s ňou oženil pre peniaze. V priebehu ďalšieho pol roka minul všetko, čo priniesla do manželstva, a dožadoval sa ďalších peňazí.

Chris sa dočítala, že tento muž si lichotením získal priazeň Dianinho otca, ktorý ho zamestnal v rodinnom podniku a že Diana až po otcovej samovražde zistila, že Whitman spreneveril firemné peniaze.

Spoločnosť skrachovala, ale počas celého škandálu a verejnej dražby ich majetku Diana stála pri svojom mužovi. Keď povedal, že sa chce presťahovať k jej bohatým príbuzným do Washingtonu, zdráhavo súhlasila. Napísala svojmu bratancovi Owenovi Hamiltonovi, s ktorým sa nikdy nestretla, a poprosila ho, aby sa nad nimi zľutoval a poskytol im strechu nad hlavou.

Potom nasledovala dlhšia prestávka a Diana si znovu začala viesť denník, keď sa od Whitmana dozvedela, že Owen okrádal Lionela. Chris tomu najprv nerozumela a pochopila to, až keď si prečítala niekoľko ďalších strán. Lionel bol skutočným vlastníkom majetku Hamiltonovcov vo Washingtone. Mal iba jedenásť rokov a všetko zdedil po svojom strýkovi, Dianinom bratancovi. A Whitman Eskridge odniekadiaľ vyhrabal dôkaz, že Owen Hamilton okradni synovca o jeho dedičstvo. Bohužiaľ, v denníku sa nehovorilo, o aký dôkaz išlo.

Chris čítala niekoľko hodín a nakoniec zaspala so zápisníkom v lone. Snívalo sa jej, že je Diana Eskridgeová.

„Chris, zobuďte sa," povedal Asher a potriasol ňou. „Búchal som na dvere, ale nikto mi neodpovedal. Vari ste celú noc čítali?"

Chris so zíváním prikývla.

„Nuž, dúfam, že ste sa aspoň dobre zabavili. Práve som sa vrátil a chcel som vám iba oznámiť, že šerif má tie mŕtvolky. Teraz si idem ľahnúť. Uvidíme sa pri večeri."

Chris bola unavená, no len s námahou sa jej podarilo znovu zaspáť. Ustavične mala pred očami príbehy z denníka. Zdalo sa jej nespravodlivé, že tú peknú mladú ženu stihol taký strašný osud. A čo bude s tým úbohým chlapcom, ktorého dedičstvo sa pokúšala zachrániť? Okrem svojho nečestného strýka Lionel nemal žiadnych príbuzných.

Večer bola presvedčená, že musí niečo urobiť s tou mladou ženou, ktorá zomrela. Nemohla dovoliť, aby zahynula zbytočne.

Pri večeri sa Ashera zvedavo vypytovala na ženin zovňajšok.

„Chris, ako môžete byť taká morbidná?"

„Myslíte, že mala asi moju postavu? Nepodobala sa na mňa?"

Keď pochopil, že Chris neustúpi, vzdychol si a spýtal sa: „Mohli by ste mi prezradiť, o čo vám ide?"

Chris to zo seba vysypala tak rýchlo, až sa takmer zajakala. Keď sa upokojila, začala znovu. Najprv nm povedala o denníku a nepodarenom manželstve Diany Esrkidgeovej. „Nikdy nemala nádej, že bude šťastná. A pritom chcela urobiť veľmi šľachetný skutok. Snažila sa zachrániť svojho bratanca, ktorého chcel zákerný strýko pripraviť o majetok. Potom ju zabili."

Asher pozrel na svoj tanier. „Nezišlo vám na um, že zákerný strýko mohol byť súčasne jej vrahom?"

„Pravdaže zišlo, no pred smrťou ma poprosila, aby som jej pomohla zachrániť Lionela."

„Ale ako to chcete urobiť? Navštíviť toho strýka a povedať mu: Prepáčte, ale neokrádate náhodou svojho synovca? Ak áno, mali by ste si vstúpiť do svedomia a dobrovoľne stráviť zvyšok života vo väzení. Chris, to je predsa absurdné!"

Zhlboka sa nadýchla. „Myslela som, že keď ten muž svojho synovca nikdy nevidel, mohla by som sa ja vydávať za ňu."

Asher na ňu pozrel s otvorenými ústami. „Ale ak ju zavraždil, nemyslíte, že vás bude trochu podozrievať, keď za ním prídete?"

„Nemôže predsa povedať, že ma pokladal za mŕtvu, nemyslíte?"

„Nie vás, Chris, ale Dianu Eskridgeovú. To by vám len tak ľahko neprešlo. Takmer nič o nej neviete. V akom príbuzenskom vzťahu sú tí dvaja? Diana mohla mať materské znamienko, ktoré zdedila po svojich predkoch. Je tisíc vecí, o ktorých neviete. Prečo sa s tým mužom nikdy nestretla? Nie, to nemôžete urobiť."

Chris pozrela do svojho taniera a pokúsila sa ovládnuť, no do očí jej vbehli slzy.

„Čo sa stalo, Chris?" spýtal sa Asher a chytil ju za ruku.

„Tynan," vyjachtala medzi vzlykmi. Počula, ako sa Asher prudko nadýchol, a uvedomila si, že prvý raz pripustila, že medzi ňou a ich sprievodcom niečo je. V tej chvíli jej však nezáležalo na nijakých tajomstvách. Nemohla myslieť na nič, iba na Tynana.

Asher jej nepúšťal ruku. „Keby ste navštívili Dianinho bratanca, čo by ste urobili s jej manželom? Nečaká Owen Hamilton oboch? Nemôžete predsa povedať, že ste ho cestou na západ stratili!"

„Naňho som nepomyslela," priznala sa Chris a utrela si oči. „Možno by som tam mala prísť ako vdova s tým, že ho zabili kiahne, besný pes alebo Indiáni..."

„A čo keby ste tam prišli s ním?" prerušil ju Asher. „Čo keby ste ho navštívili so svojím manželom?"

„Myslíte, že by som mala presvedčiť Tynana, aby zahral môjho manžela? Po tom všetkom, čo mi povedal o manželstve? Hneď v prvý deň by sa asi vybral za Owenom s puškou v ruke. Určite by..."

„Mohli by ste na toho muža aspoň na chvíľu zabudnúť?" nahnevane sa spýtal Asher. „Mal som na mysli seba."

„Vy ako môj manžel?" začudovala sa Chris a od prekvapenia zabudla zatvoriť ústa.

Asher na ňu chvíľu znechutene hľadel. „Tak chcete pomôcť Lionelovi alebo nie?"

„Pravdaže chcem, ale... Pán Prescott, to od vás nemôžem žiadať. Určite vás už niekde čakajú a posledná vec, po ktorej túžite, je riskovať život pre neznámeho človeka. Nie, budem si musieť poradiť sama. Povieť, že môj manžel zahynul pod kopytami koni, keď ich viedli k vode. Alebo že naňho spadlo vodovodné potrubie, stratil vedomie a utopil sa uprostred púšte. Želám si, aby sa pánu Whitmanovi Eskridgeovi prihodilo niečo naozaj strašné. Zaslúži si to za svoje správanie k Diane."

„Chris, ak mi nedovolíte, aby som vám pri tom pomohol, povieť vášmu otcovi, kde ste a čo zase vystrájjate."

„To neurobíte!" zhíkla Chris.

„Stavte sa," odvetil vyzývavo a pozrel na ňu prižmúrenými očami.

Chris sa od neho odtiahla, pretože nezniesla jeho skúmový pohľad. Niekoľko ráz jej naznačil, že sa mu veľmi páči, ale teraz cítila, že jej chce úprimne pomôcť.

Asher sa na ňu usmial. „Pravdaže, pred cestou do Washingtonu si budem musieť prečítať ten denník, aby som zistil, aký sukin syn... och, prepáčte." Uškrnul sa. „Myslíte, že sa vám podarí zahrať poslušnú ženušku, ktorá súhlasí so svojím mužom, nech urobí čokoľvek?"

Chris stisla pery. „Zahrám každú úlohu, keď to bude treba. Odkiaľ by Owen Hamilton vedel, aká som?"

„Ak je taký darebák, za akého ho považujete, ak je schopný okradnúť dieťa o dedičstvo a zabiť jeho rodičov, určite je aj dosť opatrný a každého si preverí. Som presvedčený, že vie o samovražde Dianinho otca a musel sa dopočuť aj o peniazoch, ktoré som spreneveril," dodal so žmurknutím.

„Ste ochotný riskovať život pre niečo, čo sa nás netýka?" Ešte vždy nemohla veriť, že to naozaj chce urobiť. Žeby sa mu tak veľmi páčila? Alebo ho lákali peniaze jej otca?

„Keby ste ako Nola Dallasová toľko ráz neriskovali život, v našom právnom systéme by nedošlo k nijakým reformám. Chris, bude mi ct'ou byť vaším manželom na jednu noc i na celý život."

„Och," riekla Chris a zažmurkala. „Nemali by sme si urobiť nejaký plán?" navrhol. „Myslím, že by sme tu dnes, a možno aj zajtra mali zostať, nahlas si prečítať denník a zistiť o Diane a jej manželovi všetko, čo sa dá. Len tak budeme pripravení na všetky možnosti. Súhlasíte?"

Chris privrela oči a pozrela na Ashera, ktorý sa usmieval, akoby ho čosi veľmi potešilo. Zajtra o tomto čase bude jej manželom... aj keď len naoko.

Až vtedy si všimla, že má neuveriteľne dlhé mihalnice a pozerá na ňu pohľadom, pri ktorom sa jej zmocňujú rozpaky. Pomrvila sa na stoličke a pozorne vypočula jeho plán.

Dom Owena Hamiltona bola trojposchodová budova, ktorá stála neďaleko mora na západnom pobreží štátu Washington. Prípravy na cestu im zabrali tri dni. Nakoniec nasadli do pätnásť rokov starého koča a vyrazili na západ.

Asher a Chris sa cestou do Hamiltonovho domu veľmi nerozprávali a obaja si v duchu opakovali všetko, čo potrebovali vedieť, ak im mal vyjsť diabolsky vymyslený plán. Noc strávili v hostinci, kde si vzali samostatné izby, a ráno pokračovali ďalej.

Od domu ich delilo len niekoľko kilometrov, keď sa Asher obrátil k Chris: „Toto je vaša posledná príležitosť, Chris,” upozornil ju. „Ak sa chcete vrátiť, teraz je na to vhodný čas.”

„V žiadnom prípade. Ibaže by ste si to rozmysleli vy.”

Asher sa uškrnul. „Toto je sen každého muža. Strávim niekoľko dní a nocí s krásnou mladou ženou, urobím v pivote niečo užitočné a odmenou mi bude príjemný pocit, že som pomohol iným. Čo viac si môžem želať?” Pozrel na ňu kútikom oka. „Mimochodom, chcem využiť príležitosť a získať si vás. Keď odtiaľto odídeme, musíte byť do mňa zaľúbená.”

„Ide vám o mňa, alebo o moje peniaze?” spýtala sa a vyzývavo zdvihla obočie.

„To vám povedal pán pištoľník?”

„Nie,” odvetila úprimne. „Ale nie je pravda, že môj otec vás poslal na záchrannú akciu s nádejou, že sa do vás zaľúbim? Otec si veľmi želá, aby som sa vydala, usadila a mala deti.”

Usmial sa na ňu a trhol opratami, aby popohнал kone do rýchlejšieho klusu. „Spočiatku to bolo naozaj tak. Zašiel som tak ďaleko, že by som sa bol oženil aj s trojhlavou dračicou, len aby som získal späť stratenú sebaúctu. No pravda je taká, že mi na vás začalo záležať, Chris. Ste najodvážnejšia žena, akú som kedy stretol. Ste naj... najzaujímavejšia bytosť, akú poznám. Keby sme spolu prežili deväťdesiat rokov, určite by som sa s vami nenudil ani deň.”

Chris sa musela zasmiať. „Myslím, že to je najkrajšia poklona, akej sa mi kedy dostalo.”

„A teraz, keď mi ten kriminálnik už nestojí v ceste, dostanem novú príležitosť. Nikdy nepochopím, ako sa vy, ženy, môžete zamilovať do takých mužov.”

Všimol si Chrisin uprený pohľad a pokrčil plecami. Bol Tynan naozaj ten typ? uvažovala. Išlo mu iba o zábavu a nezáväzný flirt? Zdal sa jej taký zvláštny, jedinečný. Možno sa nechala zaslepiť jeho výnimočnou krásou. Za nimi sa ozval dupot konských kopýt a na chvíľu jej prestalo biť srdce, no bol to iba kovboj. Znovu sa oprela o ope-radlo a uvoľnila, nakoľko to tvrdé sedadlo koča dovoľovalo. „Máte môj súhlas, pán Prescott,” riekla nakoniec. „Môžete sa o to pokúsiť.”

O dve hodiny zastali pred domom Hamiltonovcov.

„Pamätajte, že ste Diana Eskridgeová, plachá žena s jemnými spôsobmi, a nie slávna Nola Dallasová! Ak sa pozabudnete, budem vás musieť napomenúť.”

Chris naňho vyvalila oči a začala niečo hovoriť, ale tučná žena v zástere otvorila dvere a Chris pokorne sklonila hlavu. Vybrala si šaty, ktoré by si podľa nej obliekla Diana, ušité z kartúnovej látky nenápadnej farby a nemoderného strihu. Hodili sa k žene, ktorá dovolila svojmu mužovi, aby jej urobil zo života peklo.

„Vy budete Eskridgeovci,” povedala žena so širokou tvárou. „Čakáme vás už niekoľko dní a začínali sme si robiť starosti. Vyložte si batožinu a ja zatiaľ idem po pána Owena.” Zamierila k schodisku a cez plece zavolala: „Mimochodom, ja som Unity.”

Chris vošla za Asherom do miestnosti a ocitli sa v hale, odkiaľ viedli troje dvere - do hudobného salóna, pracovne a jedálne. Pozrela na muža, ktorý schádzal po schodoch na prízemie. Bol vysoký, ramenatý, s malými fúzikmi nad plnými perami. Takto si podvodníka ani vo sne nepredstavovala! Usmieval sa na nich tak príjemne, že Chris sa už-už chcela priznať, kto vlastne je.

„Vy musíte byť Diana," riekol hlbokým hlasom, pri ktorom sa každý hneď uvoľnil. „Konečne sa stretávame."

Podala mu ruku. „Áno, konečne," zašepkala. „Dovoľte, aby som vám predstavila môjho manžela Whitmana. Nevieme, ako by sme vám poďakovali za to, že ste nás prijali vo vašom krásnom dome."

Obdaril ich srdečným úsmevom. „To nestojí za reč. Som rád, keď mám spoločnosť, a Unity bude celá bez seba, že môže niekoho obskakovať. Akiste ste unavení. Odvediem vás do vašej izby. Jedlo bude hotové asi o hodinu, ale dovtedy ma musíte ospravedlniť, pretože mám veľa práce. Nečakane som získal kupca, ktorý má pozajtra prísť z východu, a musím sa naňho pripraviť. Cítte sa tu ako doma. Za domom je záhrada, ktorá sa vám určite zapáči. A sme na mieste." Otvoril dvere priestrannej miestnosti s obrovskou posteľou s baldachýnom, so skriňou a dvoma kreslami. Chris sa uľavilo, keď pri jednej stene zbadala starú pohovku. Asher sledoval jej pohľad a žmurkol na ňu, až sa začervenala.

„Je to viac, ako sme čakali," povedal nahlas hostiteľovi. „Veľmi pekne vám ďakujeme."

„Ak budete niečo potrebovať, jednoducho zakričte. Nepotrpíme si na formality. Unity je najčastejšie dolu v kuchyni a mňa nájdete na poschodí. Mám tam biliardový stôl a kompletný bar. Jeden z mala pôžitkov, ktoré si doprajem. Uvidíme sa v jedálni o pol jednej." Zatvoril za sebou dvere a odišiel.

Asher si sadol na posteľ a trochu na nej podskočil, aby vyskúšal pružiny. „Nepáčiło by sa mi, keby vŕzgala. Nejedno manželstvo stroskotalo na hlučných matracoch..."

„O Lionelovi nepovedal ani slovo," prerušila ho Chris. „Myslíte, že je tu? Dúfam, že mu ešte neublížil?!"

„Žeby ho zakopal v záhone ruží? Owen nevyzerá ako muž, ktorý by bol schopný niekomu ublížiť. Ešte nikdy som sa nestretol s človekom, ktorý by svojich príbuzných privítal tak srdečne ako on. Čo keby sme si pred obedom trochu zdriemli?"

„Úprimne dúfam, že nebudete naliehať, aby sme sa rozprávali o... intímnych stránkach manželského života. Asi sa pôjdem pozrieť na záhradu, o ktorej hovoril Owen. Presne to je miesto, kde by sa mohol hrať jedenásťročný chlapec."

Chris zišla po schodoch do kuchyne. Unity tam nebola, ale rozvarené jedlo voňalo nádherne. Zrazu mala pocit, že už niekoľko rokov nevzala nič poriadne do úst.

Záhrada bola krásna, plná azaliiek, lúčnych kvetov a cibulovitých rastlín. Pre niekoho musela byť veľkou vášňou a vedela si domyslieť, že tým niekým je Owen Hamilton. Pod vysokou jedľou stála kamenná lavička a Chris si na ňu sadla. Chrbtom sa oprela o kmeň stromu a zatvorila oči. Ešte nikdy sa jej necnelo za domovom tak veľmi ako v tej chvíli. Matka mávala podobnú záhradu, lenže po jej smrti sa o ňu otec vôbec nestaral. Keď navštívila rodičovský dom, vždy sa takmer rozplakala pri pohľade na burinu, čo ju prerastala. „Mala by si zostať doma a starať sa o ňu sama," napomínal ju otec.

„Nesmiete tam sedieť. To je moja lavička!" Chris otvorila oči a zbadala pred sebou chlapca. Trochu sa podobal na Owena, ale zatiaľ čo tvár dospelého muža bola usmiata, chlapec mal na svojej zamračený výraz.

„Ty budeš Lionel," povedala s úsmevom. „Ja som..." „Viem, kto ste. Ste chudobní príbuzní, ktorí sa chcú na mne priživovať. Ihneď vstaňte a odíďte!"

Chris sa ani nepohla a uprene naňho hľadela.

Lionel sa začervenal. „Povedal som vám, aby ste vstali.

Je to moja lavička. A toto je moja záhrada a môj dom! Mám zavolať strýka, aby ma vás zbavil?”

„Áno, presne to by si mal urobiť,” súhlasila a rozmýšľala, čo urobí Owen, keď ho vyrušia pri práci so žiadosťou, aby povedal hostovi, že musí prenechať lavičku nevychovanému chlapčiskovi.

Lionelovi sa červeň vytratila z tváre, ale Chris videla, že má čo robiť, aby premohol hnev. „Musíte ma poslúchnuť.”

„A to už prečo?”

„Lebo mi tu všetko patrí a vy ste odkázaná na moju dobročinnosť.”

Chris sa naňho usmievala a mala čo robiť, aby nevybuchla od smiechu. „Nezdá sa mi, že by ti práve teraz patrila, ani že by si bol slušne vychovaný. Nezačneme znovu? Som tvoja sesternica Diana Eskridgeová.”

Lionel cúvol, vzal zo záhonu za hrst' zeme a hodil jej ju na čisté šaty. Kým sa Chris spamätala, zmizol jej z očí.

Vstala, pozrela na svoje šaty a vrátila sa do domu.

Unity práve vyberala z pece kukuričný chlieb a keď Chris prišla, zdvihla hlavu. „Vidím, že ste sa už zoznámili s Lionelom. Sadnite si, ja vám to vyčistím. Ten chlapec nás raz privedie do hrobu.”

„Viem, že to nie je moja vec, ale vychováva ho niekto?” spýtala sa Chris a vzala mokrý uterák, ktorý jej Unity priniesla.

„Mnohí sa o to pokúšali, ale márne. Keď budete rovnako stará ako ja, pochopíte, že každé dieťa je iné. Na niektoré sa stačí prísne pozrieť, na iné platí varecha, a potom sú výnimky ako Lionel. Na toho neplatí vôbec nič. Verte mi, jeho strýko skúsil všetko.”

„A čo trochu nežnosti?” spýtala sa Chris, utierajúc si blato zo šiat. „Je predsa sirota.”

„Ste tu len krátko, ale časom na to prídete. Pán Owen je najmilší muž na svete. Zlomilo by mu srdce, keby na toho chlapca musel vziať palicu. Už niekoľko rokov to neurobil. Jednotaj opakuje, že chce, aby sa tu chlapec cítil ako doma, ale ja ho poznám od narodenia.”

Chris si nebola istá, koľko toho má Diana vedieť, ale musela to skúsiť. „Vy ste žili s Lionelom predtým, ako prišiel k strýkovi?”

„Stále zabúdam, že o nás nič neviete.”

„Ak mi podáte tú misu hrachu, pomôžem vám ho vylúskat’,” ponúkla sa Chris.

„To je dosť výnimočná ponuka. Patríte k rodine, ale pre dnešok vám dovoľím pomáhať. O čom som to hovorila? Už viem. Pracovala som pre brata a švagrinu pána Owena. Bola som tam v tú noc, keď sa pani Laure narodil malý Lionel. O niekoľko mesiacov mu rodičia zahynuli pri požari. Lionel mal vtedy iba šesť mesiacov. Pravdaže, celý ich majetok zdedil on a pán Owen ho mal preňho spravovať až do Lionelových dvadsiatych prvých narodenín. Snažil sa zo všetkých síl, ale ten chlapec...” Zmlkla a nechala Chris, aby si zvyšok domyslela sama.

Chris zo ženy viac nedostala a Unity strávila zvyšok predpoludnia rozprávaním o tom, aký je pán Owen úžasný a aká je šťastná, že preňho môže pracovať. Chris si pomyslela, že snom každého domáceho pána je bezpochyby oddané služobníctvo.

Lionel prišiel k obedu neskoro a tváril sa namosúrené. Owen ho privítal a predstavil Diane a Whitmanovi, no Lionel na nich iba zamračene fľochol a začal sa babrať s jedlom na tanieri. Chris ho dva razy prichytila, ako na ňu nenávisťne zazerá, ale zakaždým sa naňho usmiala.

„Rozmaznané decko,” poznamenal Asher, keď sa ocitli sami v izbe. „Už naňho niekto vzal palicu? A prečo vôbec jedáva s dospelými?”

„Asi preto, lebo mu tu všetko patrí," odvetila Chris, vešajúc do skrine svoju skromnú výbavu.

Asher prešiel rukou po dverách šatníka. „Nikdy som si nemyslel, že by som sa vedel zaľúbiť do kusa nábytku. Pamätáte sa na naše prvé stretnutie? Nepáčilo sa mi, že sa máme skryť v dámskej spálni, ale Tynan tvrdil, že sa k vám musíme dostať čo najtichšie. Mysleli sme, že budete spať, no posteľ bola prázdna, a keď sme vás počuli vchádzať do izby, skryli sme sa v šatníku."

„Nechcem sa o ňom rozprávať."

„O ňom? O kom? Dúfam, že nemáte na mysli toho úbohého pištoľníka? Myslel som, že ste naňho konečne zabudli. Po tom, čo urobil na pikniku, by som sa s ním na vašom mieste už nikdy nechcel stretnúť."

„Veď ani nechcem. Mohli by sme hovoriť o niečom inom? Napríklad ako zistíme, čo sa v tomto dome robí? Prečo sa to dieťa správa tak nepriateľsky?"

„Je iba rozmazané, nič viac. Keď budete mať vlastné deti, zvyknete si na to."

„Vy máte deti? Toľko, že ste odborníkom na otázky výchovy?"

„Viem toho dosť, aby som pochopil, čo sa tu deje. Vždy dostane všetko, po čom zatúži, a chce čoraz viac. Chris, nehádajme sa. Radšej vychutnajme spoločne strávené chvíle." Vystrel k nej ruky, ale Chris cúvla.

„Idem do záhrady. Uvidíme sa neskôr. Zistíte, či nemôžete Owenovi nejako pomôcť a pri tej príležitosti z, neho dačo vytiahnuť. Sme tu kvôli príbehu. Nič iné ma nezaujíma."

Chris vyšla z izby a nahlas si vydýchla. Nerozmýšľala o tom, že niekoľko najbližších nocí stráví s mužom v jednej miestnosti. Až teraz si uvedomila, do akej nepríjemnej situácie sa dostala.

Na prízemí našla Owena a Unity, ktorí sa tvárili ohromene. „Ja sa o to postarám," povedala Unity. „Pokojne sa venujte svojej práci."

Chris si zahryzla do jazyka a nespýtala sa, čo tam Lionel robil. Namiesto toho zdvorilo zašomrala, že rada pomôže, ak majú nejaký problém.

„Vyskytli sa menšie komplikácie, akým sa v podobných domácnostiach nemožno vyhnúť," vyhýbavo odvetil Owen, „ale dnes sa naozaj musím pustiť do práce skôr. Čochvíľa príde kupec a ja nemám čas na..."

„Smiem vám pomôcť?" ponúkla sa Chris. „Niekoľko rokov som viedla otcovi domácnosť."

„To od vás nemôžeme žiadať..." začal Owen, no potom sa zarazil. „Diana, bol by som vám veľmi vďačný, keby ste nám pomohli. Unity má plné ruky práce a nestihla by to. Pred piatimi minútami mi záhradník oznámil, že musí odcestovať do San Františka, aby sa postaral o chorú sestru. Počas jeho neprítomnosti sa má o záhradu starať jeho bratanec, ale vôbec ho nepoznám a trvalo by mi niekoľko dní, kým by som mu vysvetlil, čo od neho chcem."

„Nechajte to na mňa," vyhlásila Chris. „O všetko sa postarám. Kde sú záhradníci? Starý aj nový? Od starého si vypýtam inštrukcie a dám ich bratancovi, ktorého súčasne požiadam o odporúčania."

Owen naklonil hlavu nabok a hľadel na ňu tak zamyslene, až sa zľakla, že urobila nejakú chybu. Diana Eskridgeová mala byť plachá ako myška, a nie žena schopná prevziať kontrolu nad cudzou domácnosťou. Na druhej strane, muži väčšinou pohŕdajú domácimi prácami. Žena by mohla viesť armádu slúžok, no muž by aj tak pochyboval, že má dosť rozumu, aby v obchode zaplatila účet.

„Diana, bol by som vám veľmi vďačný, keby ste mi s tým pomohli. Zodpovednosť za domácnosť ma nakoniec privedie do hrobu."

Chris sa naňho placho usmiala. „Urobím, čo bude v mojich silách."

„Al so svojím bratancom na mňa čakajú v záhrade. Všetko záleží od vás.“

Chris bola rada, že môže niečo robiť, a s úsmevom vyšla do záhrady. Keď si získa Owenovu priazeň, možno sa jej podarí niečo zistiť. Ak mu bude pomáhať, časom sa jej určite zdôverí.

Obišla dom a zrazu sa ocitla tvárou v tvár mužovi, ktorého vôbec netúžila vidieť.

„Vy!“ zhíkla. „Zmiznite odtiaľto!“ Zvrtla sa a chcela sa vrátiť dnu.

Tynan ju chytil za ruku. „Takto sa správate k novému záhradníkovi? Povieť Hamiltonovi, že ma nemôžete prijať?“

Zastala a nahnevane naňho pozrela. „Povedala som vám, že vás už nikdy nechcem vidieť.“

„A ja som vám zase vysvetlil, že som za vás zodpovedný, kým vás nevrátim otcovi. Nenechám vás samu, kým vás nezverím do jeho opatery.“

„Boli ste zodpovedný aj za to, že cestou sa zaľúbim do Ashera. O to sa môžem postarať sama. Bývam tu s Ashom a chcem sa doňho zaľúbiť.“

„Výborne. To rád počujem. Želám vám obom to najlepšie, no nepohnete sa odo mňa ani na krok, kým vás neodovzdám vášmu otcovi.“

„To by sa vám tak páčilo! Robte si, čo chcete, ale idem rovno za pánom Owenom a poviem mu, že za záhradníka sa nehodíte. Vysvetlím mu, že vám nemožno dôverovať, lebo pri pletí buriny by ste mohli použiť pušku.“

„Len do toho,“ povzbudzoval ju, kráčajúc vedľa nej. „Beztak som nikdy nechcel byť záhradníkom. Iba poviem Hamiltonovi, kto v skutočnosti ste, vrátíme sa k vášmu otcovi a už nikdy sa nevidíme. Ja získam slobodu a vy sa môžete vydať za skvelého pána Prescottta. To mi vyhovuje.“

Chris zastala. „Chcem tu zostať a zistiť pravdu o Lionelovi. Sľúbila som to umierajúcej žene.“

„Chápem, že sľub neznámemu človeku je pre vás posvätný, no myslíte, že môj sľub vášmu otcovi nemá žiadnu cenu? To ste chceli povedať?“

„Nie, prekrúcate moje slová. Rozdiel medzi nami je v tom, že vy máte na veci osobný záujem.“

„A zvýšiť popularitu Nolly Dallasovej príbehom, ktorý zlomí čitateľovo srdce, nie je sebecké?“

„Dajte mi pokoj,“ odsekla, ale už sa neponáhľala do domu. „Som v bezpečí a nechcem sa dostať do nijakých problémov. Napíšem otcovi list a vysvetlím mu, že ste si splnili poslanie, a on vám zaplatí sľúbenú odmenu. Dokonca som ochotná zaplatiť vám z peňazí, čo som zdedila po matke. Tak pôjdete už konečne?“

„Mám odísť a nechať vás, aby ste sa o seba postarali sama? Ak Hamilton robí niečo nezákonné a vy ho pri tom príchytku, určite sa nezastaví pred násilím. Ktosi vás musí chrániť.“

„O moju bezpečnosť sa postará Asher.“

Tynan vydal zvuk, ktorý pripomínal smiech. „A kto ochráni jeho? Môžete si vybrať: buď tu zostanem ako záhradník a budem na vás dozerať, alebo obaja ihneď odídeme.“

Chris si skryla päsť do záhybov sukne. „Ako ste zistili, kde som?“

Naklonil sa k nej, pričom sa ich tváre takmer dotýkali. „Tak, že som uštvál tri kone a zodral dve sedlá. Madam, v posledných dňoch som nerobil nič iné, iba vás hľadal. Nakoniec som prinútil šerifa, aby mi o celej veci niečo povedal.“

„Čo vám už ten mohol povedať?“ spýtala sa Chris a zlostne naňho zazerala.

„Viac, než si myslíte. Počul o Owenovi Hamiltonovi. Ten chlap obchoduje vo veľkom a je veľmi bohatý. Nemáte do činenia s prostáčikom, ako je Prescott. Toho si neomotáte okolo prsta.“

„Ashera si tiež nemôžem omotať..." Zarazila sa, pretože spomedzi stromov vykročila krásna žena s tmavými vlasmi a očami, s dokonalou postavou a zmyselnou chôdzou. Približovala sa k nim. „Kto je to?"

„Môj telesný strážca. Myslel som, že aj mne by sa zišla nová identita. Pilar súhlasila, že v tomto predstavení si zahrá moju manželku. Keď tu budete žiť s odvážnym pánom Prescottom a ja s Pilar, už sa nám nemôže stať to, čo v dažďovom lese. Nechce sa mi vrátiť do väzenia."

„Manželka," zašepkala Chris. „Manželka?"

Tynan na ňu pozrel prižmúrenými očami. „Áno, záhradník má manželku. Pilar bude pomáhať v dome a ja sa postarám o záhradu. Aspoň vás budeme mať celý deň na očiach."

„Kde budete bývať?"

„Predsa v záhradníkovom dome. Chris, ak máme hrať divadlo, kým nezískate príbeh, radšej sa dajme do toho. Nemali by ste mi vysvetliť, čo budem robiť?"

„Veľmi rada vám to vysvetlím, pán Tynan," povedala s neúprimným úsmevom, obrátila sa mu chrbtom a vykročila k domu.

„Nezoznámite sa s Pilar?" zavolať za ňou so smiechom.

Chris bez slova kráčala ďalej.

„Diana!" prísne zvolal Asher. „Váš bratanec sa vás na niečo pýtal."

Chris zdvihla hlavu od taniera a uprela prázdny pohľad na Owena Hamiltona, akoby si nemohla spomenúť, kto to je.

„Vidíte, aké s ňou mám trápenie?" postťažoval sa Asher. „Niekedy mám pocit, že žije v inom svete."

„Áno, nuž..." váhavo riekol Owen. „Ako sa vám páči nový záhradník, Diana?"

Unity postavila na stôl veľkú misu s mrkvou. „Každý, kto vyzerá ako on, vie vychádzať so ženami. Nie som si istá, či ešte chcem niekedy vidieť Alovu škaredú tvár."

Owen vrhol na svoju gazdinú vyčítavý pohľad.

„Zdá sa, že vie, čo robí," zašomrala Chris. „Myslím, že predtým pracoval na farme."

„Ja si nemyslím, že je farmár," namietol Lionel. „Vyzerá skôr ako zlodej. Možno vykráda banky a zabíja ľudí."

„Sú aj horšie veci," zahundrala Unity a vyšla z jedálne.

Asher pozorne hľadel na Chris, ktorá vytrvalo pozerala na jedlo pred sebou. Keď o pol hodiny všetci vstali od stola, chytil ju za ruku. „Podťe so mnou von, chcem sa s vami rozprávať."

Asher ju doslova odvliekol do záhrady, kde ich nikto nemohol počuť. „V poriadku, kto je ten lupič-farmár? Je to ten, na koho myslím?"

„Áno," odvetila, „ale nechápem, ako sa sem dostal. Tvrdí, že je za mňa zodpovedný, kým ma nevráti otcovi."

„Takže zase ho mám na krku. Chris, dúfam, že zo seba znovu neurobíte blázna. Pochybujem, že by sa hodilo, aby plachá Diana prenasledovala záhradníka."

Bola vďačná za tmú, ktorá zakryla jej rumenec. „Nie, viac sa mi to nestane. Mimochodom, priviedol so sebou akúsi ženu. Nechce mať so mnou nič spoločné, rovnako ako ja s ním. Upokojila som vašu žiarlivosť? Môžeme sa už vrátiť dnu? Som veľmi unavená."

Asher pozrel ponad jej hlavu, rýchlo ju objal a pritisol si pery na jej ústa. Chris si myslela, že ju chce pobožkať, ale jeho pery sa vôbec nepohli. Nezatvorila oči a všimla si, že Asher uprene pozerá na niečo za jej chrbtom. Chcela ho odtisnúť, no vtom niekto za ňou zapískal a hneď vedela, kto to je. Pritiahla si Ashera k sebe a snažila sa vložiť do bozku trochu vášne. Na jej spoločníka to zrejme zapôsobilo, pretože zatvoril oči a ešte pevnejšie ju zovrel v náručí.

„Ach, mladomanželia," poznamenal Tynan, prechádzajúc okolo nich. „Pohľad na zaľúbencov človeka vždy poteší."

Chris odstrčila Ashera, pyšne zdvihla bradu a prešla okolo Tynana bez toho, aby sa obrátila.

Keď Asher prišiel do ich izby, hádzala prikrývky na úzku, ošúchanú pohovku. „Nenávidím toho chlapa! Nenávidím ho z celého srdca! Kiežby sa vrátil za mreže a zostal tam do konca života!"

„Nezdá sa mi, že by ste ho nenávideli," poznamenal Asher odmerane. „Skôr si myslím, že sa ma pokúšate využiť, aby ste prebudili jeho žiarlivosť."

„Žiarlivosť! Tvrdil, že sa nevládze dívať, ako sa zabávam s inými mužmi, no v skutočnosti mu na tom nezáleží. Ide mu len o to, aby dostal svoje peniaze!"

„Možno žiarlil, keď sa dostal z väzenia a skôr než navštívil... hostinec, v ktorom býva Červená."

Chris naňho prekvapene pozrela. „A predtým, ako sa doň nastáhoval so svojou zvodnou Pilar." Päťou uderla do vankúša. „Naozaj ho nenávidím a ľutujem, že som ho vôbec stretla. Kiežby som naňho už nikdy nemusela pozrieť. Kiežby..."

Asher ju chytil za plecia a obrátil k sebe. „Chris, priveľa namietate. Poznám spôsob, ako vás prinútim, aby ste naňho zabudli.“ Začal k nej skláňať hlavu. „Ste ním posadnutá, pretože zaňho nemáte náhradu.“ Perami sa dotkol jej hrdla. „Strávte so mnou noc. Sľubujem, že potom si na Tynana ani nespomeniete. Zabudnete na všetko okrem nás dvoch. Budeme skutočný manželský pár, a keď odtiaľto odídeme, vrátíme sa k vášmu otcovi a vezmeme sa, ako sa patrí.“

Chris sa snažila vychutnať jeho bozky. Bol to prítiažlivý muž, príjemne voňal a nevedela na ňom nájsť ani najmenšiu chybu - až na to, že medzi nimi nepreskočila iskra. Mohla by zaspať postojacky, kým by ju bozkával. Potlačila zívnutie.

„Ash, neponáhľajte sa. Ja... ešte si nie som istá svojimi citmi. Práve som prežila sklamanie a obávam sa, že ďalšiemu mužovi tak skoro nenaletím. Pochopte ma, prosím.“

Odtiahol sa od nej s urazeným pohľadom, ktorý v nej vyvolal výčitky svedomia. Nenávidela klamstvo a nechcela Ashovi klamať, keď sa k nej správal tak milo.

Urobil krok dozadu. „V poriadku, ale budem to skúšať ďalej.“

„Dúfam, že nie,“ odvetila s úsmevom. V miestnosti nebol záves, preto otvorila dvere šatníka a vyzliekla sa za nimi. Až pridobre si uvedomovala, že Asher leží na posteli a pozoruje ju. Jeho uprený pohľad ju znervózňoval a trochu ľakal, no vôbec necítila potrebu ľahnúť si k nemu do postele. Začala si predstavovať, ako by sa cítila, keby tam namiesto neho čakal Tynan vyzlečený po pás a s rukami založenými pod hlavou. Už pri tej predstave sa zachvela a cítila, ako sa potí.

Niekoľko ráz sa zhlboka nadýchla a vyšla spoza dverí. Ash mal na sebe dlhú nočnú košeľu a pozoroval ju ako mačka myš. Chris mu ticho zaželala dobrú noc, zhasla lampu a ľahla si na malú pohovku. Bola tvrdá a nepohodlná, ale lepšia ako druhá možnosť, čo sa jej ponúkala.

Ráno ju zobudili Asherove bozky. Chvíľu vychutnávala príjemné dotyky na tvári a krku, kým si nespomenula, kto to je. „Preboha!“ zvolala a odstrčila ho od seba. „Pán Prescott, musíte sa ovládať. Nezniesla by som, keby ste ma celý deň prenasledovali svojimi pozornosťami.“

„Povedal som vám, že urobím všetko pre to, aby ste sa do mňa zaľúbili.“

„Myslíte, že takto sa vám to podarí? Keď ma budete oblizovať pri každej príležitosti, ktorá sa vám naskytne?“

Asher vstal. Mal oblečený župan a vlasy strapaté od spánku. „Rovnaký výraz použil aj ten pištoľník - oblizovať.“ Obrátil sa k nej chrbtom. „Dnes nemusíte trpieť moju spoločnosť. Váš bratanec ma požiadal, aby som išiel do mesta po nejaké zásoby. Chris, myslím, že ten muž sa nás pokúsi zavalit' prácou a vyžmýkať z nás, čo sa bude dať.“

„A čo je na tom zlé?“ spýtala sa a rýchlo sa obliekla pod prikrývkou. „Prišli sme ho požiadať o podporu. Pomôcť mu je najmenej, čo preňho môžeme urobiť.“

„Vy mu budete pomáhať v záhrade s vašim pištoľníkom, zatiaľ čo ja budem za horami-dolami. To by sa vám hodilo!“

Nieje to môj pištoľník. Nežiadala som ho, aby prišiel, a pomoc v záhrade som ponúkla predtým, ako som sa dozvedela, že záhradníkom je on. Nemôžete ma z ničoho obviňovať. Čo keby sme sa rozprávali ako normálni ľudia? Najprv ma požiadate, aby som sa za vás vydala a vzápätí ma obviníte, že pokračujem v romániku s iným mužom.“

Asher neodpovedal, ale začal sa obliekať - tiež, skrytý za dverami šatníka. Chris si nebola istá, či je hanblivý, alebo či ju pokladá za takú útlocitnú. V duchu si vyčítala, že ho kritizuje za najmenší pohyb. Keď sa doobliekal, vyšiel z miestnosti.

V jedálni pri raňajkách mala možnosť spoznať pravú Owenovu tvár. Až doteraz bol stelesnením srdečnosti, no odrazu vydával svojim hosťom rozkazy s autoritou skutočného generála.

„Chcem, aby ste znovu ošiali severné pole," vyhlásil Owen. „A do večera treba zasadiť všetkých dvesto cibuli, ktoré som objednal. Whit, dám ti zoznam vecí, ktoré potrebujem z mesta. Vezmeš si voz a pôjdeš rovno na púlu. Ak sa nebudeš flákať, všetko stihneš ešte dnes. Lionel, zjedz tie vajcia! Unite, ukázala si novej slúžke, čo má robiť? Nech umyje stropy v horných izbách."

Ostatní stolovníci toho veľa nenarozprávali. Neskôr Asher odprevadil Chris von. „Nemusíte to robiť. Nezabúdajte, kto ste a že sa môžeme kedykoľvek vrátiť domov. Neželám si, aby ste pracovali na poli."

„To je od vás milé, ale mne práca vôbec nevádi."

Vtom sa Asher od nej odtrhol. „Diana, ani ty nie si taká hlúpa, aby si nemohla s niečím pomôcť. Choď hore a urob, o čo ťa žiadajú."

Chris sa obrátila a zbadala, že sa k nim približuje Owen s Tynanom. Obaja sa tvárili, akoby Asherove slová nepočuli, no Chris vedela, že im neušlo ani slovo.

Owen prehodil s Tynanom zopár viet, ktoré nezachytila, a potom oceňujúce pozrel na Asha. „Pod' so mnou," zavolať ho a Asher ho nasledoval. Hoci nerád, nechal Chris samu s Tynanom.

„Pochybujem, že by sa vám chcelo pomáhať pri umývaní," poznamenal. „Čo keby ste obriadili kone? Musí to nejako súvisieť so záhradou."

Zvrtla sa a zlostne naňho zagánila. „Keby som vedela, že budete mať na starosti záhradu, radšej by som išla vykladať uhlie. Čo keby sme sa pustili do práce a nemrhali čas? Nechcem stráviť zvyšok života počúvaním vašich urážok."

„Myslím, že muž, ktorý sa vydáva za vášho manžela, vás urazil viac, než by som bol kedy schopný."

„To patrí k našej hre. Diana Eskridgeová bola žena, ktorá dovolila svojmu mužovi, aby jej nadával."

„V tom prípade by ste si mali dať väčší záležať. Vonkoncom nevyzeráte ako človek, ktorý si nechá od niekoho nadávať. Keď sa s vami zhovára tým tónom, vždy sa tvárite, akoby ste ho chceli poslať do pekla. Vezmite toto," riekol a podal jej debnu s cibuľami. „Viete, ako sa sadia?"

„Čakala by som, že na takú prácu si najme viac záhradníkov. Záhrada môjho otca nie je ani spolovice taká veľká ako Owenova, a keď sa o ňu ešte staral, zamestnala štyroch mužov."

„Ach, lenže on im platil mzdu, žili na jeho ranči a jedli ako králi. Hamilton poskytne svojim chudobným príbuzným iba strechu nad hlavou a trochu jedla." „Ale mne sa zdal celkom príjemný." „Zdanie často klame," odmerane jej pripomenul Ty. „Máte na mysli niekoho, koho poznám?" spýtala sa a debnu s cibuľami postavila na zem.

„Myslel som, že som stretol slušné dievča, ale mýlil som sa. Ste presne taká ako ostatné. Vzruší vás povest' muža, ktorý je známy pištoľník, a využijete ho, ako sa len dá, no keď sa karty ocitnú na stole, postavíte sa proti nemu. Nestojím o slušné dievčatá. Vy a Prescott ste ako stvorení jeden pre druhého."

„Nepostavila som sa proti vám. Podviedli ste ma! Dôverovala som vám, ale na pikniku ste postrelili človeka. Viete, ako strašne som sa cítila? Všetci na mňa civeli, akoby som mala mor. Jeden muž na ulici si predo mnou dokonca odpľul!"

Tynan na ňu dlho mlčky hľadel. „Áno, viem, aký je to pocit. Sprevádza ma celým životom. Čakám, kým mi niekto nenapľuje do tváre a potom na mňa vyľahne zbraň."

„To urobil Rory Sayers?" zašepkala Chris. „Vykručil som mu ruku, aby na mňa nemohol vystreliť, a on nechtiac potiahol spúšť."

„Ale prečo zástupca šerifa zatvoril do väzenia vás, keď to bola Roryho chyba?"

Pozrel na ňu prižmúrenými očami. „Z toho istého dôvodu, prečo ste ma odsúdili bez najmenších dôkazov, iba na základe toho, čo ste o mne počuli. Lebo nepatrím k slušným ľuďom, ako sú oni... alebo vy.“

Chris vybrala z debničky pri Tynanových nohách nástroj na sadenie a zaborila ho do mäkkej zeme, aby zasadila prvú cibuľu. „Asi som sa mýlila.“

„Nie,“ namietol a kľakol si k nej. „Mali ste pravdu. Ľudia ako vy a ja sa k sebe jednoducho nehodia. Zaslúžite si muža, ako je Prescott, nie niktoša bez mena.“

„Nemyslím, že si vôbec niekoho zaslúžim, keď som zradila priateľa,“ zašepkala sama pre seba. „Tynan, odpustíte mi niekedy, že som vám nedôverovala?“

Pozrel na ňu. „Nie,“ odvetil prosto. „Možno mi chvíľu potrvá, kým sa z toho poučím, ale nakoniec sa to stane. Odteraz sa budem ešte väčšmi vyhýbať dievčatám, ako ste vy.“

Odišiel a nechal ju, aby si so sadením poradila sama. Vyšlo slnko a Chris sa začala potiť, no nevenovala tomu pozornosť. Rozmýšľala o udalostiach posledných týždňov. Odkedy Tynan vyšiel zo šatníka a objal jej nahé telo, veľmi sa zmenila. Z rozumnej mladej ženy, čo sa zaujímala iba o príbeh, sa stala Amazonka, ktorá bez štipky hanby prenasledovala muža. Vrhla sa naňho v dažďovom lese a prisahala Červenej, že ho nikdy nezradí, no pri prvej príležitosti zlyhala. Správala sa ako rozmaznané dievča -raz ho nenávidela a vzápätí vášnivo milovala.

Čupla si, utrela pot z čela a pozrela na Tynana, ktorý na druhom konci záhrady kosil burinu. Košeľu mal premočenú od potu a pod tenkou látkou sa mu napínali svaly. Vyzeral, akoby v posledných týždňoch trochu pribral. Proti svojej vôli si spomenula na červené pruhy od biča na jeho chrbte.

Rozmýšľala, ako sa ľudia obrátili proti nej, keď sa pokúsila pomôcť človeku, ktorého pokladali za vinného. Ako sa asi museli správať k osobe, ktorú vždy obviňovali zo zločinov! Vari si neuvedomili, že svojím postojom ho iba nútia, aby pokračoval v páchaní zla?

Nahnevane sa vrátila k sadeniu. Bola presne ako oni! Kedysi pripravovala článok o ženách, ktoré pracovali v špinavých dielnach za smiešnu mzdu, a veľmi ich ľutovala. Jedna žena jej vtedy povedala: „Môžete si dovoliť ľutovať nás, pretože ste nikdy nemuseli byť tam, kde sme my.“ Jej slová na ňu veľmi nezapôsobili, ale teraz začínala chápať, čo mala na mysli. Bolo ľahké súdiť a hovoriť, čo by ste urobili na mieste iného človeka, kým ste sa neocitli v rovnakej situácii.

Chcela byť Tyovi priateľkou a milenkou, keď jej stál v ceste iba muž, ktorý sa s ňou chcel oženiť ešte skôr, než sa s ňou stretol. Len čo však musela čeliť výsmechu celého mesta a ohroziť svoje dobré meno, zaváhala. Opustila svojho vyvoleného pri prvom náznaku problémov!

Chris si bola istá, že nikdy v živote sa necítila tak úboho. Takmer si získala dôveru človeka, ktorý zriedka niekomu dôveroval, a potom ho zradila. Nebola o nič lepšia ako dievča, ktoré by sa radšej prizeralo, ako Tya obesia, než aby priznalo pravdu.

A teraz ho stratila. Odišiel od nej, akoby tých niekoľko dní, ktoré spolu strávili, preňho nič neznamenal. Krehké puto bolo navždy pretrhnuté.

Vstala, vystrela si chrbát, zašla k studni a nabrala vodu do vedra. Pila z naberačky a pozorovala Tynana, tieniac si oči voľnou rukou. Ešte vždy kosil a pripravoval pôdu pre nový kus záhrady.

Položila naberačku do vedra a odniesla ho Tynanovi. „Nie ste smädný?“ spýtala sa.

S úsmevom sa k nej obrátil, no potom sa spamätal, zvažnel a vzal jej naberačku.

„Ste celý rozpalený. Prečo si na chvíľu nesadnete?“

„Nie, ďakujem. To nič nieje v porovnaní s tým, čo som prežil v posledných rokoch.“

„Vo väzení?“

„Na mieste, kam posielajú zloduchov, ako som ja. Odstúpte, aby som vás nezranil!“

Chris cúvla a zrazu si všimla, že po tvári mu steká pot a kvapká za golier premočenej košele. Impulzívne vzala vedro so studenou vodou a vychrstla mu jeho obsah na zátylok.

Tynan zalapal po dychu a nahnevane sa k nej obrátil.

Chris s tichým smiechom ešte kúsok cúvla. „Myslela som, že sa potrebujete ochladiť.“

„Ale nie s vašou pomocou. Od vás už nič nepotrebujem.“ Začal sa k nej približovať.

Chris si založila ruky za chrbtom a so širokým úsmevom na tvári pred ním cúvala medzi stromy. „Nič som tým nemyslela, Ty. Verte mi!“

„Vy nikdy nemyslíte, však? Ani vtedy v lese, keď ste ma takmer dohnali k šialenstvu, ste tým nič nemysleli, však?“

„Naozaj?“ spýtala sa nevinne. „Ale včera večer ste sa netvárili nahnevane, keď ste ma videli s iným mužom.“

„S tým slabochom? Budem si o vás robiť starosti, keď vás uvidím so skutočným mužom.“ Na perách sa mu objavil úsmev a tlačil ju čoraz hlbšie do tienistého lesa.

Chris sa oprela o strom a vôbec sa nesnažila ujsť, keď Tynan prišiel tesne k nej. Objal ju okolo pása a spotenou tvárou sa obťrel o jej líce. Ráno sa neholil a ostré strnisko jej škriabalo kožu. Nariekala, aby prestal, a pokúsila sa mu vytrhnúť, no pevne ju držal. Neprestávala sa brániť, a keď sa jej nakoniec podarilo odtlačiť ho od seba, rozbehla sa preč. Urobila však iba niekoľko krokov, pretože ju chytil, strhol so sebou na zem a pokračoval v mučení.

Zrazu prestal a Chris si vydýchla od úľavy.

S úsmevom ho pozorovala, ako sa od nej odťahuje s vážnym výrazom na tvári. „Vstaňte!“ prikázal jej.

Vystrela k nemu ruku, aby jej pomohol, a Tynan ju neochotne chytil. Chcela chvíľu zostať stáť tesne pri ňom, ale on to nedovolil. Bez slova sa k nemu obrátila chrbtom, aby jej rozopol šaty.

„Vyhýbajte sa mi, Chris,“ vystríhal ju. „Zahrávate sa s mojím životom a to sa mi nepáči.“

Prudko sa k nemu zvrtila a položila mu ruky na plecia. „Urobila som chybu, že som odišla a opustila vás. Na pikniku som mala zostať pri vás. Mýlila som sa a prosím vás o odpustenie.“

Cúvol pred ňou a vyhlásil: „Bude lepšie, keď sa budeme jeden druhému vyhýbať. Vôbec najlepšie by bolo, keby sme prestali hrať toto smiešne divadlo. Myslel som, že je to správne, pretože podobné veci ste robili už predtým, ale prestáva sa mi to páčiť. Chcem, aby ste sa so mnou zajtra vrátili k otcovi. Keď mu vás odovzdám, môžete sa sem vrátiť. Viac mi na tom nebude záležať. Prestanem za vás byť zodpovedný, ale už teraz mi je jasné, že vám to nevyjde. Vráťte sa do domu, umyte sa a zbaľte si veci. Ja tu medzitým dokončím, čo som začal.“ Potom sa zvrtol a vrátil sa na slnko, aby dokosil burinu.

Chris za ním chvíľu hľadela a potom bez slova zamierila k domu.

Keď sa Chris priblížila k domu, zbadala Owena, ako nastupuje do koča a odchádza. Lionel tupou sekerou sekal do mladého stromu, Unity a Pilar vonku vešali bielizeň na j, a keďže aj Asher bol celý deň preč, Chris sa ocitla dome celkom sama.

Umyla sa, prezliekla a začala rozmýšľať o zajtrajšom návrate domov. Nechcela sa hádať s Tynanom, že zostane v Hamiltonovom dome. Možno naozaj nebolo jej vecou zisťovať, čo Owen robí svojmu synovcovi, ak mu vôbec niečo robí.

Zápasila s gombíkmi na šatách, keď si zrazu uvedomila, že je v dome sama a že by mohla nazrieť do Owenovej pracovne.

Vyšla po schodoch a otvorila troje dvere, kým našla miestnosť, ktorú hľadala. Pracovný stôl bol zavalený papiermi a v kúte stála veľká dubová registračná skriňa. Vôbec netušila, čo hľadá, ale mohlo to byť tam. Možno sa jej podarí zistiť aspoň to, čo Owen vie o Eskridgeovcoch.

Práve otvorila skriňu a zbadala hrubý fascikel s menom Diana Eskridgeová, keď zdola začula hlasy, z ktorých jeden určite patrilo Owenovi Hamiltonovi.

Srdce sa jej rozbúchalo ako zvon a zúfalo hľadala únikovú cestu. Bolo tam iba jediné okno a zistila, že je otvorené. Bez toho, aby pozrela von, prehodila nohu cez okenný rám a vyliezla na rímsu. Dvere pracovne sa otvorili vo chvíli, keď si vytiahla von sukňu.

Stála na uzučkej rímse a pod sebou mala tri poschodia.

Chrbtom sa oprela o vikier a oboma rukami ho zovrela, aby nespadla.

„Cesta bola mimoriadne nepríjemná," Chris počula pracovne neznámy hlas. „Ste si istý, že máte všetky informácie? Je to on?"

„Nepochybne. Keď vám poviem, ako som sa natrápil, kým som to získal, uveríte mi. Volá sa Samuel Dysan, však?"

Chris sa naklonila k oknu. V spôsobe ich reči bolo niečo, čo vzbudilo jej zvedavosť a chcela počuť, o čom sa rozprávajú.

„A čo Lionel?" spýtal sa cudzinec. „Dostali ste meno toho malého bastarda na papieri?"

„Počkajte chvíľu, zatvorím okno. V tomto dome býva priveľa ľudí, aby som mal stále prehľad o tom, kde sa motajú."

Keď zatvoril a zaistil okno, Chris sa rýchlo stiahla. Teraz trčala na streche a nevedela, ako sa dostane späť do domu.

Muži zostali v pracovni asi hodinu a bola to najdlhšia hodina jej života. Za sebou počula tlmené hlasy Owena a cudzinca, no nerozumela, o čom sa rozprávajú. Počula búchanie zásuviek, vŕzganie otvárajúcich a zatvárajúcich sa dverí, ale nemohla robiť nič iné, iba tam stáť a držať si sukňu, aby ju vietor nenadvihol a neprilepil na okno.

Keď muži konečne odišli, Chris sa pokúsila otvoriť okno, ale znútra bolo zaistené.

„Skvelé!" zašomrala si popod nos. Ako teraz vysvetli, kde sa vzala pred tým oknom? Ak Owen okráda synovca, bolo by dosť nebezpečné, keby sa dozvedel, že ju zaujímalo, čo robí vo svojej pracovni.

S povzdychom sa obrátila, pričom sa pošmykla. V poslednej chvíli sa jej podarilo zachytiť, no cítila, že do ruky dostáva krč. Skrivila tvár od bolesti, chytila sa rímasy a s vypätím síl sa vytiahla hore. Keď sa postavila na pôvodné miesto, zalapala po dychu a zovrela okenný rám za chrbtom. Ďakovala Bohu, že je zase v bezpečí.

Ešte dlho tam stála a bála sa pohnúť, keď pod sebou začula nejaké zvuky. O niekoľko minút sa objavili horné priečky rebríka, ktorý sa oprel o rímsu. Zadržala dych a snažila sa zistiť, kto ju prichádza zachrániť... alebo podrobiť nepríjemnému výsluchu.

Keď zbadala Tynana, veľmi sa jej uľavilo. „Ako ste vedeli, že som tu?" spýtala sa ho.

Pritisol si ukazovák na pery, aby jej naznačil, že má byť ticho, a potom k nej vystrel ruku. Zniesol ju na druhé poschodie, tam ju postavil na rebrík, zozadu objal rukami a ukazoval cestu dolu.

Keď sa konečne ocitli na pevnej zemi, ešte chvíľu sa ho držala ako kliešť. „Mala som veľký strach.“

„A budete mať ešte väčší, ak Hamilton zistí, že ste ho špehovali,“ vyhlásil a zložil jej ruky zo svojho krku. „Zmiznite odtiaľto, kým nás neuvidí.“

Chris sa obrátila práve vo chvíli, keď za rohom domu zmizol nejaký tieň. „Ty! Nieкто tu bol.“

„To je iba Lionel. Povedal mi, kde ste. Tak už poďte!“

Bežala za ním po ceste, ktorú predtým nevidela, k malej chate medzi stromami. Keď Ty zavesil rebrík pod strechu, na zadnej strane jeho košele si všimla krv.

„Ty! Vy krvácate!“

„Ja nie, ale vy,“ opravil ju, chytil za zápästie a obrátil dlaňou nahor, aby videla odretú kožu. „Poďte dnu. Očistím vám ranu a vy mi vysvetlíte, čo ste robili na tej streche.“

„Počúvala,“ odvetila, keď ju vtiahol dnu. Chata pozostávala iba z jednej miestnosti, napoly kuchyne a napoly spálne s dvojitou posteľou. „Tu bývate s Pilar?“ spýtala sa ticho.

„Áno,“ odvetil a odviezol ju k umývadlu, aby jej umyl ranu.

„Poznáte ju dlho?“

„Roky.“

„Ešte nikdy vás zradila?“

„Neviem o tom. Sme na jednej lodi. Stojte pokojne, nech sa vám na to môžem pozrieť.“

„Na jednej lodi?“ Chris rozšírila oči. „Chcete povedať, že aj ona má opletačky so zákonom?“

„Pravdaže. Môže hocikoho okradnúť alebo zabiť.“

„Och. Robíte si zo mňa žarty, však?“

Pozrel na ňu a sklonil hlavu k jej ruke. „Bolo od vás veľmi hlúpe, že ste vyliezli cez okno. Keby vás Hamilton našiel...“

„Stálo to za to. Počula som Owenovho návštevníka, ako sa pýta na Lionela. Povedal: - prepáčte, ale citujem jeho vlastné slová - Ten malý bastard už podpísal tie papiere? Nezníe to, akoby boli zaplatení do strašného zločinu?“

Ty otvoril malú škatuľku na polici vedľa kozuba a vybral z nej čisté obvazy. „Nie. Mne sa skôr zdá, že už mal česť rozprávať sa s Lionelom. To decko je naozaj malý bastard.“

„Tak prečo vám pomáhal? Au!“

„Keby ste sa nehýbali, nebol by som vám ublížil. Lionel a ja si rozumieme.“

„Myslí si, že ste bankový lupič.“

„Sem-tam. Prefíkané decko. Sadnite si a prinesiem vám mlieko s koláčmi. Potrebujem sa napiť.“

„Vystrašila som vás? Prečo ma Lionel odohnal, a potom prišiel za vami? A kto upiekol tie koláče?“

„Upiekla ich Pilar,“ odvetil a sadol si oproti nej k hrubo otesanému stolu. „A odkedy som Lionela vyobšľoval bičom, stal sa z neho užitočný pomocník.“

Chris si vzala koláč, ale znovu ho položila na tanier. Uvedomila si, že sa jej trasú ruky, a natiahla sa za Tynanovým pohárom whisky. On si zase vzal jej mlieko a obaja sa pustili do koláčov.

„Zajtra sa vraciame domov,“ pripomenul jej Tynan bez toho, aby na ňu pozrel.

„A Lionela necháme napospas osudu, však?"

„To nie je vaša starosť."

„Počuli ste niekedy o Samuelovi Dysanovi?"

„Nie a nemeňte tému rozhovoru. Zajtra odchádzame."

„Čo ak Asher nebude súhlasiť? Boli by sme dvaja proti jednému."

„Prescott môže zostať tu, ak chce, ale vy sa zajtra vrátite so mnou k vášmu otcovi."

„Len my dvaja?" spýtala sa a prešla prstom po okraji pohára.

Vzal jej ho a vylial. Je načase, aby ste sa vrátili domov. Môžete povedať, že ste si porezali ruku na ostrej skale a už nemôžete pracovať."

Chris sa nepohla z miesta, iba si vzala ďalší koláč. Keď bola s Tynanom, nikdy sa jej nechcelo odísť. „A čo váš chrbát?"

„Vďaka Pilarinej nežnej starostlivosti sa rýchlo hojí. Chris, odíďte."

Pozrela naňho smutnými očami. „Urobila som chybu, keď som vás opustila. Mala som ísť s vami do väzenia."

„Mala-nemala, na tom už nezáleží." Vstal. „Vraciam sa k práci a chcem, aby ste išli do domu a nerobili problémy."

„Možno by som sa mala zamknúť v spálni s Asherom."

„Ak to s tým nudným panákom vydržíte, nech sa páči," odsekol, zarazil si klobúk na hlavu a nechal ju v chate samu.

Chris neochotne vyšla von a zamierila k domu. Slnko už zapadlo a vo vzduchu bolo cítiť dážď.

„Blíži sa búrka," povedala Unity Pilar vo chvíli, keď Chris vošla do kuchyne. „Čo sa vám stalo?" zhĺkla mladšia žena pri pohľade na jej ruku.

Chris zdvihla hlavu a pozrela do Pilariných krásnych tmavých očí.

„Porezala som sa," vyhrĺkla po krátkom zaváhaní. Nečudovala sa, že Tyovi sa Pilar páčila. Bola naozaj milá.

„Vypijete si niečo chladené?" ticho sa jej spýtala Pilar. „Práve sme uvarili bylinkový čaj. Je celkom chutný."

„Nie," odmietla Chris a želala si, aby k nej nebola taká milá.

„Ste trochu bledá," ozvala sa Unity. „Povedala som pánu Owenovi, že by ste nemali pracovať vonku: Ste primalá na to, aby ste vydržali na takej horúčave."

Chris nechápala, ako jej výška súvisí so slnkom, ale podobné poznámky počúvala celý život. „Áno, rada si niečo vypijem."

„Pilar upiekla koláče. Ochutnajte!" „Nie, ďakujem, už som z nich jedla," odvetila Chris bez rozmýšľania a potom zarazená pozrela na Pilar. Žena mala v očiach chápaný pohľad. „Myslím, že si na chvíľu ľahnem. Možno som zoslabla od straty krvi."

Chris vyšla z kuchyne a cestou po schodoch počula Owenov hlas.

„Diana, mohla by si prísť sem? Je tu niekto, kto by sa s tebou chcel zoznámiť," zavolať na ňu Owen zo salóna.

Chris vedela, že hovorí o tajomnom návštevníkovi a chcela sa s tým mužom stretnúť, no len čo ho zbadala, zastala ako prikovaná. Muž nebol škaredý, ani navonok odpudivý, ale napriek tomu vycítila, že je to zlý človek. Bol vysoký, tmavý a kedysi mal dozaista peknú tvár. Teraz si všimla najmä zlomený nos a jazvu, ktorá mu pretínala jedno obočie. Napriek miernemu znetvoreniu ešte vždy dobre vyzeral, no Chris by sa s ním z neznámeho dôvodu nerada ocitla osamote v jednej miestnosti.

„Diana, neboj sa," povzbudzoval ju Owen. „To je môj priateľ, pán Beynard Dysan. Niekoľko dní u nás zostane."

„Veľmi... veľmi ma teší," vyjachtala pošepky a podala mu ruku, hoci vôbec netúžila, aby sa jej dotkol.

„Som rád, že vás poznávam. Owen mi povedal o smrti vášho otca. Prijmite moju sústrasť.“

Mimovoľne pred ním cúvla. „Ďakujem,“ zašomrala. „Dnes ráno som si porezala ruku a cítim sa trochu sluha. Ak vám to nebude prekážať, rada by som si ľahla,“ dodala a ušla, skôr než mohli niečo namietnuť.

Na poschodí sa chrptom oprela o dvere a niekoľko minút sa ani nepohla. Až doteraz si nebola istá, či sa v tom dome robí niečo zlé, no po stretnutí s Beynardom Dysanom o tom bola pevne presvedčená.

Keď počula mužov na schodoch pred svojou izbou, takmer podskočila od strachu. Keď si uvedomila, že idú do Owenovej pracovne na treťom poschodí, pootvorila dvere.

„O pol hodiny budem pripravený na cestu,“ počula Dysana. „Aspoň budeme mať súkromie.“

Chris zatvorila dvere. Chceli niekam ísť, aby sa nerušene porozprávali, a ak chcela zistiť, čo sa robí, mala poslednú príležitosť, pretože Tynan ju chcel ráno odviezť domov.

Rýchlo si obliekla jazdecký kostým, po prstoch zišla na prízemie a vyšla z domu úzkymi dverami, čo viedli z hudobného salóna. Nechcela, aby ju niekto videl. V stajni si všimla, že paholok má plné ruky práce so sedlaním dvoch koní. Nenápadne vkĺzla dnu, vybrala si štíhlu čiernu kobyľu, osedlala ju a vyviedla bočnými vrátami bez toho, aby niekoho stretla.

Bolo ľahké skryť sa medzi stromy, počkať, kým Owen s Dysanom nevyjdú von a nenasadnú na kone, a nasledovať ich v bezpečnej vzdialenosti. Išli pomaly, rozprávali sa a Owen sem-tam na niečo ukázal.

Sledovala ich asi šesť kilometrov, cez most a dolu úzkou cestou, kým nezabočili doprava a nezmizli jej z očí. Z opatrnosti niekoľko minút počkala a potom išla za nimi. Les bol príliš hustý, aby videla ďaleko pred seba, a od strachu sa jej rozbúchalo srdce. Vedela, že stačí málo a narazí rovno do nich.

Naklonila hlavu dopredu a natáhovala uši, pokiaľ jej to dovoľoval buchot kopýt jej kobyly. Zrazu zastala, pretože tesne pred ňou sa ozval hlasný smiech. Ihneď zosadla z koňa, priviazala ho k stromu a opatrne sa predierala krovím za zvukom.

Po niekoľkých krokoch si čupla, pretože rovno pred sebou zbadala Owena a Bynarda Dysana.

„Kedy sa stretnem so Samom?“ spýtal sa Beynard.

„Čoskoro. V blízkosti môjho domu nechcem riskovať žiadne nepríjemnosti,“ odvetil Owen.

Beynard sa naňho uškrnul. „Šetríš si ich pre svojho synovca, však? Nikdy som nestretol protivnejšie decko.“

Owen sa usmial. „Naozaj je odporný. Nikomu nebude prekážať, keď ho osud potresce. Vidíš ten nádherný les? Na budúci rok o tomto čase bude patriť mne.“

„Ako to chceš urobiť?“

„S pomocou bratanca a jeho testamentu. Eskridge sa už dopustil podvodu, dohnal jedného človeka k samovražde a mláti svoju ženu. Nebude ťažké dokázať, že je aj vrahom.“

„A čo jeho manželka?“

Owen a Beynard si vymenili pohľady. „Už ju nepotrebujeme. Budeme tu ešte dlho trčať? Rád by som sa vrátil, kým nezačne búrka.“

Chris nemohla uveriť vlastným očiam, keď videla, ako sa muži obrátili a vykročili rovno k nej. Takmer akoby vedeli, že je tam. Hoci si uvedomovala, že to nie je možné, ešte väčšmi sa prikrčila a v duchu sa začala modliť.

Vtom sa ozval hvizd a dvojica zastala - ani nie meter od Chrisinho úkrytu.

„Dobrý deň!" ozval sa Tynanov hlas a Chris takmer vykrikla od šťastia. „Myslím, že tie kone patria vám, pán Hamilton."

„Čo tu robíš?" zavrčal naňho Owen.

Chris trochu zdvihla hlavu, aby na Tynana videla. Cez plece mal prehodených niekoľko zajacov.

„Unity ma poslala na zajace."

Chris si utrela z tváre prvé dažďové kvapky.

„Ale ja som ti kázal pracovať v záhrade," odsekol Owen.

Chris si všimla, že Dysan, ktorý počas ich rozhovoru so záujmom hľadel do údolia, obrátil hlavu k Tynanovi.

„A chcem, aby si sa tam čo najskôr vrátil."

„A čelil hnevu vašej gazdinej?" spýtal sa Tynan veselo a zažmurkal na Owena cez dažď, ktorý medzitým zosilnel. „Nie, ďakujem. Radšej zostanem tu a chytím ešte niekoľko zajacov, ako mi prikázala." Zmlkol, pretože údolie pod nimi ožiaril blesk. „Páni, ak tu budete ešte chvíľu stáť, zmoknú vám tie vaše drahé obleky," dodal posmešným tónom.

Chris zadržala dych, pretože traja muži sa tvárili, akoby sa chceli navzájom postríeľať. Ale prečo? čudovala sa.

Dysan ustúpil prvý. „Pod'me," vyzval Owena, ktorý ho bez slova nasledoval.

Chris sa prikrčila v kroví a snažila si skryť pred dažďom aj pred Tynanovým prenikavým pohľadom.

Bolo to však zbytočné. Len čo muži odišli, chytil ju za ruku a vytiahol z úkrytu. „Mal by som vás prehnúť cez koleno. Viete, že vás mohli zabiť?"

Voda z jeho klobúka jej stekala na tvár. „Ako ste zistili, kde som?"

„Pilar vás videla odchádzať a povedala mi to." Surovo jej stisol plece. „A teraz pod'te so mnou." „Ale môj kôň je..."

„Myslíte, že ho tam nechali?" Zamieril dolu kopcom opačným smerom, odkiaľ prišla, a ťahal ju za sebou.

Išla so sklonenou hlavou proti vetru a dažďu, a po chvíli sa odvážila spýtať: „Kam vlastne ideme?"

„Domov! K vášmu otcovi. Zostarol som pri vás o dvadsať rokov a už mi ich veľa nezostáva."

„A čo bude s Asherom? Chcú zabiť Lionela a vinu hodiť na pána Prescottta."

„To je jeho problém. Ja som zodpovedný iba za vás." Zastal pri osedlanom koňovi, pomohol jej nasadnúť, a potom tiež vyskočil do sedla.

„Môžeme sa vrátiť touto cestou?" „K vášmu otcovi? Pravdaže."

„Tynan," riekla, obrátila sa k nemu a položila mu ruky na hrud'. „Nemôžeme tu Ashera nechať. Musíme sa vrátiť a vystríhať ho. Prosím." Uprela naňho prosebný pohľad. Chvíľu na ňu bez slova pozeral. „V poriadku, dočerta! Upozorníme ho na nebezpečenstvo, ale potom pôjdete so mnou."

„Áno, Tynan," odvetila poslušne a nepustila ho, ani keď sa pohli. Išli tak rýchlo, ako mohli, keď vtom kôň šliapol prednými nohami do prázdna a Tynan mal čo robiť, aby ho upokojil a udržal Chris v sedle.

„Dopekla!" zahrešil tak zúriivo, až sa k nemu Chris prekvapene obrátila. Blesk udel rovno do mosta a rieka bola príliš rozbúrená, aby ju mohli prebrodiť.

„Musím sa vrátiť inou cestou," poznamenala Chris a spýtavo naňho pozrela.

„Na druhej strane nie je nijaký most."

Pevne držal opraty, obaja boli do nitky premočení a ich okolie ožarovali blesky, no Tynan sa nikam neponáhlal.

„Nemali by sme radšej ísť?“ spýtala sa Chris, utierajúc si vodu z očí. „Búrka je čoraz silnejšia.“

„Nemáme kam ísť,“ odsekol Tynan. „Sme odrezaní od hlavnej cesty a na sever od nás je iba hustý les.“

„Ty! Stmieva sa. Nemôžeme tu stráviť celú noc. Nieje nablízku nejaký prístrešok? Po búrke voda opadne.“

Tynan neodpovedal, iba tam sedel a pozeral na rozbúrenú rieku.

„Tynan!“ skríkla Chris. „Vráťme sa do lesa. Možno nájdeme skalný previs alebo niečo podobné.“

„Neďaleko odtiaľto je chata, ktorú používajú drevorubači.“

„Tak poďme tam.“

Kôň nervózne tancoval a lialo čoraz silnejšie, no Ty sa nehýbal.

„Čo máte za problémy?“ oborila sa naňho.

„Vy ste môj problém,“ odsekol nahnevane, obrátil koňa a zamieril na sever.

Chata bola pôvodne určená kontrolnej skupine, ktorá pracovala v oblasti, a niekto ju udržiaval. Pravdepodobne Owen, pretože stála na jeho, či vlastne Lionelovom pozemku. Bola tam jediná malá miestnosť, v ktorej stál iba kozub a hromada dreva. Krátko po príchode Ty ustajnil koňa v zadnom prístrešku, rozložil oheň v kozube z neopracovaného kameňa a nakoniec očistil, vypitval a dal piecť zajace. Pri stene bola dostatočná zásoba suchých polien. Ty priniesol do chaty sedlo a spací vak, aby sa Chris o ne postarala, kým obriadi koňa.

Keď rozbalila spací vak, s potešením zistila, že je pomerne suchý. Povystierala ho a náhle si uvedomila, prečo Tynan nechcel stráviť noc v chate. Na strechu bubnoval dážď, v kozube veselo praskalo a Chris si vedela predstaviť, čo sa stane, keď si vyzlečie mokré šaty a ľahne si na jediné lôžko, ktoré mali k dispozícii.

S povzdychom si sadla na sedlo a prikrývku si pritisla na prsia. Čo by povedala jej matka, keby vedela, o čom rozmýšľa jej jediné dieťa? Bola by pohoršená? Páčil by sa Judith Montgomeryovej Tynan, pištoľník bez mena, ktorý ani nevie, čo značí slovo domov?

Chris obrátila zajace nad ohňom a pokúšala sa usporiadať si chaotické myšlienky. Nikdy predtým vážne nerozmýšľala o tom, že zvedie muža. Zdalo sa jej smiešne, ako prakticky od detstva odháňala nápadníkov, ako ju matka vystríhala, aby neprijímala sladkosti od cudzích ľudí a na všetko hovorila nie, až kým sa nevydá. Ženy učili hovoriť nie, tak ako má teraz povedať áno? A čo bolo dôležitejšie, ako má kladne odpovedať na otázku, ktorú jej aj tak nikto nepoloží?

Chvíľu stála a hľadela do ohňa. Tynan ju možno nechce a preto odoláva všetkým jej ponúkam. Krásna Pilar mu zrejme stačí.

Znovu sa zachvela a začala si vyzliekať mokré šaty, neodtrhávajúc oči od plameňov. Premýšľala, čo urobí, keď sa Tynan vráti.

Inštinktívne si vytiahla prikrývku až po bradu, aby si zakryla nahé telo.

Tynan na ňu vrhol krátky pohľad a rýchlo pozrel inam. Zavesil vidly na klinec pri dverách, sňal si z hlavy klobúk a vylial z neho vodu. „Zdá sa, že bude pršať celú noc. Zajace sa už upiekli.“

Chris si omotala prikrývku okolo tela a zamierila ku kozubu, aby skontrolovala mäso. „Myslím, že áno, ale nie som si istá.“

Obrátila sa k Tynanovi a zistila, že na ňu uprene hľadí. Vzápätí pochopila prečo. Prikrývka, ktorú mala na sebe, jej hore aj dolu odstávala. Sklonila hlavu, aby nevidel, že sa usmieva, a znovu pozrela na zajace. Potešilo ju, že sa o ňu aspoň zaujíma, aj keď jeho záujem sa obmedzoval na pohľady.

„Ja ich skontrolujem," povedal Ty a jeho sýty hlas znel zrazu chrapľavo.

Spýtavo naňho pozrela.

„Odstúpte," požiadal ju naliehavo. „Postavte sa k stene. Nie sem, na opačný koniec. A zostaňte tam, kým budem pri kozube.“

„Tynan," zvolala zúfalo, „správate sa, akoby som mala nákazlivú chorobu. Ubezpečujem vás, že som stopercentne zdravá.“

„Hm," zašomral si popod nos a odtrhol zajacovi jedno stehno. Mokré šaty mu viseli na urastenom tele a zdôrazňovali každú vypuklinu a priehľbinu jeho chrbta. Chris jasne videla, kde údery bičom zanechali ja/vy. „Ste horšia ako mor, madam. Ste ako jed.“

„Bolo vo väzení až tak zle?" spýtala sa ho ticho.

„Bohužiaľ, tá spomienka už vybledla. Vezmite to," povedal a sňal zajace z ražná. „Vlastne nie. Položím ich sem a potom po ne prídete.“

„Preboha, Tynan! Nepohryziem vás. Správate sa, akoby som na vás mierila puškou.“

Pomaly si ju premeral pohľadom od hlavy po päty. „Radšej by som čelil dvadsiatim puškám. Najedzte sa a potom si ľahnite. Zajtra vstaneme veľmi skoro, aby sme sa čo najskôr vrátili. Vyzdvihneme Prescotta a definitívne odídeme. Nechcem, aby ste sa motali okolo Hamiltona.“

Chris si ľahla na tvrdú drevenú dlážku, prežúvala mäso a hľadala si pohodlnú polohu, no zbytočne. Prikrývka bola malá a siahala jej sotva po kolená. Pokúsila sa ich skryť pod ňu, no nepodarilo sa jej to. Keby si zakryla nohy, bolo by jej zima na holé plecia a naopak.

„Prestaňte sa už hniezdiť!“ okríkol ju zrazu Tynan.

Prekvapene naňho vyvalila oči. Sedel na sedle, žuval kus mäsa a tvrdohlavo hľadel do ohňa. „Tynan, veď sa iba snažím urobiť si pohodlie a nezamrznuť.“

„Bol to váš nápad, aby sme išli sem, tak sa nesťažujte a choďte konečne spať!“

„Ako mám spať, keď mi je strašná zima? A prečo máte stále na sebe tie mokré šaty?“ Sadla si. „Len sa na seba pozrite! Od zimy ste celý modrý. Nie je tu niečo, v čom by sme si mohli uvariť kávu? Aspoň by sme sa trochu zohriali.“

Neunúval sa s odpoveďou a tváril sa, akoby tam ani nebola. Iba sedel, nespúšťal oči z ohňa a jedol.

Chris si sadla rovno pred neho, a keď jej ďalej hľadel ponad plece, chytila ho za ruky. „Stalo sa niečo? Máte na túto chatu nepríjemné spomienky? Napríklad z čias, keď ste jazdili s tým gangom? Alebo to súvisí s vaším priateľom, ktorého obesili?“

Tynan na ňu pozrel, akoby načisto prišla o rozum.

Ruky mal ako dva kusy ľadu a Chris mu ich začala trieť v dlaniach, aby sa zohriali.

„Chris,“ ozval sa chrapľavým šepotom. „Obávam sa, že to už dlhšie nevydržím. Prosím vás, choďte si ľahnúť a nechajte ma na pokoji.“

„Nikdy sa nezohrejete, ak tu budete sedieť v mokrých šatách. Radšej si ich vyzlečte.“ Pozrela mu do tváre a vedela, že jej pohľad hovorí jasnou rečou, no on vôbec nezareagoval. Len tam sedel, pozeral na ňu, a ak mal niečo v očiach, tak to bol smútok.

Už chcela niečo poznamenať, keď sa konečne pohol. Schmatol ju do náručia a pritisol si ústa na jej pery. Ak vedel šikovne rozopínať gombíky, v sťahovaní prikrývky bol skutočný odborník. Skôr než sa ich tváre dotkli, prikrývka bola dolu a letela vzduchom na opačný koniec miestnosti. Chris zhĺkla, keď sa jeho mokré šaty dotkli jej teplej, nahej pokožky, no pevne ho objala okolo krku a pritiahla k sebe.

„Tynan,“ zašepkala, keď jej nenásytné bozkával krk a rukami zvieral zadok.

Po chvíli jej vzal hlavu do dlaní a uprene jej pozrel do očí. „Chris,“ zamrmľal, „nikdy som po ničom netúžil lak veľmi ako teraz po vás. Máte poslednú príležitosť, aby ste povedali nie, pretože potom už nebudem môcť prestať.“

Zľahka sa dotýkali nosmi, preto mierne otočila hlavu a nedočkavo ho pobožkala. „Áno,“ povedala veselo. „Áno, áno, áno,“ opakovala a každé slovo zdôraznila bozkom.

Na perách sa mu objavil zvodný úsmev, pri ktorom sa Chris zachvela. Takto teda vyzerá Tynan - milenec, pomyslela si spokojne.

So širokým úškrnom ju chytil za vlhké vlasy, pritiahol si jej hlavu a jemne ju pohrýzol do spodnej pery. Chris bola zaskočená. Mala teoretické vedomosti o sexe, ale toto presahovalo hranice jej predstavivosti.

„Pod sem, ty malá zvodkyňa,“ zašepkal a zdvihol ju vyššie, takže sa ocitla medzi jeho nohami. Mokrú látku sa jej pritisla na rebrá, ale on ju pevne držal a bozkával jej uši, krk a plecia.

Chris cítila, že slabne. „Och, bože, to je príjemné,“ zašepkala a zatvorila oči. Tynan ju ďalej hladkal po tele a rozpaľoval ju. Zdalo sa jej, že jeho ruky má úplne všade.

Po chvíli už necítila studené šaty, iba jeho horúce ruky a pery, ktoré blúdili po celom jej tele - po tele, ktorého sa mužské pery dosiaľ nedotkli.

Nevedela, kedy ju položil na zem, ale zrazu cítila, ako sa jej perami prisal na prsia. Prudko otvorila oči a vylakane naňho pozrela.

Tmavú miestnosť osvetľoval iba oheň z kozuba, ktorého žiara dopadala Tynanovi na chrbát. Vyzeral ešte krajší ako zvyčajne. Chris zišlo na um, že sa možno miluje s Apolónom, bohom slnka. Vošla mu rukou do čiernych vlasov a pritiahla si jeho hlavu k tvári. „Lúbim ťa, Tynan," povedala, objala ho okolo krku a pobožkala. Vôbec ju neprekvapilo, že už nemá košeľu. Vo vyzliekaní sa určite vyzná rovnako dobre ako v ženách.

Rukami jej pomaly blúdil po bruchu, stehnách a prsiach. Cítila sa veľmi príjemne a obdivovala jeho široké plecia a pohyby jeho svalov pri každom pohybe.

Chris takmer počula búšenie vlastného srdca, keď jej pohladkal vnútornú stranu stehna, a mimovoľne rozťahla nohy.

„Ty," zašepkala. „Môj drahý Tynan."

Nepovedal ani slovo, ale presunul ústa nižšie a Chris zaklonila hlavu v očakávaní toho, čo malo prísť. Horúcimi vlhkými perami sa jej prisal na prsia a prinútil ju zastonať od rozkoše. Ďalej sa hral s ružovými púčikmi, zatiaľ čo rukami zabľúdil medzi oblé stehná.

Keď si na ňu ľahol, pritlačila si ho k sebe a inštinktívne objala nohami. Jemne jej ich rozťahol a zohol v kolenách.

Keď do nej prenikol, Chris tlmene vykrikla a otvorila oči. Ešte vždy ležal na nej a spokojne sa usmieval, no na čele sa mu perlil pot.

Čakala bolesť, ale tá neprišla. Jediné, čo cítila, bol úžas, pretože nikdy predtým nezažila podobný pocit. Niekoľko ráz zažmurkala a trochu nadvihla boky, aby do nej mohol hlbšie vniknúť. Len čo sa v nej začal pohybovať, mala pocit, že jej srdce vyskočí z hrude. Vychutnávala pomalé, rytmické pohyby a dráždivé dotyky, ktoré stupňovali jej rozkoš, až bola presvedčená, že v najbližšej chvíli vybuchne.

„Tynan?" vyhrkla a jej hlas prezrádzal strach, pretože nevedela, čo sa stane.

Chytil ju za nohy, ovinul si ich okolo bokov a nadvihol jej celú dolnú polovicu tela. Začal sa pohybovať rýchlejšie a prenikal do nej čoraz hlbšie. Chris sa mu zaryla nechtami do svalnatej hrude a ticho vzdychala od rozkoše.

Tynan zrýchľoval tempo a Chris sa nazdala, že to už dlhšie nevydrží.

Keď spoločne dosiahli orgazmus, zostala nehybne ležať a objímala ho, akoby ho už nikdy nechcela pustiť.

Tynan sa od nej s úsmevom odtiahol a položil jej ruku pod hlavu.

„Bolo to krásne," povedala a spokojne sa vystierala. „Urobila som všetko dobre? Nebol si sklamaný?"

„Nie," zašomral.

„Nebudeš spať, však?"

„Ak budeš stále trkotať, tak nie. Chris, zajtra ráno musíme zavčas vstať a máme za sebou ťažký cien, takže by som si rád trochu pospal."

„Spat?" Zdvihla hlavu, aby naňho videla. „Ale ja zomieram od hladu a o mnohých veciach sa musíme porozprávať. Zaujíma ma, ako si sa dozvedel, že sledujem Owena, kedy sa vezmeme a čo urobíme s Lionelom. Okrem toho Pilar musí odísť a..."

„Počkaj chvíľu!" Prudko otvoril oči. „Vziať sa? Kto hovoril niečo o svadbe?"

„Ale myslela som, že... po tom, čo sa medzi nami stalo..."

Odkotúľal sa nabok a začal si obliekať nohavice.

S prikrývkou pritísnutou na prsia ho pozorovala, ako rozdúchava oheň, berie pečené zajace a znovu ich ohrieva. Po dlhej chvíli jej podal veľký kus mäsa a zamieril k dverám.

„Nikdy som nechcel, aby sa to stalo," vyhlásil, keď pri nich zastal. „Usiloval som sa ti vyhýbať, presne ako mi radil tvoj otec."

„Ak si robíš starosti o prepúšťací list," povedala s plnými ústami, „dozriem na to, aby si ho dostal. Otec ťa viac nepošle do väzenia."

„Si taká hlúpa, že to nechápeš?" spýtal sa nahnevane. „Nemôžem sa oženiť so ženou, ako si ty. A okrem toho, ja sa nemienim ženiť."

Chris prestala jesť. „Och, Tynan, máš o sebe veľmi zlú mienku!"

„Ty tiež, keď ide do tuhého."

Chris takmer zabehlo. „Urobila som chybu a mrzí ma to. Už sa to nestane. Najmä ak budeme manželia."

„Ale my nebudeme!" zvolal netrpezlivo a pohl sa od dverí. „Keby som sa oženil s každou ženou, s ktorou..."

„Tak to ti pekne ďakujem!" prerušila ho rýchlo. „Tynan, ja ťa predsa ľúbim!"

„Ľúbiš to, čo vidíš. Chris, snažím sa byť k tebe milý. Keď muž a žena strávia noc v opustenej chate uprostred hôr, obyčajne sa im prihodí, čo sa dnes večer prihodilo nám. Je to takmer nevyhnutné."

Chris odhodila do ohňa kosť, vstala a omotala si okolo tela prikrývku. „V tvojom svete sa to asi stáva, ale v mojom nie. Keď som robila prieskum o mexickej vláde, strávila som tri noci sama s mexickým dozorcom a ani sa ma nedotkol."

„Koľkými puškami si naňho mierila?"

„Iba malou pištoľou," odvetila mu s úsmevom. „Tynan, ja..."

„Už si nemáme čo povedať. Chcem, aby si si ľahla a spala. Najlepšie bude, keď zabudneme, čo sa tu dnes v noci stalo."

„Zabudnúť? Ale..."

„Dočerta, čo odo mňa chceš? Mám ti povedať pravdu? Pravda je taká, že si pre mňa bola pokúšením, ktorému som neodolal. Znamenáš pre mňa priepustku z väzenia, nič viac a nič menej. Sú s tebou väčšie problémy ako s ohradou plnou šerifov, navyše s tebou ani nie je zábava, lebo sa neprestajne pokúšaš zachrániť svet. Jediné, čo chcem, je vrátiť ťa tvojmu otcovi, dostať prepúšťací list -ak mi ho vôbec dá po tom, čo som znásilnil jeho nevinnú dcéru - a dostať sa čo najďalej od teba a tebe podobných. Vyjadril som sa dosť jasne?"

Chris sa vystrela. „Dokonale," vyhrkla cez stiahnuté hrdlo. „Neboj sa, ten list dostaneš. Sama sa o to postarám."

Nechcela, aby videl, ako strašne sa cíti. Pomaly sa od neho odvrátila, sadla si na prikrývku a začala si obliekať mokré šaty.

„Čo to robíš?"

„Nič, čo by ohrozilo tvoje prepustenie."

„Chris, počkaj..."

Nestál jej ani za pohľad. „Už si svoje povedal, takže ak ti to neprekáža, už nechcem nič počuť. Vezmi si svoju prikrývku späť. Nechcem ti spôsobovať ďalšie problémy. Až do rána zostanem tu v kúte."

Bez toho, aby naňho pozrela, sadla si na zem a chrbtom sa oprela o stenu.

V ten deň sa rozvidnelo skôr ako inokedy. Chris spala málo a bolela ju hlava. Tynan sa dvakrát pokúsil nadviazať rozhovor, ale vždy ho odbila. Keď dážď konečne ustal, bez slova vyšli z chaty. Tynan jej chcel pomôcť nasadnúť na koňa, ale ona sa odtiahla a poradila si sama.

Veľmi dlho im trvalo, kým našli miesto, kde mohli prebrodiť rieku, a Chris si celý čas dala záležať, aby sa Tynana ani nedotkla.

Keď konečne dorazili k Hamiltonovmu domu, veľmi sa jej uľavilo.

„O hodinu odchádzame," upozornil ju Tynan, ale odmietla sa naňho pozrieť. Keď chcela odísť, chytil ju za ruku. „Počula si ma? Odvediem ťa odtiaľto a vrátim tvojmu otcovi, kam patríš."

Chris sa mu vytrhla. „Počula som každé tvoje slovo," odsekla a zamierila k domu. Na okraji záhrady zaváhala a rozmýšľala, ako by ju Owen prijal, keby vedel, kde bola, a či ju dakto nehládal. Zamyslene odtrhla sedmokrásku, chvíľu sa s ňou hrala, a potom so zdvihnutou hlavou pokračovala ďalej. Keď vošla do záhrady za domom, zbadala Owena s Asherom, ktorý stál obrátený chrbtom k nej.

Owen prestal rozprávať, vyvalil na ňu oči a Asher sa obrátil, aby zistil, čo ho tak prekvapilo. Pri pohľade na Chris sa rozžiaril a rozbehol sa k nej s otvoreným náručím. Búrliivo ju objal, zdvihol zo zeme a zatočil sa s ňou.

„Chris!" zvolal s tvárou zaborenou do jej krku. „Vylákali ste ma na smrť. Ste v poriadku? Nič sa vám nestalo?"

So smiechom opätovala jeho objatie. Bola veľmi rada, že mu na nej záležalo. „Áno," vyhrkla s námahou, pretože od dojatia jej stiahlo hrdlo.

V nasledujúcej chvíli však zabudla na radostné pocity, pretože zaznel ohlušujúci výstrel. Keď guľka preletela Asherovi tesne okolo hlavy, cítila horúci závan. Pozrela na kvet vo svojej ruke. Guľka mu odstrelila hlavičku. Potom pohľadom našla Tynana, ktorý stál niekoľko krokov od nich s dymiacou puškou v rukách.

Unity vybehla z domu. „Čo sa stalo? Počula som výstrel."

Tynan uprene hľadel na Chris a ona jeho pohľad opätovala bez toho, aby sa odtiahla od Ashera.

„Plel som burinu, madam," ľahostajne odvetil Tynan a odchádzal.

„Čo to malo znamenať?" spýtal sa rozhorčený Asher.

Chris odhodila zmrzačený kvet na zem, akoby bol napustený jedom. „Nič. Vôbec nič." Zdvihla hlavu a pozrela na prichádzajúceho Owena.

„Diana, robili sme si o teba veľké starosti. Nikto nevedel, kde si. Celú noc sme ťa hľadali."

Až vtedy si všimla, že obaja muži sú špinaví, unavení a majú zarastené tváre.

„Vzala som si svojho koňa," zašomrala. „Skryli sme sa pred dažďom. Mohla by som sa s vami porozprávať?" spýtala sa muža, ktorý hral jej manžela.

„Pravdaže, drahá. Musíš byť veľmi unavená." Ash ju odprevadil do domu, predstierajúc vážne znepokojenie, a odviedol ju do ich izby na poschodí.

„V poriadku," riekol, keď osameli. „Chcem vedieť, kde ste boli a čo ste vonku robili. Neurobil vám ten chlap niečo?"

„Nič, o čo by som ho sama nepožiadala. Obráťte sa, chcem sa prezliecť. Sledovala som Owena a toho strašného muža, Beynarda Dysana, keď boli v lese."

„Prečo sa vám zdá strašný? Hľadal vás rovnako vytrvalo ako ja s Owenom."

„Pozerajte von oknom, ak vám to neprekáža. Nevie, prečo sa mi na prvý pohľad znepáčil, no po tom, čo som počula, som zistila, že inštinkt ma neklamal. On a Owen chcú zavraždiť Lionela a zvaliť vinu na vás."

„Na mňa?! Ale čo mám s tým spoločné?"

„Vy nič, ale Whitman Eskridge, muž, ktorý podvádza a bije svoju manželku..."

„Bije manželku?" spýtal sa Asher s úsmevom. „To som nevedel."

„Na tom nezáleží," pokračovala rýchlo. „Ako som povedala, skryla som sa do krovia a vypočula ich rozhovor."

„Išli ste za nimi bez toho, aby vás videli alebo počuli?"

Chris si spomenula na to, čo sa odohralo tesne pred Tynanovým príchodom, a zrazu jej zišlo na um, že muži o nej celý čas vedeli a chceli ju zabiť. Ale možno sa jej to iba zdalo. „Prišla búrka a tak silno hrmelo, že ma nepočuli. Jediný problém teraz spočíva v tom, že ten... muž trvá na tom, aby sme ihneď odišli. Vlastne chcel odísť rovno k môjmu otcovi bez toho, aby vás vystríhal.“

Asher ju mlčky počúval.

„Tak čo urobíme?“ spýtala sa Chris netrpezlivo. „Vidíte predsa, že teraz nemôžeme odísť! Musíme zachrániť Lionela.“ Už bola oblečená a zamierila k nemu.

Ash na ňu pozrel. „Ako vás Tynan našiel?“

„Neviem. Asi ma sledoval.“

Asher jej položil ruky na plecia. „Chris, myslím, že Ty má pravdu. Mali by ste sa hneď vydať na cestu domov. Keby ste sa sem nevrátili, hľadal by som vás ešte niekoľko dní a potom by som tiež išiel k vášmu otcovi. Nikomu by sa nič nestalo. To nebolo od vás rozumné, že ste sem prišli, hoci ste vedeli, že Owen je podľa všetkého vrah.“

Vytrhla sa mu. „A čo bude s Lionelom? Vari nikoho netrápi, že môže prísť o život?“

„Stačí, keď na to upozorníme miestneho šerifa. Keď vypočuje Hamiltona, Owen sa bude musieť mať na pozore.“

„A zabije Lionela tak, aby to nikomu nebolo podozrivé. Bezpochyby to bude vyzerat' ako nehoda a Owen si zaobstará dokonalé alibi.“

„To nie je moja starosť. Musím myslieť na vás. Mali by sme odtiaľto čím skôr odísť. Ešte dnes.“ Rozhodne vykročil ku skrini a vybral z nej Chrisinu cestovnú tašku. „Chcem, aby ste si hneď zbalili veci. Oznámim Owenovi, že toto miesto je príliš nebezpečné pre dámu, ako ste vy, a že som sa rozhodol vrátiť sa s vami na východ.“

„Nikam nepôjdem,“ vyhlásila a vyzývavo naňho pozrela.

„V tom prípade mu prezradím, kto v skutočnosti ste. Pochybujem, že aj potom tu budete vítaná. Zbalte sa, oddýchnite si a ja sa o hodinu vrátim. Najprv sa chcem porozprávať s Tynanom.“

„Nerozprávajte sa s ním!“ zvolala nahnevane. „Chce sa ma čo najskôr zbaviť.“

Asher zastal pri dverách. „Cestou späť mi povieť, čo sa medzi vami stalo minulú noc. No teraz vás tu zamknem, aby ste zase neurobili niečo odvážne, ale hlúpe. Uvidíme sa o hodinu.“

Skôr než Chris mohla niečo povedať, vyšiel von a počula, ako otočil kľúčom. Chvíľu sa opierala o dvere a preklínala všetkých mužov na svete, no vzápätí pozrela na mäkkú posteľ s čistou plachtou a ako zhypnotizovaná zamierila k nej. Sotva sa hlavou dotkla vankúša, zatvorila oči a tvrdo zaspala.

Do izby preniklo slnečné svetlo, ale Chris sa zobudila, až keď jej ústa prikryla čias dľaň. Vystrašene otvorila oči a videla muža s čiernou šatkou previazanou cez vár.

„Buďte ticho a neublížim vám. Vezmeme vás na krátku prechádzku.“

Nepoznala jeho hlas a chcela sa brániť, no neznámy jej vopchal do úst kus látky a zviazal ruky. Aj potom sa ho snažila kopnúť, no veľkými rukami jej pritisol členky k posteli.

Spútal ich kusom šnúry, ktorá sa jej pri najmenšom pohybe zarezávala do mäsa, a keď skončil, z Chris bolo vidieť iba oči. Zdvihol ju, prehodil cez plece a odniesol k oknu. Tam mal pripravený rebrík, po ktorom ju zniesol na zem ako zvinutý koberec.

Chris sa pokúsila obrátiť hlavu, aby zistila, či tam ešte niekto je, ale povrazy jej znemožňovali akýkoľvek pohyb. Pod stromami stál kôň, a keď ju neznámy prehodil cez sedlo, nasadol aj on a nehučne odišiel. Chris si predtým zúfala, že kamkoľvek sa pohne, vždy ju niekto zbadá, no teraz, keď potrebovala pomoc, nebolo nablízku ani živej duše.

Nemala čas rozmýšľať, pretože únosca popohнал koňa do cvalu a sedlo ju rytmicky udieralo do brucha. V nasledujúcich hodinách mala čo robiť, aby potlačila nevoľnosť.

Už sa takmer zotmel, keď si uvedomila, že ich sprevádza ďalší jazdec. Nevedela, kedy sa k nim pripojil, no keď jej únosca konečne zastal, počula jeho hlas.

„Robila problémy?“

„Nie. A tvoja?“

„Ani najmenšie. Rozviaž ju. Takto dlho nevydržia.“

Muž stiahol Chris z koňa a postavil na zem. Kútikom oka zbadala ďalší uzlík, rovnako nehybný ako bola sama. Zložili ho z druhého koňa. Spoločník jej únoscu ho položil vedľa nej, ale Chris nemohla obrátiť hlavu a zistiť, kto to je. Až keď ju muž začal rozväzovať a uvoľnil jej hlavu, pozrela vedľa seba a zhĺkla.

Ležala pri nej Pilar a tvárila sa rovnako prekvapene ako Chris.

Len čo jej vybrali z úst kus látky, vyhrĺkla: „Čo tu robíte? Čo to má znamenať?“

„Ticho!“ napomenul ju jej únosca. Jeho spoločník bol vysoký a chudý. „Nechcem počuť ani slovo. Chcete trochu vody?“

Chris trasúcimi sa rukami vďačne prijala špinavú misku, ktorú jej podal.

„Kto ste?“ spýtala sa muža. „A prečo ste nás uniesli?“

„Mám vás zase spútať?“

Chris začala niečo hovoriť, ale Pilar ju chytila za ruku.

Pozrela na tmavú ženu a videla, ako jemne pokrútila hlavou. Chris sa od nej odvrátila, ale zostala ticho. O niekoľko minút veľký muž postavil Chris na nohy a posadil do sedla.

„Nemám rád ženy, ktoré nevedia držať jazyk za zubami,“ pošepol jej do ucha. „Mlčte a budeme spolu dobre vychádzať. Otvorte ústa a ja vám ich budem musieť zatvoriť. Rozumiete?“

Videla, že odhodil čiernu šatku na zem, ale neobrátila sa, aby naňho pozrela. Mala čo robiť, aby sa udržala v sedle a unikla pred mužskými rukami, ktoré jej začali blúdiť po tele.

„Chris a ja o hodinu odchádzame,“ oznámil Tynan Asherovi, pevne zovrel pery a nahnevane si ho premeral.

„Počkajte chvíľu. Chcem sa s vami rozprávať.“

„Nemám čas,“ odsekol Tynan a odchádzal. „Môžete ísť s nami, ak chcete. Záleží iba na vás.“

Asher ho chytil za plece. „Chcem vedieť, čo sa včera v noci stalo. Kde ste boli celý čas? A prečo ste mi takmer odstrelili hlavu? Mal by som...“

„Čo, Prescott? Čo by ste mali?“

Asher cúvol. „Pozrite, sme na jednej lodi. Mathison vás najal, aby ste ma vzali k Chris a pomohli mi získať ju, ale vy ste šiju získavali pre seba. A teraz ste s ňou dokonca strávili noc. Iba Boh vie, k čomu medzi vami došlo!“

„Máte pravdu, to vie iba Boh, pretože ja vám to určite nepoviem. Znovu vám opakujem: Chris a ja o hodinu odchádzame a vy môžete ísť s nami, alebo zostať.“

„Budem pripravený,“ oznámil Asher. „Nerobte si o mňa starosti.“

Nahnevaný kráčal po schodoch do izby, o ktorú sa delil s Chris. Dočerta, ten chlap vie byť namyslený! Bol síce šikovný sprievodca neznámou krajinou, no niekedy vie človeku poriadne liezť na nervy.

Snažil sa ovládnuť zlosť, kým sa vráti k Chris. Vyčítal si, že ju tam zamkol, no vedel, že to bol jediný spôsob, ako jej zabrániť v ďalších hlúpostiach.

Veľmi ticho odomkol dvere spálne. Mala by sa zaňho vydať, keď pre ňu toľko vytrpel - a to všetko iba, aby sa jej zapáčil. V okamihu zistil, že Chris zmizla. Napadlo mu, že vyliezla von oknom, no keď zbadal uzučkú rímsu, hneď ten nápad zavrhol.

Zabudol na svoju predchádzajúcu hádku s Tynanom, rýchlo zišiel na prízemie a rozbehol sa k malej chatrči, kde býval ich sprievodca. Tmavý muž práve vyberal nejaké nástroje z prístrešku za chatou.

„Je preč. Báľ som sa, že urobí niečo hlúpe, tak som ju zamkol v izbe, ale zmizla. Robila si naozaj veľké starosti o to decko.“

Zatiaľ čo Asher rozprával, Tynan ho odsotil a rozbehol sa k domu. Zastal iba na chvíľu, aby si vytiahol spoza opaska zbraň, a vybehol po schodisku, berúc dva schody odrazu.

„Prečo musí stále robiť také veci,“ sťažoval sa Asher. „Akoby nestačilo, že strávi celú noc s...“ Zmlkol, pretože si uvedomil, čo hovorí. Tynan si ho však nevšimol a skúmal okenný rám. „Vidíte niečo? Ako mohla tadiaľto ujsť?“

„Verte mi, že mohla. Nedávno tu bol opretý rebrík, lebo maľovka je odretá.“ Tynan sa vrátil k posteli a zamyslene pozrel na prikrývky. Plachta bola strhnutá z postele a ležala na zemi. „Kde je Hamilton?“

„Neviem. Asi hore. Myslíte, že videl Chris? Podľa mňa je posledný človek, ktorého by chcel vidieť.“ Nasledoval Tynana na chodbu. „Povedala vám, že počula, ako chce Hamilton zabiť svojho synovca? Niežeby som jej veril, iba som sa tak tváril, aby som mohol predstierať, že som jej manžel. Myslím, že muž by mal využiť každú príležitosť.“

Tynan prudko zastal. „Ak budete ďalej tárať, zapchám vám ústa.“ Zvrtol sa a kráčal ďalej.

Owen Hamilton sedel vo svojej pracovni a prezeral si papiere na stole. Tynan za sebou zatvoril dvere, zamkol ich, veľmi pomaly prešiel k oknu a vyhodil z neho kľúč.

Asher sa pritisol chrbtom k dverám a zadržal dych, no Owen iba spýtavo zdvihol obočie. „Čím som si zaslúžil túto šarádu? Tak veľmi vás vykoľajili vši, ktoré ste našli v záhrade?“

„Kde je?“ spýtal sa ho Tynan hlbokým, chrapľavým hlasom.

„Neviem, koho máte na mysli,“ ľahostajne odvetil Owen a prehrabával sa v papieroch. „Ak si myslíte, že mám niečo s vašou manželkou...“

Nedokončil vetu, lebo Tynan ho schmatol za golier a vytiahol spoza stola. „Chcem vedieť, kde je a nemám chuť na hlúpe hry. Buď mi to povieť hneď, alebo vás roztrhám na kusy.“

„Vôbec nechápem, o čom hovoríte.“

„Chris!“ zvolal Asher. „Vlastne Diana. Kde je? Nie je vo svojej izbe, kde som ju nechal.“

„Kto je Chris?“ začudoval sa Owen.

Tynan ho udrel po tvári. „Neviem, koľko toho viete, ale určite je toho dosť. Už som poslal svojmu priateľovi vaše tajné účtovné knihy. Som si istý, že zistí, koľko ste svojmu synovcovi ukradli.“

„Aké tajné knihy?“

Tynan ho znovu udrel, až sa mu pustila z úst krv. „Už ma unavujú vaše lži. Je mi jedno, čo ste urobili vlastnej rodine, no za to dievča som zodpovedný a chcem vedieť, kam zmizlo.“

„Kto to je? Dianu Eskridgeovú predsa zabili.“

Tynan mu pevne zovrel hrdlo. „Jej smrť máte určite na svedomí vy, ale to nechám predstaviteľom zákona. Kde je Chris?“

Keď Hamilton neodpovedal, Ty ho znovu udrel, potom vybral pištoľ a pritisol mu ju k hlave. „Čo vám mám odstreliť najprv? Ruku alebo nohu? Mohol by som sa postarať, aby ste nevykrvácali, kým mi nepoviete pravdu. Naposledy sa vás pýtam. Kde je?“

„Dysan ju odviedol.“

Tynana jeho odpoveď tak prekvapila, že trochu uvoľnil zovretie okolo Hamiltonovho krku. „Čo s ňou chce vlastne urobiť?“

„Neviem. Prišiel sem kvôli svojmu bratancovi a rozhodol sa, že unesie ženu, čo sa vydáva za Dianu.“ Pozrel Tynanovi priamo do očí a dodal: „Vzal so sebou aj vašu manželku.“

„Pilar?“ spýtal sa Tynan. „Kto je ten muž?“

Úplne pustil Owena, ktorý sa bleskovo odtiahol a vreckovkou si utrel krvavé ústa. „Človek, s ktorým sa neoplatí ťahať za prsty. Neviem o ňom veľa. Nechcel mi prezradiť, kde žije, kto je, ani čokoľvek zo svojej minulosti. Príde sem raz za rok, kúpi odo mňa drevo a kone a zasa zmizne. Nikdy som sa ho neodvážil na nič vypytovať.“

„A teraz uniesol Chris,“ poznamenal Asher. „Myslíte, že za ňu chce získať výkupné?“

„Výkupné?“ zvolal Hamilton ohromene. „Dočerta, kto to vlastne je?“

„Dcéra Dela Mathisona,“ odvetil Tynan tichším hlasom.

„Preboha,“ zhíkol Owen a klesol do kresla. „Myslel som, že je to herečka, ktorá sa usiluje dostať k peniazom.“ Pozrel na Tynana. „Ako ste našli moje účtovné knihy?“

Tynan sa neunúval s odpoveďou. „Chcem, aby ste mi povedali o Dyanovi všetko, čo viete. Musím ho nájsť!“

„Povedal som vám predsa, že nič neviem. Jednoducho sa tu objaví, a hneď zmizne. Vyhlásil, že chce tie dve ženy, a ja som súhlasil. Aj tak ste ma všetci ťahali za nos, sledovali, prehládávali mi kanceláriu a predstierali, že sme príbuzní. Prečo by mi malo záležať na tom, čo tým ženám urobí? Chcel ich, tak som mu ich dal. Nevedel som, že jedna z nich je Mathisonova dcéra. Ak to ten chlap zistí...“ Zmĺkol.

„Otvorte pokladnicu,“ prikázal mu Tynan. „Musíme ísť za ním a potrebujeme peniaze.“

„Nechcem sa podieľať na lúpeží,“ vystrašene namietol Asher.

„O to vás nik nežiada. Hamilton, neskúšajte moju trpezlivosť a prineste peniaze!“

Owen ho poslušne a odomkol malý trezor v stene pod obrazom. „Nikdy ho nenájdete. Dyanovi sa nevyrovnáte. Malých podvodníkov ako vy si dáva na raňajky.“

Tynan vzal hrubý zväzok bankoviek. „Na mne si vyláme zuby. A teraz si odopnite opasok.“

Tynan vzal zo stola vreckovku, zaviazal ňou Hamiltonovi ústa, opaskom mu spútal ruky a zavesil ho na hák, čo visel zo stropu. „To by vás malo na istý čas zdržať. Môj priateľ preskúma vaše účty a výsledok oznámi Lionelovým právnikom. Mám podozrenie, že knihy, ktoré ste im ukázali, a podstatne líšia od tých, čo som našiel. A potom je tu ešte jedna maličkosť - vražda Eskridgeovcov.“

Owen sa pokúsil uvoľniť si ruky z háku, ktorý ho nútil stáť na špičkách.

„Okrem toho prikážem Unity, aby odviezla chlapca k Mathisonovi a nechala ho tam, kým sa všetko nevysvetlí. Myslel som, že tam pôjdeme spolu, ale musím zmeniť plán. Dúfam, že sa tu čoskoro zastaví a oslobodí vás. Ak nie, v najbližších hodinách vás čakajú poriadne múky.“

Keď Tynan vykročil k dverám, Asher rýchlo odstúpil nabok a prekvapene ho pozoroval, ako vyberá z vrečka kľúč, odomyká ich a znovu za nimi zamyká.

„Ale veď som videl, že ste ho...“

„Neverte vždy tomu, čo vidíte alebo počujete,“ poradil mu Tynan a zišiel po schodoch do kuchyne.

Unity s bledou tvárou a vystrašeným pohľadom sedela na stoličke a Lionel stál pri nej.

„Nechcem odísť,“ vyhlásil chlapec. „Toto je môj dom a chcem tu zostať. Nemôžete ma prinútiť, aby som odišiel.“

Ty mlčky objal chlapca okolo pása a odniesol ho k vozu s dvoma koňmi, ktorý bol pristavený pred domom. „Pôjdeš a budeš pomáhať Unity. Prescott vás bude sprevádzať a postará sa o vašu bezpečnosť. Bohužiaľ, ja s vami ísť nemôžem.“

Asher sa dotkol jeho pleca. „Vezmite ma so sebou.“

„Vylúčené! Nestojím o spoločníka, ktorý by sa so mnou ustavične hádal. Na druhej strane," dodal zamyslene, „potrebujem niekoho, kto vie narábať so zbraňou.“

„Dovolíte?“ spýtal sa Asher a ukázal hlavou na Tynanovu pištoľ.

Tynan mu ju podal.

Asher vzal zbraň, pohotovo zamieril na neďaleký strom a odstrelil z neho tenký konár. Potom pyšne vrátil pištoľ Tynanovi. „Mathison mal aj iné dôvody, prečo ma poslal hľadať svoju dcéru. Viem strieľať zo všetkých zbraní, aké dnes existujú. Puškou odstrelím vrabcovi perie z chvosta. Možno nemám vaše skúsenosti, ale som dobrý strelec.“

Tynan znovu nabil zbraň a pozrel na Unity. Lionel sedel vo voze s ovisnutými kútikmi úst. „Prescott pôjde so mnou. Poznáte niekoho, kto by išiel s vami?“

„Ja... neviem, či ešte môžem niekomu dôverovať," vyjachtala so slzami v očiach. „Ale môj brat býva asi desať kilometrov odtiaľto. Možno by bol ochotný..." Zmlkla, pretože Tynan vybral z vrečka zväzok bankoviek.

„Zaplaťte mu. Keď prídete k Mathisonovi, vysvetlite mu, čo sa tu stalo. Možno sem bude chcieť niekoho poslať, ale to nechajte naňho. Povedzte mu, že som išiel hľadať jeho dcéru a ak sa s ňou nevrátim, bude to znamenať, že som mŕtvý. Nič iné ma nezastaví." Pozrel na Lionela. „Ak budeš cestou robiť problémy, neskôr si to s tebou vybavím. U Mathisona si rob, čo chceš. On sa už o teba postará. A teraz choďte!" dodal, potľapkal koňa po zadku a voz sa pohol.

Keď im zmizol z dohľadu, Tynan sa obrátil k Asherovi a pokrútil hlavou. „Dúfam, že som neurobil chybu. Ak máte zbraň, choďte si po ňu a prídte za mnou do stajne. Ja zatiaľ osedlám dva najlepšie Hamiltonove kone.“

Únoscovia vliekli Chris a Pilar krajinou celé tri dni. Mali málo jedla, ešte menej súkromia a takmer nijaký oddych. V noci im zviazali ruky, zdvihli im ich nad hlavy a povrazom pripevnili k stromu, takže vôbec nemohli spať. A nesmeli sa spolu ani rozprávať. Každé ráno pokračovali v ceste na severovýchod, pričom Chris a Pilar sa viezli na koni, ktorý sa tam náhle objavil. Chris mala podozrenie, že ho ukradli.

Napriek únave sa snažila zapamätať si smer, ktorým sa uberali. Na druhý deň jej však muži zviazali oči a Pilar musela dávať pozor, aby kôň nestupil do jamy a aby jej spolujazdkyňa nespadla zo sedla. Ďalší deň dávala pozor Chris a so zviazanými očami išla Pilar.

Hoci sa spolu nikdy nerozprávali, začali byť na seba odkázané. Chris sa spočiatku správala k Pilar veľmi nepriateľsky a odmietala jej pomoc. Dokonca jej prekážali náhodné dotyky i samotná prítomnosť.

Pilar to pochopila a nechala Chris na pokoji - až kým jej spolujazdkyňa takmer nespadla z koňa a nemusela sa jej zachytiť, aby udržala rovnováhu.

„Pôjde sa nám lepšie, ak budeme spolu dobre vychádzať,“ pošepla jej Pilar a jeden z mužov ju udrel po tvári za to, že sa opovážila otvoriť ústa.

Po tomto incidente Chrisino nepriateľstvo voči tmavej žene poľavilo. Prečo sa na ňu vlastne hnevá? Tynan je jediné puto, ktoré ich spája, a Chris dal jasne najavo, že s ňou nechce mať nič spoločné. Ak túži po Pilar, nemôže mu v tom zabrániť.

Na tretí deň neskoro popoludní únoscovia konečne zastali, stiahli vyčerpané ženy zo sedla, chytili ich za zápästia a odviekli do tmavého domu, ktorý Chris nevidela. Zamierili s nimi na poschodie. Keď Pilar rukou narazila o zábradlie schodiska, prudko ňou trhli.

„Môžeme ísť sami!“ namietla Chris a vystrela ruku, aby pomohla priateľke.

Muž, čo ju držal, zostal ticho a vyvliekol ju až na štvrté poschodie. Pilarin väzniteľ vzal zo steny zväzok kľúčov, odomkol hrubé dubové dvere a sotil ženy dnu.

V miestnosti sa nesvietilo, no Chrisine oči si pomerne rýchlo zvykli na tmu. Len čo sa za nimi zabuchli dvere, zbadala obrysy veľkej mäkkej postele.

Prekvapene vykrikla a so slzami v očiach zamierila k nej. Pilar ju vďačne nasledovala. Obe ženy si ľahli a ihneď zaspali.

Keď sa Chris na druhý deň zobudila, slnko bolo nízko nad obzorom, podľa čoho usúdila, že je už popoludnie. Chvíľu nehybne ležala a pozerala von malým oknom. Potom sa opatrne pretiahla, aby zistila, či nie je zranená. Všimla si, že má doškriabané ruky. Niektoré rany boli zapálené, iné pokryté zaschnutou krvou a na ďalších zbadala škaredé štipance od moskytov.

Pohla hlavou a pozrela na Pilar, ktorá ešte spala otočená na brucho. Pri pohľade na spolutrpiteľku si Chris položila otázku, či aj ona vyzerá tak príšerne. Pilar bola špinavá, pod očami mala tmavé kruhy a nahá pokožka, čo jej vykúkala spod zablatených šiat, vyzerala nechutne doškriabaná a drsná.

Pilar otvorila jedno oko. „Choďte preč,“ zašomrala a odvrátila sa.

Chris trpezlivo čakala, kým sa k nej Pilar znovu neobrátí.

„To nemôže byť pravda,“ ozvala sa tmavá žena. „Myslela som, že sa mi to iba sníva.“ Pokúsila sa zdvihnúť na lakte, ale zastenala od bolesti a znovu sa zvalila na posteľ. „Kde to sme? A prečo sme tam, kde sme? Nevideli ste niekde nočník?“

Chris si sadla a urobila kruhovitý pohyb hlavou, aby si uvoľnila zmeravené svalstvo. „Tamto je paraván, možno bude za ním.“

„Obávam sa, že to už dlhšie nevydržím,“ poznamenala Pilar a pomaly začala vstávať z postele.

Aj Chris vstala, no dlho jej trvalo, kým získala rovnováhu. Boli v miestnosti s kruhovitým pôdorysom a troma oknami na stene oproti posteli. Napravo boli dvere, vľavo paraván. Okrem toho nevideli v miestnosti nijaký nábytok.

Chris zamierila k jednému oknu. Vonku nevidela nič, iba hustý les plný stromov, ktorých sa nikdy nedotkla sekera. Pozrela z domu a zistila, že miestnosť je aspoň štyri podlažia nad zemou.

„Odtiaľto sa nám bude ľahko utekať,“ poznamenala Pilar s úškl'abkom a obišla paraván, pozorujúc z okna vrcholky stromov. Zastala vedľa Chris a obrátila hlavu. „Vyzeralám tak zle ako vy?“

„Oveľa horšie,“ odvetila Chris vážne.

Pilar si sklamane vzdychla, vrátila sa do postele a položila vankúš pod hlavu. „Máte tušenie, čo sa tu vlastne robí?“

„Vôbec,“ vyhlásila Chris spoza paravánu. „Dúfala som, že sa niečo dozviem od vás. Keď vás unášali, nepočuli ste vôbec nič?“

Pilar počkala, kým sa Chris vrátila k posteli. „Myslím, že vy viete viac ako ja. Tynan určite nerobil Huniiltonovi záhradníka pre nič za nič, no nikdy mi nevysvetlil svoje dôvody.“

„Naozaj? Stačilo, aby kývol prstom, a nast'ahovali ste sa k nemu?“

„Dlhovala som mu láskavosť, dokonca niekoľko láskavostí. Budeme ešte dlho chodiť okolo horúcej kaše, alebo začneme spolupracovať? Chcela by som zistiť, čo sa deje, no ak ste sa rozhodli bojovať oňho, povedzte, aby som vám mohla uhnúť z cesty.“

„Nemám dôvod bojovať o pána Tynana. Pre mňa je mŕtvy. Patrí vám.“

Chris si nevšímalá Pilarin prekvapený pohľad a pokračovala: „Som reportérka a píšem pod menom Nola Dallasová. Išla som...“

„Nola Dallasová? Tá, čo sa dobrovoľne vystavuje nebezpečenstvu, aby o ňom mohla neskôr napísať?“

„Bohužiaľ, áno,“ vzdychla si Chris.

Pilar k nej vystrela ruku. „Som rada, že vás spoznávam. Aj toto je jedno z vašich dobrodružstiev, keď sa v poslednej chvíli objaví niekto, kto nás zachráni?“

Chris sa na ňu mdlo usmiala. „Myslím, že by som vám mala povedať celú pravdu.“ Porozprávala žene, čo sa stalo odvtedy, čo našli mŕtvoly Diany a Whitmana Eskridgeovcov až do chvíle, keď Tynan vyhlásil, že odchádzajú z Hamiltonovho domu.“

Pilar si sadla a objala si kolená. „Podľa mňa Ty niečo zistil. Okolo polnoci vždy odišiel z chaty a raz sa vrátil s veľkou knihou pod pazuchou. Celú noc nad ňou presedel, no ráno zase zmizol a odvtedy som ho nevidela.“

„Čo to bolo za knihu?“

„Samé čísla. Podobnú som videla u Červenej.“

„U Červenej?“ začudovala sa Chris. „Máte na mysli ženu, ktorú Tynan pozná z...“

„Áno, z nevestinca.“ Pozrela na Chris prižmúrenými očami. „Z miesta, kde som pracovala.“

„Och.“ Chris sa na viac nezmohla. Pravdaže, Tynan by si vybral za manželku alebo partnerku presne taký typ ženy, ktorá by predstierala, že ňou je. V mysli sa vrátila k téme ich rozhovoru. „Možno nás uniesli, lebo Tynan ukradol Hamiltonovi účtovnú knihu, alebo... Počuli ste niekedy o Delovi Mathisonovi?“

Pilar sa uškrnula. „Nuž, nie je práve môj ročník, ale počula som o ňom. Keď sa ženil, v jednom dome vyhodili strážcu.“

Chris tuho zovrela pery. „Je to môj otec.“

„Prepáčte," ospravedlnila sa Pilar, ale netvárila sa, akoby ju to mrzelo. Vyzývavo zdvihla bradu. „Ak ste Mathisonova dcéra, musíte byť bohatá. Možno vás uniesli pre výkupné."

„Aj mne to už zišlo na um. Otec sa vždy bál, že ma raz unesú. Jeden pomocník na ranči povedal, že to preto, lebo má veľa nepriateľov, no v každom prípade ma na tú možnosť dobre pripravili."

„Ale prečo som tu ja? Vari ma únosca vzal, aby som vám robila služku?" spýtala sa Pilar odmerane.

„Neviem, ale dúfam, že nám dá voľačo pod zub."

„A trochu teplej vody. Mám na sebe trojcentimetrovú vrstvu špiny."

Len čo to dopovedala, na chodbe sa ozvali kroky, ťažké dvere sa otvorili dokorán a na prahu zastali ich únoscovia. Chris za nimi zbadala dve na smrť vystrašené ženy, ktoré držali v rukách podnosy s jedlom. Muži kývli Chris a Pilar, aby cúvli, zatiaľ čo ženy položili podnosy na zem. Potom nasledovali veľké džbány s horúcou vodou a lavóry, a nakoniec im hodili na posteľ dvoje šiat. Vedľa posteľe položili dokonca aj škatuľu so šitím.

Jedna zo žien sa vrátila k dverám. „Dnes večer si oblečiete tieto šaty. Ak vám nepadnú, môžete si ich upraviť." Po tých slovách štvorica vyšla na chodbu a v zámke za nimi zastrngotal kľúč.

„Najprv sa najeme, alebo okúpeme?" spýtala sa Chris Pilar, keď osameli.

„Oboje naraz," odvetila Pilar a naozaj urobili obe veci súčasne. Jednou rukou sa umývali a druhou jedli.

„Je možné, že náš únosca nevie, kto som," poznamenala Chris s plnými ústami, keď si umývala ľavú ruku. „Možno si myslí, že som Diana Eskridgeová a toto všetko súvisí s Owenovým pokusom zavraždiť Lionela. Hamilton asi chcel zostať v dome sám, aby vykonal špinavú robotu."

„To však nevysvetľuje, prečo som tu aj ja," namietla Pilar. „Nevedela som, čo sa tam robí."

„Je jedno, kto nás uniesol. Ak Tynan po nociach kradol Hamiltonovi veci, Owen predpokladá, že ste o tom museli vedieť, keď s ním trávite každú noc." Chris mala čo robiť, aby to vyslovila. Niežeby k Tynanovi ešte niečo cítila - v tú noc v chate v nej zabil posledný cit -, ale nevedela prehrávať.

„Ak je to pravda," zamyslene povedala Pilar, „pravdepodobne uniesol aj Tynana. Myslíte, že je tu s tým vašim mladým spoločníkom?"

„S Asherom? Pochybujem, že by stál o jeho spoločnosť. Prišiel so mnou iba preto, lebo som ho potrebovala na rolu manžela."

„Čokoľvek sa stalo, nerozumiem tomu. Skôr si myslím, že vás uniesli kvôli výkupnému a mňa vzali so sebou, lebo... Ak mám byť úprimná, netuším, prečo som tu. Nemám nič, po čom by niekto mohol túžiť."

Pilar stála vo svetle takmer nahá, dlhé čierne vlasy jej splývali na chrbát a mala pevné telo so zvodnými krivkami. Chris si trpko pomyslela, že jej spolutrpiteľka ani nevie, aké poklady vlastní. „Ja som tu pre peniaze a vy asi preto, lebo únosca sa do vás zalúbil," vyhlásila a usilovala sa, aby Pilar nespozorovala jej závisť.

Tmavovlasá žena nepovedala nič a ďalej sa umývala.

Keď boli konečne čisté a syté, pozreli na šaty položené na posteli.

„Nie je to môj štýl," poznamenala Chris, keď zdvihla šaty s hlbokým výstrihom.

„Nepozerajte na mňa, v posledných rokoch som nič podobné nenosila. Vaše sú prídlhé a na niektorých miestach aj príširoké."

Chris si vzdychla, pretože Pilar mala pravdu. „Možno vás vzali so sebou, lebo vám tie šaty padnú."

„Radšej by sme mali začať prešívateľ.“

„Len živôtik nám potrvá niekoľko hodín,“ zahundrala Chris.

Šili, kým sa nezoťmelo, a pri svetle mesiaca, ktoré prenikalo do miestnosti cez okná, sa potom obliekli. Nemali sviečku ani hrebene, ktorými by sa učesali, šperky ani predstavu, kam ich odvedú.

Keď sa otvorili dubové dvere, boli pripravené tak dobre, ako sa len dalo. Chris nevedela, že sa chveje, kým ju Pilar nechytla za ruku a nestisla jej prsty, aby ju povzbudila.

Jeden z mužov postrčil dopredu najprv Chris, potom Pilar. Obe ženy poslušne zamierili k schodisku.

„Ako viete, kadiaľ máme ísť?“ zakričal Asher na Tynana, keď plným cvalom uháňali krajinou.

Tynan sa neunúval s odpoveďou a smeroval na juhovýchod. Zastavil, až keď prišli na zaprášený kúsok zeme pokrytý stanmi. To miesto si vôbec nezasluhovalo názov mesto. Ulice boli zablatené, keďže krátko predtým pršalo, a keď prechádzali okolo stanu s veľkým nápisom ŽENY, zbadali pred ním dvoch mužov, ako sa váľajú po zemi. Asherov kôň uskočil nabok, aby sa im vyhol. Muži zápasili zakliesnení jeden do druhého a prikotúľali sa až k jeho kopytám. Asher mal čo robiť, aby zvládol vystrašené zviera. Keď sa mu podarilo uniknúť do bezpečnej vzdialenosti, zbadal Tynana, ako mizne v jednom z väčších stanov. Asher zoskočil zo sedla a nasledoval ho.

Našiel ho v bare opierať sa o pult, akoby mu patril všetok čas na svete. Za niekoľkými stolíkmi sedeli mu/i a hnili karty. Ty pozoroval jedného, ktorý vyzeral čistejší ako ostatní hostia. Mal oblečenú zlatom vyšívanú veslu a spoza opaska mu trčal pár pištolí s perleťovými rukoväťami.

Asher si objednal pivo a práve sa poriadne napil, keď sa hra skončila. Hazardný hráč zagánil na Tynana.

„Myslel som, že si zasa vo väzení.“

„Už ma pustili,“ odsekol Tynan. „A teraz som tu, aby som zinkasoval dlh.“

Hráč krátko prikývol a postavil sa k výčapnému pultu vedľa Tynana. „Dve whisky,“ povedal barmanovi a stíšeným hlasom sa spýtal: „Čo chceš?“

„Informáciu.“

„Môže byť drahá.“

„Už som za ňu zaplatil,“ vyhlásil Tynan. „Počul si niekedy o Beynardovi Dysanovi?“

Hráčovi zabehla whisky. Keď si odkašlal, pozrel na Tynana. „Tomu chlapovi sa radšej vyhni. Je zlý, naozaj zlý.“

„Má niečo, čo mi patrí, a chcem to späť. Kde ho nájdem?“

„Nechaj mu to. Čokoľvek ti vzal, nestojí to za to. Keby ťa mal pripraviť o život, nepovedal by som ani slovo, ale ten chlap ti môže vziať viac. Dobré ti radím, drž sa od neho čo najďalej!“

Tynan chvíľu čakal, potom sa spýtal: „Odpovieš mi, alebo budeš ďalej predstierať, že si moja matka?“

„Som veľmi rád, že som ťa poznal, Tynan. Pošlem ti na hrob kvety. Nevieť toho o ňom veľa, iba čo si ľudia šepkajú. Má dom niekde na severe. Je tam mesto, volá sa Sequona. Ak o ňom niekto niečo vie, tak to bude naisto dakto tamojší. Cestou sa môžeš naňho trochu povypytovať, no riskuješ guľku do hlavy, alebo lepšie do tyla. Ten chlap má rád súkromie. Neznáša, keď sa niekto mieša do jeho záležitostí.“

Muž dopil. „Čo ti vlastne vzal?“

„Dcéru Dela Mathisona.“

Hráč ticho zapískal. „Mathisonova moc proti Dysanovej. Nakoniec z toho bude vojna vojen. Tynan, kry si chrbát! Dysan má prsty vo všetkom a najíma si ľudí, aby zabili každého, kto mu skríži plány. Mal by si Mathisona nechať, aby svoju dcéru oslobodil sám.“

„Lenže on najal mňa. Ďakujem ti, Frank. Týmto sme si kvit.“ Potom sa obrátil a vyšiel zo stanu. Asher rýchlo dopil svoje pivo a vybehol za ním.

Tynan vonku zastal, no na Ashera vôbec nepozrel. „Počuli ste, čo povedal Frank. Môžete z toho vycúvať. Aj keď vás toto dobrodružstvo nebude stáť krk, po ňom už nebudete tým, kým ste.“

„Mám prísť o Mathisonovu dcéru?“ spýtal sa Asher, no sotva to dopovedal, Tynanovi preletela tesne okolo hlavy guľka. Vrhol sa do blata, pričom vystrel ruku a strhol so sebou aj Ashera. Asher nebol na nič podobné pripravený a padol tvárou rovno do kaluže. Nadvihol sa a vyplul z úst blato. Vtom znovu zadunel výstrel a prinútil ho zaľahnúť na zem. Za sebou počul buchot prevracajúcich sa stolov a krik mužov v stane, ktorý zasiahli obe guľky.

Asher pozrel na Tynana, ktorému sa podarilo nezašpiniť si tvár, a potom na pištoľ v jeho ruke. Za nimi sa ozval známy hlas.

„Stavím sa, že to bol Dysan.“

Asher sa obrátil a pozrel na Franka, ktorý sa krčil v otvore stanu so zbraňou v ruke.

„Zostaňte tu, kým nezistím, či môžem dajako pomôcť.“

O minútu Asher počul Frankovo volanie: „Naproti práve priviezli čerstvý náklad prostitútok. Všetky sú vraj panny.“

Tynan zakričal na Ashera, aby sa odvalil nabok a Ash bol rád, že ho poslúchol, pretože o niekoľko sekúnd sa zo stanu vyrútilo stádo mužov. „Teraz!“ počul Tynanov povel a rýchlo sa prebrodil blatom k zadnej časti stanu. Bol trochu zmätený, pretože nevedel, čo bude nasledovať, keď sa pri ňom objavil Tynan s koňmi. „Podme!“ vyval ho úsečne, vyskočil do sedla a obaja nechali špinavé mesto aj s jeho orgiami ďaleko za sebou.

Tynan zamieril na sever a tak rýchlo poháňal koná, že z oboch jazdcov začalo odletovať suché blato. Okolo poludnia vošli medzi stromy a ocitli sa na ceste, ktorú predtým Asher vôbec nevidel. Začalo pršať a obaja si stiahli klobúky do tváre.

Sotva bolo vidno na krok, keď Tynan zastal a zoskočil z koňa. „Neďaleko je jaskyňa. Tam prenocujeme,“ zakričal, aby prehlušil dážď.

O niekoľko minút už sedeli pri malom ohni, nad ktorým sa varila fazuľa a káva, a ich šaty boli takmer suché.

„Myslíte, že sa nám ju podarí nájsť?“ spýtal sa Ash a pichol do pahreby.

„Rátam s tým,“ uistil ho Tynan. Chrbtom sa opieral o sedlo a klobúkom si zakrýval tvár.

„Ak Dysanovi ide iba o peniaze, určite Chris neublíži, však?“

„Ani Pilar.“

„Ó, áno,“ spomenul si Ash. „Pamätám sa, že som ju videl v kuchyni. Slúži u Hamiltona, nemám pravdu?“

Tynan si posunul klobúk dozadu, vzal z ohňa fazuľu a začal ju rozdeľovať na tanieri.

Asher od neho prijal porciu a šálku kávy. „Predpokladám, že máte vlastný plán. Chcem povedať, že ste si dobre premysleli, ako zachránime Chris. Jej otec bude zúriť, ak dovoľíte, aby sa jej niečo stalo.“

„A vy prídete o jej peniaze,“ doplnil ho Tynan.

„Chris je veľmi prítťažlivá mladá žena, niekedy trochu tvrdohlavá, ale rozhodne prítťažlivá. Okrem toho nechápem, čo zlé je na tom, že chcem prevziať správu nad jeho majetkom. Nemá syna a Chris sa očividne neusiluje nájsť dakoho, kto by sa na to podujal." Vrhol ostrý pohľad na Tynana. „Dúfam, že si ju nechcete vziať vy? Mathison má dosť peňazí, aby..."

„Budeme spolu lepšie vychádzať, ak si svoje názory necháte pre seba. Priložte na oheň a choďte si ľahnúť. Ráno ideme ďalej."

Keď však Tynan zobudil Ashera tým, že mu prikryl ústa dlaňou, ešte zďaleka nebolo ráno. V Tynanových očiach sa výstražné zablysko a ukázal Asherovi, aby ho nasledoval z jaskyne. Ticho si vzali sedlá s vakmi a odviekli kone dolu vrškom. Ešte vždy pršalo.

„Koľko je hodín?" spýtal sa Asher zívajúc.

„Ak odtiaľto nevypadneme, udrela naša posledná hodina."

Asher pozrel na tmavý les, nasadol na koňa a nasledoval Tynana.

Išli celý deň a k večeru Asher zadriemal v sedle. Keď Tynan konečne zastal, jeho spoločník ani nespoznal stajňu.

„Odsedlajte svojho koňa," prikázal mu Tynan. „Alebo tu chcete stáť celú noc?"

Vysilený Asher ho poslúchol, nasypal koňovi do žľabu krmivo a slepo nasledoval Tynana najprv do tmy, potom hore schodmi, ktoré sa nachádzali v zadnej časti domu. Dokonca sa ho ani na nič nespýtal. Tynan vyliezol na strechu, prikročil sa, rozbehol a preskočil na strechu vedľajšieho domu. Asher bol rád, že je tma a nevidí hĺbku pod sebou. Keď takto prekonal tri strechy, Tynan vybral z vrečka kľúč, odomkol padacie dvere a zišiel po schodoch do podkrovia. Len čo sa ocitli vnútri, ticho prešiel cez dlhú chodbu a otvoril tretie dvere vľavo.

Mladá žena sa obrátila na posteli a ospalo na nich pozrela. „Alica, toto je Asher a potrebuje sa niekde vyspať."

Žena si pritiahla prikrývku pod bradu, obrátila sa na bok a znovu zaspala. Tynan strčil Ashera do izby a zatvoril za ním dvere. Minuli dvojce dvier, potom otvoril ďalšie.

Červená práve vstávala z postele a obliekala si šaty. „Zdalo sa mi, že niekoho počujem."

„Prečo je tu tak ticho?" začudoval sa Tynan a nalial si whisky.

„Prišli sem štyria muži a rozpútali prestrelku. Len čo sa všetko upokojilo, zatvorila som. Ty, hľadáli ťa!"

Dopil whisky na dúšok. „Sledujú ma už dva dni. Máš niečo pod zub?"

Červená otvorila skriňu a vybrala chlieb so syrom. „Vedela som, že prídeš, ale nesmieš tu zostať." Sadol si na pohovku. „Och, Ty, čo si zase vyviedol? Dúfala som, /e aspoň chvíľu budeš sekať dobrotu."

„Nechcú ma zabiť, iba mi potrebujú zabrániť, aby som našiel Chris," vysvetľoval s plnými ústami.

Chris!" Červená prudko zdvihla hlavu. „Tú malú klamárku? Dôverovala som jej a ona by ťa nechala hniť vo väzení, hoci si bol nevinný."

„Nuž, tak to na svete chodí. Čokoľvek však urobila, musím ju nájsť a vrátiť otcovi."

„Hoci ťa to môže stáť život?"

Ty ďalej jedol a neodpovedal. „Máš niekde ešte jednu posteľ? Prescottta uložíť vedľa Alice," rozhodol po krátkej úvahe.

„Môžeš mať moju," unavene povedala Červená. „Už ma prešla chuť na spánok. Koho ti pošlem? Minule si si dobre rozumel s Lenorou..."

„chcem sa iba vyspať," odvetil Tynan a znovu si dolial whisky. „Žiadne ženy."

Nevšimol si, ako Červená od prekvapenia otvorila a rýchlo zatvorila ústa. „V poriadku," pristala po chvíli. „No daj mi svoje šaty. Nechám ich vyprať."

Ticho pri ňom stála, kým sa nevyzliekol do spodkov a neľahol si do postele. Potom si k nemu sadla a chvíľu ho hladkala po vlasoch. Keď zaspal, pobožkala ho na čelo a po špičkách vyšla z miestnosti.

„Tynan!" vzrušene zvolala Červená a vrazila do spálne. „Prišli za tebou!"

Ty odkopol prikrývky a vyskočil na rovné nohy. „Dočerta, kde mám nohavice?"

„Ešte sú mokré. Spal si iba tri hodiny, no musíš zmiznúť. Dolu je šesť mužov a pýtajú sa na teba."

Tynan si rukou prehrabol vlasy. „Celé tri hodiny, vravíš? Dysan nenechá kameň na kameni."

„Dysan?" zhíkla Červená. „Prenasleduješ Beynarda Dysana?"

„Teraz nepotrebujem napomínanie, ale nohavice. Prines mi nejaké!"

„Nemala by som ti dať nič. Mala by som ísť za šerifom, aby ťa zamkol a zachránil ti život."

Tynan nestihol nič povedať a do izby vošla ďalšia žena. „Je mŕtvy," oznámila znechutene. „Vravela som ti, že nás nezvládne tri naraz." Zarazila sa a vyvalila oči. „Tynan, nevedela som, že si tu."

„Veď už odchádza," odsekla Červená, vystrčila ženu na chodbu a zatvorila dvere. „Teraz sa všetci dozvedia, že si tu a..." Vtom sa jej rozžiarili oči. „Sadni si sem a nehýb sa! Mám nápad." Rýchlo vyšla z izby, zatiaľ čo Tynan sa začal obzeráť po nejakom oblečení.

O niekoľko minút sa vrátila s hromadou bielych koží a strapcami. „Muž, ktorý práve zomrel, vystupoval v šou z divokého západu a toto už nebude potrebovať." Víťazoslávne zdvihla do výšky najvýstrednejšie oblečenie, aké kedy videl: biely kožený oblek s dlhými strapcami, ktoré lemovali rukávy od ramena až po zápästie. Okrem toho tam boli nohavice rovnakej farby, zdobené striebornými medailónmi a klobúk vysádzaný nepravými diamantmi veľkými ako mince.

Tynan však na oblečenie sotva pozrel. „Ak mi nedáš nejaké nohavice, ja..."

„Tu máš!" zvolala Červená a hodila mu kus kože.

„Ani za nič," bránil sa Tynan a švacol ich na zem. „Potrebujem..."

„Počkaj chvíľu, Ty. Sú šiesti a ty si sám. Obklúčili celý dom. Rachel povedala, že na streche zazrela pušku, takže ich môže byť ešte viac. Vyjdeš odtiaľto a nedajú ti najmenšiu príležitosť. Sú však presvedčení, že vedia, ako vy/e rás. Nečakajú tučného, opitého obchodníka s hadím olejom."

Tynan si sadol na posteľ. „Nechcem to počul."

„Radšej zomrieš, než aby si si to na seba navliekol:" zhíkla Červená.

„Chcem zomrieť vo vlastných čizmách a nohaviciach. Čo ak ma budú musieť pochovať v tej maškaráde?!"

Červená prevrátila oči. „To je najväčšia hlúposť, akú som kedy počula. Drahý, ako zachrániš to dievča, keď budeš mŕtvy? Pretože presne to sa stane, keď odtiaľto vyjdeš vo vlastných šatách. V tomto prevleku sa môžeš odvážiť na ulicu. Všetci budú takí oslepení diamantmi a striebrom, že ti vôbec nepozrú do tváre. A to nie je všetko! Patria k tomu biele čizmy, strieborné pistole s bielymi rukoväťami a dokonca strieborné guľky! Budeš v plnej paráde."

Tynan si sadol na posteľ a zovrel pery.

„Ak sa necháš zabiť, postarám sa, aby ťa pochovali v tomto," vyhrážala sa mu Červená.

Ty pokrútil hlavou. „Dúfam, že Mathison ocení, akú obeť som priniesol, len aby som mu vrátil dcéru."

„No tak, poponáhľaj sa! Musíme ťa trochu vypchať, aby ti ten oblek padol."

O hodinu stál Tynan uprostred hlúčka vysmiatych žien. Asher fajčil hrubú cigaru a sedel v kresle s Alicou na kolenách.

„Vyzeráte skvele, Tynan," povzbudzovala ho. „Sedí vám ako uliaty."

Červená chytila Tynana za ruku, ktorou držal rukoväť pištole, a prezerala si jeho vlasy, zabiele od púdry.

Do nohavíc, ktoré patrili mŕtvemu hercovi, mu ženy všili vankúše, aby vyplnil celú šírku obleku. Teraz mal brucho, ktoré mu ovísalo cez strieborný opasok, a nohavice po kolená.

„Takú krásu je hriech zakrývať," poznamenala Lenora a pohladkala Tynana po zadku.

„Vyzeráš dobre," skonštatovala Červená, „aleje načas urobiť si správnu náladu. Ten muž sem prišiel s vytasenými koltmi. Mal by si odtiaľto vyjsť rovnako."

„Mne sa páči, keď vytasíš kolt," zašepkala mu Lenora do ucha.

„Na to teraz nemá čas," odsekla Červená. „Ste pripravený, pán Prescott?"

„Kedykoľvek."

„Tak mu pomôžte vyjsť von, je veľmi opitý. Sám to nezvládne. Rozumieš, Ty?"

Tynan ticho prikývol.

„Kôň je osedlaný?" spýtala sa Červená.

„Aký kôň?" začudoval sa Ty.

„Až ho uvidíte, spoznáte ho," zasmial sa Asher. „O tom nepochybujem."

Červená položila Tynanovi ruku na plece. „Drahý, chcem ťa ešte niekedy uvidieť a toto je jediný spôsob. Pobožkaj ma a choď!"

Ty ju pobožkal na líce a vyšiel z miestnosti, štrngajúc dlhými, ozdobnými ostrohami o drevenú dlážku. Pri schodoch zastal, vytiahol spoza opaska obe strieborné pištole a vystrelil do stropu. O minútu zišiel na prízemie, ovešaný ženami.

„Som nebezpečný ako štrkáč a dvakrát rýchlejší," chvastal sa a neisto sa zakolísal. Potom si k sebe pritiahol jednu krásavicu, pobožkal ju a znovu vystrelil, tentoraz smerom k stolu, pri ktorom sedelo niekoľko mužov. Zasiahol dva poháre piva a tesne minul urasteného kovboja.

Kovboj vstal a vykročil k Tynanovi, no Asher ho ochránil vlastným telom.

„Je opitý," vyhlásil. „Nevie, čo robí."

„Radšej ho odveďte preč," zavrčal muž s rukou na pažbe pištole.

„Som silný ako grizly a oči mám ako jastrab," zavyl Tynan.

„No tak poď, ty jastrab, vypadnime odtiaľto," napomínal ho Asher a postrkoval k dverám.

„Som najlepší jazdec, strelec a..."

Keď Asher videl, že Tynan znovu mieri na stôl s prizeraúcimi sa kovbojmi - pravdepodobne Dysanovými mužmi - udrhel ho po ruke, takže guľka zasiahla obraz nad barom a vyvrtala dieru do okrúhleho zadku holej ženy, čo na ňom bola namaľovaná.

„Som vysoký ako jedľa a škaredý ako čert, ale dievčatá ma milujú, lebo som tvrdý ako žula," zašiekral Tynan, keď ho Asher odvliekol na ulicu.

„Vysadnite na toho prekliateho koňa, než nás zabijú," zavrčal naňho Ash.

Pred nimi stál biely žrebec s ružovými očami a bielym koženým sedlom. Ty naňho bez váhania nasadol, jednou rukou chytil opraty a druhou vytiahol pušku z puzdra na boku. Potom ostrohami bodol koňa do slabín a vyrazil na sever, strieľajúc na strechy domov. Niektorí muži, čo sa tam skrývali, nepremohli zvedavosť a vstali, aby zistili, čo sa robí. Tynanove guľky ich minuli len o niekoľko centimetrov.

Asher, ktorý sa rútil za ním na vlastnom koni, bol v tvári bledý ako Tynanov biely oblek, no muži na strechách si asi mysleli, že im zadarmo predvádzajú šou a niekoľkí dokonca rozšafné vystrelili k oblohe.

Asher sa upokojil až niekoľko kilometrov za mestom, kde Tynan zmizol za stromami. Len čo ho Asher dobehol, našiel ho zúfalo prehľadávať biele sedlové vaky.

„Čo sa stalo?“ spýtal sa Asher a zoskočil z koňa.

„Dúfal som, že tu budú aj iné šaty. Dočerta! Červená mi dala iba tieto.“

„Zdalo sa mi, že si vystačíte aj s nimi. Uvedomujete si, že ste takmer zastrelili jedného z Dysanových mužov?!”

„Ja som ich napočítal jedenásť. A vy?”

„O čom to hovoríte?”

„Prečo som podľa vás robil taký hluk? Chcel som, aby všetci vystrčili hlavy. Vnútri boli štyria, na strechách piati a dvaja prišli zozadu. Na juh od mesta sú možno ďalší. Dávam im dve hodiny, aby pochopili, že som ich oklamal. Za ten čas si musím zaobstarat' nové šaty a zbaviť sa tohto.“ Neveriaco pozrel na koňa s ružovými očami. „Akoby sme chceli skryť horu v domčeku pre bábiky. Kiežby sme našli niekoho, kto by bol ochotný nosiť tieto handry. Dysanovi muži by potom prenasledovali jeho a my by sme získali trochu času.”

Asher si odfrkol. „Áno, ale kde máme toho blázna hľadať? Neviem o nikom, kto by si ich obliekol, keby ste mu za to slušne zaplatili, a keby ste mu ich chceli darovať, určite by vás podozrieval. Najlepšie bude, keď ich spálime. Nemáme nádej, že sa nám podarí nájsť takého hlupáka.”

„Ktovie,” poznamenal Ty, zosadol z koňa a zahrešil, pretože sa zamotal do strapcov. „Svet je plný všelijakých čudákov.”

Tynan stál prilepený k bielej stene budovy a dúfal, že ho nezbadajú. Asher sa s hľadaním náhradných šiat za biely oblek vôbec neponáhľal. Pred niekoľkými minútami si Ty myslel, že by mal Asherovi niečím zapchať ústa, no nakoniec sa mu ho podarilo presvedčiť, že je v jeho vlastnom záujme, aby mu pomohol nájsť nové šaty.

Pomaly vyzrel spoza rohu, aby zistil, či niekto nieje nablízku. Keď sa presvedčil, že ulica je prázdna, urobil dva kroky smerom k napájadlu a vopchal podeň hlavu. Asher poznamenal, že okolo seba šíri vôňu konvalinkového prášku, ktorým mu Červená nabelila vlasy.

Keď chcel zdvihnúť hlavu, cítil na krku dôverne známy chlad hlavne.

„Pomodli sa," povedal muž, „pretože toto je tvoja posledná minúta."

„Lester Chanry," poznamenal Tynan, odtiahol sa a pozrel na útočníka. Bol to vysoký, chudý muž s červenými vlasmi, čo mu siahali až na kostnaté plecia. Tvár mal posiatu pehami a obočie aj mihalnice také svetlé, že ich sotva bolo vidieť. Jeho oblečenie pozostávalo zo svetločervenej košele a širokého pásu indiánskych korálok, ktorý mal prehodený cez plecia. Vlasy mu zdobili tri strieborné mušle. „Lester, som rád, že ťa zase vidím. Vlastne som o tebe iba nedávno rozprával."

„To ti verím. Určite si sa chválil, ako si zabil môjho brata. Nemám pravdu?"

„Bola to nehoda."

Lester pritisol Tynana k stene. „Zabil si ho a teraz za to zaplatíš."

„Neurobil som to, a ty to vieš."

„Šerif prenasledoval teba a rovnako dobre si ho mohol zabiť sám. Ty si ten, kto za to zaplatí. Si pripravený zomrieť?"

„Len ak mi sľúbiš, že ma pochováš v mojom novom obleku."

Lester konečne pozrel na Tynanovo výstredné oblečenie. „Sľúbiš mi to, však, Lester?" naliehal Tynan, nespúšťajúc z neho oči. „Je to moje posledné želanie, takže by si mi ho mal splniť."

„Kde si zohnal takú parádu?" spýtal sa Lester s úctou v hlase.

„Jeden muž prišiel o život, kým som sa k nej dostal," klamal Tynan. „Tak čo, sľubuješ?"

„Nuž... Mohol by si mi ich predať. Páčia sa mi."

„Predať? Na čo mi po smrti budú peniaze? Navrhmem ti obchod. Darujem ti ich, ak ma necháš odísť."

Lester znovu pritisol Tynana k stene. „Jednoducho ťa zastrelím a vezmem si ich."

„Budem silno krváčať. Keď sa porežem pri holení, vždy všetko zašpiním. Na obleku zostanú také fľaky, že ho už nebudeš môcť nosiť. A navyše by ti k nemu chýbal vhodný kôň."

„Kôň?" spýtal sa Lester. „Chceš ma oklamať, Tynan? Ak áno, tak..."

„Lester, bojujem predsa o život. Ty ma nezabiješ a ja ti dám tento biely oblek a beluša s bielym sedlom."

„S bielym sedlom?" zhíkol Lester. „Ešte nikdy som nevidel biele sedlo. Tynan, ak ma ťaháš za nos..."

„Prestaň sa oháňať tou pištoľou a ja ti ukážem, kde som ukryl koňa a dám ti ho aj s potvrdením. Potom to bude legálne. Ak ma však zastrelíš, získaš zakrvavený oblek a nikdy to zviera nenájdeš. Nájde ho decko nejakého farmára a získa jediné biele sedlo na svete. Už som ti povedal, že uzdu zdobia malé strieborné medailóniky?"

Lester dlho rozmýšľal o lákavej ponuke, a keď Tynan zdvihol ruku, aby mu ukázal hojdajúce sa strapce, konečne sa rozhodol.

„V poriadku, ale ak ma chceš oklamať..." „Oklamať Chanryho? Lester, ešte nie som taký starý blázon. Pod' so mnou. Čím dlhšie to potrvá, tým bude pre mňa rozlúčka s tým odevom bolestnejšia," dodal so vzdychom.

Keď Chris schádzala po schodoch, snažila sa vytiahnuť si šaty vyššie, ale nebolo na nich dosť látky, aby si nimi zakryla prsia. Stačil jej jeden pohľad na Pilar a uvedomila si, že jej spolutrpiteľka toho vystavuje na obdiv viac, než by bola ona niekedy schopná.

Na prízemí obaja muži zastali a nechali ženy stáť vo veľkej miestnosti s tehlovou dlážkou a tmavým nábytkom, ktorý pokrývali hodvábne plachty. Bola to prepychová miestnosť s niekoľkými kreslami a menším stolom pri stene.

Vľavo boli dvere a vedľa nich okno. Chris rýchlo zamierila k dverám a stlačila kľučku, no sklamané zistila, že sú zamknuté. Len čo sa pohla k oknu, za chrptom jej zaznel hlas.

„Všetky východy sú zamknuté, slečna Eskridgeová.“

Hneď ho spoznala. „Vy!“ zvolala a prudko sa zvrtila.

„Myslel som, že to viete od samého začiatku,“ poznamenal Beynard Dysan. „Sledovali ste ma predsa v dome aj v lese, takže nebolo ťažké uhádnuť, kto vás uniesol.“

„Sledovala som Owena, nie vás,“ namietla pošepky.

„Ale tak, aby som o tom nevedel, však? Smiem vás pozvať na večeru, dámy?“

Chris pred ním s odporom cúvla.

„S radosťou prijímame,“ pohotovo zareagovala Pilar, chytila Chris za ruku a odvieďla k Dysanovi. „Zomierame od hladu.“

Chris nechala Pilar rozprávať, zatiaľ čo Dysan ich viedol do jedálne, pretože potrebovala čas, aby sa spamätala z prekvapenia. Ak chcela niečo zistiť, musela prekonať vrodený odpor voči tomu mužovi. Keď jej Dysan pritiahol kreslo, dala si pozor, aby pred ním neuhla.

Všetci si posadali za stôl a kým im nosili jedlo, Dysan pozrel na Chris sediacu oproti nemu a spýtal sa: „Čo malo znamenať to číslo u Hamiltona? Čo ste sa pokúšali zistiť?“

Chris sa s odpoveďou neponáhľala. Nechcela tomu človeku prezradiť nič dôležité, kým nezistí, koľko už vie. „Môj otec...“ začala, vložila si do úst jedlo a usilovne prežúvala, aby natiahla čas.

„Áno,“ pomohol jej Dysan. „Viem, že váš otec spáchal samovraždu, ale dajako to súviselo s vašim manželom, však?“

Chris sa presvedčila, že Dysan nevie, kto v skutočnosti je. Ešte vždy ju považuje za Dianu Eskridgeovú. „Whit a ja sme...“ Pozrela na jedlo a pokúsila sa vyroniť slzu. „Veľmi ho ľúbim, ale môj otec...“

Zažmurkala na Dysana dlhými mihalnicami a všimla si, že stráca trpezlivosť a s odporom kriví pery. Preboha, pomyslela si Chris túžobne, nech si myslí, že som slabá a zbabelá ženuška. Pilar na ňu vrhla prekvapený pohľad a potom sa so záujmom zahľadela do svojho taniera.

„Čo ste hľadali u Hamiltona?“ spýtal sa Dysan a jeho tón prezrádzal, že jej plachosť sa mu hnuší.

„Môj bratanec Lionel bol v nebezpečenstve. Chcela som mu pomôcť. Prečo ste nás uniesli? A čo s nami chcete urobiť? Iba som sa snažila pomôcť Lionelovi. A Pilar s tým nemá vôbec nič spoločné.“

Dysan začal jesť. „Pokladajte sa za mojich hostí. Obávam sa, že vás nemôžem pustiť, no kým tu pobudnete, nič vám nebude chýbať.“

„Ale prečo sme tu?“ spýtala sa Chris a naklonila sa dopredu.

Dysan na ňu vrhol letmý pohľad a nič nepovedal.

„Budú nás hľadať, viete?“ ozvala sa Pilar do ticha.

„Máte na mysli vášho manžela? Čakáte, že sem príde a zachráni vás? Zaútočí na mňa hrabľami?“

„Nie hrabľami, ale...“ vyhrkla Chris, no rýchlo sa spamätala. „Nieкто nás nájde.“

Dysan položil vidličku a oprel sa o operadlo. „Poslal som sto mužov, aby strážili územie medzi mojím a Hamiltonovým domom. Majú zastreliť každého, kto sa opýta na niektorú z vás alebo na mňa. Ubezpečujem vás, že vás nikto nezachráni.”

„Takže chcete výkupné?” spýtala sa Chris bez rozmýšľania.

„Ako by som za vás mohol získať výkupné?” spýtal sa s náhlým záujmom. „Kto by za vás zaplatil?”

„Peniazmi nikto,” pokojne povedala Pilar, „ale niekto možno bude ochotný zaplatiť vlastným životom. Nakoniec nás nájdú.”

Dysan si ju od hlavy po päty premeral urážlivým pohľadom. „Možno máte pravdu, ale to sa ešte uvidí, nemyslíte? Je mi ľúto, ale už vám nemôžem venovať viac času. Odvedú vás späť do izby. Tam budete čakať.”

„Dokedy?” spýtala sa Chris.

„Kým sa nerozhodnem, čo s vami urobím,” odsekol Dysan, vstal a odišiel. Chris bez otáľania zabalila do servítky niekoľko plátkov hovädzieho mäsa a vopchala si ich do vrečka. Vzápätí vošli do jedálne dvaja muži, ktorí ich uniesli, a odprevadili ich do izby na poschodí.

„Tak čo sme zistili okrem toho, že ak ho nahneváme, nedovolí nám dojesť večeru?” spýtala sa Pilar, len čo osameli. „Naozaj si myslíte, že poslal sto mužov, aby strážili celú cestu, ako tvrdil?”

Chris pozrela von oknom a pokúšala sa odhadnúť, koľko metrov ich delí od zeme. „Ten chlap je schopný všetkého. Prečo sme tu?” takmer skríkla. „Nevie, kto je môj otec, takže nás tu nedrží kvôli výkupnému. Keď nám poslal tieto šaty, zišlo mi na um, že chce niektorú z nás... fyzicky, chápete? Ale nezdá sa, že by sme ho zaujímali. Tak čo od nás chce?”

„Viete niečo, čo on nevie a čo by sa chcel dozvedieť?”

„Pravdaže,” odvetila Chris. „Myslí si, že viem, kde je stratený poklad Inkov. Keby sa chcel niečo dozvedieť, prečo by sa nás nespýtal?”

„Zaujímal ho iba to, či nás Tynan bude hľadať,” nahlas rozmýšľala Pilar. „Myslíte, že chce dostať Tynana?”

Chris zovrela pery do úzkej čiary. „Jediní ľudia, ktorí sa zaujímajú o Tynana, sú zločinci a odpadlíci. Pochybujem, že Dysan ho chce dostať do väzenia za nejaký zločin, ktorý spáchal tento týždeň.”

Pilar na ňu chvíľu uprene hľadela. „Vy sa naňho hneváte, však? Čo vám urobil?”

„Urobil zo mňa blázna, to je všetko.” Sadla si na posteľ. „Nemyslím, že Dysanovi ide o Tynana. Keby to tak bolo, mohol ho dostať oveľa ľahšie, nie vďaka takémuto komplikovanému plánu. Mohol ho pozvať na piknik a Tynan by si to s ním ochotne vybavil. Nie, za tým bude niečo iné. Dysan asi naozaj vie, kto je môj otec, a brúsi si zuby na výkupné. V tom prípade tisíc pušiek dáva zmysel, lebo Dysan by si neželal, aby sa nás niekto pokúsil oslobodiť.”

„Nás?” spýtala sa Pilar. „Ešte ste mi nevysvetlili, prečo som tu.”

„Ktovie? Pilar, nemyslíte, že keby sme pozväzovali tieto plachty, dosiahli by až na zem?”

„Stratili ste rozum?” zhíkla Pilar a podišla k oknu. „Nevidíte tých ozbrojených zloduchov? Vari si myslíte, že by nám iba zamávali, keby nás videli liezť dolu?”

„Nie, ak ujdeme v noci.”

„Chris,” trpezlivo jej dohovárala Pilar. „Počkajme tu, kým váš otec nezaplatí výkupné, a potom budeme voľné.”

Chris na ňu dlho mlčky hľadela. „Čakáte vari, že nás Dysan pustí, aby sme ho mohli identifikovať ako únoscu? Nie, o tom pochybujem. Dysan možno získa výkupné, ale nebude riskovať naše svedectvo proti nemu.“ Zmlkla a pozrela Pilar rovno do očí. „Len čo získa peniaze od môjho otca, zabije nás. Až dovtedy nás musí nechať nažive pre prípad, že otec bude žiadať dôkaz.“

Pilar si sadla na posteľ. „Koľko času nám podľa vás ešte zostáva?“

„Otec urobí čokoľvek, aby získal peniaze, ktoré si od neho Dysan vypýta a...“ Znovu sa odmlčala, pretože do očí jej vyhrkli slzy. Možno už nikdy neuvidí svojho otca, ani nič iné okrem tejto miestnosti. „Prinesie výkupné, ako rýchlo bude môcť. Ak Dysan poslal žiadosť o výkupné, zatiaľ čo nás viezli sem, peniaze by mali prísť do dvoch dní.“

„Dva dni?“ zhĺkla Pilar a zdvihla hlavu. „To značí, že Tynan by sem mohol doraziť už dnes večer.“

„To nemôžeme riskovať,“ namietla Chris a chytila Pilar za ruky. „Chcete ísť so mnou, alebo počkať tu a dúfať, že privediem pomoc?“

„Mali by sme tu zostať obidve,“ vyhlásila Pilar a vzdychla si. „V poriadku, zostanem tu. Možno sa mi podarí chvíľu tajiť váš útek.“

„Ak Dysan zistí, že som ušla, povedzte mu, že ste Christiana Mathisonová. Budeme pred ním v bezpečí, kým preňho môj otec zoženie tie peniaze. Pomôžete mi potrať a zviazať plachty?“

„Keď to musí byť,“ znovu si vzdychla Pilar a s údivom pozrela na svoje roztrasené ruky. „Pravdaže vám pomôžem.“

Keď vošli do mestečka Sequona, Tynan zastavil Ashera pohybom ruky. „Chcem, aby ste išli prvý. Chodte clo veľkého hostinca, čo sa nachádza asi v polovici ulice, a sadnite si k rohovému stolu. Nerobte nič, iba si objednajte pivo a čakajte na mňa. S nikým sa nerozprávajte, rozumiete?“ „Nebojte sa o mňa. Viem sa o seba postarať.“ „Položte si pušku na kolená, zakryte ju klobúkom a čakajte. Chcem, aby ste boli pripravený, keď sa začne strieľať.“

„Strieľať?“ zašepkal Asher. „Ako viete, že sa bude strieľať?“

„Máte dosť skúseností, aby ste to očakávali. Ste pripravený?“

Asher mlčky prikývol, trhol opratami a zamieril po dlhej prašnej ceste k hostincu. Keď vošiel dnu, tesne okolo neho preletelo akési telo a pristálo na ulici.

„A zostaň vonku!“ zakričal za ním mohutný muž v zástere a oprel si ruky v bok.

Asher chvíľu počkal, či ešte niekto nevyjde z dverí, a potom vošiel dnu. Chvíľu musel stáť pri pulte, kým hráči pokra neuvolnili zadný stolík, potom si k nemu sadol s pohárom piva. Čo najnenápadnejšie vybral pištoľ z puzdra, položil ju na stôl a zakryl klobúkom.

Keď sa objavil Tynan a všetci upreli pohľady naňho, Asher sa opieral o operadlo stoličky a tváril sa, že spí. Ty mal pravdu, pomyslel si Asher. Naozaj tu naňho čakajú.

Tynan si objednal whisky a zatiaľ čo ju pil, podišla k nemu žena, objala ho okolo pása a pohladkala po chrbte. „Čo keby si pozval dámu na pohárik?“ zahrkútala sladko. Asher sa vzpriamril do šedú a predstieral, že ho veľmi zaujíma pivo. V skutočnosti nenápadne pozoroval mužov okolo seba. Napravo sedel tučný, špinavý kovboj, ktorý rukou pomaly siahla k opasku, kde mal zbraň. Zmiznite z cesty, madam, zúfalo si pomyslel Asher.

Tynan sa od ženy trochu odtiahol. „Zlatko, rád by som sa s tebou podelil o viac ako o pohárik. Myslíš, že by sa to dalo zariadiť?“

Žiarivo sa naňho usmiala.

„Čo keby si išla hore a počkala tam na mňa? Len si trochu ovlažím hrdlo a prídem za tebou.“

Žena v špinavých červeno-čiernych šatách vrhla víťazoslávny pohľad na ostatné pipky v hostinci a zamierila k schodisku. Keď prešla polovicu cesty, Ty sa obrátil k barmanovi a nahlas vyriekol: „V skutočnosti potrebujem nejaké informácie. Neviete, kde by som našiel Beynarda Dysana?“

Na kratučkú chvíľu nastalo ticho, potom vyletela prvá guľka. Tynan pozoroval miestnosť v zrkadle nad barom, prudko sa zvrtol, prikrčil a vypálil od pásu na tučného kovboja, ktorý stál oproti Asherovi. Ash vyskočil so zdvihnutou zbraňou a zastrelil ďalšieho muža na balkóne, ktorý sledoval dianie v hlavnej miestnosti. Keď mu okolo ucha zahvízdala guľka, vrhol sa na zem, prevrátil stôl a skryl sa zaň.

Počas streľby sa snažil zistiť, kde je Tynan, aby ho mohol chrániť. Ty cúval k východu a uhýbal pred guľkami. Len čo prišiel k dverám, Asher zbadal v okne vľavo od neho hlavu akéhosi muža. Vstal a skríkol: „Tynan!“

Ty sa obrátil, vypálil do okna a vybehol z hostinca vo chvíli, keď sa Asher pokúsil vrátiť za stôl, no náhle pocítil páľčivú bolesť v nohe.

Asher zostal v hostinci sám, uväznený za malým stolíkom niekoľko krokov od východu. Sadol si na zem, aby dobil pištoľ, a práve si prezeral zakrvavenú nohu, keď sa v hostinci ozval tichší, avšak hrozivejší výstrel z pušky.

Vykukol spoza stola a zbadal Tynana. Stál vo dverách s puškou na pleci. „Kto sa pohne, toho zastrelím. Poďte sem, Prescott,“ prikázal Asherovi.

Keď Asher vyliezol z úkrytu, Tynan zastrelil muža v kúte, ktorému vypadla z ruky pištoľ.

„Hľadáš Beynarda Dysana. Potrebujem vedieť, kde je. Kryte mi chrbát,“ zašepkal Asherovi.

V hostinci zostali už iba štyria muži - a päť mri vôl. Ostatní hostia buď ušli, keď sa začala streľba, alebo boli po smrti.

„Ty!“ obrátil sa Tynan k vysokému mužovi s jazvou na oku. „Ty budeš prvý. Ak mi hneď nepovieš, čo chcem vedieť, odstrelím ti ruku. Kde býva Dysan?“

Tynan si pevnejšie oprel pušku o plece.

„Má veľký ranč desať míľ severne odtiaľto,“ odvetil muž. „Ale strážia ho a nevpustia dnu nikoho, koho sám nepozval.“

„To je môj problém.“ Tynan začal cúvať, zatiaľ čo Asher pred ním pozoroval dav, ktorý sa zhromaždil na ulici. Vonku na nich čakali osedlané kone.

„Cválaj, ako najrýchlejšie vieš,“ zavolał Tynan na Ashera, keď nasadli na kone a vyrazili na sever.

Asher nasledoval Tynana, ktorý opustil mesto a zamieril k lesu. Chvíľu si myslel, že Tynan vie, kam má ísť, no len čo zišli z cesty a ocitli sa medzi stromami, Tynan niekoľko ráz zastal a obzrel sa. „Nevyznáte sa tu, však?“ spýtal sa ho Asher.

„Keby som sa vyznal, vedel by som, kde Dysan žije. Zosadnite. Myslím, že som to našiel.“

„Čo je to? Kde sme?“

„S niekým sa tu stretneme.“

„S kým?“ vyzvedal Asher, ale Tynan neodpovedal. Zosadol z koňa, sňal zo sedla vaky a Asher nasledoval jeho príklad, pričom zažmurkal od bolesti.

„Ukážte mi nohu,“ požiadal ho Tynan, keď si Asher sadol na zem. Po zbežnej prehliadke vybral z vaku fľašu whisky. „Bude to štípať, ale zničí všetky baktérie. Nie je to vážna rana. Zakrátko budete v poriadku, iba vás to trochu zabolí.“

Asher takmer vykrikoł, keď mu Ty nalial alkohol do otvorenej rany, no podarilo sa mu ovládnuť.

„To je vaše prvé zranenie z prestrelky?“ spýtal sa ho Tynan pobavene.

„Tento týždeň áno,“ odvetil Ash a snažil sa nadýchnuť.

O hodinu obaja muži práve ležali pod stromami, keď Ash začul za sebou nejaký zvuk. Pozrel na Tynana, ale ten ho očami vystríhal, aby bol ticho. Ash predstieral, že spí, a očarene pozoroval ženu v stredných rokoch, ako sa takmer nehlučne zakráda k Tynanovi.

Len čo sa priblížila tesne k mužovi, ktorý si zakrýval tvár klobúkom a vyzeral, akoby spal, vystrel ruku, schmatol ju a zovrel v náručí.

„Pusť ma!“ zvolala neznáma.

„No tak, Belie, vari sa na mňa ešte nehneváš?“

„Keby som mohla, vzala by som na teba nôž!“

Tynan ju držal a bránil sa pred rukami, ktoré sa ho snažili poškriabať. „Vieš, že som ti nechcel ublížiť, ale to dievča malo iba trinásť rokov. Nemohol som ti dovoliť, aby si ho predala tomu starému chlapovi.“

„Nemal si strieľať v mojom nevestinci, aby si ju zachránil. Prišla som o všetko. Musela som sa vrátiť na ulicu a zarobiť peniaze, aby som splatila škody, ktoré si spôsobil.“

Tynan ju pobožkal na krk. „Určite si zarobila celý majetok.“

„Nezarobila!“ skríkla nahnevane, no prestala sa brániť. „Vlastne áno, ale nebolo toho tak veľa, ako si myslíš. Čo tu robíš? A ešte k tomu sa vypytuješ na Dysana! Asi ťa omrzel život.“

„Chcem ho nájsť. Vieš o ňom niečo?“

„Nie toľko, aby som kvôli tomu chcela prísť o život. Čo ti urobil?“

„Uniesol Chris Mathisonovú,“ odvetil Asher. „Dovoľte mi, aby som sa predstavil. Asher Prescott k vašim službám, madam,“ riekol a sňal si klobúk.

Žena sa pokúsila vytrhnúť Tynanovi, ale on ju nepustil. „V poriadku, čo odo mňa chceš?“ spýtala sa a vzdychla si. „Tynan, v najbližších dňoch budeš potrebovať nejednu láskavosť.“

„Na ženách sa mi páči, že vždy vedia dávať.“

Žena mu zrazu zmeravela v náručí. „Chris? To je žena? Tynan, ak si myslíš, že ti pomôžem nájsť inú ženu, tak...”

Ty ju pobožkal, aby ju umlčal. „Je to čisto obchodná záležitosť. Jej otec ma najal, aby som ju priviedol späť a Dysan ju má.“

„V tom prípade by si urobil lepšie, keby si ju nechal tam, kde je. Keď s ňou Dysan skončí, nebude mať veľkú cenu.“

Tynan sa zamračil. „Hovoriš z vlastných skúseností?“

„Videla som dievča, keď s ním skoncoval. Nemá rád ženy. Vlastní ranč kúsok odtiaľto, no veľmi sa tam nezdržiava. Myslím, že dosť často chodí na Východ a nechápem, prečo sa stále vracia do tejto bohom zabudnutej diery. Má dosť peňazí, aby mohol žiť, kdekoľvek chce.“

Tynan jej pustil ruky, ale žena mu zostala sedieť na kolenách. „Počul som, že tu má nejaké obchody.“

„Hovorí sa, že má prsty vo všetkých zločinoch, čo sa tu v poslednom čase stali, ale nikto mu ešte nič nedokázal. Muži zákona sa ho boja.“

Tynan chvíľu mlčal. „Počul som, že jeho ranč strážia. Ako spoľahlivo ho strážia?“

„Mohla by si z neho vziať príklad aj armáda. Muži vo dne v noci obchádzajú jeho veľký dom a na noc vypúšťajú psy. Každý, kto sa k nemu čo len priblíži, na to škaredo doplatí. Ľudia vravia, že tie psiská vedú človeka roztrhať na kusy.“

„Už sa niekomu podarilo preniknúť dnu?“ spýtal sa Asher.

„Prečo by mal byť niekto taký hlúpy, aby sa o to pokúšal?“ namietla žena a preskakovala pohľadom z jedného na druhého.

„Belie, poznáš človeka, ktorý tam bol? Rád by som mu položil niekoľko otázok.“

Belie si pozrela na ruky. „Ak mám byť úprimná, minulý rok som tam bola. Išla som tam s niekoľkými dievčatami a... Tynan, nerada si pripomínam, čo sa tam v tú noc stalo.“

Tynan si ju pritiahol k sebe a oprel si jej hlavu o plece. „Dysan drží v zajatí mladú ženu. Prescott a ja ju chceme oslobodiť, takže potrebujem všetku pomoc, ktorú môžem získať. Keby si mi povedala, na čo sa pamätáš, napríklad ako to vnútri vyzerá, bol by som ti veľmi vďačný.“

Belie sa od neho odtiahla. „Po tom, čo si mi urobil, si pomoc nezaslúžiš, ale urobím, čo budem môcť.“ Zvodne naňho pozrela. „Ešte som nezabudla na chvíle, ktoré sme spolu strávili v San Antóniu. Spomínaš si?“

„Každý deň môjho života,“ ubezpečil ju Tynan s úsmevom. „Podľa toho posudzujem všetko ostatné. Prescott, máte papier? Belie nám nakreslí plán domu.“

Zložil si ju z kolien, zatiaľ čo Asherovi sa podarilo rozhybať meravú nohu a doplaziť ku koňovi. O niekoľko minút všetci traja hľadeli na mapu, ktorú Belie nakreslila, a o hodinu neskôr muži znovu nasadli na kone.

Belie pozrela na Tynana. „Mimochodom, včera ťa v meste hľadal dajaký muž.“

„Ako vyzeral?“

„Vysoký, chudý, s dlhými červenými vlasmi. Ruku mal zavesenú v šatke okolo krku a nápadne kríval. Veľmi mu záležalo na tom, aby ťa našiel.“

Tynan sa k nej sklonil zo sedla a pobožkal ju. „Povedz mu, že si ma videla asi päťdesiat kilometrov južne odtiaľto.“

Usmiala sa naňho. „Možno to urobím, ak sa tu cestou späť zastavíš a odškodníš ma za to, čo si urobil v mojom nevestinci.“

„Možno to urobím.“ Tynan sa na ňu usmial a obrátil koňa na sever, kde sa nachádzal Dysanov ranč.

Pilar sedela na zemi, chrptom sa opierala o posteľ a napriek dobrým úmyslom zaspala a nič nepočula, kým jej ústa nezakryla čiasa ruka.

„Tynan?“ prekvapene zhĺkla a prudko otvorila oči. „Si to naozaj ty?“

„Kde je Chris?“ spýtal sa súčasne s ňou.

Pilar sa vzpriamila. „Neviem. Je preč už niekoľko hodín. Počula som psí štekot a krik strážcov, no od nej ani hláska. Ty, mám o ňu veľký strach.“

Výraz jeho tváre jasne hovoril, čo si myslí o Chrisinom úteku. „Ako sa dostala von?“

Pilar vstala. „Roztrhali sme posteľné plachty. Po nich sa spustila z okna. Tynan, veď ty si zranený! Sadni si!“

„Nemám čas. Musím ju nájsť, a to čo najskôr. Nechaj to, nie je to nič vážne, iba zopár psích pohryznutí. Dočerta, prečo si jej dovolila odísť? Viem, že Chris nemá rozum, ale od teba by som čakal viac. Upozorňoval som ťa, aby si na ňu dávala pozor!“

„Ako som jej mala zabrániť? Dysan povedal, že vyslal sto mužov, aby zastavili každého, kto nás príde hľadať. Chris tvrdila, že Dysan nás nikdy nepustí, lebo by sme ho mohli identifikovať.“

„Už sa spojil s Mathisonom?“

„To je práve zvláštne, Ty. Nie som si istá, či Dysan vie, kto Chris je. Hovoril o tom, že jej otec spáchal samovraždu a o jej manželovi - podvodníkovi. Ak nevie, že Chris je bohatá, prečo nás uniesol?“

„O jeho úmysloch budeme rozmýšľať neskôr. Teraz mi robia väčšie starosti jeho zbrane. Videla si, čo Chris urobila, keď sa ocitla na zemi? Pokúsila sa ujsť cez záhradu, alebo sa vrátila do domu? Veľmi rada sa prehrabáva v súkromných dokladoch iných ľudí.“

„Nevidela som to, pretože som vyťahovala hore plachty, no asi vošla do domu, lebo sotva sa nohami dotkla zeme, spoza rohu sa vyrútili psy. Topánky si zabalila do zdrapu látky a potrela ich kúskom mäsa. Chcela ich odhodiť, len čo sa dostane k lesu.“

„Nuž, asi sa jej to nepodarilo, lebo som ju tam nikde nevidel. Teraz ma pozorne počúvaj a urob presne, čo ti prikážem. O chvíľu sem dorazí Prescott, muž, ktorého si videla u Hamiltona, a pomôže ti dostať sa odtiaľto. Prevedie ťa po streche.“

„A čo budeš robiť ty?“

„Hľadať Chris.“ Po tých slovách zamieril k oknu a po lane vyliezol na strechu. Pilar počula, ako mätko došliapol nad jej hlavou, a potom sa rozhostilo ticho.

Tynan dal signál Asherovi, ktorý sa krčil za vikierom vysokého domu, potom omotal lano okolo komína a spustil sa dolu. Vďaka Belie poznal plán domu a zamieril rovno do Dysanovej pracovne. Vedel totiž, že je to miestnosť, ktorú by Chris veľmi rada prehládala.

Pracovňa bola tmavá a bez stopy po nejakej činnosti -nijaké papiere, iba niekoľko kníh, nijaké účtovné knihy s odhaľujúcimi číslami, ba ani krásna svetlovĺaska, čo by sa v nich prehrabávala.

Opatrne zamieril k dverám a vyšiel na tmavú chodbu. Chvíľu počúval, pretože zdola k nemu doliehali hlasy, no nezneli veľmi vzrušene. S chrptom pri stene začal zostupovať po schodoch a každú chvíľu sa zastavoval, naťahujúc uši.

Belie tvrdila, že dom je rozľahlý, a Tynan si nebol istý, kde má začať hľadať. Nakoniec si vybral knižnicu - nie preto, lebo Dysan tam mohol niečo skrývať, ale preto, lebo Chris by podobné miesto určite lákalo.

Pod schodmi dva razy zastal a započúval sa do ticha, no keď nezachytil žiadny zvuk, cez prázdnu jedáleň zamieril k zatvoreným dverám, čo viedli do haly. Ticho ako mačka prešiel cez halu a vošiel do knižnice.

Keď bol dnu, oprel sa o dvere a chvíľu čakal. Zmocnil sa ho hmlistý pocit, že čosi nie je v poriadku. Stál tam v tieni a načisto splynul s okolím.

Zvuk pripomínajúci škrtnutie zápalkou ho zasiahol ako blesk z jasného neba. O chvíľu zbadal Beynarda Dysana, ako sedí v kresle a pripaľuje si cigaru.

„Výborne," obdivne poznamenal Dysan. „Takmer som vás nepočul." Naklonil sa dopredu a zapálil lampu na stole pred sebou.

Vo svetle Tynan uvidel Chris. Sedela v kresle vedľa Dysana so zviazanými rukami a nohami a zapchatými ústami. V očiach mala divý pohľad a tvárila sa, akoby videla strašidlo.

„Na to radšej zabudnite," vystríhal ho Dysan, keď urobil krok dopredu. „Mierim na ňu zbraňou a bez váhania vystrelím."

Tynan zastal a opatrne sa rozhliadol po miestnosti.

Dysan sa usmial. „Ubezpečujem vás, že tu nie je úniková cesta. Ste v pasci, pretože som vám do nej dovolil vliezť." Vybral si z úst cigaru a pozrel na ňu. „Rozmýšľal som, za ktorou zo žien pôjdete najprv."

Dysan vstal, postavil sa za Chris, pritisol jej pištoľ k hlave a prstami jej sklúzol po hrdle. „Prečo mám pocit, že nie je tá, za ktorú sa vydáva? Hamilton tvrdil, že je jeho sesternica, malá sivá myška, ktorá dovolí svojmu manželovi, aby ju bil. Ona sa však odvážila spustiť zo štvrtého poschodia a mne sa vidí, že tu niečo neseď."

„Čo chcete? Ak vám ide o peniaze, dostanete ich. Stačí, keď ju pustíte."

„Peniaze?" spýtal sa Dysan úprimne prekvapený. „Vy máte peniaze na výkupné?"

„Môžem ich získať."

Dysan sa od Chris vzdialil, ale iba natoľko, aby jej mohol ublížiť, keby sa Tynan o niečo pokúsil. „Máte niečo, čo by ste mohli predat? Alebo si chcete požičať od prostitútok? Predáte ich chorľavé telá, aby ste získali peniaze? Alebo človek, ktorého zamestnávate, konečne narazil na zlato?"

Tynan naňho bez slova hľadel.

„Ach, náš hrdina nechce povedať, čo vie! Čím by som vám rozviazal jazyk? Mám tejto krásnej dáme ublížiť?"

Tynan sa ani nepohol.

Dysan sa vrátil k Chris a pohladkal ju po pleciach. „Ako by sa vám páčilo, keby sa jej dotýkali iní muži? Trváte na tom, aby bola iba vaša?"

„Urobte s ňou, čo chcete," vyhlásil Tynan. „Náš vzťah je čisto obchodný. Najali ma, aby som ju odviedol späť k otcovi."

„A kto je jej otec, že za ňu môže zaplatiť?"

Tynan dlho váhal, kým odpovedal. „Del Mathison," povedal do ticha.

Dysan nestratil z tváre kamenný výraz, ale ruka, v ktorej držal cigaru, sa mu mierne zachvela.

V pracovni sa rozhostilo ticho a po dlhej chvíli Dysan pozrel na Tynana. „Myslím, že som vás podcenil. Domnieval som sa, že vás zaujímajú iba prostitútky."

„To je pravda. S dievčatami ako ona nechcem mať nie spoločné. Ustavične vyrába problémy, takže ak si to chcete vybaviť so mnou, môžete ju z toho vynechať."

Dysan prešiel rukou po Chrisinom hrdle. „Mám si overiť vaše slová? Mám sa presvedčiť, ako málo vám na nej záleží?"

„Mathisonovi by sa nepáčilo, keby sa jeho dcére niečo stalo, a vy nie ste taký veľký pán, aby ste sa s ním mohli ťahať za prsty."

Zdalo sa, že Dysan rozmýšľa o jeho slovách, no po chvíli zamieril k dverám, stále mieriac zbraňou na Chris, a vyzrel na chodbu. Hneď sa objavili dvaja muži. „Odveďte ich do pivnice a zamknite ich tam."

Tynan sa nečinne prizeral, ako Chris rozvážujú ruky a nohy. Len čo bola voľná, spadla dopredu a jeden z mužov ju surovo schmatol za zápästie a postavil. Ty sa nepohol ani vtedy, keď ju odvliekli preč, a potom ju bez slova nasledoval.

Odviedli ich dolu schodmi do podzemia. Jeden z mužov vybral kľúč, odomkol a sotil Chris do malej tmavej miestnosti. Tynan vošiel sám a zostal stáť pri dverách, kým ich muži za nimi nezanikli.

Len čo osameli, rýchlo sa priblížil k Chris a začal hmatkať v tme. „Chris, Chris,” opakoval pošepky a súčasne jej ohmatával telo, akoby ju prezeral. „Nie si zranená?”

Chytila sa ho ako topiaci slamky. „Je to hrozný chlap,” vyjachtala cez slzy. „Hovoril mi o troch ženách, čo tu boli predtým mnou. Vraj na nich vyskúšal jazdecký bičík a...”

„Pst,” zahriakol ju Tynan a objal ju. „Už je po všetkom.”

Chris sa začalo. „Tá žena zomrela. Zavraždil ju. Podrobne mi opísal, čo jej urobil a ako prinútil ostatné ženy, aby sa na to pozerali. Tá chudera vykrvácala.”

„Chris, prestaň plakať. Už ti nič nehrozí.”

„Ako môže byť taký bezcitný? Rozprával mi o tom a vôbec nič neľutoval. Prečo ho nepotrešali?”

„Neviem. Stačí, že neublížil tebe.”

Chris chvíľu trvalo, kým sa spamätala. „Prečo by ti na tom malo záležať?” spýtala sa, odstrčila ho a cúvla k stene. „Cítim sa dosť dobre, aby som sa mohla vrátiť k otcovi, ak ťa to trápi.” Potiahla nosom.

Tynan sa pohol opačným smerom a sklamané poznamenal: „Zistím, či tu nieje nejaké svetlo.”

Oprela sa o stenu a počúvala, ako prehľadáva miestnosť. Bolela ju hlava, zárezy po povrazoch na rukách a nohách ju pálili a v ušiach jej zneli Dysanove hrôzostrašné príbehy, ale aj Tynanovo vyhlásenie, že preňho nič neznamená.

Pozorovala ho, ako škrtá zápalkou a zapaluje sviecu.

Boli v malej špinavej miestnosti, ktorú z troch štvrtín tvorili múry a z jednej ťažké drevené dvere. Pri jednej stene stála drevená skriňa s dverami, čo odstávali z pánov. Za nimi bolo vidieť zavaraniny a napoly vyhoreté sviece. Až na niekoľko rastlín, ktoré trčali zo stien, bola miestnosť prázdna - a studená.

„Ukáž, nech sa na teba pozriem,” požiadal ju odmerane a s kamenným výrazom na tvári.

Chris sa uhla pred jeho vystretými rukami. „Nedotýkaj sa ma! Som celkom v poriadku,” vyhlásila. „Nemusíš si o mňa robiť starosti.”

Ty si čupol. „Budeme spolu lepšie vychádzať, ak budeme spolupracovať. Kým sa ku mne budeš správať nepriateľsky, nemôžem nič urobiť.”

„Napríklad vrátiť ma otcovi a získať sľúbené peniaze? Možno ťa Dysan pustí, keď si mu prezradil, kto som. Možno sa dokonca podelíte o obnos, ktorý dostaneš od môjho otca.”

„Ty jedna nevďačná... Mal by som ťa tu nechať!”

„Pokojne to urob! Tam sú dvere.”

Tynan otvoril ústa, aby niečo povedal, ale potom si to rozmyslel, podišiel k dverám a začal si ich prezerať.

„Zase máš nové šaty,” utrúsila Chris po chvíli.

Tynan si jej poznámku nevšímal a so záujmom skúmal dvere.

Chris sa pokúsila vstať a stenu použila ako oporu. „Predpokladám, že Pilar si odtiaľto dostal.”

„Keby si zostala vo svojej izbe, aj ty by si už bola na slobode.”

„Vedel, kedy si vošiel do domu, tak prečo si myslíš, že nevedel, kedy si sa dostal do izby na poschodí?”

Tynan na ňu nepozrel a začal si prezerať celú miestnosť, počínajúc vlhkým stropom a končiac dlážkou, ktorú tvorila udupaná hlina.

„Dysan povedal, že poslal sto mužov, aby zastavili každého, kto nás bude hľadať, tak ako si sa sem dostal?”

„Peniaze tvojho otca majú veľkú moc. Myšlienka na ne mi pomohla prekonať oblaky pušného prachu.”

Chris sa oprela o vlhkú stenu a pohýbala boľavými členkami. „V poriadku, asi som k tebe bola nespravodlivá. Ospravedlňujem sa. Ďakujem, že si sa ma pokúsil zachrániť, a mrzí ma, že ti spôsobím... čokoľvek sa nám stane.”

Konečne sa k nej obrátil. „Keď Dysan vie, že si Mathisonova dcéra, určite zmení svoje plány. Radšej si sadni a odpočívaj, kým môžeš, lebo zajtra nás odtiaľto odvedie.”

Chris si sadla na zem a chvíľu mlčala. „Mohol si sa odtiaľto dostať. Stačilo, aby si premohol tých dvoch strážcov. Prečo si to neurobil?”

Tynan sa chrptom oprel o dvere a prižmúril oči. „Mohol-nemohol, teraz na tom nezáleží. Prečo si trochu nespíš? Je možné, že zajtra budeš musieť bežať.”

Chris nemohla zaspáť, ale bola ticho a pozorovala Tynana, ktorý sedel oproti nej. V miestnosti bola tma a ona sa snažila nemyslieť naňho. Bránila sa spomienkam na jeho tvár, vôňu a dotyky, no v Tynanovej blízkosti to bolo nemožné.

Len čo sa však oddala príjemným snom, v mysli sa jej vynorili jeho slová. Chce ju iba odviesť k otcovi a získať milosť. Je iba jednou z mnohých, s ktorými sa vyspal, nič viac a nič menej. Zahanbila sa, keď si spomenula, ako sa ho usilovala presvedčiť, aby sa vzali. V tme cítila, že sa červená. Ako detinský a hlúpo sa vtedy správala!

Rovnako detinský ako teraz, pomyslela si trpkosť. Stále si myslela, že ju zradil, hoci v skutočnosti sa k nej zachoval čestnejšie ako ona k nemu. Aspoň nikdy nepredstieral, že preňho znamená viac než prácu a zábavu.

Uprene naňho hľadela, kým neotvoril oči a nepozrel na ňu. Takmer podľahla túžbe vrhnúť sa mu do náručia, ale podarilo sa jej ovládnuť. Neopätuje jej city a mala by sa s tým konečne zmieriť. Neľúbi ju a ona ho prestane milovať... aj keby to znamenalo jej smrť.

„Mám ti ukázať, čo som našla?” spýtala sa ho.

Bez slova prikývol a sadol si, nespúšťajúc z nej plamenný pohľad.

Asi si myslí, že keď sme sa raz milovali, môžeme sa znovu. Snívaj ďalej, kovboji! pomyslela si škodoradostne.

Odvrátila sa od neho, rozopla si gombíky na blúzke a vybrala z nej dlhý úzky opasok zo strieborných článkov. „Je môj,” dodala na vysvetlenie, pohladkala ho a dosť neochotne mu ho podala.

„Je obnosený a vyzerá starý. Kde si ho mala? V cestovnej taške?”

„Kdeže,” vyhlásila a vzala mu ho z rúk. „Našla som ho tu, keď som prehládávala Dysanove veci. V malej skrini mal niekoľko pokladov. Asi ich našiel v mori a nechal si ich. Hneď som však vedela, že ten opasok je môj, a tak som si ho vzala.”

Tynan na ňu chvíľu nechápavo hľadel. „Chceš povedať, že si ho nikdy predtým nevidela?”

Vyzývavo naňho pozrela, no neodpovedala.

„Zase si mala nejakú vidinu?” spýtal sa a v jeho hlase zaznel výsmech.

Chris tuho zovrela pery a skryla si opasok do výstrihu.

„Na čo tá vec vlastne je?” zaujímal sa Tými n.

„Myslím, že si radšej ľahnem,” vyhlásila Chris a pyšne zdvihla hlavu.

„Nechcel som...” začal Tynan, ale potom sa zarazil. „Chceš vedieť, prečo mám nové šaty?” spýtal sa po chvíli.

Chris sa pokúsila potlačiť zvedavosť, no zbytočne. Bola reportérka a nevedela odolať príbehu. Neochotne prikývla.

Porozprával jej o svojej tajnej návšteve u Červenej a o mužoch, čo naňho čakali vonku. Vysvetlil jej, že si nechcel obliecť biely kožený oblek herca, ktorý účinkoval v šou, aj prečo nakoniec súhlasil.

Chris ho počúvala so zadržaným dychom a obdivovala ho za to, čo jej nepovedal - aké ťažké bolo dostať sa k nej.

Rozosmial ju, až keď jej porozprával o Chanrym a o jeho obdive k výstrednému obleku.

„No nebudú ho tí muži prenasledovať v domnení, že si to ty?“

Tynan sa na ňu uškrnul. „Veď o to mi práve išlo.“

„Och, Ty, si hrozný! Ten chudák to môže zaplatiť svojim životom!“

„Bola by si radšej, keby som si oblek nechal a dal sa zabiť sám?“

„Tak som to nemyslela, a ty to vieš.“

„Potom ťa určite poteší, že Chanrymu sa podarilo ujsť. Trochu ho síce doriadili, ale je nažive.“

„A teraz ťa naisto hľadá.“

„Zdá sa, že som dost' obľúbený," uškrnul sa Ty.

„Nevieš, prečo ťa Dysan chce? Zdalo sa mi, že sa o teba veľmi zaujíma.“

„O tom pochybujem. Iba chcel zistiť, komu sa podarilo oklamať jeho bdelých strážcov. Chris, toto môže byť naša posledná noc. Nechcela by si...“

Nenechala ho dopovedať. „To je najodpornejší zo všetkých návrhov, ktoré som kedy dostala. Ako sa opovažuješ, po všetko, čo si mi povedal?! Čo si o mne vlastne myslíš?!“

„Ale vtedy v chate...“

„Tam som si myslela, že ťa ľúbim a že sa so mnou oženíš. To však bolo predtým, než som zistila, že si obyčajný darebák, ktorý chce od ženy iba jedno! Môžem ti sľúbiť, že odo mňa už nikdy, nikdy nič nedostaneš.“

„Iba som sa chcel spýtať," bránil sa s úsmevom. „Pod'me radšej spať.“

Chris na to nič nepovedala, ale nemohla zaspáť. Sedela v tmavej kobke a v žilách jej vrela krv. Ako sa opovažuje? Ako sa opovažuješ.

Hnev ju neopustil ani vo chvíli, keď v zámke zaštrngotal kľúč a dvere sa znovu otvorili.

Skôr než vyšla z dverí, muž ju chytil za plece a surovo sotal k schodom.

„Keď s tebou šéf skončí, budeš naša," zašepkal jej do ucha, zatiaľ čo potkýnavou chôdzou stúpala po schodoch. „Potom zabije toho tvojho fešáka," dodal a ukázal hlavou na Tynana, ktorý išiel za nimi. Malý sprievod uzatváral ďalší muž s puškou v rukách.

Na konci schodiska ich nahnali do jedálne, kde na nich čakal Dysan. Kým muži nepriviazali Tynana k stoličke a neodišli z miestnosti, nepovedal ani slovo.

Potom si zapálil cigaru a pozrel na Chris stojacu na konci stola a na Tynana pri okne.

„Dlho som čakal na túto chvíľu," ozval sa konečne. „Celé roky som rozmýšľal, čo urobím a ako to urobím. Nečakal som však, že mi tak ľahko poskytnete riešenie."

Svoje slová adresoval Tynanovi, akoby Chris ani nebola v miestnosti, no mala pocit, že ona je riešenie, o ktorom ich únosca hovorí. Pomocou nej chcel od Tynana získať, po čom túžil.

„Skôr než... zomrieme," ozvala sa Chris, „mohli by ste nás oboznámiť s dôvodom, prečo to robíte? Čo sme vám urobili?"

Dysan si poriadne potiahol z cigary. „Nemám v úmysle nič vysvetľovať. Zajtra zostane z tohto domu hŕba popola a v ňom nájdú dve obhorené mŕtvolky. Nikto ich nebude môcť identifikovať. Váš otec sa nikdy nedozvie, čo sa stalo jeho drahej dcére."

„A čo svet? Nebude sa chcieť dozvedieť, čo sa prihodilo Nole Dallasovej?"

Dysan chvíľu neodpovedal. „Vy ste samé prekvapenie." Obrátil sa k Tynanovi, ktorý ticho sedel v kresle. „A vy tiež. Ona sa veru neponáša na ženy, aké si zvyčajne brávate do postele."

„Čo máte proti Tynanovi? Ak si myslíte, že mu na mne záleží, mýlite sa. Neznamenám preňho absolútne nič."

Dysan sa zlomyselne usmial. „Pravdaže nie. Podťe sem."

Chris zmeravela. „Nie."

„Za každý príkaz, ktorý neposlúchnete, si vezmem hodinu z jeho života. Poslúchnite ma a predĺžite mu život."

„Nemôžem..." začala Chris, ale pri pohľade na Dysanovu tvár sa zarazila. Na Tynana nepozrela, pretože cítila, ako v nej zase stúpa hnev. Prečo aspoň niečo nenamietol? Tak málo mu na nej záleží, že mu je jedno, čo s ňou ten darebák urobí?

Snažila sa usporiadať si myšlienky. Tynan jej nepomôže a nepovie nič, čo by mohlo Dysana odradiť od jeho úmyslu ublížiť jej. Čo by urobila, keby v miestnosti zostala sama s agresívnym chlapom?

Nenápadne sa rozhládla po jedálni a na príborníku zbadala dva strieborné stojany na príbor. V jednom bol určite nôž. Keby odlákala Dysana tým smerom...

Vykročila k Dysanovi, ktorý od nej neodtrhol pohľad. „Prečo si myslíte, že mi na ňom záleží? Je to iba kovboj, ktorého najal môj otec, aby ma previedol cez dažďový les. Vedeli ste, že bol vo väzení? Môj otec ho odtiaľ musel dostať, aby mohol viesť výpravu. Vôbec nie je typ muža, akí sa mi páčia."

Dysan ju pozoroval a Chris potešilo, keď videla, ako jej pohľadom skízol po bokoch. Pri chôdzi nimi zámerne krútila tak, že si ich nemohol nevšimnúť.

„Pritahujú ma muži, ktorí majú moc." Teraz stála tesne pri ňom a obaja boli asi meter vzdialení od príborníka. „Viete, aký je môj otec bohatý? Dokázate si predstaviť, aký majetok by ste získali, keby ste spojili svoje kráľovstvá?"

Dysan sa zatváril pobavene. „Pokúšate sa ma zviest'?"

Myslíte, že vďaka vám zabudnem na svoj skutočný cieľ? Ste náhodný divák, ktorý sa ocitol v smere výstrelu."

Chris od neho delilo iba niekoľko centimetrov. „Snažím sa zachrániť si krk. Ak sa my dvaja dohodneme, môžeme kontrolovať obrovské bohatstvo. Ak ma zabijete, môj otec vás bude prenasledovať aj na koniec sveta. Urobí vám zo života peklo."

„A čo on?"

„Vari na ňom záleží? Pustite ho. Už ho nepotrebuje."

Dysan sa na ňu usmial. „Bol to šikovný pokus, princezná, ale nevydaril sa. Obaja zomriete. Mathison by nikdy nepustil do svojho kráľovstva človeka, ktorý ohrozil jeho drahú dcéru."

Zrazu chytil Chris okolo pása, pritiahol si ju k sebe, surovo jej pritisol pery na ústa a prinútil ju, aby ich otvorila.

Keď ju pustil, na tvári mala zhnusený výraz.

Prudko ju od seba odsotil. „Myslíte si, že môžete predstierať, že ma chcete?" zaškrípal zubami. „Nemám rád, keď zo mňa robia blázna. A teraz poďte sem!"

Chris sa ho už naozaj bála. Neskočí jej na trik, bude ju mučiť pred Tynanovými očami a potom zabije aj jeho rovnako odporným spôsobom. Ani im neprezradí, prečo musia zomrieť.

Váhavo k nemu vykročila, dobrovoľne ho objala okolo krku a začala ho bozkávať na pery. Zo všetkých síl sa snažila vzbudiť jeho záujem a súčasne dočiahnuť na kazetu s príborom za jeho chrbtom.

Keď jej znovu vsunul jazyk do úst, usilovne predstierala vášeň a podarilo sa jej otvoriť kazetu, v ktorej kútikom oka zbadala súpravu šiestich nožov otočených rúčkami nahor. Stačilo, aby sa jedného zmocnila. Už sa ho takmer dotýkala, keď sa Dysan nečakane zvrtol a zachytil jej ruku iba niekoľko centimetrov od rukoväte noža.

„Chceš ma bodnúť do chrbta, drahá?" spýtal sa jej a vzápätí ju udel po tvári.

Chris spadla na zem a rukou sa dotkla krvácajúcich úst. Približoval sa k nej s takým hrozivým výrazom na tvári, že začala cívať.

V okamihu ju chytil a znovu sa zahnal, Tynan vyskočil zo stoličky, zovrel Dysanovi krk a pritisol mu naň malý nôž. „Myslím, že je načase, aby si sa porátal s rovnocenným súperom," zavrčal mu do ucha.

Vzápätí ho obrátil a z celej sily udel päťou do tváre. Dysan prevrátil najbližšie kreslo a dopadol na zem vedľa Chris. Tynan mu nedal čas, aby sa nadýchol, a znovu zaútočil. „Ty zbabelec!" zasyčal naňho pomedzi zuby, schmatol ho a začal biť.

Chris vstala a chcela Tynanovi zabrániť, aby ho zabil, no vôbec ju nepočúval. Jednotaj pozerala na dvere. Bála sa, že každú chvíľu môže vojsť niektorý strážca, aby ich odviedol späť do pivnice. Museli odtiaľ zmiznúť, kým nebolo priveľmi neskoro.

Vyskočila rozzúrenému Tynanovi na chrbát, aby konečne upútala jeho pozornosť.

Tynan ju však zo seba striasol a ona sa znovu ocitla na zemi. Až o hodnú chvíľu si uvedomil, čo urobil. Pustil Dysana, ktorý narazil o stenu, zošmykol sa na dlážku do kaľuže krvi, a rýchlo sa sklonil k Chris.

„To bolo odo mňa hlúpe," poznamenal previnilo, keď jej pomáhal vstať.

Chris pokrútila hlavou, aby sa spamätala. „Musíme odtiaľto zmiznúť, kým môžeme. Prečo ti trvalo tak dlho, než si sa zbavil púť?"

„Už si niekedy skúšala prerezať hrubé lano vreckovým nožíkom? Mimochodom, nezдалo sa mi, že by si bola v úzkych. Nechceš radšej zostať tu s Dysanom? Ešte vždy môžete spojiť svoje kráľovstvá, keď sa zbavíte toho otravného kovboja."

„Mohol by si s tou žiarlivostnou scénou počkať? Chcem sa odtiaľto dostať a vonku na nás čakajú strážcovia so psami."

Tynan jej pomohol vstať, potom podišiel k Dysanovi a zdvihol ho za golier. „Pôjdete s nami, aby som vás mohol hodiť psom, ak sa na nás vrhnú. Chris, podaj mi ten kus lana."

Zatiaľ čo zväzoval Dysana, Chris pozrela von oknom. „Myslíš, že sa nám to podarí? Všade sú strážcovia."

„Dúfam, že Pilar a Prescottovi sa podarilo ujst'."

„Nepodarilo. Teraz sú v pivnici," poznamenal Dysan, skôr než mu Tynan vopchal do úst špinavú vreckovku, ktorú vybral z jeho nohavíc.

„Musíme ich odtiaľ dostať," zvolala Chris a zamierila k dverám, čo viedli ku schodisku do pivnice.

Tynan oprel Dysana o stenu a chytil Chris za ruku. „Prečo mu veríš? Ak sú zamknutí, vrátim sa po nich, len čo ťa dostanem do bezpečia - a sám. Rozumieš?"

„Lebo by si sa musel vrátiť do väzenia, keby sa mi niečo stalo? Na Pilar a Asherovi ti nezáleží, však?"

Tynan zatvoril oči, znovu sa obrátil k Dysanovi a začal ho prehľadávať, pričom mu vybral z vnútorného vrecka saka malý revolver. „V poriadku, ideme. Chris, najprv vyleziem z okna s ním a ty prídeš za nami, keď to bude bezpečné." Zmlkol a pozrel na ňu. „Sľúb mi, že neurobíš hlúposť a nepokúsiš sa vrátiť do domu, aby si pohľadala ostatných. Sľubuješ?"

Chris prikývla, no neprestávala myslieť na Pilar a Ashera, uväznených v pivnici. Nebolo by lepšie, keby sa ich pokúsili oslobodiť hneď?

„Chris!" zasyčal na ňu, keď vyliezol z okna. Dysan sa začal brániť, preto ho znovu udrel do tváre.

V zadnej časti domu bol nízky tehlový múrik, kde rástli kvety a nejaká zelenina. Ty sa za ním prikrčil a prinútil Dysana, aby si čupol pred neho. Každú chvíľu pozeral, obracal hlavu k Chris, lebo sa bál, že ujde, a chcel sa za ňou čo najrýchlejšie rozbehnúť.

Už boli takmer dolu, keď Ty zastal a zdvihol hlavu. Od lesa ich delilo niekoľko metrov. Chris počula z druhej strany múru mužské hlasy a v diaľke štekot psov. Možno potrvá iba niekoľko minút a strážcovia ich odhalia.

Tynan sa oprel o múr a presvedčil sa, či je Dysanov revolver nabitý. „Chris, drž sa za nami. Použijem Dysana ako štít a dostanem nás k lesu. Zvládneš to? Nechcem riešiť ďalšie problémy. Nieže sa vrátiš po ostatných!"

Očividne jej neveril, hoci mu sľúbila, že ho poslúchne.

Tynan chvíľu pozeral na les, potom sa obrátil k Dysanovi. „A ak ich budete robiť vy, odstrelím vám hlavu."

„V poriadku, ideme," rozhodol, chytil Dysana a prinútil ho vstať.

Vyšli z bezpečného úkrytu na voľné priestranstvo, kde však zastali, pretože nik o nich neprejavil záujem. Videli asi dvanásť strážcov, z ktorých jeden viedol na reťazi štyroch psov, ale žiadna hlava sa neobrátila ich smerom. Strážcovia tam stáli ako prikovaní k zemi a vyvalovali oči na čosi za rohom domu.

Chris počula v diaľke zvony.

„Vráť sa!" prikázal Tynan Chris a pritisol Dysana znovu k stene.

„Čo je to?" spýtala sa Chris.

„Myslím, že voz podomového obchodníka," odvetil Tynan. „Pilar pre jedného pracovala. Ak je to Prescott s Pilar, mali by sme odísť s nimi. V lese nás psy nikdy nezaňuchajú."

„Ale ako sa dostaneme von? Nemôžeme jednoducho ísť k vozu. A čo urobíme s ním?"

„Necháme ho tu a pokúsime sa obísť dom. Musíme Prescotta nejako upozorniť na našu prítomnosť."

Chris pozorovala Tynana, ako priväzuje Dysanovi členky k tehlovému múriku. Nechal mu iba toľko miesta, aby sa neobesil, ale inak mu nedoprial veľa pohodlia. „Niečo mi vraví, že by som vás mal zabiť," zašepkal mu Tynan. „Obávam sa, že nám ešte spôsobíte problémy a raz oľutujem, že som prepásol túto príležitosť." Pozrel na Chris. „Si pripravená?"

„Ty, si si istý, že sú to Asher a Pilar? Čo ak je to naozaj voz podomového obchodníka a oni sú zamknutí v pivnici." Tynan neodpovedal, len ju chytil za ruku a znovu pritisol k múru. Pozrel cez okno, aby sa presvedčil, že tam nikto nie je, a potom pomohol Chris vliezť dnu.

Nasledovala ho cez dom a chrptom sa pritláčala k stene, ako jej prikázal, zatiaľ čo Tynan kontroloval jednu miestnosť za druhou, či sa v nej neskrývajú strážcovia. V jednej izbe sa pošmykol a Chris počula tlmený zvuk, akoby na zem dopadlo telo, no po chvíli sa vrátil do haly a zakýval na ňu, aby ho nasledovala.

Chris sa nevypytovala, odkiaľ tak dobre pozná dom, jednoducho mu dôverovala. V spálni na konci domu konečne zastal.

„Naozaj to je Pilar," oznámil, keď pozrel von oknom. „Tancuje na voze a Prescott poháňa kone. Neviem, koľko času nám zostáva, kým strážcov nezunuje to divadlo. Na druhej strane, podľa Pilarinho oblečenia usudzujem, že to potrvá ešte niekoľko dní."

Obrátil sa k Chris. „Ako rýchlo vieš bežať?"

„Ja... neviem. Keď ma niekto naháňa, viem utekať dosť rýchlo."

„Upútam ich pozornosť, zatiaľ čo vylezieš von oknom a pobežíš k voz. Myslíš, že to zvládneš?"

„Ale čo bude s tebou? Nemôžem odísť a nechať ťa tu samého!"

„Dysana si bozkávala tak vášnivo, akoby ti na mne vôbec nezáležalo."

„Dysana?" začudovala sa. „Potrebovala som vybrať nôž z kazety. Musela som ho čímisi rozptýliť. Tynan, ty žiarliš?"

„Vôbec nie. Vylezieš konečne z toho okna, alebo budeš zbytočne márnir čas, kým nás všetkých nezabijú?"

Prikývla, hoci sa jej do toho vôbec nechcelo. Dúfala, že neurobí nič, za čo by ho zasa chytili. Pochybovala, že by Dysana druhý raz tak ľahko premohli.

„Dobré dievča," pochválil ju a začal sa obracať, no zrazu si to rozmyslel. Zovrel ju v náručí a pobožkal tak prudko, že jej stihol rozopnúť iba tri gombíky, no bol to bozk plný vášne. Pustil ju rovnako nečakane, ako ju predtým chytil. „Budem v poriadku," prehodil cez plece. „Keď budeš počuť výstrely, zmizni odtiaľto, ako najrýchlejšie budeš vládvať."

Keď Chris čakala na strelbu, zdalo sa jej, že sú to najdlhšie minúty jej života. Krčila sa pod oknom a pozorovala veľký voz, natretý krikľavými farbami. Okolo neho stáli muži s puškami prehodenými cez plece. Na voze stála Pilar v širokých, priesvitných nohaviciach zo svetlomodrého hodvábu a podprsenke z rovnakej látky. Na prvý pohľad bolo jasné, že kostým nešli pre ženu Pilariných proporcií, pretože na nej vyzeral, akoby mal každú chvíľu prasknúť. Chris si pomyslela, že práve preto na ňu tí chlapi vyvalujú oči - dúfajú, že počas predstavenia z nej tie šaty spadnú a ona zostane nahá.

Zatiaľ čo pozorovala Pilar, ako sa vlní, spoza domu sa ozvali výstrely a strážcovia ihneď zareagovali. Všetci sa rozbehli za zvukom.

Chris nestrácala čas, vyliezla z okna, prebehla cez trávnik k voz a nasadla naň. Len čo bola hore, počula Pilar, ako kričí na Ashera: „Už je tu!", na čo zapraskal bičom a kone sa pustili do bezhlavého cvalu.

Chris sa chytila bočnice, aby nespadla. Voz bol naložený rozličným tovarom - od balíkov látok až po hrnce a farmárske náradie. Všetky predmety boli dokonale pripevnené, aby počas jazdy nenadskakovali.

Sotva Chris získala rovnováhu, zadné dvierka voza sa otvorili, a keď ich chcela zatvoriť, zistila, že sa vzdiaľujú od Dysanovho veľkého domu.

„Nie!" zhĺkla, ale vzadu nebol nik, kto by ju počul.

Ak chcela Ashera prinútiť, aby sa vrátil, musela niečo urobiť, a to veľmi rýchlo. S námahou vyliezla na debny v prednej časti a cestou strhla zo steny sekeru s krátkym poriskom.

Tri razy zaťala do priečky, ktorá ju oddeľovala od miesta, na ktorom sedel Asher, pričom posledným úderom ho takmer zasiahla do ucha.

Neveriaco na ňu pozrel a neschopný slova pozoroval, ako si nohami preráža cestu cez tenkú dosku. „Musíte sa vrátiť," zakričala naňho. „Nemôžeme tam Tynana nechať!"

„Má pravdu," zakričala Pilar, aby prehlušila konský dupot. „Musíme ho odtiaľ dostať."

„Tak ja sa vrátim, ale vy dve zostanete tu," rozhodol Asher, zastavujúc kone.

„Nie!" zvolali ženy jednohlasne.

Asher nepovedal ani slovo, znovu zapraskal bičom a zamieril späť k Dysanovmu domu.

Chris sa držala ako kliešť, zatiaľ čo Asher sa krkolomnou rýchlosťou vracal na miesto, odkiaľ iba nedávno ušli. Tynanova záchrana závisela od skutočnosti, že strážcovia ešte nenašli Dysana a nevedeli o úlohe, ktorú zohral pri úteku väzňov voz podomového obchodníka.

Chris počula nad hlavou Pilarin spev a iné zvuky, ktorými sa pokúšala upútať pozornosť.

„Zakryte tú dieru," zavolať na ňu Asher a ešte viac popohľal kone.

Chris na neistých nohách niekoľko ráz spadla, ale nakoniec sa jej podarilo kusom handry zakryť otvor, ktorý vyrazila sekerou. Len čo konce látky pripevnila k drevenému rámu, počula Asherov výkrik: „Vidím ho! Rúti sa rovno k nám. Preboha, dolu! Obe si ľahnite na zem!" volal, keď sa ozvali prvé výstrely.

Chris si cítila srdce až v krku. Vrhla sa na drevenú plošinu voza - alebo tak blízko k nej, ako jej dovoľoval rozsypaný tovar. Nad hlavou počula, ako Pilar tvrdo dopadla na strechu, a ojedinelé výstrely sa zľiali do ohlušujúceho rachotu.

Chris sa priplazila k dverám a otvorila ich. Tynan bežal po ceste s mužmi a psami v päťach. Strážcovia za behu strieľali a guľky v pravidelnom rytme kropili zadnú časť voza. Niektoré iba o vlas minuli Chrisinu hlavu.

Posunula sa ešte bližšie k dverám a vystrela ruku. „Chyť sa!" zakričala naňho. „No tak, pod!"

Ty jej niečo odpovedal, ale v ušiach jej tak hučalo, že mu vôbec nerozumela.

„Nikdy sa nedostaneš z väzenia," zvolala.

Práve v tej chvíli Tynana zasiahla do nohy guľka. Zakymácal sa a myslela si, že spadne, no on krivkal ďalej.

Chris preskočila debny, pričom jedna ju bolestivo udrela do boka, ale podarilo sa jej dostať až dopredu a zakričať na Ashera, aby spomalil, lebo Tynana postrehli a nevládze bežať.

Potom sa vrátila dozadu a znovu vystrela ruku k Tynanovi. Asher nemohol veľmi spomaliť, pretože Dysanovi muži by ich dostihli.

Tynan konečne dobehol voz a chytil Chrisinu ruku, skôr než sa doňho zahryzli psy. Vytiahla ho do voza a Tynan zavolať na Ashera, aby popohľal kone. Len čo voz vyrazil dopredu ako šíp, podarilo sa mu striasť z nohy jedného psa a uniknúť Dysanovým ľuďom rovno pred nosom.

Chris mu hneď začala prezerat' ranu na pravej nohe.

„Nevieš, či má Prescott pripravené kone?" zakričal na ňu cez rachot voza.

„Nič neviem. Ty, silno krváčaš."

„Poznám miesto, kam môžeme ísť. Ako sa má Pilar? Je ešte hore?"

„Áno, ale po prvom výstrele som počula nejaký hluk."

Tynan sa zamračil. „Nemáš nič, čím by sa dalo zastaviť to prekliate krvácanie? Potrvá nám štyri hodiny, než sa dostaneme do bezpečia."

„Pravdaže mám, ale potrebuješ doktora."

„Asi traja Dysanovi muži potrebujú zase hrobára. Prečo ste sa vrátili? Prečo ste odtiaľto nezmizli, kým ste mohli?"

„Prišli sme ti zachrániť kožu, ty nevďačník!" odsekla, odtrhla si zo sukne kus látky a začala mu obväzovať nohu.

Sotva skončila, Asher tak prudko zastal, až Chris a Tynana hodilo k zadným dverám. O niekoľko sekúnd prišiel za nimi.

„Čakajú na nás kone. Pilar povedala, že neďaleko odtiaľto táborí starý muž, ktorého poznáte, a že nás k nemu zavedie."

„Ako sa cíti?" spýtal sa Tynan.

Asher vyliezol na strechu voza a po dlhej chvíli im oznámil, že ju postrehli.

Ty vystúpil z voza, opatrne držiac zranenú nohu pred sebou, a ticho sa spýtal: „Je to vážne?“

„Žije, ale veľmi krváca.“

Chris medzitým vyliezla po malom rebríku na strechu a zamierila k Pilar. Pri pohľade na ženu zhĺkla. Pilar ležala v kaluži krvi a tvár mala bielu ako krieda.

„Ty!“ zakričala Chris, „má prestrelené plece a je v bezvedomí. Srdce jej silno bije, ale je slabá. Pomôžeš nám ju zniesť dolu?“

„Áno,“ odvetil netrpezlivo.

Chris rýchlo prikryla ranu kusom látky a chcela urobiť škrtidlo, ale na tom mieste sa to nedalo. Tupý úder, ktorý Chris počula, musel spôsobiť pád Pilarinho tela na strechu po tom, ako ju postrelili. Strážcovia si vybrali najľahší cieľ: ženu na voze.

„Odnesieme ju dolu k Tynanovi,“ povedala Chris Asherovi, keď Pilar ošetrila, ako najlepšie vedela. „Pomôž mu, ak môžeš, pretože aj on je zranený,“ zašepkala.

Tynan chytil Pilar a zamieril s ňou ku koňom. Z nohy mu cícerkom tiekla krv a čelo mal orosené potom.

„Daj ju mne,“ ponúkol sa Asher a vystrel k nemu ruky. „Ty nás povedieš.“

Tynan bez slova prikývol, položil mu nehybné telo do náručia a vykročil ku koňom. „Pred nami je dosť divoký terén, ale pochybujem, že nás budú sledovať. Už žiadne hrdinstva, Chris, počuješ? Ak ti prikážem, aby si išla dopredu, tak to aj urobíš, jasné?“

„Rozumné príkazy vždy poslúchnem. Vydáme sa na cestu alebo tu budeme stáť, kým nás nenájdu Dyanovi chlapi?“

Asher nasadol na koňa a Tynan posadil Pilar do sedla pred neho. „Myslíš, že ju udržíš?“ spýtal sa Ashera a Chris podľa smútku v jeho hlase usúdila, že Tynan ľutuje, že to nemôže urobiť sám.

O niekoľko sekúnd boli všetci na koňoch a vyrazili.

Tynan mal pravdu, keď ich upozornil, že majú pred sebou ťažkú cestu. Chvíľu išli po pevnej zemi, no čoskoro ju vystriedala močaristá pôda, ktorá sa koňom prebárala pod kopytami, a nakoniec museli prebrodiť niekoľko studených, rýchlych potokov. Asi kilometer išli s koňmi vo vode, aby ich prenasledovatelia stratili stopu.

Chris sa stále obracala k Pilar, ktorá mala zatvorené oči a zdala sa jej ešte bledšia než predtým.

„Dávaj pozor, kade ideš,“ okríkol ju Tynan a jeho zovreté pery prezrádzali, že si o zranenú ženu robí veľké starosti.

Raz počuli na kopci nad sebou psy a skryli sa s koňmi pod stromy, čo rástli vo vode neďaleko slapov. Chrisin kôň sa pošmykol, no Tynan chytil opraty a stiahol ju do bezpečia.

Keď muži so psami odišli, pokračovali dolu prúdom k lesu, opačným smerom ako ich prenasledovatelia.

Už bola takmer tma, keď Tynan zastal a opatrne zosadol. „Počkajte tu na mňa. Nemá rád návštevníkov.“

„Kto?“ spýtala sa Chris, ale Tynan už zmizol medzi stromami a neodpovedal jej.

„Starý muž,“ zašepkala Pilar chrapľavým hlasom. „Dáte mi trochu vody?“

Chris zoskočila z koňa a vybrala z vaku na sedle fľašu. Asher ju pridržal Pilar pri ústach, zatiaľ čo Chris jej prezrela ranu. Krvácanie ustalo, no nezdalo sa, že by žene zostalo veľa síl.

Chris zdvihla hlavu, lebo neďaleko sa ozval výstrel.

Pilar sa oprela o Ashera. „To je starý muž,“ povedala. „Našiel Tynana, keď sa narodil.“

„Ten baník?“ spýtala sa Chris.

„Aspoň on sa zaňho vyhlasuje. Väčšinou predáva, čo mu príde do cesty.“

„Ako malí chlapci," poznamenala Chris znechutene a zatvorila fľašu.

Pilar neodpovedala, iba sa opierala o Ashera, ktorý Chris pohľadom naznačil, že si musia čo najskôr oddýchnuť.

Tynan sa vrátil ticho ako duch. „Máme miesto, kde môžeme stráviť niekoľko dní, ale viac nie," oznámil Chris, ktorá už nasadala na koňa, a vzápätí znepokojene pozrel na Pilar. Pustil Ashera dopredu a potom vykročil vedľa Chris. „Nie je ako iní ľudia," začal, nespúšťajúc oči z úzkej cesty pred sebou. „Neobracaj sa k nemu chrbtom a nedôveruj mu. Nehovor mu, kto je tvoj otec, a nemysli si o ňom nič dobré. A čo je najdôležitejšie, na nič sa ho nevypytuj."

„Veľmi ho nenávidíš, však?" zašepkala.

„Áno," priznal sa Ty a predbehol svojich spolujazdcov, aby im ukázal cestu k baníckovej chate na strmom svahu.

Bola to škaredá, malá, neuveriteľne špinavá búda, prilepená k skalnej stene, pod ktorou zívala hlboká priepať. Chris si pomyslela, že takto sa príroda usiluje zbaviť aspoň časti špiny. Okolo chaty sa povalovali napoly zhnité zdochliny a nad nimi poletovali roje múch, pripomínajúce rozvraty čierny záves. Neďaleko stáli hromady zvieracích koží a hrniec s nechutne vyzerajúcim mäsom. Pri dverách bol priviazaný vychudnutý pes, o ktorom si Chris najprv myslela, že je mŕtvy.

„Necháme Pilar tu a najprv trochu poupratujeme," rozhodol Ty a odviazal šnúru, na ktorej bol priviazaný vyhladnutý pes. Úbohé zviera sa odvlieklo k hrncu so špinavou vodou a začalo ju vďačne chlípať.

Ty pomohol Pilar zosadnúť z koňa, zatiaľ čo Chris stála a prezerala si miesto. Celý čas od seba odháňala muchy a voľnou rukou si držala nos, aby necítila odporný zápach.

„Nič nedostanete zadarmo," ozval sa za ňou neznámy hlas. „Za všetko mi zaplatíte. Nevolať som vás sem. Prečo ste pustili to psisko? Zožerie všetko, čo zbadá!"

Chris sa obrátila a zbadala malého muža s čiernymi, zhnitými zubami, ktorý sa so žalosťou grimasou na tvári prizeral, ako Tynan hádže hnijúce zdochliny do priepasti.

Nakoniec to starec nevydržal a rozbehol sa k nemu. „Čo to robíš?" zakvílil. „To je moje jedlo. Chceš ma zabiť ako svoju matku. Chceš, aby som zomrel od hladu."

Tynan si ho nevšimol a pozrel cez plece na Chris, ktorá ohromene pozorovala scénu. „Postaraj sa o Pilar," prikázal jej, „a Prescott by mohol ísť uloviť čerstvú zverinu. Chris, vezmi tento hrniec, vydrhni ho pieskom a prinies vodu z potoka, čo tečie kúsok odtiaľto."

„Neviete nič iné, iba brat'. Vzal si život žene, skôr než si sa prvý raz nadýchol, a teraz si chceš vziať aj môj."

Tynan vzal nástroj, ktorý bol kedysi lopatou, a začal odhadzovať hromadu odpadkov spreď chaty do priepasti. Pri jednej zdochline sa zarazil, zbežne si ju prezrel a hodil ju psovi, ktorý sa medzitým odplazil do neďalekého krovu a nahlas tam dychčal.

Starý baník sa vrhol k psovi, aby mu vzal mäso, ale v zúboženom zvierati sa ozval pud sebazáchovy a začalo bojovať o život. Starý muž vytiahol z nohavíc pištoľ ;i strelil mu do nohy. Zviera žalosťne zavýlo.

Starec víťazoslávne vzal psovi napoly zhnité mäso, vopchal si ho pod pazuchu a zamieril s ním do chaty.

Tynan sa k nemu pomaly priblížil, vzal mu mäso a vrátil ho psovi. „Chris," obrátil sa k nej, keď zbežne prezrel zviera, „mohla by si sa na to pozrieť? Myslím, že to nie je vážne. Nikdy nevedel strieľať."

Chris chvíľu trvalo, kým zareagovala a vzdialila sa od Pilar. So široko otvorenými očami podišla k Tynanovi, ktorý kľáčať vedľa zvieraťa.

„Obviaž mu nohu a vezmi si toto." Podal jej svoju pištoľ. „Ak bude chcieť tomu psovi znovu ublížiť, zastrel' ho. Nebude ho veľká škoda."

Chris s otvorenými ústami pozorovala Tynana, ako dáva psovi mäso, a zranené zviera s chuťou začalo jesť.

Ty ju chytil za bradu a zatvoril jej ústa. „Poletuje tu toľko múch, že človek by nemal byť prekvapený. Ošetri psa a potom prinies vodu. Okrem toho treba upratať chatu. Ak si myslíš, že vonku je to zlé, počkaj, až vojdeš dnu!”

„Má nejaké meno?” spýtala sa a ukázala hlavou na starca.

„Ak áno, nikdy mi ho neprezradil. Asi preto, lebo som mu za to neponúkol peniaze.”

„Chceš povedať, že si s ním bol od narodenia a nevieš, ako sa volá?”

„Presne tak.”

„Prišli ste mi ukradnúť moje zlato, však?” zakvílil starec. „Chcete ma o všetko pripraviť.”

„Jediné, čo chceme, je strecha nad hlavou,” upokojil ho Tynan, keď sa vrátil, aby poupratoval okolie. „Nič iné od vás nežiadame.”

Chris sa presvedčila, že pes nie je vážne zranený, a potom išla po vedro. Bolo pokryté slizom. „Ty, tvoja noha,” upozornila ho, keď mu na ňu pozrela. Škrtidlo sa uvoľnilo a krv okolo rany zaschla, no pri novej činnosti sa zase otvorila.

„Teraz nemôžem prestať,” namietol netrpezlivo. „Chod’ po vodu.”

Chris vzala vedro a zamierila hore kopcom, no starý muž sa jej postavil do cesty. Tak príšerne smrdel, že musela zadržať dych. „Nemá matku. Zabil ju.”

Chris ho opatrne obišla ako predtým hromadu zhnitého mäsa.

Keď sa vrátila s čerstvou vodou, Asher priniesol srnca, ktorého zastrelil, a Tynan pripravoval lôžko pre Pilar. Chris si všimla, že noha mu stále krváca.

Asher rozložil oheň a začal piecť mäso, zatiaľ čo starec si čupol ďaleko od svojich hostí a podozrievavo sledoval každý ich pohyb.

Tynan si konečne sadol na zem vedľa kopy sena prikrytej plachtou, kde ležala Pilar. Chris neušlo, že pri tom vystrúhal bolestnú grimasu. Medzitým sa zotmelo a jediné svetlo vychádzalo z ohňa.

„Mali by sme si urobiť plán,” oznámil Tynan a jeho hlas znel veľmi unavene. „Prescott, musíme striedavo držať stráž.”

„Stráž?” začudovala sa Chris. „Ale veď Dysanovi muži nás tu nenájdu. Prebrodili sme toľko potokov, že psy určite stratili našu stopu, a ty si musíš oddýchnuť.” Posledné slová adresovala Tynanovi.

„Ďakujem ti za starostlivosť, ale nemal som na mysli Dysana. Musíme držať stráž kvôli nemu.” Kývol hlavou na starého baníka. „Ak zistí, že by za nás mohol získať odmenu, nájde našich prenasledovateľov a privedie ich sem. Nesmieme dopustiť, aby odišiel.”

„Och,” vzdychla si Chris, vzala od Ashera mäso a nadvihla Pilar. Zajtra sa pokúsi uvariť polievku. Zatiaľ musia vystačiť s tým, čo majú. „Takže kým tu budeme, niekto musí stále bdieť a sledovať ho.”

„Áno, ak chceme zostať nažive,” potvrdil Tynan.

Asher pokrájal pečené mäso na kúsky. „Pilar potrebuje doktora a oddych. A vy tiež nevyzeráte najlepšie,” pozrel na Tynana.

„Budem v poriadku,” odsekol Ty, „ale o Pilar sa naozaj musíme postarať. Neviem však o inom mieste, kde by bola v bezpečí.”

Asher hodil starcovi kus mäsa, akoby bol pes. Muž ho chytil, obrátil sa k nim chrptom a hltavo začal jesť, vrhajúc na nich ponad plece ostrážité pohľady. „Potrebujeme pomoc,” vyhlásil Asher a pozrel na Chris. „Keby sa nám podarilo poslať správu vášmu otcovi, mohol by sem vyslať armádu mužov, ktorí by nás odprevadili k vám domov. Pochybujem, že Dysan by si niečo začal s Mathisonovými ľuďmi.”

Chris si pritiahla kolená k brade a usmiala sa. „Áno, otec by ho mohol poraziť. Lenže on je tam a my sme tu.“

„Musíte ísť za ním, Prescott," rozhodol Tynan. „Mňa a ženy nechajte tu a čo najskôr sem prived' te Mathisona.“

„Mám vás nechať napospas tamtomu?" spýtal sa Asher a ukázal na starca. „Viete si predstaviť, koľko ľudí vás hľadá?"

Tynan pozrel na tmavú oblohu a po dlhej chvíli odvetil: „Tucet Chanryovcov, stovka Dysanových mužov a..."

„A Rory Sayers. Som si istá, že aj on by si s tebou rád vyrovnal účty," dodala Chris.

„Ako sa volal ten muž na druhom konci dažďového lesa?"

„Ach, áno," usmiala sa Chris. „Hugh Lanier. Pochybujem, že ho už prešiel hnev, odkedy si prečítal môj odkaz." S úsmevom pozrela na Tynana, lebo si spomenula, ako jej v ten deň pomohol.

Tynan sa oprel o stĺp. „Pol sveta nás hľadá, dvaja z nás sú zranení a máme medzi sebou zradcu - ak mu dáme príležitosť, aby nás zradil. Nemyslím, že máme pred sebou bezpečnú a skvelú budúcnosť.“

„Vezmem toho starca so sebou," ticho povedal Asher, „a privediem Mathisona s toľkými mužmi, koľkých bude schopný zohnať.“

„Len čo sa k nemu obrátite chrptom alebo zaspíte, podreže vám hrdlo.“

„Budem k nemu vždy obrátený tvárou a pred spaním ho zviažem. Je to jediná možnosť a vy to viete. Nemôžete tu naňho striahnuť. Mne stačí odviezť ho päťdesiat kilometrov odtiaľto a vydať do rúk Mathisonovi. Jednému mužovi sa to podarí, ale nie dvom ženám a zranenému.“

Chris videla, že Tynan rozmýšľa o Asherových slovách. Očividne sa mu nepáčili, rovnako ako situácia, v ktorej sa ocitol. Súčasne si uvedomovala, že musí byť zranený vážnejšie, než sa tváril, keď vôbec uvažoval o Ashovom návrhu.

„Ty, je to jediný spôsob," zašepkala Chris. „Pilar sa nesmie fyzicky namáhať a tu ju nemôžeme nechať. Dysan je nám v päťách a niekto musí priviesť pomoc." Zdvihla obočie. „Alebo sa bojíš, že nedostaneš milosť, ak ma privedie k otcovi niekto iný?"

Tynan na ňu dlho pozeral a potom odvetil: „Prescott, zajtra ráno vyrazíte. V noci zostanem hore a budem dávať pozor na starca, aby ste sa dobre vyspali. A teraz si obaja choďte ľahnúť.“

Keď si Tynan sadol, nevyzeral, akoby vládol znovu vstať. Chris mu previazala ranu na nohe a s úľavou zistila, že guľka v nej nezostala. Zatiaľ čo ho ošetrovala, chrptom sa opieral o stĺp, mal zatvorené oči a tváril sa, že necíti jej dotyky. Snažila sa ho dotýkať čo najmenej a nedať najavo, že pri pohľade na otvorenú ranu sa jej obracia žalúdok.

„Pochybujem, že Prescott toho starca zvládne. Asher nie je dosť zákerný. Je príliš dôverčivý.“

„Ty, koľko času si strávil s tým človekom? Naozaj si s ním musel žiť?“

„Až do šiestich rokov, ale deti sa rýchlo učia. Netrvalo mi dlho a pochopil som, že musím byť v strehu.“

„Keď si taký nezávislý, prečo si neušiel, keď... keď ťa predal? Nemohol si sa vrátiť k Červenej?“

Tynan otvoril oči a pozrel na ňu. „Bol som opitý a v tom stave ma držal dva dni, kým ma predal,“ odvetil.

„Ved' si mal iba šesť rokov!“

„Ešte nikdy som sa nestretol s dieťaťom, ktorému by nechutilo pivo. A teraz choď spať. Zajtra musíš byť svieža.“

Vstala, vzala vedro s krvavou vodou a niesla ho preč. Tynan sa znovu oprel o stĺp a vyzeral, akoby zaspal, no Chris vedela, že len predstiera. Chcel prebdiť celú noc, aby ich chránil pred zlomyseľným starcom. Nevedela pochopiť, prečo ho jednoducho nezviaže, aby im nemohol ublížiť.

Zamierila s vedrom k prameňu, aby nabrala čerstvú vodu.

„Chris.“

Zľakla sa, keď za chrptom počula Asherov hlas.

„Môžem sa s vami rozprávať?“

„Mali by ste spať. Zajtra vás čaká namáhavá cesta a Ty vraví...“

„Ty vraví! Nič iné nepočujem, iba že Tynan hovorí toto alebo tamto.“

„Je vodcom tejto skupiny,“ pripomenula mu Chris, „a vďaka jeho rozhodnutiam sme unikli pred smrťou.“ Pokračovala smerom k prameňu.

Chytil ju za ruku. „Mrzí ma, že som tak vybuchol. Asi žiarlim. Chris, skutočný dôvod, prečo sa s vami chcem rozprávať, je...“

„V poriadku,“ povedala a pozrela naňho vo svite mesiaca. „Čo ste mi chceli povedať?“

„Chcel som sa vás spýtať, či sa za mňa vydáte.“

Chris bola chvíľu zarazená. V posledných dňoch nemohla myslieť na nič iné, iba ako unikne pred Dysanom. „Nie je to trochu unáhlená ponuka?“

„Dobre viete, že nie. Chris, zaľúbil som sa do vás, do vášho ducha a vašej odvahy. Chcem stráviť život so ženou, ktorá sekerou vyseká otvor do priečky na voze, aby ju bolo počuť. Vystrašené ženy ma nepriťahujú.“

„Nejde vám v skutočnosti o peniaze, alebo o miesto v otcovom podniku? Nerobí ma tá predstava ešte príťažlivejšou?“

Asher otvoril ústa, no nevyšiel z nich žiadny zvuk. Namiesto toho ju pritiahol k sebe a nežne pobožkal. „Kedysi som si myslel, že by som sa oženil s dcérou Dela Mathisona, aj keby bola škaredá ako obľúbená mulica môjho otca, ale potom som vás spoznal a všetko sa zmenilo. Chris, dosiaľ som nestretol ženu, čo by sa vám podobala. Z celého srdca túžim, aby ste sa za mňa vydali. A ak si myslíte, že mi ide o vaše peniaze, vzdám sa všetkých nárokov na ne. S vami po boku budem môcť začať znovu a tentoraz nezlyhám.“

Usmial sa na ňu, stále ju držiak v náručí. „Pochybujem, že by ste mi to vôbec odpustili. Keby som sa dostal do finančných problémov, určite by ste mi zapraskali bičom . nad hlavou a nedovolili, aby som sa vzdal.“

Opätovala jeho úsmev. „Nie, asi máte pravdu. Ani ja sa nevzdám, keď mi na niečom veľmi záleží.“ Zrazu si spomenula na Tynana. „Iba ak by ma k tomu prinútili okolnosti," dodala tichším hlasom.

„Myslím, že by z nás bol dobrý pár," vyhlásil. „Ja som rozvážny, a vy odvážna. Držal by som vás pri zemi a vy by ste mi zabránili zbabelo ujsť, keby išlo do tuhého.“

Rozosmiala sa. „To znie, akoby ste mi ponúkali obchod.“

Pritiahol si ju bližšie. „Niektoré obchody sú výhodné pre obe strany. Chris, sľúbte, že o tom budete rozmýšľať. Urobím, čokoľvek budete chcieť. Ak ma požiadate, aby som sa zriekol peňazí vášho otca, vyhoviem vám. Splním každé vaše želanie.“

„To je dosť drastické a môj otec potrebuje niekoho, kto by mu pomohol viesť podnik.“

„Chcete povedať, že sa za mňa vydáte?" spýtal sa s rozžiarenými očami.

„Dočerta, nie," ozval sa za nimi Tynanov nahneváný hlas. „Pustite ju, Prescott! Ak to neurobíte, odstrelím vám ruky.“

Chris sa odtrhla od Ashera. „Máš spať.“

„O to ti išlo? Aby som zaspal a ty si sa s ním mohla stretnúť za mojím chrbtom?"

„Len pomaly, Tynan," ozval sa Asher. „Mám právo urobiť, o čo ma slečna Mathisonová požiadala. Navyše vás najali, aby ste mi ju pomohli získať. Och, Chris," povedal zhrozene, keď si uvedomil, že sa prezradil.

„To je v poriadku. Vedela som o tom. Tynan, nemáš právo prikazovať mi, čo mám robiť. A teraz sa vráť..."

Nedopovedala vetu, pretože Tynan ju schmatol za ruku a pritiahol k sebe. Nemohol veľmi chodiť, pretože mu tŕpla noha, no mohol ju prinútiť, aby podišla k nemu bližšie. „Prescott, vráťte sa do tábora, skontrolujte Pilar a strážte toho starého. O minútu prídem za vami.“

Asher začal namietat', ale Tynan ho umlčal pohľadom. S nespokojným výrazom na tvári zamieril k chate.

„Pusť ma!" zvolala Chris a chcela sa Tynanovi vytrhnúť, ale nepodarilo sa jej to. „Nemáš právo miešať sa mi do života. Mimochodom, mám pocit, že otec ťa naozaj najal, aby si Ashovi pomohol získať moje srdce.“

„Nezaujíma ma, ako si to zistila, ale bolo to pred..."

„Pred čím?" Pozerala naňho a z očí jej sršali iskry.

Pritiahol si ju bližšie. Chvíľu ju objímal, a potom začal bozkávať tak vášnivo, akoby po tom už dávno túžil.

„Nerob to, Ty," povedala prosebné, až zúfalo. „Daj mi pokoj." Pokúsila sa ho odstrčiť, no nepustil ju.

„Chris, neznesiem, keď sa ťa dotýka. Nemôžem sa na to pozerat'. Rukami jej prešiel po chrbte, dotkol sa štíhleho hrdla a palcami sa začal hrať s ušnými lalôčkami.

Podarilo sa jej od neho odtrhnúť a pozrela mu do tváre. „Tak ty to neznesieš?! Akým právom mi zakazuješ, aby som sa objímala s inými? Nemáš právo čokoľvek namietat'. Dovolil si, aby som sa pred tebou úplne zosmiešnila, a teraz tvrdíš, že sa nesmiem rozprávať s mužom, ktorý má so mnou tie najčestnejšie úmysly.“

„Aj ja som k tebe čestný. Nikdy som ti neklamal, ani nič nepredstieral. Znovu opakujem, ak sa ťa Prescott ešte raz dotkne, zastrelím ho. Úprimnejší už nemôžem byť.“

„Ty!" zhĺkla rozhorčene a odsotila ho od seba. „Čo odo mňa žiadaš, nie je slušné. Jediné, o čo ti ide, je... dostať ma do..." Bola vďačná za tmú, ktorá zakryla jej červenú tvár.

„A čo je na tom zlé? Naposledy ti to neprekážalo. Ach, Chris, nechcem sa hádať. V tú noc sme si spolu krásne užili a odvtedy som nemal inú ženu.“

Chris cítila, že to už dlhšie nevydrží a vybuchne od hnevu. „Tak ty si nemal iné ženy, odkedy sme sa spolu milovali?! A preto ťa mám ľutovať? Mám ti vyhovieť len preto, že si bol na úteku a nemal si čas..."

„Mal som čas," prerušil ju. „Ale nechcel som, čo mi ponúkali."

Chris na okamih stratila reč. Žeby ju naozaj žiadal o súcit? „Takže teraz si... a čakáš, že ja... zo všetkých odporných, nechutných vecí..." Nedopovedala a po niekoľkých sekundách pokračovala. „Oznamujem ti, že Asher ma požiadal o ruku. Nechce, aby som sa s ním vyspala, ale prežila zvyšok života."

„Túži prežiť zvyšok svojho života s peniazmi tvojho otca."

„A aký je medzi vami rozdiel? On chce moje peniaze, a ty moje telo. Ani jednému z vás asi nejde o mňa. Viete, pán Tynan," pokračovala a urobila krok k nemu, „nie som si istá, či chcem niekoho z vás dvoch. Vlastne ani neviem, čo mi ponúkate."

Chytil ju za ruku. „Chris, viem, že ma chceš. Vidím ti to na očiach. A ja túžim po tebe, tak prečo sa tomu brániš?"

Vážne naňho pozrela a zaťala zuby. „Zahŕňa tvoja ponuka aj manželstvo?" spýtala sa ticho.

Prudko cúvol, akoby sa bál, že dostane mor. „Manželstvo? Chris, dobre vieš, že to nie je možné. Tvoj otec by ma poslal späť do väzenia, kde stvrdol do konca života, takže by si nijakého manžela nemala. To ti nemôžem urobiť."

„Muži!" zvolala rozhorčene. „Vždy si spomeniete iba na to, čo sa vám hodí. Môj otec povedal, že sa vrátiš do väzenia, ak sa ma dotkneš, ale ty si to pokojne riskoval, pretože ti to za to stálo. A teraz využívaš jeho hrozbu ako zámienku, aby si sa zachránil pred manželstvom. Dobre ma počúvaj, Tynan. Už nikdy s tebou nepôjdem do postele. Myslím to smrteľne vážne." Zvrtla sa, nahnevane schmatla vedro a zamierila k potoku.

„Nakoniec to nevydržíš," zavolať za ňou. „A radšej nedovoľ Prescottovi, aby sa ťa dotýkal!"

„Ty bezcitný, naničhodný... kovboj, už ti nikdy nedovolím, aby si sa ma dotkol!" Ponorila vedro do vody a vzápätí do nej impulzívne ponorila hlavu. Nebola si istá, či ňou chce schladiť hnev, alebo Tynanove bozky, no cítila, ako jej v žilách vrie krv.

Chvíľu zostala pri prameni, potom sa vrátila k chate a ľahla si vedľa Pilar. Podchvíľou sa však zobúdza, prudko si sadala a rozhliadala sa okolo seba. Zakaždým však zistila, že Tynan sa opiera o stĺp a nespúšťa oči z nebezpečného starca.

Keď prišlo ráno, akoby ani nespala. Sadla si, pomasírovala si dolámaný chrbát a obzrela sa. Ty opustil svoje miesto a Asher pred chatou sedlal koňa. Zamierila k nemu.

„Starec robí Tynanovi problémy," oznámil jej Ash namiesto pozdravu. „Asi ho bude treba priviazať na koňa a poslať preč."

Chris prestala zívať. „Dúfam, že ho prehodí cez sedlo tvárou nadol."

Asher ju chytil za ruku a pritiahol k sebe. „Nejaký čas vás neuvidím, Chris. Dúfam, že vám budem chýbať a že budete rozmýšľať o mojom návrhu. Dúfam, že..." Začal ju bozkávať na krk. „Dúfam, že poviete áno."

Vzápätí sa však ocitol na zemi, kam ho poslal Tynan, len čo ho odtrhol od Chris. Zastal nad ním s rozkročenými nohami a zaťatými päsťami.

„Vstaňte, Prescott! Už dávno si o to koledujete. Alebo nemáte dosť odvahy, aby ste si to rozdali so seberovným súperom?"

„Preboha!" nahnevane zvolala Chris a podišla k Asherovi, aby mu pomohla vstať.

Tynan sa hrozivo pohol.

„Ak sa ho ešte raz dotkneš," zasyčala naňho, „prisahám, že odtiaľto odídem s ním. Dočerta, čo to do teba vošlo?!"

Tynan spustil päste a zatváril sa zmätene. „Neviem," priznal sa skrúšene. „Prescott, radšej už vypadnite, kým je svetlo. Starec pôjde s vami, ale nesmiete ho ani na chvíľu spustiť z očí. Už sa dovtípiť, že nás prenasledujú, takže urobí čokoľvek, aby tú informáciu speňažil."

Keď Asher vstal, Tynan sa zahanbene obrátil k Chris.

„Nepôjdeš s ním, však? Musím ťa priviesť späť a niekto tu musí zostať s Pilar."

Chris naňho uprela dlhý, prenikavý pohľad. „Nie," odvetila nakoniec, „neodídem, ak sa ho už nedotkneš. A teraz nás nechaj osamote. Chceme sa rozlúčiť."

Tynan sa nepohol. „Môžete sa rozlúčiť hneď teraz. Musí odísť."

„Ak si myslíš..." začala Chris, pripravená povedať mu svoj názor, keď sa ozvalo Pilarino volanie. „Áno, už idem," odpovedala Chris a rozhodne sa obrátila k Asherovi. Chcela ho objat' a pobožkať na rozlúčku, aby Tynanovi ukázala, že jej nemá právo rozkazovať, no Tynan ju od neho odtrhol a pritiahol k sebe.

„Nasadnite na koňa, Prescott," ticho prikázal Asherovi.

Muž zaváhal, ale potom si vzdychol a položil nohu do strmeňa. „Porozprávame sa neskôr," vyhlásil a obzrel sa na starca, ktorý sedel na Tynanovom koni, pripravený na odchod.

Tynan ešte vždy držal Chris a cúvol. „Nezabudnite, že ho musíte strážiť vo dne v noci. Ani na minútu ho nespustíte z očí, lebo vás pripraví o všetko, čo máte, vrátane života."

„V poriadku," zahundral Asher, letmo pozrel na Chris a potiahol uzdu. „Pod'me, starec," zavolať cez plece a zmizol im z dohľadu.

Chris odstrčila Tynana. „Pusť ma, hlupák!"

Zvrtla sa a zúriivo naňho pozrela. „Prečo si myslíš, že mi môžeš prikazovať, čo mám robiť? Za koho sa vlastne pokladáš?!"

Tynan sa zatváril zmätene a chcel niečo povedať, no radšej sa zvrtol a zamieril k prameňu.

Chris tam dlho stála a pozerala za ním, kým jej nezmizol z očí. Potom sa vrátila do chaty k Pilar.

„Už som si myslela, že vonku sa strhne bitka," poznamenala žena, keď jej Chris podala fľašu s vodou.

„Najradšej by som ho ovalila palicou," vybuchla Chris.

„Nechce ma, no bez váhania udrie muža, ktorý ma požiadal o ruku."

Pilar sa oprela o kopu sena a Chris sa k nej sklonila, aby jej vymenila obvazy. „Och, on chce vás. Viem, že po vás veľmi túži."

„O tom pochybujem." Pilar sa usmiala. „Takto sa ešte nikdy nesprával. Dokonca ani vtedy, keď chodil s rančarovou dcérou. Všetci sme dúfali, že sa konečne usadí, ale nevyšlo to."

„A potom skončil vo väzení?"

„Červená vám o tom povedala?"

„Čiastočne. Pilar, ako dobre poznáte Tynana? Prečo ste s ním bývali u Owena Hamiltona?"

„Zachránil život môjmu manželovi."

Chris jej prestala čistiť ranu. „Vášmu manželovi?"

„Keď som bola mladšia, pracovala som pre Červenú. Tynan u nej vtedy býval a bol to najkrajší chlapček, akého si viete predstaviť. Všetky sme ho zbožňovali. Keď ho starc ako šesťročného odviezol, nedúfala som, že ho ešte uvidím. A keď sme sa znovu stretli, zistila som, že stvrdol. Počas svojho krátkeho života videl veľa zla a stal sa z neho cynik. Vtedy som však už bola vydatá za jedného farmára, mali sme spolu veľa detí a chcela som zabudnúť, kde som sa s Tynanom zoznámila."

„Deti?“ zašepkala Chris.

Pilar sa usmiala. „Dvoch chlapcov. Teraz majú deväť a sedem rokov.“ Na chvíľu sa odmlčala. „Jedného dňa som bola v meste a zbadala som Tynana. Usmial sa a zamieril ku mne, no mne hneď zišlo na um, že všetkým vytrúbi, odkiaľ pochádzam a že nie som úctyhodná farmárova žena, za ktorú ma pokladali. Teraz sa za to hanbím, no vtedy som rýchlo vošla do obchodu a predstierala, že ho nevidím. Ty bol dokonalý džentlmen, a keď sme sa o dva dni znovu stretli, tváril sa, že ma nikdy v živote nevidel.“

„Ale ako potom zachránil život vášmu manželovi?“

„Nie som pyšná na to, čo som vtedy urobila. Bola som rozhodnutá vyhýbať sa Tynanovi, ale asi o týždeň jeden bohatý farmár pohrozil môjmu manželovi, že nás vyženie. Vtedy som Tynana požiadala o pomoc a on nám ju bez váhania poskytol.“

„A keď vás nedávno požiadal, aby ste sa s ním nast'ahovali k Hamiltonovi, chceli ste mu oplatiť láskavosť.“

„Ani som sa ho nespýtala, čo odo mňa chce. Rozlúčila som sa s rodinou a nasledovala ho. J i m my sa ma tiež nepýtal, čo Tynan odo mňa chce, no vedel, že mu môže dôverovať.“

Chris znovu spustila ruky z Pilarinho pleca. „Ale prečo vlastne chcel, aby ste predstierali, že ste jeho manželka?“

Pilar sa usmiala. „Nikdy by to nepriznal, ani by mi neodpovedal, keby som sa ho na to opýtala. Raz však zahundral čosi o peknej malej svetlovláske, ktorá sa ho pokúša zviest’.“

„Hm,“ rozpačito si odkašlala Chris, „naozaj som sa o to pokúšala. Ale urobila som chybu, že som sa doňho zaľúbila. Zapôsobil na mňa, keď nás bez najmenšieho zaháňania previedol cez dažďový les, a pomohol iní, keď som ho potrebovala.“

„Okrem toho je najkrajší muž na svete,“ dodala Pilar.

„To s tým nijako nesúvisí. Bol taký tichý, pri iných málovravných mužoch mávam pocit, že mlčia, lebo nemajú čo povedať. Tynan sa však tváril, akoby chcel hovoriť, no čosi v sebe dusil. Nie som si istá, čím to bolo, ale určite ma priťahoval.“

„Priťahoval?“ zopakovala Pilar. „To značí, že teraz už nie?“

Chris čupela a preniesla váhu na päty. „Je ako ostatní muži. Chce iba to jedno. Myslela som, že ku mne cíti viac, no povedal mi, že odo mňa nič nechce a že som sa v ňom zmýlila. Požiadal ma, aby som mu dala pokoj, iba ak by som s ním bola ochotná...“ „Ísť do postele?“

Chris prikývla a sklonila hlavu. „Neznamenám preňho viac ako stovky iných žien.“

„Ešte som nevidela, že by sa zachoval k žene tak ako pred niekoľkými minútami k vám. Nikdy nedal najavo žiarlivosť. Ste si istá, že preňho neznamenáte viac?“

Chris vstala a vzala misu so špinavou vodou. „Som o tom presvedčená. Jasne mi vysvetlil, čo odo mňa chce. Iba nemá rád, keď ho odmietnu. Tynan ma neľúbi o nič viac ako... ako toho starého psa. Teraz si však oddýchnite a ja idem voľačo uvariť. Pravdaže, ak sa mi tu podarí nájsť niečo jedlé.“

„Všetko bude v poriadku,“ zamyslene dodala Pilar. „Ty vám pomôže. On zvládne úplne všetko.“

„Okrem lásky,“ ticho poznamenala Chris. „Nemôže si ju vynútiť puškou ani päšťami, tak pred ňou radšej uteká. Chod'te spať, Pilar.“

Chris sa hodinu pokúšala udusiť mäso s prísadami, ktoré našla okolo chaty a vo vakoch pripevnených k sedlám. Keď utekali pred Dysanom, nemali veľa času na balenie a teraz im chýbali zásoby. Pozrela na chatu a odhodlala sa zistiť, či by sa dačo nenašlo tam. Zápach, čo sa odtiaľ šírilo, ju zatiaľ odradil od akýchkoľvek pokusov priblížiť sa k tomu príšernému miestu.

Zadržala dych, podišla k dverám a nazrela dnu. Interiér prezrádzal, že starec tam skrýva všetky svoje poklady. Mal tam pravdepodobne celý svoj majetok a akokoľvek bol zničený, poškodený alebo zamorený hmyzom, nič nevyhodil.

Chris sa obzrela na Pilar, ktorá ležala pod stromom, a pozbierala všetku odvahu. Ako mohla porovnávať nepríjemný zápach alebo niekoľko chrobákov s ľudským pohodlím?

Vzala lopatu, ktorú Tynan oprel o stenu, a začala si kliesniť cestu dnu.

O dve hodiny stála na okraji priepasti obrovská hromada. Nechcela ju zhodiť dolu, kým si ju neprezrie pri dennom svetle, ale z väčšej časti pozostávala zo zhnitého alebo tvrdého jedla, po ktorom liezli mravce.

V zadnom kúte jedinej miestnosti našla malú drevenú debničku, aká sa používala na prepravu krehkých predmetov cez more. Zdvihla ju a vyniesla na svetlo.

Bola na nej ťažká zámka, avšak zhrdzavená ako všetko ostatné, takže po niekoľkých minútach sa jej ju podarilo otvoriť. Vnútri našla niekoľko dolárov pokrytých plesňou, veľký kus kameňa, ktorý pripomínal zlato, a na dne fotografiu mladej, peknej ženy. Chris ju zdvihla k svetlu, zotrela z nej pieseň a skúmavo si poobzerala ženinu tvár. Vyzerala šťastná, akoby sa na niečo tešila a chcela sa o to podeliť s celým svetom. S úsmevom si vložila fotografiu do vrečka a začala zatvárať debnu.

„Našla si niečo zaujímavé?“ ozval sa za ňou Tynanov hlas.

„Mal by si spať,“ odvetila. „Prebdel si celú noc.“

„Nie som unavený. Čo tu robíš? Ešte som nestretol ženu, čo by sa prehrabávala v cudzích veciach tak rada ako ty.“

„V ničom som sa neprehrabávala. Upratovala som.“

S blahosklonným úsmevom, ktorý ju rozčuľoval, si sadol k nej. „Upratovala si veci v zamknutých debnách?“ spýtal sa a ukázal hlavou na veľkú, hrdzavú zámku vedľa nej. „Našla si niečo zaujímavé?“

„Iba kilo zlata,“ odvetila samolúbo a podala mu veľký kameň. „Preto ten baník odtiaľto nechcel odísť.“

Ty vzal kameň, oprel sa o lakeť a pozrel naň. „To nie je zlato,“ vyhlásil. „Starý muž by nepoznal zlato, ani keby ho mal rovno pod nosom. Na jednej strane kopca je miesto, kde kopal celé roky. Hľadal tam aj vtedy, keď som bol dieťa.“

Chris mu vzala kameň. „Ak tu nie je zlato, prečo tu zostáva? Prečo takto žije?“

„Verí, že tu zlato je, a fakty nemajú nič spoločné s jeho vierou. A ak ťa zaujíma, prečo takto žije, jednoducho sa bojí nechať tu svoje veci. Rozhodol sa počkať, kým budú mať nejakú hodnotu, a potom ich výhodne predať.“

„Napríklad deti, však? Ako novorodenci nemajú veľkú hodnotu, ale silní malí chlapci môžu pracovať.“ Tynan na jej poznámku nič nepovedal, iba pozoroval vtáka, čo krúžil nad jeho hlavou. Očividne bol spokojný, že tam môže chvíľu iba tak ležať a nič nerobiť. „Ako tu vlastne žil? Musel mať peniaze na jedlo. Vždy ukradol nejaké veci a predal ich?“

Dlho trvalo, kým jej Tynan odpovedal. „Zvyčajne kradol, ale teraz mu posielam peniaze.“

„Ty? Ale prečo? Keď si predstavím, čo ti urobil a ako veľmi ho nenávidíš, čakala by som, že preňho nepohneš ani prstom!“

„Ten starý muž je pre mňa čosi ako otec, ktorého som nikdy nemal. A okrem toho som nechcel, aby predal ďalšie deti.“

„Nechápem, ako môže byť taký bezcitný. Muselo sa mu stať niečo strašné. Určite bol niekedy zamilovaný. Možno stratil svoju lásku a nikdy sa z toho nespamätal.“

Ty na ňu pozrel, akoby stratila rozum. „Prečo si myslíš, že ten starec niekedy niekoho ľúbil?“

„Našla som fotografiu ženy, ktorú miloval.“

„Ukáž mi ju,“ požiadal ju ticho a Chris mu vyhovela. Dlho na ňu bez slova hľadel, potom jej ju vrátil. „Tvrdil, že ju hodil do priepasti, a ja som mu veril.“

„Ty si ju videl?“

„Bola to najcennejšia vec, akú som v živote mal.“

Zaváhala. „Kto je tá žena?“

„Povedal, že moja matka.“

„Tvoja matka? Tynan, uvedomuješ si, že vďaka tej fotografii by si mohol zistiť, kto bola? A kto si ty?“ zvolala vzrušene.

„Viem, kto som,“ odvetil a vystrčil bradu.

Chris sa zahľadela jej podobizeň. „Ako sa volala?“

„Neviem.“

„Nikdy si sa na to nespýtal?“

Pozrel na ňu. „A koho som sa mal spýtať? Starec mi povedal, že keď zomierala, povedala jediné slovo: Tynan.“

„Ukázal si tú fotografiu ženám v... Červenej a ostatným?“

„Pravdaže ju videli, ale ani jedna ju nepoznala. Mysleli si, že je to romantické, a stále mi kupovali rámiky na fotografie, no starec raz prišiel, vzal rámik a predal ho. Na niekoľko rokov boli preňho veľkým zdrojom príjmov.“

Chris obrátila fotografiu. „Na zadnej strane je niečo napísané, ale neviem to prečítať.“

„Sa. Sú to písmená Sa a zvyšok vybledol. Ako malý som si predstavoval, že moja matka sa volala Sarah.“

„Často si na ňu pozeral, však?“

Tynan neodpovedal, ľahol si na chrbát a pozrel na oblohu. „Vo väzení mi najviac chýbala obloha. Kamkoľvek som sa obrátil, boli železné mreže. A nepáčil sa mi ani ich zvuk.“

Chris sa chcela o fotografii dozvedieť viac. „Ako sa k nej starec dostal? Ak ju mala tvoja matka, musela mať aj iné veci.“

„Všetko ostatné predal, dokonca aj jej šaty a spodnú bielizeň. Myslím si, že jej nahé telo zhodil do priepasti. Alebo sa tu ešte kdesi povaluje.“

„Tynan! Ako môžeš byť taký bezcitný? Tá žena bola tvoja matka a zomrela, keď ťa priviedla na svet!“

Sadol si. „Zabili ju tri strely, ktoré ju zasiahli do chrbta.“

„Ale kto ju chcel zabiť? A prečo?“

„Je tu niečo na jedlo? Mohol by som uloviť čerstvú zverinu.“

„Odpovedz mi, prosím! Poznáš dôvod, prečo by chcel niekto zabiť ženu, ktorá čaká dieťa?“

Pozrel na ňu. „Prečo muži podvádžajú pri kartách? Prečo sa opíjajú a snažia sa jeden druhého zabiť? Neviem. Prišla sem s troma hlbokými dierami v chrbte, ľahla si, porodila ma, povedala Tynan a zomrela. To je všetko, čo viem. Baník ju pozoroval pri pôrode a chcel ju tu nechať aj s dieťaťom, ale potom mu zišlo na um, že by mohol predať jej šaty aj kričiace decko. Tak ju vyzliekol a mňa odniesol do hôr. Viac ti nepoviem, Chris. Predal všetko okrem fotografie. Nikto nechcel obrázok neznámej ženy, tak som si ho raz v lete vzal, keď som mu pomáhal pri práci. Dáš mi konečne niečo pod zub?"

Chris si sadla na zem a pozrela na fotografiu. „Je to veľmi pekná žena."

„Áno. Bola pekná. Už dávno je mŕtva. Chris, prečo sa tak zaujímaš o moju matku?"

„Zaujímam sa o..." Zrazu zmĺkla. Takmer sa priznala, že ju zaujíma. „Som reportérka," vyhlásila a vstala. „Som na všetko zvedavá."

„A ja som zase zvedavý, čo sa varí v tom hrnci." Podišiel k nej. „Mohla by si ísť na lov so mnou."

„Nemôžem opustiť Pilar."

„Tak nech ide s nami. Prechádzka jej neuškodí."

„Pochybujem. Navyše tu musím upratať a..."

Priblížil sa tesne k nej a dotkol sa jej líca. „Chris, pod' so mnou, prosím ťa. Sľubujem, že sa budem správať slušne. Neurobím nič, čo si nebudeš želať."

Začala pred ním cúvať. V jeho hlase zaznel tón, ktorý by roztopil aj srdce z kameňa. „Nemôžem. Musím..."

„Čo musíš?" naliehal a vytrvalo ju nasledoval.

„Chris!" zvolala Pilar. „Rada by som si trochu pocvičila. Mohla by si ísť s Tynanom kvôli mne?"

„Ja... tak dobre," ustúpila nakoniec a pozrela mu do usmiatej očí. „Ale o nič sa nepokúšaj," vystríhala ho. „Neoddám sa ti."

Prižmúril oči. „Drahá, ešte som ťa o to nepožiadala."

Len čo zjedol väčšinu mäsa, ktoré Chris uvarila, vzal pušku, pomohol Pilar vstať a pustil sa po chodníku, čo sa vinul za chatou. Chris ho dva razy upozornila, že chôdzou si namáha poranenú nohu, no on sa iba uškrnul.

„Pamätáš sa, ako si s Chanryovcami vykradol banku v Texase a..." začala Pilar.

„Vykradol banku?" zhĺkla Chris. „Vykradol banku!"

Ty žmurkol na Pilar. „Myslí si, že som čistý ako ľalia."

„Videla som ťa strieľať na ľudí. Vzala som ho na piknik, kde sa s jedným mužom pobil, a ten sa nešťastnou náhodou zranil. Pripomínam, že sa to stalo na cirkevnej slávnosti."

„Rory Sayers," oznámil Tynan Pilar, akoby to stačilo na vysvetlenie.

„Nikdy som nestrčila nikoho, kto by si to zaslúžil väčšmi ako on," vyhlásila Pilar. „Ty, nemal si tu hore záhradu, keď si bol malý?"

Chris sa vliekla za nimi a mala pocit, že sa ocitla na večierku, kde nikoho nepozná. Pilar a Ty sa rozprávali o veciach, ktoré jej nič nehovorili. Spomínali mená ľudí a miest, úžasné zážitky ako potýčky so zákonom, prestrelky a mená odpadlíkov, o ktorých iba čítala.

Na kopci Tynan rozhrnul husté krovie a pred nimi sa objavila malá čistinka. „Tu to bolo," oznámil. „Zasadil som sem mrkvu, zemiaky a jahody. Jahody sa neujali a zajace spásli mrkvovú vňať, len čo vyšla zo zeme. Pozrite sa na toto," povedal a zdvihol hrdzavú plechovku. „Jeden z mojich prvých terčov. Cvičil som tu celé hodiny."

„Nič iné sa tu ani nedá robiť," poznamenala Pilar. „A čo starcova zlatá baňa? Je odtiaľto ďaleko?"

„Ani nie. Je to kúsok vyššie."

Pilar sa obrátila a vykročila, no Chris zastala. Tynan podišiel k nej a objal ju, skôr než mu v tom mohla zabrániť. „Necítiš sa trochu stratená?”

Chcela ho odstrčiť, ale nepustil ju. „Pravdaže nie.”

„Mohli by sme Pilar poslať preč a zájsť hlbšie do krovia. Poznám miesto, ktoré je ako stvorené na milovanie. Je tam ticho, neďaleko tečie potok a celé leto tam rastú kvety. Nechceš sa milovať v kvetinovom záhone?”

„Nie, ďakujem,” odmietla, ale jej hlas neznal veľmi presvedčivo. „Nechcem byť ľahká žena bez morálky.”

„Morálka? Čo má morálka spoločné s milovaním? Chris, bolo by ti so mnou tak dobre! Obaja by sme sa cítili skvele.”

Vykrútila sa mu. „Daj mi pokoj, Tynan. Nebudem jednou z tvojich žien, tak sa s tým konečne zmier. Vrátim sa domov k otcovi. Možno tam dokonca zostanem, vydám sa za nejakého farmára a budem mať tucet detí.”

„Koho máš na mysli?” spýtal sa nahnevane. „Prescotta?”

„Asher by bol určite výborný manžel a už ma požiadal o ruku. Možno jeho ponuku prijmem. Prečo ťa to vlastne trápi? Veď ty sa nechceš usadiť, ani mať rodinu. Vybral si si a ja tiež, tak na čo sa stále sťažuješ?”

V očiach mu nahnevane zablysklo. „Mysli si o sebe, že si cnostná žena, ale aký je rozdiel medzi tým, či sa predáš za niekoľko dolárov, alebo za kus papiera a zlatú obrúčku?”

Zlostne naňho pozrela. „Ja sama sa rozhodnem, za koľko sa predám - nie ty!” Prešla okolo neho a nasledovala Pilar.

Našla ju stáť pred tmavou dierou, ktorá vyzerala ako vchod do bane. Chris zbadala, že Pilar drží v ruke kameň podobný tomu, ktorý našla v chate.

„Je tam toho veľa. Starec si zrejme myslí, že je to zlato, a všetci ostatní sú príliš hlúpi, aby zistili omyl.” Pilar pozrela na Chris. „Vyzeráte, akoby ste sa s Tynanom znovu zblížili.”

„Nie. Je to obyčajný tvrdohlavec. Nevie pochopiť, že keď poviem nie, tak myslím nie. Vari ho ešte nijaká žena neodmietla?”

„Asi nie,” vážne odvetila Pilar. „Ale ešte nikdy som ho nevidela žiadnu prenasledovať tak vytrvalo ako vás. Zvyčajne si sadne a jeho tvár urobí zvyšok. V najhoršom prípade musí otvoriť ústa, a ak existuje žena, ktorá mu ani tak nepodľahne, urobí to, len čo začuje jeho hlas.”

„Od muža očakávam viac ako krásnu tvár a podmanivý hlas. Tynan mi to však nemôže poskytnúť.”

V diaľke zaznel výstrel z pušky. „Myslím, že nám zohnal niečo pod zub. Poďme za ním,” navrhla Pilar.

Keď si všimla, že Chris sa tvári odmietavo, chýlila ju /a ruku. „O niekoľko dní tu bude váš otec a Tynana už nikdy neuvidíte. Toto je po dlhom čase náš prvý výlet, tak si ho nekazme, dobre?”

Chris ju neochotne nasledovala. Nechcela, aby si niekto všimol, že pri myšlienke na definitívnu rozlúčku s Tynanom jej srdce vyskočilo až do hrdla.

Keď ho našli, odral už malého srnca a Chris rozložila oheň. Zakrátko sa vzduchom niesla príjemná vôňa pečenej zveriny.

„Pekné miesto, však?” spýtal sa Ty a podal Chris kus mäsa.

Obzrela sa okolo seba a uvedomila si, že sú tam, kde sa s ňou chcel milovať. „Celkom ujde,” odvetila chladno. „Pilar, čo keby ste nám porozprávali o radoostiach manželského života? A o vašich deťoch? Koľko majú rokov?”

Nevšímal si Tynanov ston a pozorne počúvala Pilar, ktorej sa zjavne čnelo za rodinou a ochotne im začala rozprávať o manželovi a deťoch. Bez príkras im opísala ich ťažký život, biedu a večný boj, no z jej slov pochopila, že vďaka vzájomnej láske sa im zatiaľ podarilo prekonať všetky prekážky. Pilar sa zase zaujímala o Chrisinu prácu a vyhlásila, že to musí byť vzrušujúce zamestnanie. „Bolo to pekné, ale už by som sa chcela usadiť.“ „Odkedy jej zo šatníka vyskočil istý muž, netúži po ničom inom,“ ozval sa Tynan za jej chrbtom a v hlase mu zaznel výsmech. „Myslí si, že keď sa jej muž dotkne, musí sa s ňou hneď oženiť.“

„To vôbec nie je pravda!“ rozhorčene zvolala Chris a obrátila sa k nemu. „Nechápem, ako som si mohla myslieť, že ťa ľúbim! Si márnomyseľník, ktorý vždy musí dosiahnuť svoje. Nevydala by som sa za teba, ani keby si ma o to prosil!“ „Len sa upokoj, Chris! O týždeň dosiahnem slobodu. Nebudem viac zodpovedný za rozmazané bohaté dievča, ktoré si myslí, že môže mať všetko alebo každého, na koho ukáže prstom. Budem voľný, počuješ? Ty ani nikto iný ma nepripraví o slobodu.“

„Prestaňte!“ zahriakla ich Pilar. „Správate sa ako malé deti. Musíme spolu stráviť ešte niekoľko dní, tak by sme sa nemali hádať. Ty, asi si nahnevaný, lebo si málo spal, a bolí ťa noha. Čo keby si si položil hlavu Chris do lona a ona nám porozpráva nejaký príbeh? Ponúkla by som ti vlastné, ale chcem si ľahnúť a trochu si pospať.“

Chris na Tynana nepozrela a dlho nič nepovedala. Nakoniec sa ozvala: „V poriadku, možno si naozaj potrebujeme oddýchnuť. Ak chceš, polož si mi hlavu na kolená.“

„Iba ak si ťa sľúbiš, že to nebudeš považovať za ponuku na manželstvo.“

„Keby ste boli moje deti, dostali by ste na zadok,“ vyhlásila Pilar. „Ľahnite si konečne a správajte sa slušne!“

Chris sa oprela o strom a Tynan si položil hlavu do jej lona. Chvíľu sa ani nepohli a snažili sa navzájom čo najmenej dotýkať.

„Vlani som čítala francúzsky román Gróf Monte Christo. Mohla by som vám o ňom porozprávať,“ navrhla Chris.

„Len ak sa tí ľudia nakoniec nevzali a nežili spolu šťastne až do smrti,“ upozornil ju Tynan, obrátil hlavu a zatvoril oči.

„Je to príbeh o nenásytnosti, zrade, nevere, vražde a pomste. Mohol by to byť tvoj životopis, Tynan.“

„To znie zaujímavo,“ poznamenal a pohol hlavou.

„Francúzi by určite boli radi, že s tým súhlasíš.“ Začala rozprávať a opísala im boj, ktorý sa odohral medzi dvoma mužmi, čo ľúbili tú istú ženu.

„Románové postavy,“ zavrčal Tynan, ale potom zmlkol. Chris tichým hlasom pokračovala v rozprávaní.

O niekoľko minút počula, ako Pilar ticho a pravidelne dýcha. Aj Tynan vyzeral, akoby spal, preto pozbierala odvahu a odhrnula mu vlasy z čela. S uvoľneným svalstvom na tvári vyzeral ako chlapec. Obväz na nohe mal špinavý od ustavičnej chôdze po lese a v nohaviciach diery od guľky.

Znovu začala rozprávať, hoci vedela, že jej poslucháči spia. Páčili sa jej príbehy a rada ich rozprávala. Tesne pred tragickým koncom zmlkla, prstami vošla Tynanovi do tmavých vlasov a započúvala sa do spevu vlakov.

„To bolo pekné,“ ozval sa do ticha.

„Myslela som, že spíš,“ zvolala a chcela odtiahnuť ruku.

Pevne jej ju zovrel. „Nie, chcel som ten príbeh počuť. Jeden predavač mi povedal, že keď som sa narodil, starý muž mu predal knihu. Stále som rozmýšľal, či nepatrila mojej matke, a ak áno, o čom bola. Vždy som mal rád príbehy.“ Pomaly jej začal bozkávať prsty, akoby to bola najprirodzenejšia vec na svete.

„Mohol by si s tým prestať?“

„Chris, keby som sa mal oženiť, určite by som si vybral teba. Musím priznať, že život s tebou je najlákavejšia ponuka, akú som kedy dostal. Si krásna, fantastická v posteli a...”

Vrhla ostražitý pohľad na Pilar, ale zdalo sa, že tvrdo zaspala.

„...najzaujímavejšia žena, akú som kedy stretol," nerušene pokračoval Tynan. „Rozprával som sa s tebou a povedal ti veci, s ktorými som sa ešte nikomu nezdôveril. Ibaže nie som muž na ženie. Pochybujem, že by som dlho vydržal na jednom mieste - ak by som sa vôbec dostal z väzenia, kam by ma zatvoril tvoj otec, keby som sa opovážil požiadať ho o ruku jeho drahej dcéry. Nechápeš, že by to nefungovalo?"

Chris sa podarilo potlačiť hnev. Podozrievala mužov, že vedia všetko rozumne zdôvodniť. Nechce sa oženiť - tá predstava mu naháňa strach - a preto sa jej pokúša nahovoriť, že sa tak rozhodol pre jej vlastné dobro. „Rozumiem," vyhlásila veľkodušne. „Nechceš sa oženiť a ja sa zase nechcem vyspať s mužom, ktorý si ma nechce vziať. Radšej to necháme tak."

Obrátil hlavu a pozrel na ňu. „Chris, nemali by ľudia využiť šťastie, keď sa im ponúka? Kde inde ho nájdeme? O niekoľko dní sa navždy rozídeme a už nikdy sa nevidíme."

Sladko sa naňho usmiala. „Ani za nič."

Chvíľu sa jej zdalo, že ju znovu začne prehovárať, ale na perách sa mu objavil úsmev. „Nesmieš mať mužovi za zlé, že to skúša." Znovu obrátil hlavu a pobozkal jej prsty. „Ak správne počítam, máme aspoň štyri dni, kým sa Prescott vráti s tvojím otcom. Kto vie, čo sa dovedy stane?"

„Môžem ti povedať, čo sa určite nestane," ubezpečila ho so samolúbym úsmevom, no Tynan jej asi neuveril, pretože jej začal jemne hrýzť dlaň.

„Sme na mieste," oznámil Asher svojmu spoločníkovi a už po tretí raz mu napravil putá na rukách. Celou cestou zvädzal duševný boj. Trápilo ho, že starca spútali a násilím odviekli z jeho domu, no na druhej strane musel uznať, že nič iné si nezaslúži. Takže keď sa jeho zajatec posťažoval, že sa mu povraz zarezáva do rúk, Asher sa nad ním zľutoval a uvoľnil mu putá.

„Teraz si trochu pospím," oznámil Prescott a pretrel si oči. Takmer dva dni strávil v sedle a vedel, že ak si neoddychne, do domu Dela Mathisona sa nikdy nedostane.

Naposledy súcitne pozrel na starca, ktorý sa schúlil pod stromom, vrhajúc okolo seba podozrievavé pohľady, s úľavou si položil hlavu na sedlo a tvrdo zaspal.

Aj starec vyzeral, akoby spal, kým nepočul Asherovo tiché chrápanie. Potom ihneď ožil, pomykal rukami a hravo sa zbavil pút. „Hlupák," zašomral, pohľadovo pozrel na spiaceho Ashera a rozväzoval si nohy. „Blázon!"

Nehlučne vstal, poobzeral sa okolo seba a pohľad mu padol na veľkú skalú. Zdvihol ju, priplazil sa k Asherovi a z celej sily ho ňou udel do hlavy.

Chvíľu nad ním stál, a keď sa presvedčil, že ho omráčil, začal mu prezerat' vrecká. V priebehu pätnástich minút obral Ashera o všetko cenné, čo uňho našiel, a nechal ho tam ležať iba v spodnej bielizni. Vzal mu sedlo, pušku, peniaze, dokonca nepohrdol ani čižmami. Starec chvíľu rozmýšľal, že mu vyzlečie aj spodky, alebo z nich aspoň odreže gombíky, no v diaľke počul konský dupot a usúdil, že by mal zmiznúť. Vysadol na koňa, druhého vzal za uzdu a zašomral si popod nos: „Myslíte si, že ste múdry, pán Tynan, ale poznám človeka, ktorý vďaka zaplatí, len aby zistil, kde ste. Veď ja ti ukážem, ty bastard!" Tlmene hromžil, šomral a napokon zamieril na sever k Dysanovmu ranču.

V nasledujúcich dvoch dňoch sa Chris snažila Tynanovi vyhýbať, ale väčšinou sa jej to nedarilo. Keď išla po vodu, bol pri potoku. Keď zastala, aby sa pokochala pohľadom na krajinu, bol tam a zvädzal ju očami. Raz poskočila od strachu, lebo z neďalekého krovia sa ozval šuchot, no Tynan ju upokojujúco objal okolo pliec. Na druhý deň ráno počuli v diaľke výstrely a Chris zamrela, pretože Tynan s puškou v ruke začal vystupovať po strmom svahu, aby zistil, čo to bolo. Takmer vykrikla od úľavy, keď sa vrátil a oznámil jej, že to boli iba poľovníci.

„Mala si o mňa strach?“ spýtal sa a prepálil ju roztúženým pohľadom.

Chris si nadvihla sukne a bez slova ušla.

„Stalo sa niečo?“ nevinne sa spýtala Pilar. Odkedy Chris zničila časť ich skromných zásob múky, keď sa márne pokúšala upiecť keksy, prevzala všetko varenie.

„Ten muž je ako mor!“ vyhlásila Chris s rozbúšeným srdcom.

„Určite vás ľúbi.“

„Ale ja jeho nie!“

Pilar sa zasmiala. „Neučila vás matka, že klamať sa nepatrí?“

„Obávam sa, že matka ma nenaučila veľa vecí,“ zašepkala Chris. „Napríklad ako povedať nie dotieravému pištoľníkovi. Pilar, už to dlho nevydržím! Ešte dva dni a nebudem mu schopná nič odmietnuť.“

„Zdá sa mi, že Tynan s tým ráta.“

„Nuž, musím byť silná. Neoddám sa mu. To je moje konečné rozhodnutie. Nech si hovorí, čo chce, nech ma zvädza tým svojím pohľadom, nepodľahnem mu.“ Pozrela na Pilar so smútkom a obavou v očiach. „Ale ak ma ešte raz pobožká na krk, som stratená.“

Pilar sa obrátila ku keksom a usmiala sa popod nos.

Po zvyšok dňa sa Chris podarilo Tynanovi vyhýbať, ale večer ju pozval na prechádzku.

„Nežiadam ťa, aby si so mnou ušla, Chris. Iba sa chvíľu poprechádzame,“ prehovárал ju, keď videl, že chce odmietnuť. „Sľubujem, že sa ťa nedotknem, lebo si v mojej prítomnosti neveríš, ale aspoň...“

„Ja že si neverím? To sa veru mylíš! Mohla by som s tebou stráviť zvyšok života na opustenom ostrove a odolala by som ti,“ zaklamala.

„To je skvelé,“ uškrnul sa. „Potom môžeš ísť so mnou aj na krátku prechádzku za mesačného svitu.“

Chris vedela, že ju zahnal do úzkych, a poprosila Pilar o pomoc, ale ona sa vyhovorila, že nemôže ísť s nimi, lebo ju veľmi bolí ruka. Pravdaže, keď miesila cesto, nič ju nebolelo, no teraz cítila aj pri najmenšom pohybe hotové múky.

Chris neochotne vykročila po chodníku k prameňu a Tynan ju nasledoval.

„Súťažime, kto tam bude skôr, alebo sa bojíš kráčať vedľa mňa?“ spýtal sa po chvíli.

Zastala a obrátila sa k nemu. „Pravdaže sa nebojím. Ibaže si neuvedomuješ, že so zranenou nohou kráčaš príliš pomaly.“

„Naozaj?“ spýtal sa s blahosklonným úsmevom. Chytil ju za ruku. „V tom prípade by si mala úbohému invalidovi pomôcť.“

Chvíľu kráčali spolu a hoci ju pevne držal, Chris sa od neho usilovne odťahovala.

„Pred niekoľkými týždňami som sa ťa nevedel zbaviť. Kamkoľvek som sa obrátil, všade som na teba narazil. Chcela si, aby som si vyzliekol košeľu a topánky, a keď som ťa prvý raz videl, bola si nahá. A teraz sa k tebe nesmiem ani priblížiť.“

„To bolo predtým,“ pripomenula mu, tvrdohlavo pozerajúc pred seba.

„Pred nocou strávenou v chate? Pred nocou, keď sme sa milovali a cítili sa spolu tak nádherne?“

„Tebe sa to nevidelo nádherné. Povedal si, že odo mňa nič nechceš a som pre teba iba jedna z mnohých žien.“

„Možno som bol trochu tvrdý, no rečami o svadbe a deťoch si ma na smrť vyľakala. Čo keby sme na to zabudli a začali znovu? Výborne sme si rozumeli, kým si sa nerozhodla vopchať mi hlavu do chomúta.“

Vytrhla si ruku. „Nechcem ti pchať hlavu do chomúta. Manželstvo je iné. Je pre ľudí, ktorí sa ľúbia, a v tú noc som naivne uverila, že presne to robíme - milujeme sa. Ľúbila som ťa, inak by som ti nedovolila, aby si sa ma dotkol. Pre teba to však nebola láska. Neľúbíš ma a nikdy si ma neľúbil. Dostal si, čo si chcel, zato ja nie.“

Odvrátila tvár, aby nevidel, že plače.

Pritiahol si ju k sebe a pritisol si jej tvár na hrud'. „Chris, žiadna žena ma ešte neľúbila a neviem, čo značí milovať. Mrzí ma, že som ti ublížil. Možno si iba myslíš, že ma miluješ, pretože viem strieľať a nie som ako ostatní, ktorých si poznala predomnou...“

Pozrela naňho. „V živote som stretla stovky pištoľníkov a rôznych kriminálnikov, tak mi nehovor, že neviem, o čom hovorím. Môžem ťa ubezpečiť, že...“

Zarazila sa, pretože Tynan ju vášnivo pobožkal, pritisol sa k nej bokmi a pevne ju objal. Chris vedela, že ak v tom bude pokračovať, už dlho nevydrží.

„Nerob to, prosím,“ zašepkala, keď jej perami sklúzol na krk. „Nedotýkaj sa ma. Neznesiem to. Nemôžem ti odolať.“

„To ani nechcem,“ odvetil a chytil do zubov jej ušný lalôčik.

Vtom sa jej perami dotkol kútika oka a ucítil slanú chuť. Prudko sa od nej odtiahol. „Tak teda choď,“ povedal, potláčajúc zlosť. „Vráť sa do svojej studenej postele a zostaň v nej sama.“

Chris sa rozplakala a rozbehla sa dolu strmým chodníkom k chate. Keď s plačom dopadla na lôžko vedľa Pilar, tá jej nepovedala ani slovo.

Chris dlho plakala, no nakoniec sa rozhodla. Nezáležalo jej na tom, či si ju vezme alebo nie, ani či ju ľúbi. Veľmi po ňom túžila a chcela, aby sa zopakovala noc, ktorú spolu strávili v drevorubačskej chate. Chcela na sebe cítiť jeho ruky a znovu sa s ním milovať.

Rozhodne vstala, odhodlane potiahla nosom a zamierila k prístrešku. Vedela, že Tynan spí kúsok od nich, aby videl každého, kto sa v noci priblíži k chate, ale sám zostal neodhalený. Podišla k miestu, kde spával, ale nenašla ho tam.

Pomaly sa vyzliekla, ľahla si na prikrývku a čakala. Keď neprichádzal, pohodlne sa uložila na spánok a s úsmevom si predstavovala, ako ju zobudí.

„Chris,“ povedal Tynan a vzal ju do náručia. „Och, moja krásna, milovaná Chris.“

Ospalo otvorila oči. Už bol deň, vtáky spievali a všade okolo voňal les. Tynan odhrnul prikrývku a nežnejú hladkal po tele.

„Prišla si za mnou,“ zašepkal. „Naozaj si prišla. Celú noc som oka nezažmúril. Iba som sa prechádzal po lese. Och, Chris, ja sa z teba zbláznim! Cítim sa pri tebe horšie ako vo väzení.“

Chris sa v duchu spokojne usmiala. Úprimne dúfala, že mu spôsobuje múky - aspoň také ako on spôsoboval jej.

Pritiahol si jej hlavu a pobožkal ju, akoby ju už nikdy nechcel pustiť.

Objala ho okolo krku a privinula k sebe. Už dávno to túžila urobiť, hoci sa tomu tvrdošijne bránila.

Položil ju na chrbát, ľahol si vedľa nej a vyzliekol si košeľu. Súčasne jej vsunul nohu medzi stehná a vychutnával dotyk jemnej bielej pokožky.

Zrazu sa od nej odtiahol a naklonil hlavu nabok, akoby počúval. „Musím ísť. Nieкто tu je.“

„To je iba Pilar,“ pokúsila sa ho upokojiť a stiahla ho na seba. „Sem istotne nepríde.“

Tynan sa však od nej odtrhol a bleskovo si obliekol košeľu. „Nieko prichádza po ceste." Zúfalo pozrel na Chris. „Mám šťastie, že už prišiel tvoj otec." Chris sa zdalo, že sa už-úž rozplače. „Radšej sa obleč. Ak to nie je on, môžeme v tom pokračovať neskôr, a ak áno, nebude sa unúvať otázkami, keď uvidí, že jeho milovaná dcéra bozkáva muža, ktorého najal." Otvorila ústa, aby niečo namietla, no nedal jej príležitosť. „Nehádaj sa, lebo to bude ešte horšie. Prosím ťa, obleč sa a ja zatiaľ zistím, kto prišiel."

Tynan sa od nej odtiahol a pozoroval ju pohľadom, ktorý prezrádzal smútok, túžbu a bolesť. Keď sa obliekla, chytil ju za ruku a objal. „Odkedy ťa poznám, zostarol som o dvadsať rokov. Dúfam, že to je ktokoľvek, len nie tvoj otec." Rýchlo ju pobožkal a vyviedol na čistinku pred chatou.

Chris zbadala pod prístreškom spiaceu Pilar.

„Pozri sa do vaku na mojom sedle. Mal by tam byť ďalekohľad. Prines mi ho."

Chris sa rozbehla ku koňom. Pilar sa nadvihla na laktôch a pozrela na ňu.

„Ste konečne šťastná?" spýtala sa jej.

„Už som bola aj šťastnejšia," odvetila Chris a prezerala vaky. „Ale najšťastnejšia by som bola, keby sa Tynan včera v noci vrátil na svoje lôžko."

Pilar zastenala a spýtala sa: „Čo sa vlastne robí?"

„Tynan tvrdí, že počul niekoho prichádzať po ceste. Ja som nič nepočula, no aj tak sa išiel pozrieť. Ach, tu je!"

„Idem s vami," ponúkla sa Pilar, vyliezla zo spacieho vaku a rozbehla sa dolu kopcom za Chris.

Tynan ležal na skale a tak s ňou splýval, že musel na ženy zakričať, aby ho zbadali. „To je on," poznamenal ľútostivo, keď zbadal ďalekohľad. „Vedel som, že tam niekde bude." Vystrel ruku a Chris mu ho podala.

Obe vyliezli za ním na skalú. „Si si istý, že je to môj otec?" vzrušene sa spýtala Chris.

„Ktokoľvek to je, dúfam, že priniesol aj nejaké zásoby," poznamenala Pilar.

„Podľa veľkosti skupiny usudzujem, že Mathison priviedol so sebou celý ranč."

Chris mu vzala ďalekohľad. Otca spoznala hneď. Na koni, ktorý bol preňho primalý, sedel vzpriamene akoby zhltol pravítko a tváril sa nahnevane. Položila ďalekohľad a všimla si, že Tynan na ňu hľadá s figliarskym úsmevom.

„Mám ti požičať moju pištoľ, aby si sa mohla brániť?" spýtal sa so zdvihnutým obočím.

„Kto je ten muž s ním?" spýtala sa Pilar, keď pozerala cez ďalekohľad.

„Nikdy som ho nevidel," vyhlásil Tynan.

Chris vstala. „Podme, nech to márne za sebou. Ak je niekto z vás útlacitný, mal by odísť. Môj otec je..." Nenašla vhodné slovo, ktoré by vystihovalo jeho temperament.

Zhlboka sa nadýchla a zamierila dolu kopcom k otcovi a jeho mužom. Najprv váhala, no keď ho jasne videla pred sebou, pridávala do kroku, kým ju nezbadal.

Del Mathison bodol koňa ostrohami a ostatných nechal kus za sebou.

Chris si zdvihla sukne a rozbehla sa k nemu, čo jej sily stačili. Keď k nej dorazil, nespomalil, iba vystrel ruku, zdvihol ju a posadil za seba do sedla. Ten trik ju naučil, keď bola ešte dieťa, a neskôr sa jej zišiel, napríklad keď Tynan prešiel na koni cez staničnú halu.

Chris sa chytila otca a všimla si, že Ty ju nasledoval dolu kopcom s puškou v ruke, aby ju chránil, keď opustila bezpečný tábor. Obrátila sa a videla ako muž, čo nasledoval jej otca, zastal a pomohol Tynanovi vysadnúť za seba.

Del nestrácal čas a skôr zosadol pri chate, pustil sa do Chris.

„Zo všetkých hlúpostí, ktoré si kedy postvárala, táto je najväčšia. Už nikdy ťa nespustím z očí. Nemáš rozum. Si rovnaká ako tvoja matka a celá jej rodina!"

Chris sa postavila na špičky a objala ho okolo krku. Bola rada, že vyzerá ako predtým: veľký, pekný muž s hustými sivými vlasmi, ktoré pripomínajú leviu hrivu.

Pevne ju zovrel v náručí, no vzápätí ju odstrčil. „Uvedomuješ si, aké problémy si mi spôsobila? Vieš si predstaviť, koľko ľudí za mnou prišlo a oznamovalo mi, že ťa takmer zabili?“

„Koľko?“ spýtala sa úctivo.

„Nerob zo mňa blázna, mladá dáma, lebo urobím, čo títo muži mali urobiť už dávno. Kde je to šteňa, čo som poslal za tebou? Mal ťa chrániť!“

Tynan vykročil dopredu. Priestor pred chatou postupne zaplňali jazdci na koňoch. „Chceli ste ma vidieť?“

Del si ho od hlavy po päty premeral a všimol si špinavý obvaz na jeho stehne. „Vidím, že aj tebe spôsobila problémy.“

Tynan vypol hrud'. „Preberám zodpovednosť za všetko, čo sa stalo. Niekoľko ráz som mal príležitosť bezpečne ju odviezť domov.“

„Pche!“ odfrkol Del. „Ako šiju mohol kontrolovať, keď si bol vo väzení? A čo je pravdy na tom, že ste sa zasnúbili?“

Chris zadržala dych a preskakovala pohľadom z otca na Tynana. Ty sa nemal k tomu, aby povedal čosi na svoju obhajobu, a Chris si zrazu uvedomila vážnosť situácie. Keby priznala, že sú zasnúbení, otec by ho poslal späť do väzenia. Spomenula si na Tynanov chrbát a usúdila, že by mohla otca upokojiť, no nebola si tým veľmi istá. Čo ak sa mýli?

„Nie sme zasnúbení,“ ozvala sa nakoniec. „Povedala som to iba preto, aby som zabránila bitke. Vždy sa správal ako dokonalý džentlmen a urobil všetko, aby ma ochránil. Dokonca ma zachránil pred Dysanom.“

Chris pozorovala otca, ktorý z Tynana nespúšťal oči. Po chvíli zavrčal, ale nič nepovedal.

„Dúfam, že Chris prijme môj návrh,“ ozval sa ktosi za jej chrbtom. Obrátila sa a zbadala Ashera s obviazanou hlavou. S vlastníckym úsmevom ju objal okolo pliec. Otec na ňu pozrel pohľadom, akým na ňu hľadel, keď bola ešte dieťa, a Chris vedela, že sa usiluje zistiť, či dcéra vraví pravdu, alebo si zase vymýšľa. Chris nevydržala otcov pohľad a pozrela si na kľúčovito zovreté ruky.

Ticho nakoniec prerušila Pilar. „Dovoľte, aby som sa predstavila,“ ozvala sa a priblížila sa k Delovi s vystretou rukou. „Som Pilar Elleryová. Nikdy sme sa nestretli, ale veľa som o vás počula. Nemáte náhodou v sedlových vakoch nejaké jedlo? Zomierame od hladu.“

Del jej potriasol rukou, ale neusmial sa na ňu. Chris usúdila, že otec sa veľmi hnevá, keď sa neusmeje na takú krásnu ženu.

Jemne, ale rozhodne sa odtiahla od Ashera a chytila otca pod pazuchu. „Mrzí ma, že som ti spôsobila nepríjemnosti. Nechcela som, naozaj.“

Del na ňu dlho mlčky hľadel a v očiach mal smútok. Že by ho trápilo aj niečo iné? kládla si otázku.

„Slečna Mathisonová, dovoľíte, aby som sa vám predstavil?“

Pred ňou stál muž, ktorý išiel na koni vedľa jej otca. Bol to vysoký, štíhly muž asi v Delovom veku a mal čierne vlasy, ktoré mu na sluchách šediveli. Jeho postava prezrádzala, že je zvyknutý na fyzickú námahu, no napriek tomu pôsobil elegantným dojmom, ktorý svedčil o jeho urodzenom pôvode. Chris si ho vedela predstaviť, ako stráži dom s puškou prehodenou cez plece, ale aj na tanečnom parkete či s pohárom vína v ruke.

„Som Samuel Dysan,“ povedal hlbokým, sýtim hlasom.

„Samuel Dysan?" Obzrela sa na Tynana a znovu pozrela na staršieho muža. „Nie ste Beynardov..."

„Hľadá ma?" Muž sa zatváril prekvapene.

„Počula som, ako hovorí, že už roky hľadá Samuela Dysana."

Sám a Del si vymenili pohľady. „Ó, áno, rozumiem. A kedy vám to povedal?"

„Ja... hm... vlastne mi to nepovedal, iba som..."

Tynan urobil krok dopredu. „Skryla sa do krovia a počúvala."

„Lebo som mala dôvod!" odsekla. „Lionel bol..."

„Lionel?" prerušil ju Del. „Chceš povedať, že si niečo urobila pre to decko, čo ste mi poslali? Trikrát denne som ho musel prehnúť cez koleno!"

„Ty si ho bil?" zhĺkla Chris. „Veď je ešte dieťa."

„Aj teba som mal častejšie biť, no mal som primäkké srdce a myslel som, že dievčatká sú iné. Takú chybu viac nezopakujem. Chlapca vychovám tak, aby dostal rozum a nikdy neušiel do veľkomesta čarbať príbehy, ktoré ho môžu stáť život. Vieš si predstaviť, koľko ľudí mi v posledných dňoch povedalo: Áno, bola tu a nechala za sebou tri mŕtvolky?" Pozrel na Tynana. „Vás dvoch delí od seba asi sto mŕtvych tiel."

„To nie je spravodlivé," namietla Chris. „Tynan urobil iba to, čo musel. On..."

„Až na to, že som postrelil Roryho Sayersa," vážne jej pripomenul Tynan.

Prudko sa k nemu obrátila. „A čo si mal robiť? Stáť tam a dovoliť mu, aby ťa zabil? Videl si, ako ťa všetci tí ľudia provokovali s nádejou, že im predvedieš vzrušujúce divadlo. Nemal si na výber. Musel si sa brániť."

Vtom zmĺkla, pretože si uvedomila, čo povedala. Ospravedlnila sa mu za to, že ho nechala samého vo väzení. K takému záveru dospela logickou úvahou. Teraz jej slová prezrádzali vášeň a vieru v neho.

Tynan tam stál a pozeral na ňu s anjelským úsmevom na tvári. Potom sa obrátil k Delovi. „Pane, vaša dcéra má večné problémy, pretože chce napraviť všetky krivdy sveta. Myslím, že ste ju veľmi dobre vychovali. Nechcete si niečo zajasť?" Vystrel ruku. „Slečna Mathisonová, smiem vás odprevadiť na večeru?"

Chris prijala podávajú ruku a cítila, že sa jej podlamujú kolená. Nikdy nestrela muža, ktorý by sa v prítomnosti jej otca nekrčil od strachu. Ktokoľvek iný by na jeho mieste urobil, čo Asher - držal sa v úzadí a ticho počúval.

Pripojili sa k ostatným asi päťdesiatim mužom, ktorých priviedol Del, a zjedli prvé slušné jedlo za posledné týždne. Chris sa na otca jednotaj usmievala a pokúšala sa odpovedať na všetky otázky bez toho, aby prezradila, v akom veľkom nebezpečenstve sa ocitla. Nechcela ho ešte väčšmi rozrušiť a hoci neklamala, nikdy nepovedala celú pravdu.

„Išla si k Hamiltonovi, hoci si vedela, že dal zabiť svojho bratanca?"

„Tým som si nebola istá. Vyzeralo to ako krutá nehoda. Mohol sa zabiť pri páde z voza a chcela som pomôcť malému chlapcovi. Okrem toho mala som pri sebe dvoch silných mužov, ktorých si poslal, aby mi pomáhali. Muselo sa to podariť, nemyslíš?" spýtala sa nevinne, no neodvážila sa pozrieť do očí svojim spoločníkom.

Del sa k nej naklonil. „Ale s Dysanom ti to nevyšlo. Máš vôbec predstavu, čo je to za chlapa?!"

„Áno, otec," odvetila, „ale myslím, že teraz by sme sa o ňom nemali rozprávať," dodala tichším hlasom a vrhla veľavravný pohľad na Samuela Dysana.

Pán Dysan položil tanier. „Nemôžete zraniť moje city. Sám najlepšie viem, čo je môj prasynovec zač. Mal som to nešťastie vidieť ho rásť."

Chris sa nepodarilo premôcť zvedavosť. „Ale prečo tvrdil, že vás už roky hľadá? Nevedel, kde vás nájde?"

Del dcéru upozornil, aby sa starala o svoje veci, no Chris zo Samuela nespúšťala oči. Muž zase pozoroval Tynana a pozeral naňho s takým záujmom, že Chris začala preskakovať očami z jedného na druhého. Nakoniec sa Samuel spamätal.

„Nikdy som nevedel, čo tomu chlapcovi chodí po rozume," odvetil. „Jeho matka sa vydala za môjho synovca, lebo si myslela, že zdedí môj majetok, a keď zistila, že sa to nestane, pošťala svojho syna proti mne."

„A kto je váš dedič?"

„Christiana!" okríkol ju Del. „Nebudem trpieť tvoje neslušné spôsoby!"

„Prepáčte, pán Dysan. Ozvala sa vo mne reportérka. Myslela som, že o vašom dedičovi môžu existovať isté pochybnosti, keď si tá žena myslela, že ním bude jej manžel."

Samuel chytil Dela za plece. „To je v poriadku, otázky mi neprekážajú. Mám syna, ale pred rokmi zmizol v mori. Asi som blázon, ale vždy som dúfal, že ho nájdem. No aj keby sa mi to nepodarilo, svojmu prasynovcovi neodkážem ani pencu."

„Zdá sa, že má dosť vlastných peňazí."

Samuelovi stvrdli črty. „Všetko čo má, získal krádežami, podvádzaním, klamaním a zabíjaním."

„Och," vyhrkla Chris a pozrela do taniera.

„Pán Tynan," povedal Samuel, „mám nejaké skúsenosti s ranami. Mohol by som sa vám pozrieť na nohu?"

Tynan sa zatváril prekvapene. „Áno, ale najprv by ste mohli vyšetriť Pilar."

„Pravdaže," súhlasil muž a usmial sa naňho.

„Viete..." neskutočne začala Chris, preskakujúc pohľadom z jedného na druhého.

„A čo si to napísala o Hughovi Lanierovi? Obvinila si toho úbožiaka z najstrašnejších zločinov tohto storočia," osopil sa na ňu otec.

Chris zabudla na tých dvoch a obrátila sa k otcovi, aby sa bránila pred jeho obvineniami.

V ten večer sa Chris ani na minútu nevzdialila od otca. Chcela sa porozprávať s Tynanom osamote, ale tváril sa, že má stále veľa práce. A potom tam bol Asher. Zjavne chcel Deloví dokázať, že splnil svoju povinnosť a Chris sa zaňho chce vydať, pretože sa od nej nepohol ani na krok. Ustavične jej hovoril taľafatky ako: „Dajte si ešte keks, Chris, viem, že vám veľmi chutia.“ Usiloval sa, aby to vyzeralo, že v posledných týždňoch sa zblížili.

Tynan ju naopak oslovoval slečna Mathisonová, a keď ju zdravil, vždy sa zdvorilo dotkol klobúka.

„Správa sa k tebe slušne?“ spýtal sa Del, keď sa mračila na Tynanov chrbát, pretože sa zase tváril, akoby ju nikdy predtým nevidel.

„Ako sa ti ho podarilo dostať z väzenia?“

Del Mathison si ticho odfrkol. „Nemám v úmysle prezradiť ti všetky svoje tajomstvá. Stačí, keď budeš vedieť, že som ho dostal von. Povedal ti, že bol vo väzení?“

„Uhádla som to a on pravdivo odpovedal na moje otázky. Komu chceš prezradiť svoje tajomstvá? Mužovi, ktorého si mi vybral za manžela?“

„Priveľa sa vypytuješ. Rozumieš si s Prescottom?“

„Myslím, že áno,“ odvetila vyhýbavo. „Požiadal ma o ruku, ak ti o to išlo.“

Del na ňu chvíľu bez slova pozeral. „Je načase, aby si sa usadila a dala mi vnúcatá.“

„Áno,“ súhlasila ticho. „Presne to mienim urobiť.“

Začali sa chystať na spánok a viac sa nerozprávali. Del zašiel za predákom malej armády, ktorú priviedol so sebou, a určil nočné hliadky. Chris zahalená v prikrývke pozorovala otca, ako stojí v mesačnom svetle a rozpráva sa s Tynanom.

„Zdá sa, že je to rozumný mladý muž,“ poznamenal Samuel za jej chrbtom. „Del povedal, že bol odsúdený za vraždu.“

„Áno, ale toho muža nezabil, a naozaj je veľmi schopný.“

„Nebáli ste sa byť s ním sama?“

Chris naňho prekvapene pozrela. „Tynanovi by som zverila vlastný život aj život svojich blízkych. Je to dobrý, inteligentný a láskavý muž, ktorý nikdy v živote nedostal príležitosť. Veru tak, hoci je dôveryhodný a má veľké ideály.“ Zmlkla a trochu sa zahabla za svoj výbuch. „Nie,“ zašepkala, „nikdy som z neho nemala strach.“

Samuel Dysan sa na ňu usmial. „Rozumiem. Nuž, dobrú noc, slečna Mathisonová. Ráno sa uvidíme,“ riekol a odchádzal od nej, veselo si pískajúc.

Nasledujúci deň Del zobudil celý tábor ešte pred svitaním. Chris ospalo pozrela ponad prikrývku a zistila, že Tynan už nakladá batožinu na kone. Odkopla prikrývku a zamierila k nemu.

„Dobré ráno,“ pozdravila ho s úsmevom.

Nepozrel na ňu, ale obišiel koňa a Chris ho nasledovala.

„Chod' uvariť kávu,“ povedal jej ticho. „Budeme jej potrebovať niekoľko litrov.“

„Ty...“ začala.

Obrátil sa k nej. „Pozri, Chris, je po všetkom. Vrátiš sa do svojho sveta a ja do môjho. Bude z teba bohatá slečinka a zo mňa bývalý odsúdenec. Je to za nami. A teraz chod' uvariť tú kávu.“

Do očí jej vyhrkli slzy. „Mýliš sa, Ty. Vieš, čo k tebe cítim.“

Položil jej ruky na plecía. Kone ich skrývali pred cudzími pohľadmi. „Chris, hovoril som ti, že to nie je reálne. Vedela si to od samého začiatku. Teraz si myslíš... že ma ľúbiš, ale nie je to tak. Miluješ dobrodružstvo a vzrušenie, no aj pohodlie otcovho domu. Sama sa o tom presvedčíš. Po dvoch týždňoch u otca a niekoľkých večierkoch si na mňa ani nespomenieš. Keby som sa objavil vo vašom salóne, zľakla by si sa, že vám šatami zašpiním nábytok. A ani by si neverila, že kedysi si ľúbila človeka, ako som ja.“

Dlho naňho mlčky hľadela. „Dúfam, že o tom presvedčíš aj sám seba. Dúfam, že budeš môcť v noci spať. Dúfam, že..." Cítila, ako sa jej zmocňuje hnev. „Dúfam, že jedného dňa si uvedomíš, že ma ľúbiš ako ja teba." Vytrhla sa mu. „Musím uvariť kávu. Keď v sebe nájdeš odvahu pozrieť sa pravde do očí, daj mi vedieť. Budem čakať."

Rozbehla sa preč a potkla sa o Samuela Dysana, no ani naňho nepozrela. So sklonenou hlavou pomohla kuchárovi pripraviť raňajky pre kovbojov, čo sa chystali na cestu.

Keď nasadli na kone, pripravení vyraziť, všimla si, že všetci majú pripravené pušky. Ocitla sa v kruhu, ktorý tvoril jej otec, Sám, Tynan a traja ďalší otcovi muži. Asher s Pilar mali vlastných strážcov. „Myslíte, že Dyan na nás striehne?" spýtala sa Samuela.

„Áno," odvetil a zamračil sa. „Máme niečo, čo pokladá za svoj majetok."

Skôr než mu stihla položiť ďalšiu otázku, jej otec vydal povel a jazdci vyrazili.

Asi dve hodiny išli na juh, keď narazili na Dyanových mužov. Priblížil sa k nim so sebavedomým výrazom na tvári, akoby vedel, čo bude nasledovať.

Del zastavil svoju skupinu, zatiaľ čo Tynan sa postavil s koňom rovno pred Chris. On, Del a Sám stáli v čele armády, ktorá sa ocitla pred stovkou Dyanových ozbrojených mužov.

„Hľadáš ma?" spýtal sa Samuel takým ľadovým tónom, až sa Chris zachvela.

„Nie," odsekol Dyan. „Dobre vieš, prečo som prišiel. Chcem, čo mi právom patrí."

„Nič nedostaneš," odsekol Samuel.

„V tom prípade si to vezmem násilím," vyhrážal sa Beynard. „A vy všetci pôjdete so mnou."

Samuel bodol koňa ostrohami, a keď sa ho Del pokúsil zastaviť, vytrhol mu z ruky uzdu a rýchlo sa približoval k Beynardovi. Chris za sebou počula, ako muži odistujú zbrane a kontrolujú, či sú nabité.

Zatiaľ čo sa Sám a Beynard rozprávali, Ty cúvol s koňom a zastal vedľa Chris. „Keď ti dám znamenie, rozbehneš sa k tamtým stromom," zašepkal a nenápadne ukázal hlavou kam. „Rozumieš? Žiadne hrdinstva!"

Chris videla, ako sa jej otec obrátil v sedle a naznačil, aby urobila, o čo ju Tynan žiada.

„Pilar?" prehodil Ty ponad plece. „Priprav sa!"

Chris so zovretým hrdlom pozorovala Tynana, ako sa vracia na miesto vedľa jej otca. Obaja muži, ktorých ľúbila, stáli v prvom rade a boli ľahkým terčom, keby Dyanovi muži začali strieľať. Nespúšťala oči zo Samuela, ktorý sa ešte vždy rozprával s Dyanom, a srdce jej bilo ako zvon.

Trvalo celú večnosť, kým sa Sám vrátil k Delovi.

„Bude to súboj medzi nami dvoma," oznámil Samuel. „Vítaz berie všetko."

Del prikývol, zatiaľ čo Tynan naňho nesúhlasne pozrel.

Chris podišla bližšie. „Čo sa robí?"

„Nič, kvôli čomu by si sa mala znepokojovať," vyhlásil Del a pozeral za odchádzajúcim Samuelom.

„Ale Samuel je starý," namietla Chris. „Nemá reflexy mladšieho muža. Okrem toho má právo zanechať svoj majetok, komu chce."

Del na ňu vrhol pohľad, ktorým jej jasne naznačil, aby zmĺkla. „Som vykonávateľom jeho poslednej vôle. Ak Sám prehrá, postarám sa, aby jeho peniaze dostala správna osoba."

„Ale Dyan ťa bude prenasledovať a..."

„Chris," ticho ju prerušil Tynan. „Pod' sem a buď ticho."

Nevšíjala si otcov pohľad a poslušne nasledovala Tynana. Rukami krčovito zvierala uzdu, kým jej nezbeleli hánky, a pozorovala Samuela s Beynardom, ako odchádzajú po ceste a miznú medzi stromami. Mala pocit, že uplynula celá večnosť, než sa ozval prvý výstrel.

Chris zhĺkla a čakala so zadržaným dychom.

O niekoľko sekúnd padol druhý výstrel a potom nastalo hrobové ticho.

Pozrela na Tynana, ktorý zaťal zuby, bodol koňa ostrohami a ako blesk sa mihol okolo Dysanových po zuby ozbrojených mužov. Zo všetkých síl cválal k lesu, kde zmizli Samuel a Beynardom.

Chris chvíľu hľadela na oblak prachu, ktorý za sebou zvířil, a potom vyrazila za Tynanom. Za sebou počula otcovo volanie, ale nezastala a popohnala koňa do prudšieho cvalu.

Na čistinku dorazila vo chvíli, keď Tynan zosadal z koňa.

Samuel a Beynard ležali na zemi a obaja krvácali. Zoskočila zo sedla, skôr ako kôň zastal, a ocitla sa pri Tynanovi, ktorý už dvíhal Samuela.

Starší muž sa naňho usmial. „Je to iba škrabnutie. Môžem vstať.“

Tynan sa nahnevane oboril na Chris. „Dočerta, čo tu robíš? Ihneď sa vráť k otcovi!“

„Prišla som zistiť, či si v poriadku,“ odvetila odmerane. „Zišlo mi na um, že možno budeš potrebovať pomoc.“

„Nie od dievčaťa, ktoré mi nesiaha ani po bradu. A teraz sa vráť...“

Sam si s Tynanovou pomocou sadol a široko sa usmial. „Zatiaľ čo sa budete hádať ako dvaja zaľúbenci, vykrvácam.“

Chris sa veľavravne usmiala na Tynana, ktorý otvoril a zatvoril ústa bez toho, aby vydal nejaký zvuk.

V tej chvíli sa na čistinke objavil Del Mathison a oboril sa na svoju dcéru.

„Čo sa tu stalo?“ spýtal sa Tynan zvýšeným hlasom, aby prehlušil Delov krik.

Sám sa vzpriamil a Chris sa rozbehla ku koňovi, aby vybrala z vaku obväzy. „Mali sme súboj a ja som vyhral. Myslel som, že je mŕtvy, ale išiel som k nemu. Bol synom môjho brata a poznal som ho od detstva. Kedysi som si myslel, že má nádej, no matka mu nedovolila zabudnúť, kto je. Keď niekomu ublížil, vždy stála za ním a presviedčala ho, že mal právo urobiť, čo urobil. Nenávidela ma.“

„A svoju nenávisť preniesla na svojho syna,“ poznamenala Chris a podala Tynanovi obväzy. Ty roztrhol zranenému mužovi košeľu. Rana na pleci bola povrchová, ale bolestivá. Chris podoprela Sama, aby mal viac pohodlia, a Tynan ho začal obväzovať.

„Áno, nenávidel ma. Vždy mi chcel dokázať, že sa mi vyrovná.“ Zmlkol a vzápätí dodal: „A teraz je po všetkom.“

„Ako vás postrelil?“ spýtal sa Ty.

„Keď som ho zasiahol, išiel som k nemu. V rukáve mal ukrytú malú pištoľ. Vystrelil na mňa tesne predtým, ako naposledy vydýchol.“

Chris sa k nemu sklonila a pobožkala ho na čelo. „Už je to za nami. Všetci sa môžeme vrátiť domov.“

Samuel ju chytil za ruku a pozrel na Dela. „Presne toto som chcel,“ riekol tichým hlasom.

Chris sa začala vypytovať, čo tým myslel, ale Del ju prerušil a začal vydávať rozkazy.

Beynarda pochovali na mieste, kde zomrel, a označili ho nahrubo zbitým krížom. Muži, ktorí s ním prišli, ticho zmizli v lese, a keď Samuel strávil nad hrobom niekoľko minút sám, všetci zamierili na juh.

Chris vedela, že by sa mala tešiť na návrat domov, no čím väčšími sa približovali, tým bola smutnejšia. Len čo dorazia k otcovmu domu, Tynan navždy zmizne z jej života.

Asher prišiel za ňou dopredu a začal jej rozprávať o krajine a o všetkom, čo spolu prežili. Keď spomínal na ich prvé stretnutie v spálni, úmyselne zvýšil hlas a Chris pochopila, že z nejakého dôvodu chce, aby ho počul jej otec. Okrem toho sa odvážil na čelo skupiny, až keď pominulo nebezpečenstvo. Pre Chris bolo náročné venovať pozornosť tomu, čo hovorí.

Na druhý deň Tynan zastavil skupinu a oznámil Delovi, že sú neďaleko Pilarinho domu a že ju chce odprevadiť.

„Už vás môžem opustiť, pretože vaša dcéra je v bezpečí," dodal na vysvetlenie, chrbtom obrátený k Chris.

„Počkáme na vás, alebo ju odprevadíme všetci a potom pôjdete ďalej s nami," rozhodol Del.

„Nie, pane. Mojou úlohou bolo priviesť späť vašu dcéru, a to sa stalo. Myslím, že je načas odísť."

Del sa nevedel rozhodnúť, čo urobiť.

„Del," ozval sa Samuel, „nemal by si mu vrátiť prepúšťací list?"

„Áno, pravdaže. Mám ho vo vrecku." Trvalo niekoľko minút, kým ho našiel a podal Tynanovi.

„Ďakujem, pane. Dúfam, že ste s mojou prácou spokojný."

„Ešte peniaze, Del," pripomenul mu Samuel.

Chris meravo sedela na koni. Stále dúfala, že Ty povie, že ju nemôže opustiť, že preňho znamená viac ako všetky peniaze sveta a že by riskoval aj väzenie, len aby bol s ňou. On však na ňu ani nepozrel. Del otvoril vak pripevnený k sedlu a vybral z neho kožený mešec.

„Je tam desaťtisíc dolárov. Tak sme sa dohodli, však?"

„Áno, pane." Tynan podal Delovi ruku. „Kedykoľvek ma budete potrebovať, budem nablízku. Pán Dysan." Zdvorilo sa dotkol klobúka a rozlúčil sa so starším mužom.

Keď sa konečne obrátil k Chris, zadržala dych, ale Tynan na ňu nepozrel, iba kývol hlavou, znovu sa prstami dotkol klobúka a zašomral: „Zbohom, slečna Mathisonová." Potom sa obrátil a odchádzal s Pilar preč.

Chris chvíľu sedela ako obarená a takmer si nevšimla, že Pilar jej máva na rozlúčku. Potom sa naklonila ponad koňa, vybrala z puzdra otcovu pištoľ a namierila ňou Tynanovi na hlavu.

„Dočerta, čo to robíš?" skríkol Del a vykrútil jej ruku k oblohe.

Pištoľ vystrelila a guľka preletela niekoľko centimetrov nad Tynanovou hlavou, no on sa ani neobrátil.

Del vytrhol dcére zbraň. „Zo všetkých hlúpostí, čo si kedy..."

Zrazu zmĺkol, pretože Chris si skryla tvár do dlaní a pustila sa do plaču. Naozaj preňho znamenala iba prácu, za ktorú dostal zaplatené. Ako žena ho vôbec nezaujímal.

Del nikdy nevedel, čo má robiť, keď videl plakať ženu, zato Sám podišiel k Chris a objal ju.

Chris sa rýchlo spamätala, odtiahla sa od Samuela a s jasnými očami pozrela na otca. „Prepáč. Môžeme ísť, ak chceš." Uvedomovala si zmätené pohľady mužov, čo stáli okolo nich.

„Ak tu chceš ešte zostať..." neohrabane začal Del a pokúšal sa utešiť ju.

„Už je v poriadku, však?" spýtal sa Sám. „Myslím, že by sme sa mali vrátiť domov."

Chris naňho vrhla vďačný pohľad a o niekoľko minút pokračovali v ceste.

Chris odložila knihu a chrptom sa oprela o strom, ktorý rástol za malou kamennou lavičkou. V otcovom dome bola už tri týždne a vedela, že odtiaľ už neodíde. Nechcela sa vrátiť do New Yorku a písať ďalšie príbehy o krivdách páchaných v rôznych častiach sveta. Radšej sa vydá za Ashera Prescottta a navždy s ním zostane v otcovom dome.

Vzdychla si a zatvorila knihu. Už to Asherovi sľúbila a nezostávalo jej nič iné, iba to oznámiť otcovi. Z akéhosi dôvodu to však stále odkladala. Určite bude rád, že konečne urobí čosi, čo schvaľuje, no Chris váhala.

„Aspoň to budem mať za sebou," rozhodla sa náhle. Vstala, vystrela plec a vykročila k domu, pričom cestou minula Samuela Dysana, ktorý zostal u nich a stal sa členom rodiny. Chris sa mu dva razy takmer zdôverila so svojimi problémami, no zakaždým ju niečo zdržalo.

Zaklopala na dvere otcovej pracovne.

„Ďalej," ozvalo sa znútra, nahnevane ako vždy. Odkedy sa vrátili, tváril sa namosúrené a niekedy sa s ňou ani nerozprával - akoby sa na ňu pre čosi hneval.

Zdvihol hlavu a pozrel na ňu. „Čo je?" spýtal sa odmerane.

„Musím ti niečo povedať. Akiste ťa to poteší."

Nepovedal ani slovo, iba na ňu hľadel so zdvihnutým obočím.

„Prijala som ponuku Ashera Prescottta. Q týždeň sa vezmeme."

Čakala výbuch nadšenia, lenže otec sa ešte väčšmi zamračil. Vari neurobila, čo od nej očakával?

„Nikdy neurobíš nič, čo by ma potešilo, však?" začal a vstal z kresla. „Chcel som, aby si zostala doma, no ty si odišla. Chcel som, aby si sa vydala a mala deti, ale opäť si ma neposlúchla. Chcel som, aby si sa vydala za istého muža, no ty neurobíš ani to, však?"

Chris nechápavo zažmurkala. „Vydám sa za muža, ktorého si mi poslal. Muža, ktorého si mi vybral za manžela!"

„Čerta sa vydáš! Poslal som ti Tynana. Chcel som, aby si si vzala jeho."

„Tynana?" spýtala sa Chris, akoby to meno v živote nepočula. „Ale veď si povedal, že ak sa ma dotkne, pošleš ho späť do väzenia!"

Del si vzdychol, podišiel ku knižnici, otvoril dvierka a vybral z baru pohár a fľašu whisky. Nalial si poriadnu dávku a napil sa. Keď znovu pozrel na dcéru, zdalo sa, že sa už ovláda.

„Nikdy si neurobila, čo som od teba chcel, tak som si myslel, že ťa prinútim urobiť niečo, o čom si budeš myslieť že to od teba nechcem. Poslal som ti dvoch mužov - jedného slabocha, ktorý sa sotva udrží v sedle, a druhého... muža v každom ohľade. Myslel som, že máš dosť rozumu, aby si si vybrala toho správneho. Iba som ti položil do cesty niekoľko prekážok, aby to bolo zaujímavejšie."

Chris by nebola Delovou dcérou, keby nezdedila jeho temperament. „Toto je najhorší zo všetkých špinavých trikov, s akými som sa stretla! Chceš povedať, že si si celý príbeh vymyslel, aby som sa oňho zaujímala?"

„Na tom predsa nezáleží, keď to nevyšlo. Vybrala si si toho... toho... Vari nevieš, že mu ide iba o tvoje peniaze?"

Chris chvíľu trvalo, kým sa jej podarilo ovládnuť. „Veľmi dobre viem, o čo mu ide. Dovoľ mi však, aby som ti pripomenula, že to bol tvoj drahý Tynan, kto ma odmietol. Tvoj vyvolený so mnou nechce mať nič spoločné!"

„Čo si mu urobila, že si sa mu tak znepáčila?"

Chris zatvorila oči a snažila sa na otca nekričať. „Neurobila som nič," odvetila pokojne. „Vlastne sa chcem vydať za Prescottta, pretože čakám s Tynanom dieťa."

Jej vyhlásenie konečne zatvorilo Delovi ústa. „Idem za ním a privediem ho späť. Ja...”

„Nič neurobiš! Nevydám sa za muža, ktorý ma neľúbi.”

Del si unavene sadol do kresla. „Ale Prescott...”

Chris si sadla na stoličku oproti nemu. „Asher chce moje peniaze a ja meno pre svoje dieťa. Myslím, že je to slušná dohoda.”

Del náhle vyzeral o desať rokov starší. „Sám a ja sme si mysleli, že sme všetko dobre naplánovali. Nepredpokladal som nijaké problémy. Väčšmi sme sa už nemohli myliť...”

„Čo s tým má spoločné pán Dysan?”

„Sám je Tynanov starý otec. Tynanovo pravé meno je Samuel James Dysan tretí.”

Chris sa na okamih nezmohla na slovo. „Ktože je? Preboha, o čom to vlastne hovoríš? Tynan vôbec netuší, kto je.”

„Sám sa to dozvedel iba nedávno.”

„Mohol by si mi vysvetliť, o čo tu ide? Ako dlho vieš o Tynanovi? Vedel si o ňom, keď si zariadil jeho prepustenie z väzenia?”

„Pravdaže. Myslíš, že by som zveril svoje jediné dieťa nejakému kriminálnikovi? Celý čas som vedel, kto je.”

Zaklonil sa v kresle. „Asi to už nemá význam, keď moje a Samove plány stroskotali, ale mala by si to vedieť. Sám dúfa, že Tynan sa vráti, no ja som minulý týždeň stratil poslednú nádej.”

„A usúdil si, že sa nevráti, lebo som niekde urobila chybu,” dodala znechutene. „Ako si sa dozvedel o Tynanovi?”

„Si primadá, aby si sa na to pamätala, ale Sám a ja sa poznáme už dlhé roky. Bol nápadníkom tvojej matky.” Del sa usmial. „Konečne jedna žena, ktorá mala rozum. Vedela, ktorého z nás si má vybrať. Sám sa oženil krátko po mne a svojho syna pomenoval po sebe. Nevznikli by žiadne problémy, keby sa neoženil aj ten darebák, čo bol náhodou Samovým bratom. Sam získal všetok majetok poctivou prácou, zatiaľ čo on pokazil, čoho sa dotkol. Samova švagriná celé dni a noci kričala na manžela a neskôr na svojho syna, ktorý akoby mu z oka vypadol. Obaja muži zomreli mladí. Až keď sa narodil jej vnuk, znovu v nej ožila nádej, že dosiahne, čo chce.”

„A to bol Beynard,” uhádla Chris.

„Áno. Tá žena si celé roky myslela, že Beynard bude Šatňovým dedičom, pretože Sám druhý nemohol mať deti. Potom sa však s manželkou rozhodli odcestovať do Washingtonu, aby kúpil nejaké lesy, a nikdy sa odtiaľ nevrátili.”

„Zabili ich,” ticho poznamenala Chris. „Ty povedal, že jeho matka mala v chrbte tri strelné rany.”

„Sám mohol iba hádať, čo sa stalo. Dozvedel sa, že jeho syn a nevesta zahynuli na mori a do Washingtonu sa nikdy nedostali. Celé roky si myslel, že z Beynarda urobí svojho dediča, aj keď chlapca nemal rád. No pred šiestimi rokmi ho navštívil priateľ jeho nevesty a spýtal sa ho, čo sa stalo s Lilianiným dieťaťom. Až dovtedy Sam netušil, že čakala dieťa.” Del vyčítavo pozrel na Chris. „Otcovia často vôbec nevedia, čo sa deje v životoch ich detí.”

Položil si ruky na stôl a pokračoval: „Takže pred šiestimi rokmi Sám všetko obrátil hore nohami, len aby zistil, či mala dieťa a či žije. Našiel ho pred tromi rokmi. Je to Tynan. Myslíme si, že jeho matka povedala Dysan, ale ten starý baník to prekrútil na Tynan.”

„Kto zabil Tynanových rodičov?”

„Sam podozrieva švagrinú, že najala niekoho, aby to urobil. Možno zistila, že jej vnuk nie je jediný človek, ktorý prichádza do úvahy ako Samov dedič.”

„Tak preto nás Beynard uniesol! Vtedy na kopci u Hamiltona hovoril o Tynanovi, keď spomenul Sama, však?“

„Asi áno, ale Beynard nikdy nedostal príležitosť. Jeho stará mama bola šialená a pošťala ho proti Samovej rodine. Urobila z neho rovnakého blázna, akým bola sama. Sám urobil chybu, keď tomu chlapcovi povedal, že možno konečne našiel svojho vnuka. Beynard sa vlámал do Samovej kancelárie, ukradol mu informácie o Tynanovi a odcestoval do Washingtonu, aby ho našiel. Mnohé z vecí, ktoré sa Tynanovi prihodili v posledných rokoch, má na svedomí Beynard.“

„Takže mňa a Pilar uniesol len preto, aby dostal Tynana?“

„Nevieme to určite, no podľa nás vedel, že Tynanovi... záleží na jednej z vás. Nevedeli, ktorá to je, preto vás uniesli obe.“

Chris dlhú chvíľu mlčala, aby strávila tú informáciu. „Ale načo bol dobrý ten zložitý plán s Tynanom a so mnou? Prečo pán Dysan jednoducho nezariadil, aby Tynana pustili z väzenia, a nevzal ho k sebe domov? Ako to súviselo so mnou?“

„Sám poznal svojho vnuka iba z toho, čo o ňom rozprávali ľudia. Dozvedel sa o každej prestrelke, každom vnukovom pobyte vo väzení, všetkých bankách, ktoré vykradol ako chlapec... a o všetkých jeho ženách.“ Del uprene hľadel na Chris, ale ona mlčala. „Sám chcel zistiť, aký jeho vnuk je. Báł sa, že bude ako Beynard. A obaja sme dúfali, že naše rodiny sa spoja.“

„Tak ste ma využili,“ vyhlásila a vystrčila bradu. „Použili ste ma pri vašom experimente!“

Del zvýšil hlas. „Myslel som, že by si mala konečne spoznať skutočného muža, nielen tých mestských povaľačov, s ktorými sa stretávaš v New Yorku. Daj ženskej prácu! Zo všetkých hlúpostí...“

„Radšej s tým zase nezačínaj,“ vystríhala ho Chris. „Ak si chcel, aby sme sa zoznámili, mal si ho pozvať domov a predstaviť mi ho. Ale nie zosnovať absurdný plán, čo nás mal zbližitiť! Musel si mu pohroziť, že ak sa ku mne priblíži, pošleš ho znovu do väzenia, a poslať za in ňou Prescottta, ktorý sa na mňa lepil pri každej príležitosti!“

„A teraz sa zaňho chceš vydať.“

„Musím! Muž, ktorého si mi vybral, sa so mnou nechce oženiť. Manželstva sa bojí ako čert kríža. A urobil by čokoľvek, len aby sa nemusel vrátiť do väzenia.“

„To ti povedal?“

„Áno. Prosila som ho, aby si ma vzal, ale odmietol. Určite ťa poteší, keď ti poviem, že pokiaľ ide o mňa, tvoj plán vyšiel. Zaľúbila som sa do Tynana - alebo Sama - na prvý pohľad. On však odo mňa chcel iba jedno... čo aj dostal, a ja teraz mám niest' následky za svoju lásku k nemu.“

„Opustil ženu, s ktorou čaká dieťa?“

„Ani mi nenapadlo, aby som mu to povedala.“

Del vstal. „Nuž, nájdeme ho a prinútime, aby sa s tebou oženil. Nedovolím, aby priviedol moju dcéru do hanby!“

„Ak to urobíš, odídem odtiaľto a nikdy neuvidíš mňa ani svoje vnúča. Nebudem sa vnučovať dakomu, kto o mňa nestojí. Rozprávala som sa s Asherom, povedala mu o dieťati a súhlasil, že si ma vezme a vychová ho ako vlastné. Myslím, že to je elegantné riešenie.“

„Vraj elegantné,“ zúrila Del. „To by som od Samovho vnuka nikdy nečakal! Myslel som, že má viac odvahy.“

„Tvrdil, že to robí pre moje dobro, a obávam sa, že tomu sám verí. Vyhlásil, že by nebol dobrým manželom a že si mám nájsť muža, ktorý je rodinne založený.“

„Veď by si zvykol! Ja som si predsa zvykol, nie?“

Chris pozrela na zem. „Už o tom nechcem hovoriť. Tynan ma neľúbi. Hoci ste si to s pánom Dysanom veľmi želali, nevyšlo to. O týždeň sa vydám za Ashera, zostanem tu, budem sa starať o dieťa a Tynana už pravdepodobne nikdy neuvidím. Vzhľadom na jeho sklon vyhľadávať problémy je možné, že v deň našej svadby bude znovu vo väzení. Asi si pôjdem ľahnúť. Som unavená.“

Po tých slovách vyšla z pracovne.

„Naozaj si myslíš, že máš právo ísť k oltáru v bielom?“ spýtal sa Asher Chris, keď sedela na lavičke v otcovej záhrade. „Nebudú ľudia klebetiť?“

Chris mu neodpovedala. Keďže ho prakticky požiadala, aby si ju vzal, prestal skrývať svoju skutočnú tvár. Bol z hĺbky duše urazený, že strávila noc s obyčajným pištoľníkom a nikdy si nenechal ujsť príležitosť, aby jej to pripomenul. Dohodli sa, že dieťa vyhlásia za jeho, aby sa mohol tváriť hrdo a súčasne skromne, keď sa narodí o tri mesiace skôr. Nebude mu prekážať, ak si ľudia budú myslieť, že zvedol bohatú Nolu Dallasovú, ale neželá si, aby sa niekto dozvedel o existencii iného muža. Hnevalo ho, že otcovi vyzradila pravdu.

„Nebude to na tebe čoskoro vidieť?“ vypytoval sa ďalej. Chris zatvorila oči a v duchu napočítala do desať. „Ako to mám vedieť? Ešte som nemala dieťa. Nemá pre vás otec nejakú prácu? Myslela som, že vás zasväťí do svojich obchodov, aby ste mu mohli pomáhať.“

„Dnes nemôžem. U Frederiksona budú dražiť nádhernú kobyľu a chcem sa na ňu pozrieť, skôr než ju kúpim.“ „Ved' tento týždeň ste kúpili už dva kone.“ Pozrel na ňu a Chris vedela, čo si myslí. Veľkodušne súhlasil, že sa oženie s tehotnou dcérou Dela Mathisona a za tento chvályhodný čin očakáva, že svokor mu odovzdá kľúče od svojho kráľovstva. Nepracoval a Chris ho podozrievala, že ani nikdy nechce. Najradšej by pokračoval v doterajšom spôsobe života, vzal si všetko, čo jej otec dosiahol tvrdou prácou a sám ničím neprispel. Otcovi to však zjavne neprekážalo. Tak veľmi sa hneval na Chris, že nebol schopný myslieť na nič iné. A Samuel na ňu jednoducho hľadel so smútkom v očiach.

„Chcel som ho kúpiť pre teba,“ dotknuto vyhlásil Asher. „Keď sa jeho dieťa narodí, budeš potrebovať koňa.“

Zovrela pery. Na verejnosti to musí byť ich dieťa, ale v súkromí vždy iba jeho.

„Áno, pravdaže,“ zahundrala. „Budem potrebovať koňa.“ Povedala by čokoľvek, len aby sa ho zbavila. Hľadela za ním a uvažovala, že len čo sa dieťa narodí, odíde z Washingtonu a vráti sa na východ. Jej dieťa bude mať meno a ona sa nebude musieť deň čo deň otravovať s Asherom.

Snažila sa čítať knihu, ale slzy jej zahmlili zrak. Rozbehla sa k domu, so slzami v očiach prebehla okolo Samuela a skryla sa vo svojej izbe, aby tam preplakala ďalší deň.

V deň svadby bolo zamračené a zdalo sa, že bude pršať. Pani Sunberryová pomohla Chris s obliekaním, ale ani jedna nevesta si naisto neobliekala svadobné šaty s väčším odporom ako táto. Pani Sunberryová stále plakala a vyhlasovala: „To nie je muž, akého by si pre vás želala matka. Už minul dvakrát toľko, ako váš otec za celý rok,“ alebo „Je príliš neskoro, aby ste si to mohli rozmyslieť.“

Chris zakaždým stisla zuby. Asher sa jej odrazu sprotivil, pretože od chvíle, čo mu povedala o dieťati, jej rozkazoval.

Chris si prihladila biele šaty, zdvihla bradu a vyšla z miestnosti. Nasledovala ju ufnúkaná pani Sunberryová.

Otec ju už čakal a podal jej ruku, no ani na ňu nepozrel. Výraz jeho tváre prezrádzal hnev a sklamanie. Samuel kráčal za nimi a usiloval sa usmievať, no Chris vedela, že aj on je nešťastný.

Už-už na nich chcela skríknúť, že keby sa do toho neboli miešali, nemuselo to takto dopadnúť. Keby Tynanovi nepovedali, že sa bude musieť vrátiť do väzenia, kde ho bili a trápili hladom, možno by si to so svadbou rozmyslel.

Vzápätí jej však vyhĺkli slzy, lebo tomu ani na chvíľu neuverila. Tynana neodradilo od svadby väzenie, ale skutočnosť, že ju neľúbi.

Kostol bol plný ľudí, ktorých od detstva nevidela, aj takých, s ktorými sa nikdy nestretla. Boli tam príbuzní jej matky, Montgomeryovci, a pozorovali, ako ju otec pomaly vedie k oltáru. Asher tam na ňu čakal s víťazoslávnym úsmevom na tvári.

„Asi myslí na stádo plnokrvníkov, ktoré si zajtra kúpi," zašepkal jej Del. „Vieš, prečo jeho podnik skrachoval?"

„Nie, a nezaujíma ma to," zasyčala naňho. „Je to muž, ktorého si mi vybral."

„Iba pre porovnanie! Myslel som, že máš dosť rozumu, aby si na to prišla."

„Ja som ho mala, ale Tynan nie."

„Mohla si mu..."

„Porodiť dvojčičky?" spýtala sa a nahnevane naňho pozrela, keď prišli k oltáru.

Až keď farár začal svadobný obrad, Chris si do dôsledkov uvedomila dosah svojho rozhodnutia. Sľubovala, že bude milovať, vážiť si a poslúchať tohto muža až do smrti. Zovrelo jej hrdlo a farár sa jej musel trikrát zopakovať osudnú otázku. Vedela, že Asher na ňu pozerá, akoby ju chcel udrieť, ak ihneď nepovie áno. Počula, že ľudia za jej chrbtom začínajú byť nepokojní.

Práve sa pokúsila odpovedať, keď vypuklo peklo. Pred kostolom sa ozval výstrel a vzápätí vbehli dnu muži so zbraňami v rukách. Liezli dnu cez okná, zadnými dverami, dokonca aj cez dvierka za oltárom. Dvaja museli byť ukrytí na balkóne, lebo až teraz vstali s namierenými puškami.

„Na vašom mieste by som to neskušal," povedal jeden muž a namieril pištoľ na Chrisinho strýka z matkinej strany, ktorý siahol do vrečka vesty.

Svadobčania zostali ticho stáť a vyvalovali oči na dvadsať banditov, ktorí ich nečakane obkľúčili. Veľké dvojité dvere vzadu boli otvorené dokorán a traja muži strážili vchod.

Keď Chris počula, ako sa k nim približuje kôň, široko otvorila oči. Išiel tak pomaly, akoby jazdec mal veľa času.

Cez dvere prešiel Tynan na veľkom hnedom žrebcovi, v rukách držal pušku a tváril sa, akoby bol na nedeľnejšej vychádzke. Zastal asi v polovici uličky pred očami ohromených svadobčanov, na ktorých mierilo dvadsať pušiek, vybral z vrečka tabak a papier a začal si šúľať cigaretu.

„Obávam sa, že to nemôžem dovoliť, Chris," povedal ticho, oblizol papier a omotal ho okolo tabaku.

Chris urobila krok dopredu, ale otec ju predbehol.

„Neodvediete ju preč, kým sa s ňou neoženíte," vyhlásil Del. „Nedovolím, aby ste jej zničili povest'."

„To som nikdy nechcel. Preto som prišiel do kostola." Na Chris ešte vždy nepozrel. Vytrvalo upieral oči na cigaretu, ktorú usilovne šúľal medzi prstami.

Del cúvol. „Môžete pokračovať, pán farár. Tento muž sa ožení s mojou dcérou."

„Ale..." začal Asher, no Del ho chytil za ucho ako malého chlapca a odvliekol k lavici.

„Všetci si môžete sadnúť," oslovil Del zhromaždených, akoby pokladal za prirodzené, že ženích sedí na koni uprostred kostola. „A vy, chlapi," obrátil sa na pištoľníkov, roztrúsených po kostole, „zložte si klobúky."

Bez slova ho poslúchli.

Chris počula niekoľkých hostí, ako sa zachichotali, potom si všetci sadli. Obrátila sa k farárovi, ktorý bol trochu bledý a očividne nevedel, čo má robiť. „Mali by ste sa ponáhľať, kým vám kôň neznečistí svätostánok," šepala mu. „Ženích sa volá Samuel James Dysan tretí a je známy aj ako Tynan."

„Áno," súhlasne prikývol farár a odkašlal si.

Tentoraz Chris bez problémov odpovedala na jeho otázky. Jej nadšené áno vyvolalo všeobecný smiech.

Keď sa farár obrátil k Tynanovi, pozrela na svojho nastávajúceho. Chcela vidieť, ako sa zatvári, keď vyslovia jeho meno.

Tynan niekoľko ráz zažmurkal, zaváhal a pozrel na Samuela. Starší muž prikývol a Tynan konečne pozrel na Chris. „Áno," povedal a zhromaždení ho odmenili potleskom.

Chris vykrikla: „Aleluja!" Strhla si z hlavy závoj, hodila ho Asherovi a rozbehla sa k Tynanovi, ktorý ešte vždy sedel na koni. Chytil ju za ruku, posadil za seba do sedla a vycúval na koni z kostola, sprevádzaný veselými výkrikmi a výstrelmi z pušiek.

Chris sa ho držala ako kliešť, aby nespadla z cválajúceho žrebca.

Tynan zastal až po dvadsiatich minútach, posadil si ju pred seba a začal ju bozkávať. Po prvom bozku mala šaty rozopnuté až po pás.

„Počkaj chvíľu," povedal a odtiahol sa. „Nebude nás niekto prenasledovať? Nepošle za nami tvoj otec policajný oddiel?"

„Ak áno, tak iba ako prejav vďaky," ubezpečila ho a pokúsila sa ho pobožkať.

„Čo to malo v kostole znamenať? Prečo farár tvrdil, že sa volám Dysan?"

„Lebo to je pravda. Och, Tynan, musím ti toho toľko povedať! Viem, kto si. Viem všetko o tvojich rodičoch, aj že Sám je tvoj starý otec. Mimochodom, čakám s tebou dieťa. Prečo si sa vlastne vrátil?"

Dlho z nej nespúšťal zrak, neschopný stráviť všetky informácie naraz. „Pošlú ma zasa do väzenia?"

„Iba ak ma opustíš."

„Au!" zvolal, keď mu prešla rukou po rebrách. „Prestaň!"

„Si zranený? Čo sa stalo?"

Uškrnul sa na ňu. „Lester Chanry ma znovu našiel."

„Čo si zase vyviedol tomu úbožiakovi?"

„Dal som mu kus zlata, ktoré patrilo starcovi, a vysvetlil, kde nájde baňu."

„Takže úbohý Lester pôjde do hôr a stretne sa s naším bývalým hosťom?" spýtala sa so smiechom.

„Zaslúžia si jeden drahého." Znovu ju pobožkal na krk. „Ak nás nik nebude prenasledovať a práve srne sa vzali, môžeme niekam odísť a začať svadobnú noc?"

„Tak skoro?" zhíkla, predstierajúc pohoršenie. „Nemali by sme počkať aspoň do večera?"

„Kým ťa celú vybozkávam, bude večer."

„Nuž, potom je všetko v poriadku."

„Zajtra mi môžeš porozprávať všetko o mojom..." uškrnul sa, „starom otcovi, ale teraz treba myslieť na dôležitejšie veci."

Pevne ju objal, bodol koňa ostrohami a vyrazil vpred rýchlosťou, ktorá jej vyrážala dych.

O tri minúty zaznel v diaľke Tynanov výkrik: „DIEŤA?!" a za ním nasledoval Chrisin smiech.